GLASURI
DE DINCOLO DE MOARTE

Mesaje preluate de la Spirite

de către mediumul NINA PETRE

între anii 1996-2009

Editor: Răzvan Alexandru Petre

SPIRITUS.RO

Bucureşti, 2015

Colecţia EDUCAŢIE PRIN PARANORMAL

Sumar

Mesaje ce menţionează BLESTEME de neam

Mesaje ce descifrează CRIME şi sinucideri

MESAJE DE LA SPIRITELE UNOR ANIMALE DE COMPANIE

PREFAŢA EDITORULUI

Venise timpul să apară această carte unică... Răsfoind prin bibliorafturile soţiei mele – mediumul şi clarvăzătoarea Nina Petre – am descoperit cu satisfacţie că există multe comunicări spiritiste minunate care se cer a fi date publicităţii, spre folosul românilor. Cu aprobarea sa, le-am transcris sub formă digitală, le-am pus pe titluri şi categorii, pentru a le face mai uşor accesibile studiului. Cred că se impune nu doar o singură lectură, ci, pentru ca folosul să fie maxim, cititorul va reveni cu atenţie, întârziind asupra acelor fraze care conţin adevăruri ce au scăpat înţelegerii şi memorării la prima lectură.

Nu mă îndoiesc de faptul că ideea adunării acestor mesaje nepreţuite din lumea spiritelor mi-a fost sugerată chiar de către Spiritele Superioare sau îngerii mei însoţitori, care văd precis de ce anume are nevoie populaţia debusolată moral şi dezinformată spiritual. Aceste mesaje nu au fost date doar celor care le-au cerut, ci avem cu toţii de câştigat din ele.

Preoţii creştini, neştiind ce fac sau dovedind prea multă rea-voinţă ori chiar invidie profesională, se opun cu îndârjire luării de contact cu spiritele rudelor decedate. Nici nu îşi dau seama cât rău fac prin această atitudine intolerantă şi obtuză! În alte ţări, oamenii au o gândire mult mai liberă şi apelează constant la comunicarea cu Spiritele (numită şi transcomunicare), pentru a-şi alina dorul de iubiţii şi rudele decedate ori pentru a primi sfaturi folositoare şi înţelepte pentru viaţa lor de zi cu zi. Sperăm că, în viitor, şi românii îşi vor câştiga dreptul de a se raporta liber şi mai direct la lumea invizibilă, fără acei reprezentanţi dogmatici ai Bisericii care nici ei nu văd lumina şi nici pe alţii nu îi lasă s-o vadă...

Dar până atunci, Spiritismul este deseori văzut în societate ca un rău neştiut, plin de pericole ascunse, de care se tem inconştient până şi ateii. Este o imagine total greşită şi nefolositoare, dar pe care duşmanii lui Dumnezeu au reuşit să o inducă în opinia publică. Drept urmare, frica de Spirite face ravagii şi blochează subconştientul colectiv al neamului să se deschidă spre cunoaştere, raţiune şi apropiere de Divinitate. Spiritele sunt, de fapt, mâna şi glasul lui Dumnezeu. Nu vi se pare ciudat că prejudecăţile gregare consideră că Spiritele se opun Îngerilor, când, în realitate, Îngerii nu sunt decât nişte Spirite foarte evoluate, aşa cum vor ajunge toate, după perioada obligatorie de reîncarnări terestre?!

Poporul român se zbate în mari lipsuri chiar şi în acest domeniu al cunoaşterii rafinate, nemaivorbind de colapsul evident din celelalte sfere de activitate. Şi uite aşa se strâmbă destinul naţiunii, sub presiunea inchizitorială a ignoranţei...

Lăudăm iniţiativele unor clarvăzători, scriitori, astrologi, editori, realizatori TV, parapsihologi, jurnalişti care popularizează fenomenele paranormale şi, mai ales, spiritualitatea autentică! Încet-încet, ei reuşesc să trezească conştiinţa oamenilor spre adevărurile spirituale, peste nivelul tradiţional al religiei clasice, dar cam învechite. Totuşi, blocajul

mental şi frica de Spirite, indusă artificial în mentalul poporului, inhibă talentele native ale unor mediumi să se deschidă cu mai mult curaj, pentru a intermedia nobilul dialog dintre lumea oamenilor şi cea a Spiritelor. Şi au dreptate să se teamă de oprobiul public, care se poate dovedi ucigător pentru inimă şi cuget! Mediumii sunt priviţi deseori ca nişte „răufăcători" care îndrăznesc să rupă sigiliile stabilite de ierarhia bisericească şi chiar să ridice vălul de pe „enigmele" puse la cale de persoane cu bani şi influenţă. Este un cerc vicios, ca o pedeapsă demonică, ducând spre o involuţie dăunătoare sufletului poporului...

Nici vorbă ca în această ţară să se manifeste Graţia divină specifică „Grădinii Maicii Domnului" – cum este alintată această zonă creştină – în lipsa interesului unui număr suficient de oameni spre comunicarea cu Spiritele sau Îngerii, intermediarii voinţei lui Dumnezeu! Graţia divină vine, în primul rând, prin alegerea unor mediumi, maeştri spirituali, înţelepţi de către Entităţile Divine, spre a le transmite concepte şi mesaje importante, iar în al doilea rând, prin ascultarea respectuoasă a glasului lor de către poporul credincios. Dacă aceste elemente lipsesc, trezirea spirituală a poporului nu mai are şanse decât în urma unor Pedepse divine – tragedii, cataclisme şi dureri colective – ce pot zgudui inimile şi cugetele împietrite!

***

Iată o culegere de circa 150 de comunicări cu Spirite, realizate de mediumul Nina Petre între anii 1996-2009. Problemele celor care le-au solicitat sunt general-umane: dorul de rudele decedate, descifrarea unor boli sau decese enigmatice ale răposaţilor, sfaturi în chestiuni personale, curiozitatea despre lumea spirituală, nevoia de încurajare sufletească şi altele.

Solicitanţii au dorit de obicei să fie contactate spiritele rudelor trecute în lumea de dincolo de moarte. Apare întotdeauna o mare emoţie din partea spiritului, însoţind-o pe cea a noastră. Spiritele sunt de fiecare dată foarte recunoscătoare pentru prilejul extrem de rar de a comunica aproape direct şi în fraze clare, cursive cu cei lăsaţi pe Pământ. Ba chiar aflăm cu stupoare că această comunicare spirituală este răsplătită în Ceruri, de exemplu, prin scoaterea Spiritului mai repede de la Judecată. Motivul ar fi, probabil, faptul că se oferă astfel un impuls spiritual foarte mare pământenilor. Iar Spiritele chemate îşi felicită rudele care au avut „curajul de a le da glas".

Trebuie să fim însă avertizaţi asupra faptului că lumea spiritelor este extrem de stratificată. Cu alte cuvinte, spiritele sunt ierarhizate după rangul lor evolutiv şi după misiunile specifice pe care le execută. Este evidentă diferenţa dintre ele prin modul în care au puterea de a influenţa spre bine, mai mult sau mai puţin, pe cei dragi care îşi duc vieţile pământene. Foarte simplificat, spiritele se ierarhizează astfel:

1 – Spiritele comune, ale unor oameni defuncţi, aflate în curs de evoluţie, neavând prea multe cunoştinţe spirituale sau înţelepciune. Ele sunt ţinute „din scurt” de Spiritele superioare.

2 – Spiritele superioare, având cunoştinţe vaste în anumite domenii, uneori însărcinate cu paza sau îndrumarea omului – pot fi asimilate îngerilor păzitori şi lucrători. Ele se subordonează Spiritelor foarte înalte.

3 – Spiritele foarte înalte, Luminile Celeste, au totală libertate şi putere de a ne ajuta în orice mod cred ele de cuviinţă şi chiar de a realiza miracole. Conştiinţa lor este aproape de Divinitate, ceea ce le permite să nu greşească în deciziile lor, în acelaşi timp conferindu-le libertatea de a alege orice mijloc găsesc util pentru a rezolva o problemă.

Şi în mesajele preluate telepatic de Nina Petre se constată diferenţe între ele prin modul de exprimare, puterea de sinteză şi de înţelegere a realităţii umane şi spirituale. Prin urmare, nu trebuie să generalizăm sau să dogmatizăm unele concluzii, căci fiecare spirit are propria sa viziune, în acord cu rangul său evolutiv. Faptul că un spirit a aparţinut unei rude mult iubite nu înseamnă că el este neapărat o entitate puternică şi înţeleaptă. După cum este posibil ca un om modest şi neinstruit să ajungă, în lumea spirituală, o mare conştiinţă de lumină...

Unora dintre doritori li s-a oferit privilegiul de a primi sfaturi chiar de la Marile Divinităţi creştine, spiritele Maicii Domnului şi al lui Isus Cristos! Comunicările acestor Entităţi Superioare sunt pline de inspiraţie pentru noi toţi, iar uneori ne oferă informaţii spirituale generale inedite, presărate printre îndemnuri personale. Lectura acestor mesaje divine ne ajută să ne conectăm telepatic şi sufletesc la Fiinţele Lor Divine, să le înţelegem mecanismul gândirii şi felul de a îmbrăţişa omenirea cu bunele lor intenţii. Este un mare privilegiu pentru noi, cititorii!

La rugăminţile unor corespondenţi şi ca un experiment interesant, Nina Petre a realizat şi câteva comunicări cu spiritele unor animale dragi. Ele fuseseră ca nişte membri ai familiei, iar durerea despărţirii de ele era la fel de mare. Citind respectivele mesaje observăm că, deşi spiritele de rang animal au posibilităţi intelectuale şi de cunoaştere mai limitate, ele sunt marcate de aceeaşi iubire fără limite pentru foştii lor stăpâni. De fapt, ele sunt tot spirite ca şi ale noastre, ce vor ajunge – poate nu mai târziu de câteva decenii – să se încarneze în trupuri de oameni.

În general, putem spune că problemele cititorilor nu diferă prea mult de cele adunate în acest volum, decât în formă. Pe fond, oamenii au cam aceleaşi tipuri de nevoi, probleme şi dureri. Oricine s-ar putea regăsi într-una sau mai multe dintre poveştile de aici. Iar pentru tineri, lectura va fi cu atât mai interesantă şi folositoare, cu cât le va compensa lipsa firească a experienţei de viaţă.

Trecând peste particularităţile problemelor (locuri, persoane, fapte), cititorul va percepe felul în care ele sunt privite prin ochii spirituali ai entităţilor „de dincolo”, putând aplica la propria viaţă această nouă

optică salvatoare, mântuitoare. A privi viaţa detaşat, dintr-o perspectivă superioară, este scopul primordial al oricărei căi spirituale tradiţionale.

Această carte este şi un instrument puternic de apropiere de propriul Spirit sau Sine Superior, care sălăşluieşte în creierul omului, îl animă, îl îndeamnă să se bucure de viaţă, dar şi să suporte necazurile inerente vieţii biologice. La momentul stabilit de Divinitate, acest Spirit va fi eliberat de carapacea materiei şi va părăsi trupul, lăsându-l inert şi inutil. Atunci, cei rămaşi în viaţă l-ar putea contacta telepatic, pentru a discuta cu el, la fel cum mediumul Nina Petre a făcut-o în cazurile redate aici.

Esenţa Spiritismului este dialogul continuu între fiinţele inteligente de dincoace şi de dincolo de pragul morţii, învingerea fricii şi a neputinţei oamenilor de a depăşi această mare barieră, oferirea siguranţei că viaţa continuă în eternitate şi, drept urmare logică, întărirea credinţei în Dumnezeu, în dreptatea Legilor Sale, în iubirea Sa necondiţionată pentru toţi copiii Săi, în ajutorul pe care îl putem primi de la Îngeri, Sfinţi şi alţi intermediari divini...

***

Mulţi oameni se întreabă cum de poate cineva să audă „glasul morţilor"! Pe lângă faptul că se îndoiesc de supravieţuirea sufletului după moarte, ei nici nu înţeleg mecanismul telepatiei. Prima chestiune va rămâne pentru mult timp sub semnul credinţei nedovedite ştiinţific. Nimeni nu poate fi obligat să admită veşnicia conştiinţei sale dacă nu doreşte acest lucru. Nici măcar Dumnezeu, sau mai ales El, nu forţează credinţa nimănui, ci ne lasă pe fiecare să tragem propriile concluzii din păţaniile vieţii.

A doua chestiune se referă la telepatia dintre oameni şi Spirite. În privinţa comunicării telepatice dintre fiinţele vii, lucrurile sunt deja dovedite empiric prin numeroase experimente parapsihologice pe animale şi pe oameni, care au demonstrat fără tăgadă că există o astfel de comunicare mentală pe canale necunoscute. Odată recunoscut acest fenomen natural, nu mai este decât un mic pas până la a admite că telepatia, neavând nevoie de câmpurile fizice cunoscute de ştiinţa „clasică", poate funcţiona şi la acele fiinţe inteligente invizibile ce vieţuiesc în alte forme de câmpuri info-energetice – fiinţe pe care le numim „Spirite".

Ca o părere personală, este de mare importanţă reacţia solicitanţilor la mesajul primit de la Spirit. Dacă se îndoiesc de autenticitatea mesajului, nu înţeleg sfaturile bune, critică mesagerul, atunci atitudinea lor ostilă va provoca revoltă Spiritelor. Ele vor decide, eventual, să oprească acest gen de comunicări prin har divin, care par a fi nepotrivite cu ignoranţa şi rea-voinţa majorităţii oamenilor. Iată deci cum se poate clădi o karmă colectivă negativă, din cauza ingratitudinii indivizilor.

Şi acum, revenind la limbajul prin care Spiritele comunică cu mediumul uman, să facem câteva lămuriri:

- Este posibil, de exemplu, un dialog cu Spiritul unui om ce avea o altă limbă nativă. Spiritul fiind o fiinţă universală, foloseşte un cu totul altfel de limbaj. Îşi exprimă ideile în vibraţii universale, iar subconştientul mediumului (care este extrem de complex) le decodifică în cuvinte omeneşti. De aceea este de mare importanţă personalitatea, educaţia, cizelarea mentală a mediumului, capacitatea sa de a traduce automat vibraţiile spirituale! Fiecare om este unic în felul său şi pot apărea diferenţe în interpretarea unor mesaje venite de la Spirite.

- Pe de altă parte, oamenii se aşteaptă ca Spiritul decedatului invocat să respecte întocmai stilul şi cuvintele celui trecut în „nefiinţă". Într-adevăr, când Spiritul ia contact cu mediumul, el caută să reintre în pielea vechiului personaj pământean, îşi reaminteşte – atât cât poate – din obiceiurile, întâmplările, personalitatea şi modul de a vorbi al aceluia. Totuşi, trebuie să înţelegem că Spiritul este o altă fiinţă decât sufletul decedatului! El are o gândire universală, deasupra micilor preocupări umane. Unele spirite sunt mai inteligente, altele mai puţin. Uneori, mesajul de la spiritul mortului poate să ne dezamăgească aşteptările concrete. Această chestiune delicată a fost detaliată în alte cărţi şi articole din site-ul www.spiritus.ro.

După cum afirmă Nina Petre, „spiritismul este o loterie, fiindcă ne putem aştepta la orice fel de rezultat din punctul de vedere al exprimării, limbajul putând diferi". Dar mai presus de cuvintele care pot fi obţinute de la acel Spirit, contează ideile şi bunăvoinţa sa de a se transpune în fiinţa omului în care a fost întrupat.

Foarte puţini mediumi au atâta înzestrare şi protecţie încât să poată chema şi dialoga cu orice Spirit, care este o fiinţă liberă a Universului! Este şi motivul pentru care această carte este atât de deosebită, prin varietatea Spiritelor invocate. Obiceiul la şedinţele spiritiste din America de Nord şi cea de Sud este ca mediumul să participe la o întâlnire cu mai multe persoane, aşteptând ca un Spirit familiar să îl contacteze, pentru a da semne de viaţă unuia sau mai multora din public – nimeni neştiind la ce să se aştepte.

- Este însă la fel de adevărat că mediumul poate prelua mimica, intonaţia şi emoţia Spiritului chemat, care se identifică în acele momente cu personalitatea şi amintirile fostului suflet uman. În acele clipe, depinde de puterea fiecărui medium de a îşi păstra controlul sau, dimpotrivă, de a se identifica foarte mult cu Spiritul. Mediumii numiţi „de încorporare" se schimbă total, manifestând complet fiinţa spirituală străină. În schimb, mediumii „mentali" îşi păstrează o anumită detaşare şi o conştiinţă dublă atât în planul fizic, cât şi în lumea spirituală, ei controlând în permanenţă dialogul telepatic. În cazul scrierii mai mult sau mai puţin „automate", mediumului îi este mai uşor să se concentreze doar asupra paginii pe care înregistrează ideile recepţionate, nefiind obligat să vorbească.

Desigur, Spiritele nu comunică numai cu mediumii! Toţi oamenii sunt mediumi – cum spune titlul unei cărţi spiritiste braziliene. Dar

aceasta nu este nici pe departe o mediumnitate perfectă! În comunicarea prin vise, spiritele celor dragi ne transmit mesaje şi încurajări de dincolo de moarte. Totuşi, este evident că mintea omului contemporan este foarte stresată de grijile zilnice, încât rareori poate traduce visele revelatorii în sensul lor corect. Foarte rari sunt acei oameni care îşi educă intuiţia spirituală prin practici de tip yoga şi altele asemănătoare, pentru a deveni clarvăzători, clarauditivi, a-şi părăsi corpul fizic la dorinţă, a face vindecări miraculoase şi alte realizări neobişnuite! Şi chiar dintre cei care reuşesc, conştient sau involuntar, o anumită transcendere pe tărâmul spiritelor, din păcate, prea puţini se dedică cu trup şi suflet ajutorării spirituale a semenilor.

***

Am cules şi pus în pagină aceste mesaje spiritiste cu grijă şi drag pentru munca nobilă a mediumului, ca o datorie de onoare pentru luminarea semenilor şi crearea unei lumi mai bune aici, pe Pământ. Această carte se citeşte în primul rând cu sufletul! Informaţii mai detaliate despre lumea spiritelor am dat cu alte ocazii, pe site-ul www.spiritus.ro. Lectura mesajelor de faţă – interiorizată, plină de respect şi sacralitate – ne va conecta **afectiv** cu lumea minunată a spiritelor, cu Îngerii şi propriul Spirit încarnat în noi. Vom începe să simţim starea lor înaltă, uneori detaşată, alteori necăjită de mizeriile omeneşti, o comuniune de suflet dintre cele două lumi atât de diferite, dar cu foarte multe legături între ele.

Vom avea de câştigat şi **intelectual** ori moral-spiritual din ce ne spun Spiritele. Iată o scurtă şi incompletă trecere în revistă a unor idei importante pe care le-am găsit sau mi-au fost inspirate de aceste comunicări:

- Este uneori menţionată existenţa unor **blesteme pe neam**, ca urmare a unor păcate săvârşite de strămoşii genetici. Acest lucru ar trebui să ne facă mai responsabili în faptele noastre, ca să nu ne încărcăm arborele genealogic cu pedepse viitoare ce ne vor lovi urmaşii nevinovaţi!
- De cele mai multe ori, **vrăjile** sau **farmecele** făcute cu ajutorul Necuratului prind mai uşor pe acest fond de vulnerabilitate, pregătit de karma negativă de neam.
- Forţa Răului este o realitate ce nu poate fi negată nici în lumea spiritelor, nici în cea materială. Ea este întotdeauna cauza necazurilor, chiar şi atunci când oamenii aparent nu le merită. **Diavolii** există nu numai ca spirite inferioare, dar ei pot fi recunoscuţi din însăşi faptele reprobabile ale unor persoane. Acest fapt reiese pregnant din dezvăluirile Spiritelor despre chinurile, bolile şi crimele provocate deliberat de „semenii” noştri.

Răul nu se răspândeşte doar din cauza prostiei, ci pentru că este organizat de forţe conştiente, cum ar fi unele secte de tip religios, tradiţii vrăjitoreşti, bande de cartier, cluburi elitiste, organizaţii paramilitare,

ideologi extremişti şi agresivi etc. Mulţi se întreabă „de ce permite Dumnezeu proliferarea răului?” Se întâmplă asta pentru că Dumnezeu nu vrea şi nu poate interzice libertatea fiinţelor de a acţiona şi gândi cum doresc. Dar chiar dacă situaţia pare scăpată de sub control, El se opune permanent şi activ răului prin ceea ce numim „legea karmei” (a efectului de bumerang), care nu poate fi contracarată prin nimic. Timpul este de partea Binelui. Cei conştienţi de forţa invincibilă şi impersonală a karmei, având aşa-numita „frică de Dumnezeu”, se feresc să facă rău.

Să folosim o imagine simbolică. Lumea şi fiecare om în parte este terenul unde se desfăşoară o bătălie dură între puterile lui Dumnezeu şi cele ale lui Satan. Dumnezeu le oferă fiinţelor şansa de a trăi în fericire, iar Satan face orice ca să împiedice acest lucru. Lupta este arbitrată imparţial de o a treia forţă independentă, numită Legea Karmei (legea acţiunii şi reacţiunii). Niciunul dintre cei doi oponenţi nu poate forţa victoria prin mijloace excesive, fiindcă intervine după un anumit timp forţa echilibrantă a karmei.

- În puţine mesaje de faţă se vorbeşte desluşit despre **karma Spiritului** şi doar atunci când clientul este familiarizat cu ideea. Aceasta fiind străină creştinismului tradiţional, Spiritele nu o menţionează, preferând să amintească doar despre păcatele **strămoşilor genetici**. Totuşi, cititorul trebuie să ştie că această karmă individuală generează cele mai multe suferinţe umane, corelându-se şi cu karma de neam. De fapt, karma personală a fost generată de **strămoşii spirituali**, aşa că expresia comună de „strămoşi” acoperă toate posibilităţile genetice şi spirituale.

Fără a înţelege conceptele de **karmă** şi **reîncarnare**, nu vom putea pricepe nici ce este Spiritul şi nici ce caută el aici, pe Pământ, din moment ce locul său firesc este în Ceruri. Nu omul se reîncarnează, ci Spiritul din el. Omul este unic şi efemer. Spiritul nemuritor se reîncarnează în multe fiinţe umane, succesiv, pentru a dobândi experienţă pământească. Sufletul omului supravieţuieşte morţii înglobat fiind în personalitatea universală a Spiritului. Chiar dacă, în viaţă fiind, sufletul nu se identifică total cu Spiritul, după momentul decesului, sufletul devine o părticică din Spirit.

Analiza karmei şi a existenţelor anterioare ale Spiritului este o ştiinţă complexă, cu care se ocupă în prezent Nina Petre, folosind clarviziunea şi transcomunicarea.

- Spiritele îşi mărturisesc uneori dorinţa de a se **reîncarna** în aceeaşi familie, de dorul celor lăsaţi în urmă. Acest lucru se poate petrece uneori, dar de cele mai multe ori rămâne o simplă dorinţă fierbinte. Există Entităţi superioare care pregătesc noul program de încarnare al Spiritelor încă nematurizate şi neeliberate de lanţul obligatoriu al reîncarnărilor. Din studiul vieţilor anterioare ale multor clienţi, Nina Petre a observat că, de regulă, noua viaţă umană se va desfăşura în alte condiţii sociale şi geografice, în scopul diversificării experienţelor terestre ale Spiritului.

- De obicei, oamenii apelează la Spiritele rudelor decedate pentru chestiuni pur pământeşti. Spiritele le răspund la întrebări şi rareori vorbesc despre **lumea spirituală** şi activitatea lor de acolo. Aceste teme delicate pot fi abordate doar de Marile Spirite, de Îngeri, care au maturitatea de a răspunde perfect documentaţi şi cu discernământ la orice întrebări incomode. Cărţile Spiritismului conţinând revelaţii surprinzătoare despre lumea infinită a spiritelor au fost scrise numai cu ajutorul unor astfel de Spirite Superioare.

- Nu lipseşte din aproape nicio comunicare referinţa la **Dreapta Judecată** a sufletului. Ea poate fi asimilată noţiunii de „purgatoriu", petrecându-se într-o zonă vecină atât Raiului, cât şi Iadului, pentru a avea impactul emoţional dorit – cel de înţelegere a greşelilor, de căinţă sinceră şi promisiunea de îndreptare. Pe parcursul acestei perioade, care durează în medie un an (uneori câteva săptămâni, alteori, câţiva ani), Spiritul este reînvăţat să gândească universal, pierzându-şi egoismul gândurilor umane.

Deşi neplăcută, Judecata Îngerilor este necesară. Iadul este, de fapt, condiţia sufletească ce rezultă din refuzarea dialogului cu Îngerii, fiind deci o autodamnare la suferinţă spirituală. Un om care deja gândeşte rafinat, nobil, moral va şedea puţin timp la Judecata de Apoi a Îngerilor Domnului.

Nina Petre este de părere că nu este bine ca un spirit să fie contactat, cu unele excepţii, mai devreme de un an de la moartea fizică a omului, deoarece el trece prin perioade succesive de acomodare cu noua viaţă şi poate să ofere informaţii confuze.

- Sfaturile pe care Spiritele le dau celor dragi rămaşi pe Pământ sunt în acord cu viziunea mai largă asupra destinului (misiunile de viaţă) şi karma previzibilă. Ele sunt mereu pline de iubire şi înţelepciune, dar Spiritele ne lasă libertatea de alegere, ştiind că omul are acest drept divin. Adeseori „**viaţa bate soarta**", după cum afirmă Nina Petre!

Putem spune că Spiritele rudelor decedate nu au competenţă în privinţa activităţilor specifice oamenilor, iar sfaturile lor sunt generale. Prin urmare, ele au foarte mult de lucru, dar ca Spirite libere, nu ca oameni. Acum sunt fiinţe universale, detaşate de viaţa omenească. Legile specifice lumii spiritelor se deosebesc de cele ale noastre, iar disciplina spiritelor este mult mai strictă decât cea a oamenilor.

- Unele comunicări ţintesc a scoate la lumină misterul unor tragedii umane. Sufletul este buimăcit în perioada imediată după accident şi poate da răspunsuri neconforme cu realitatea fizică. În aceste cazuri, informaţiile trebuie reverificate din alte surse sau după trecerea timpului de liniştire a Spiritului traumatizat. Se pare că, după circa un an, Spiritul şi-a recăpătat integral memoria şi inteligenţa universală, putând răspunde cu înţelepciune, deşi ar putea să fi uitat unele detalii nesemnificative pentru el.

- În aproape toate mesajele, Spiritele confirmă că au fost ajutate de slujbele de pomenire tradiţionale în religia creştină. Totuşi, doar iubirea

şi regretele sincere ale pământenilor sunt cele care ajută Spiritele să se liniştească şi să progreseze în lumea lor. Nu partea materială le ajută, ci afecţiunea şi lacrimile de dor.

- În acelaşi timp, Spiritele suferă foarte mult atunci când văd că cei rămaşi în viaţă le regretă dispariţia în mod excesiv! Durerea psihică a celor vii se amplifică înzecit în sufletul mare al celui plecat dincolo. Spiritul îi îndeamnă să nu-l uite, dar să se liniştească, să se resemneze, să-şi continue viaţa cu entuziasm, căci se vor revedea cu siguranţă, la sorocul stabilit de Divinitate.

- Aflăm din mesaje că unele manifestările de „**poltergeist**” nu trebuie să ne înspăimânte, ele fiind de fapt încercările timide ale Spiritelor dragi de a comunica cu noi. Acestea sunt semne fericite şi nu un deranj neplăcut din partea vreunui spirit neliniştit.

Alteori, dimpotrivă, deranjul provocat de un spirit oarecare este pe nedrept atribuit unei rude decedate, care de fapt nu are nicio legătură cu acea manifestare. Se ştie că spiritele ordinare se simt cam prost în Ceruri, unde inferioritatea lor este evidentă, şi de aceea preferă să stea în compania oamenilor care nu au preocupări şi pretenţii de evoluţie spirituală.

- Mesajele divine de la Marile Spirite ale **Maicii Domnului** şi **Isus Cristos** sunt minunate şi reconfortante, fiecare cuvânt fiind sorbit cu toată fiinţa de către omul însetat de Dumnezeu. Câte o frază a Lor face lumină printre sute de file teologice neconvingătoare.

Marile Spirite Divine ne asigură că rugăciunile noastre sunt întotdeauna auzite dacă sunt sincere, iar apelul de ajutor va fi urmat de o inspiraţie sau o potrivire fericită a evenimentelor. În acelaşi timp, Ele ne asigură că principalul sprijin stă în noi înşine, în tăria noastră psihică de a rezista vieţii şi asaltului entităţilor inferioare, agitate şi întunecate, care nu suportă fericirea şi pacea pentru care luptă Forţele Binelui.

În încheiere, vă doresc să petreceţi câteva ore şi zile minunate citind această carte aflată sub semnul duioşiei, al compasiunii spirituale, al regretului că, deşi stau lângă noi tot timpul, Spiritele celor „îngropaţi în ţărână” nu se pot face aproape deloc simţite şi înţelese de noi, oamenii, care încă suntem psihologic prea „îngropaţi în materie”!...

Răzvan Alexandru Petre
4 mai 2015, Bucureşti

MESAJE DE LA SPIRITE FOARTE ÎNALTE

Motto: „După ce am auzit glasul domol şi încurajator al MAICII DOMNULUI şi glasul ferm şi înţelept al lui ISUS CRISTOS, am căpătat şi eu mai multă putere în ceea ce se poate numi ducerea zilelor mai departe”...

NINA PETRE, medium

Cazul scriitorului Vasile

11.02.1996 - Mesaj de la spiritul lui ISUS CRISTOS pentru Vasile

„Către domnul Vasile, scriitor, de la ISUS CRISTOS citire:

Domnule Vasile, dumneavoastră sunteţi un om de valoare, un scriitor desăvârşit, deosebit de instruit şi de rafinat. Aveţi o minte pătrunzătoare, un spirit critic deosebit, o minte bine cultivată şi şlefuită cu multă migală, ca o bijuterie preţioasă lucrată cu multă trudă şi răbdare nemăsurată.

Domnule Vasile, vă apreciez pentru ceea ce faceţi în umila dumneavoastră ţărişoară, atât de sărmană şi năpăstuită de veacuri. Aveţi un dar divin şi o misiune de îndeplinit în această viaţă. Aveţi nevoie de multă înţelegere din partea celor din jurul dumneavoastră. Mulţi nu înţeleg ce vreţi să spuneţi adeseori şi nici ceea ce vă străduiţi să faceţi pentru limpezirea gândurilor şi netezirea credinţei împământenite către Bunul şi Nepreţuitul, Atotputernicul Dumnezeul nostru, al tuturor.

Domnule Vasile, să nu fie cu supărare, aş dori prin intermediul acestui medium, care îmi este foarte drag şi care nu minte niciodată atunci când Eu îi transmit câte ceva, aş dori să-mi îndepliniţi următoarele dorinţe, fapt ce va fi spre binele dumneavoastră personal, dar şi al celor din jur cărora le veţi adresa Învăţăturile Mele.

Prima dorinţă. Aveţi mare grijă şi multă iertare către semenii din apropiere şi din depărtare, cei cărora nu le sunt pe înţeles învăţăturile dumneavoastră! Ei greşesc adeseori, punând la îndoială sinceritatea şi bunele dumneavoastră intenţii.

A doua dorinţă. Dumneavoastră trebuie să aveţi mai mare grijă de propria persoană, fiind purtător al Cuvântului Domnului Dumnezeu. Prin ceea ce faceţi, uneori vă periclitaţi sănătatea şi viaţa socială. Fiţi atent la duşmani, nu le daţi crezare şi nici nu-i încurajaţi în faptele lor ce vă sunt potrivnice!

A treia dorinţă. Domnule Vasile, vă rog în mod confidenţial să triaţi, să cerneţi cu mare grijă neghina de grâul curat! Mă refer la cercul dumneavoastră de credincioşi întru Domnul, în care s-au strecurat persoane cu rele intenţii, care vor să vă compromită şi să vă distrugă munca cea binecuvântată pe care o faceţi.

În încheiere, doresc să vă asigur că vă cunosc întreaga viaţă ca pe o lacrimă ce străluceşte şi se străduieşte să rămână limpede. Am cunoştinţă de tot ceea ce faceţi. Vă dau putere şi limpezimea minţii. Mai multă grijă pentru îngrijirea trupului şi păstrarea sănătăţii sale!

Dacă mai doriţi şi alte sfaturi din parte-Mi, luaţi legătura cu mediumul ce v-a trimis acest mesaj!

Multă sănătate, putere de muncă şi curaj, domnule Vasile!

Isus Cristos, pentru eternitate”

11 februarie 1996

11.02.1996 - Mesaj de la spiritul MAICII DOMNULUI pentru Vasile

„Domnule Vasile, ştiu că sunteţi un om de omenie, un om binecuvântat de Dumnezeu. Aţi avut multe de făcut în viaţa dumneavoastră şi încă mai aveţi destule de îndeplinit, dar fiţi cu mare băgare de seamă la duşmanii pe care îi aveţi pretutindeni! Ei stau ascunşi ca fiarele în scorburi. Vor să sară împotriva dumneavoastră, dar nu au curajul. Fiţi cu mare băgare de seamă, nu le daţi puterea de care au atât de multă nevoie! Încercaţi să-i trataţi cu indiferenţă, dar fiţi cu mintea trează tot timpul! Faceţi-vă datoria întru Domnul Dumnezeu! Nu daţi înapoi, dar mergeţi înainte cu multă băgare de seamă! Misiunea dumneavoastră este mai mult decât nobilă, este omenească şi, în acelaşi timp, divină.

Domnule Vasile, vă doresc şi vă poruncesc să aveţi mare grijă de dumneavoastră şi de acei semeni care vă ascultă şi vă ajută să vă faceţi datoria aşa cum trebuie! Nu încercaţi să intraţi în dispute! Nu ripostaţi cu duritate la provocări! Fiţi retras, ca un adevărat înţelept ce sunteţi şi aţi fost dintotdeauna, chiar şi în alte vieţi! Trăiţi omeneşte, faceţi-vă datoria ca om şi, mai ales, ca fiinţă inteligentă, aşa cum sunteţi!

Vă doresc să aveţi puterea de a vă continua misiunea sfântă pe care o aveţi de la Domnul Dumnezeu, aceea de a răspândi adevărata credinţă creştină printre cei din jurul dumneavoastră! Sănătate multă vă doresc şi nu uitaţi că Noi, Cei de Aici, din Eternitate, veghem asupra tuturor şi îi ajutăm pe toţi, atât cât merită fiecare!”

11 februarie 1996

* * *

Cazul clarvăzătoarei Alexandra

14.05.1996 - Mesaj de la spiritul Conducătorului Suprem din Shambala, supranumit REGELE LUMII, pentru Alexandra

„Dragă doamnă Alexandra,

Noi, cei din Shambala, îţi cunoaştem trăirile mentale ieşite din comun, acel „comun” fiind nivelul de gândire al majorităţii pământenilor. Specialiştii Shambalei îţi studiază mentalul, te supraveghează şi te protejează, în speranţa că într-o zi vei putea deveni un lucrător pentru noi, aşa cum avem destui în România. Însăşi doamna care preia această convorbire este unul din oamenii noştri încarnaţi şi deosebit de valoroşi.

Doamnă Alexandra, aş dori să-ţi atrag atenţia asupra unor aspecte foarte importante ale situaţiei deosebite în care te afli.

Trebuie să-ţi focalizezi ideile! Nu le mai lăsa să zburde atunci când dumneata îţi faci programul de cercetări în domeniul vieţii subtile!

Nu mai lăsa persoane străine şi neavizate pentru îndrumarea parapsihologică să-ţi orienteze mentalul în scopuri diverse, care nu au nici o legătură cu munca nobilă de medium clarvăzător!

Din punctul nostru de vedere, noi credem că am putea colabora în cele mai bune condiţiuni în cazul în care vom reuşi să vă ordonăm ideile, să vă orientăm percepţiile către nobila îndeletnicire a ajutorării oamenilor. Scopul nostru principal este uşurarea vieţii pământenilor. Suntem un contraemiţător uriaş pentru influenţele nefaste ce vin de la entităţile inferioare, malefice, al căror teren preferat de lucru este biata Terra.

Doamnă Alexandra, vă vom stabili un program de convorbiri între noi şi dumneavoastră, pentru început la ore fixe. Nu ştim în ce măsură ne veţi putea auzi vocile, dar să aveţi mare grijă, mai ales la început, să nu luaţi în serios chiar tot ce veţi auzi! Vom face experimente pe aura dumneavoastră, pentru a vă testa aptitudinile de medium auditiv.

Percepţiile dumneavoastră vizuale pe ecranul mental, prin meditaţie, nu sunt relevante în cel mai înalt grad dacă nu sunt însoţite şi de percepţii auditive credibile. Un clarvăzător de excepţie trebuie să fie şi medium auditiv. Altfel, percepţiile sunt incomplete, adesea false. De aici pot rezulta o serie de neajunsuri pentru persoana în cauză, cum ar fi: stresul psihologic, obsesiile, spaimele, ideile oscilante, falsele percepţii asupra faptelor înscrise în propriul astral.

Vă anunţ de la început că veţi avea uşoare dureri de cap, ameţeli trecătoare şi stări de tensiune mentală. Să nu le consideraţi o formă de îmbolnăvire. Ele vor fi rezultatul acţiunii specialiştilor noştri din Shambala asupra reţelei energetice specifice fiinţei dumneavoastră. Sperăm că vom reuşi să deschidem o colaborare minunată, aşa cum procedăm de mai bine de un an cu doamna Nina, care este unul dintre mediumii noştri preferaţi! Ca dânsa avem încă 5 pe Terra. Puteţi avea încredere deplină în această femeie, dar numai dacă vă simţiţi în stare de

a deţine o conduită morală aproape de perfecţiune, cinste şi fermitate în acţiunile cu oamenii!

În final, ţin să vă avertizez din nou asupra pericolului ce-l reprezintă oamenii, în general, pentru fiinţele deosebite ca dumneavoastră, înzestrate cu harul divin prin care pot transmite oamenilor dorinţele de bine ale fiinţelor superioare, inteligente şi nevăzute, care veghează asupra lor!

Vă doresc din tot sufletul meu de Spirit cunoscător al vieţii de pe Pământ şi de pe alte planete civilizate, să aveţi tăria de a rezista presiunilor sufocante ale mediului tehnicizat şi obositor asupra fiinţei dumneavoastră! Vă anunţ că vom lucra asupra aurei dumneavoastră în timpul nopţii, între orele 3 şi 4. Orice s-ar întâmpla, ar fi bine să dormiţi profund în această oră, deoarece în timpul somnului subiectului nostru organizarea reţelei mediumnice se poate face în condiţii optime! Vă sfătuiesc să nu meditaţi mai devreme de ora 22, deoarece factorii psihici perturbanţi sunt mai slabi după această oră! Începând cu ora 22, fluxul de energie cosmică purificatoare are cale liberă către fiinţele pământene, uşurând transmisiile telepatice şi asigurând creşterea gradului lor de corectitudine.

Vă voi mai transmite şi alte indicaţii orientative prin aceeaşi sursă ca şi acum, dar numai atunci când vă veţi afla în situaţii deosebite, pe care nu le veţi putea dezlega singură. Solicitaţi-mi ajutorul ori de câte ori veţi avea probleme dificile de viaţă! Apelaţi la mediumul Nina cu toată încrederea! Nu vă va trăda nici pe dumneavoastră, cum nu-i trădează nici pe alţii care lucrează pentru noi! Cu timpul o veţi cunoaşte mai bine. Dacă sunteţi un om cu adevărat cinstit, atunci veţi rezista în colaborarea noastră. Dacă nu, vă veţi îndepărta de noi în cea mai mare grabă...

Cu cele mai bune intenţii şi bunăvoinţă nemărginită,

Ibrahim Benber, supranumit Regele tuturor timpurilor, Regele Lumii, Conducător Suprem al Shambalei”

14 mai 1996

14.05.1996 - Mesaj de la spiritul MAICII DOMNULUI pentru Alexandra

„Draga Mea Alexandra,

Te privesc de aici, de sus, din depărtarea nemărginită, şi te văd ca o fiinţă chinuită de gânduri şi nesiguranţă, veşnic obosită de muncă, dar dornică de adevăr şi perfecţiune.

Scumpa Mea fată, ştiu ce doreşti de la Mine: un sfat călăuzitor pentru sufletul tău drag şi mintea ta deosebit de isteaţă. Îmi aştepţi căldura maternă, o doreşti din tot sufletul, doreşti să fi protejată de către Noi, cei de aici, din nemărginire. Ne chemi cu gândurile tale şi adeseori reuşeşti să primeşti răspunsuri la problemele ce te frământă.

Alexandra Mea, fii binecuvântată în tot ceea ce faci în afara muncii tale de zi cu zi pentru câştigarea banilor necesari existenţei!

Ai un suflet minunat, o minte de explorator, care ne place nouă, celor de aici. Îţi doresc să ai curaj pentru a continua ceea ce faci, să pătrunzi cu mintea ta în adâncurile universului, lucru pe care nu oricine îl poate face!

Voi veghea asupra ta şi asupra familiei tale. Roagă-te cu gândul la Mine ori de câte ori ai nevoie de căldura şi sfaturile Mele! Trebuie să alegi doar modul în care le poţi primi şi înţelege.

Fii binecuvântată şi protejată de toate relele din jurul tău!

Cu mult drag şi bunătate nemărginită,

Prea-sfânta Maică a Domnului nostru Isus Cristos"

14 mai 1996

14.05.1996 - Mesaj de la spiritul lui ISUS CRISTOS pentru Alexandra

„Doamnă Alexandra,

Mesajul Meu către dumneata va fi scurt, clar şi atoatecuprinzător. Sinteza gândurilor Mele va trebui să fie un exemplu şi pentru modul dumitale de gândire.

Doresc să vă comunic faptul că starea spirituală în care vă aflaţi este destul de bună, nemaifiind nevoie de o acţiune purificatoare intensivă, aşa cum se recomandă majorităţii celor aflaţi pe calea de a deveni mediumi recepţioneri de semnale auditive divine. Vă sunt necesare anumite sfaturi orientative, pentru a preîntâmpina anumite eşecuri ce vă pot pune în pericol starea sănătăţii fizice şi mentale.

Pentru a putea deveni un medium divinatoriu este necesară o anumită conformaţie a emisferei drepte cerebrale. Aceasta poate fi moştenită din vieţile anterioare sau creată în timpul actualei vieţi. Oricum ar fi, o asemenea stare nu apare din senin. A fi medium purtător al cuvintelor divine nu înseamnă a fi un lucrător oarecare pe tărâmul paranormalului! La dumneavoastră se poate observa o permeabilitate crescută a canalelor telepatice existente în emisfera dreaptă cerebrală. Aveţi nevoie de o îndrumare competentă, pe care numai de la anumite spirite o puteţi primi, şi de o focalizare a ideilor şi percepţiilor extrasenzoriale.

Înainte de a începe meditaţiile cu care v-aţi obişnuit şi care vă aduc în starea de contact telepatic cu energiile superioare divine, este necesar să vă adresaţi prin rugăciune, lângă flacăra unei lumânări, unei entităţi superioare care vă poate ajuta în acest scop. Va trebui să vă alegeţi această entitate, ea fiind cea mai apropiată sufletului dumneavoastră. Să v-o aduceţi lângă propria fiinţă şi să vă adresaţi ei ori de câte ori aveţi nevoie de un sfat sincer, binevoitor şi secret! Vă recomand să vă alegeţi ca ghid spiritual absolut acel sfânt din calendar pe care vi-l simţiţi cel mai aproape! Formaţi-vă o rugăciune cu caracter strict personal, în formulare

proprie, pe care să i-o adresaţi acestui sfânt! Ar fi bine să vă faceţi rost de o icoană sau o fotografie luată de pe o icoană care să-l reprezinte. Fie privind icoana, fie mentalizând-o, veţi adresa rugăciunea spiritului respectiv! Veţi fi auzită cu siguranţă. Gândurile dumneavoastră pătrund foarte puternic în Spaţiu, dar este necesară şi perceperea dumneavoastră a răspunsurilor venite din eter.

Aceste rugăciuni să le ţineţi pentru mintea şi sufletul dumneavoastră! Nu le daţi altuia! Doi oameni nu trebuie să se roage în acelaşi mod către aceeaşi fiinţă divină! Fiecare îşi are specificul său mental şi sistemul telepatic propriu. Există rugăciuni spuse de toată lumea, dar fiţi convinsă că fiecare, în mintea sa, o spune în manieră personală.

De câte ori aveţi probleme dificile de viaţă, rugaţi-vă Fiinţei de lumină pe care v-aţi ales-o ca sfetnic suprem! Dacă veţi face acest lucru seara, înainte de a adormi, rugând fiinţa minunată să vă răspundă în timpul somnului sau a doua zi în momentul trezirii, cu siguranţă speranţele dumneavoastră de a fi protejată şi înţeleasă vor primi un răspuns benefic!

Faceţi aşa cum v-am spus şi veţi deveni o fiinţă mult mai încrezătoare în harul de care dispuneţi! Cu timpul, veţi reuşi să le transmiteţi oamenilor cuvintele noastre şi, prin aceasta, le veţi face tuturor celor care vă vor asculta un bine imens, acest bine reflectându-se chiar asupra dumneavoastră şi a familiei care vă este atât de dragă.

Vă dau binecuvântarea Mea şi curajul necesar pentru a răzbi pe căile nevăzute ale cultivării spiritului ce sălăşluieşte în fiinţa dumneavoastră!

Mult bine şi respect din partea tuturor,

Vă doreşte Domnul Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu şi al Preasfintei Fecioare Maria!”

14 mai 1996

* * *

06.06.1996 - Mesaj de la spiritul MAICII DOMNULUI pentru Florica (tristeţe de boală grea)

„Draga mea Florica,

Te văd tristă si îndurerată. Te temi pentru viaţa ta şi fericirea familiei tale. Nu dispera, fata Mea! Şi în lumea Noastră, a Celor de Sus, există fericire şi durere, tristeţe şi bucurie.

Noi, Cei de aici, de Sus, te vedem mereu tristă şi îndurerată pentru ceea ce ţi s-a întâmplat în privinţa sănătăţii tale. Noi vrem să te ajutăm sufleteşte, să te încurajăm pentru a suporta greul vieţii şi să te pregătim pentru pasul pe care îl vei face, la fel ca toţi oamenii, către lumea Noastră, a celor de dincolo de Pământ.

Nu te întrista atât de des, fata Mea, mai sunt şi alţii îndureraţi ca tine! Încearcă să fii mai veselă, chiar dacă sufletul tău sângerează! Viaţa este trecătoare pentru oricine. Nu trebuie să te gândeşti atât de des la moarte! Vei trăi atâtea zile câte vei avea de la Dumnezeu. Fiecare trebuie să-şi ducă greul vieţii cu fruntea sus şi cu inima plină de curaj! Suferinţele sunt date tuturor, atâta doar că unii le suportă mai greu, iar alţii mai uşor. Tu trebuie să ai curajul de a-ţi duce zilele mai departe şi a-ţi face datoria de mamă şi soţie!

Îţi doresc mult curaj şi puterea de a suporta greul vieţii şi a înlătura toate gândurile negre care te copleşesc adeseori!

Te îmbrăţişez cu mult drag în căldura Mea divină şi nemărginită,

Maica Domnului cea bună şi aleasă de Dumnezeu ca Mamă a Preasfântului Isus Cristos!"

6 iunie 1996

10.06.1996 - Mesaj de la spiritul MAICII DOMNULUI pentru Steriana (îngrijorare pentru viitorul fiicelor)

„Dragă doamnă Steriana,

Sunteţi o mamă îngrijorată pentru viitorul fiicelor sale. Nu aveţi motive deosebite să vă aflaţi în această stare. Fetele dumneavoastră vor răzbi în viaţă cu multă trudă, cu eşecuri şi reuşite nenumărate, iar visul dumneavoastră de a le şti pe deplin fericite se va împlini într-un viitor nu prea îndepărtat. Aveţi o inimă de aur, vă iubiţi nespus de mult copiii, iar grija pentru viitorul lor şi al nepoţilor ce vor veni nu vă dă pace zi şi noapte.

Doamnă Steriana, îngrijiţi-vă sănătatea, liniştiţi-vă inima şi cugetul, iar liniştea dumneavoastră se va reflecta asupra întregii familii! Zbuciumul dumneavoastră sufletesc îi îngrijorează pe toţi cei din jur. Nu vă mai chinuiţi mintea şi sufletul încercând să desprindeţi greul din jurul dumneavoastră pentru a-l arunca altora! Purtaţi-vă destinul aşa cum este el, mai bun decât al altora, şi aveţi tăria sufletească de a vă sprijini copiii în toate încercările vieţii!

Liniştiţi-vă, doamna Steriana, încercaţi să luaţi viaţa mai uşor decât este ea în realitate! În felul acesta consumul dumneavoastră nervos va fi mult mai mic.

Rugaţi-vă în fiecare seară în faţa icoanei Mele pentru binele dumneavoastră şi al familiei pentru care sunteţi atât de îngrijorată! Veţi primi răspuns la toate întrebările dumneavoastră. Voi veghea asupra întregii familii în care trăiţi şi vă voi călăuzi cugetul spre drumul cel bun.

A dumneavoastră şi a tuturor celor buni şi răi,

Prea-sfânta Maică a Domnului nostru Isus Cristos"

10 iunie 1996

10.06.1996 - Mesaj de la spiritul MAICII DOMNULUI pentru Rodica (sterilitate)

„Draga Mea Rodica,

Eşti frumoasă, bună şi blândă ca o zână din poveşti. Ţi-ai păstrat candoarea copilăriei şi graţia feciorelnică. Viaţa nu te-a marcat prea mult. Eşti la fel de vioaie şi sinceră ca pe vremea când aveai 17 ani.

Rodica Mea frumoasă, destinul tău este împletit cu destinului soţului tău. Voi împreună veţi realiza lucruri minunate, ajutând oamenii să supravieţuiască şi uşurându-le suferinţele care nu se mai sfârşesc.

Draga Mea Rodica, ştiu că-ţi doreşti nespus de mult un copilaş, chiar doi. Mai trebuie să ai puţină răbdare, destinul tău nu ţi i-a hărăzit de timpuriu! La vârsta maturităţii va sosi şi copilaşul mult dorit.

Aş dori să te sfătuiesc, ca o Mamă din Ceruri ce sunt, să continui toate tratamentele pe care le-ai început şi care n-au dat rezultate. Roagă-l pe soţul tău să te ajute cu toată ştiinţa sa şi cu toată iubirea ce ţi-o poartă, pentru a repara mica defecţiune ce se află în pântecele tău. Încearcă pe toate căile să devii fertilă! Copilaşul tău trebuie să vadă lumina zilei! Va fi frumos şi bun ca şi tine, dar pentru a-l vedea, va trebui să faci eforturi deosebite de cele de până acum. Caută împreună cu soţul tău acea metodă neştiută până acum ce te va ajuta să devii mamă!

Îţi doresc împlinirea visului tău cât mai curând posibil, pentru că o meriţi din plin!

Te sărut cu Lumina Mea şi îţi doresc în continuare multă fericire,

Maica Domnului cea bună şi înţeleaptă”

10 iunie 1996

27.06.1996 - Mesaj de la spiritul lui ISUS CRISTOS pentru domnul Gheorghe (proces penal)

„Domnule Gheorghe, ştiu care vă este necazul. Suferinţa dumneavoastră este imensă şi foarte dureroasă! Vreau să vă ajut cu sfaturile Mele şi cu puterea Mea divină, care vă va da forţe noi spre învingerea greutăţilor şi îndurarea suferinţelor.

Am cunoştinţă de anumite fapte necinstite puse la cale acolo unde ai lucrat dumneata foarte mulţi ani. Ştiu că ai fost nedreptăţit crâncen, ştiu că ai fost acuzat de un furt pe care nu l-ai comis şi mai ştiu că eşti un om cinstit, răbdător, bun familist, şi mai ales un minunat tată al copiilor domniei tale. Aş dori să te călăuzesc spre ceea ce ai de făcut.

Eu cred cu toată convingerea Mea că ar trebui să te lupţi mai departe pentru dezvăluirea faptelor necinstite ale celor care te acuză de acelaşi lucru! Este bine să mergi la cele mai înalte autorităţi, chiar de deasupra celor care îţi judecă procesul, poate chiar în capitala ţării, să-ţi cauţi

dreptatea până vei găsi cel puţin un om cinstit ce te va ajuta dezinteresat! Cei cu care ai discutat dumneata problema ce te frământă şi te arde ca un fier înroşit în oraşul în care trăieşti nu sunt cinstiţi, de la primul până la ultimul. Nu vei găsi îndurare şi dreptate de la cei cărora te-ai adresat până acum! Te sfătuiesc să te duci în capitala ţării şi caută până îl vei găsi pe acel om ce te va putea salva din situaţia în care te afli! Acest om puternic poate fi sau un conducător pe linia serviciului dumitale sau un şef mai mare al autorităţilor ce ţi-au studiat cazul. Caută-l şi-l vei găsi!

Te sfătuiesc să nu încerci a da mită, îţi vei reteza creanga de sub picioare, care şi aşa este destul de fragilă! Ce s-a pus la cale împotriva fiinţei dumitale este o mârşăvie pornită de la un şef ticălos ce-şi aşteaptă obştescul sfârşit în chinuri groaznice, greu suportabile pentru un om. Acel individ s-a dezumanizat total în relaţiile cu oamenii. Atât timp cât va fi în viaţă şi vei depinde de el, nu-ţi vei putea rezolva problema acolo unde te afli. Caută să ajungi atât de sus cu plângerea, încât satanicul ce ţi-a făcut această durere să nu poată ajunge!

Există un om care te poate ajuta, caută-l! Gândeşte-te până unde poţi ajunge de sus cu plângerea!

Te pândesc multe necazuri, greu de îndurat pentru o inimă cinstită ca a dumitale. Caută să rezişti! Eşti un tată de familie, copiii au încă nevoie de ajutorul dumitale. Fii prudent ce discuţi cu cei cărora te-ai adresat pentru dreptate, aproape toţi au fost mituiţi cu bani, şi magistraţii, şi autorităţile! Omul acela blestemat a avut mulţi bani şi a ştiut cât şi unde să dea. El vrea să-şi facă moartea mai uşoară, să-şi plătească îngrijirea medicală atunci când nu va mai putea să se întreţină singur. Va deveni neputincios în foarte scurtă vreme, el ştie ce-l aşteaptă. Banii se vor topi pe neobservate. El vrea să aibă tot mai mulţi.

Domnule Gheorghe, Eu te sfătuiesc de bine, aşa cum te poate sfătui o Fiinţă imparţială, ce ţine la toţi pământenii şi doreşte să-i ajute pe toţi, deşi nu toţi îi înţeleg bunele intenţii.

Situaţia dumitale are o rezolvare posibilă, dar de durată, poate încă o jumătate de an. Caută să eviţi o nouă serie de înjosiri! Deplasează-te acolo unde te-am trimis! Ai mare grijă, că nervii şi inima dumitale se află în pragul distrugerii! Caută să suporţi ceea ce-ţi este dat, ca să-ţi poţi creşte nepoţii şi să-ţi vezi familia fericită! Te afli într-un mare impas al vieţii. Caută să-ţi faci dreptate...!

Al dumitale şi al tuturor,

Isus Cristos, cel din ceruri şi de pretutindeni”

27 iunie 1996

14.07.1996 - Mesaj de la spiritul MAICII DOMNULUI pentru Cristina (rugăciuni de întărire sufletească)

„Cristina, scumpa mea, fata Mea cea bună şi iubitoare de oameni,

Am cunoştinţă de nenorocirile prin care ai trecut. O fată atât de bună şi harnică nu ar fi trebuit să sufere atâta cât te-ai chinuit tu. Aş vrea să te învăţ să-ţi întăreşti inima şi sufletul, pentru a rezista mai bine vieţii ce o duci împotriva duşmanilor tăi, pentru a-ţi putea duce toate îndatoririle de femeie şi mamă la cel mai bun sfârşit.

Draga Mea Cristina, te rog să faci aşa cum îţi spun şi cu siguranţă te vei simţi mai bine cu sănătatea şi mult mai puternică la minte!

În fiecare seară, timp de 21 de seri, te vei ruga la icoana Mea înainte cu o oră de miezul nopţii, timp de câteva minute, rugându-mă să te ajut pentru a scăpa de necazurile care te apasă. Poţi începe chiar în seara ce urmează. La orele 23 îţi vei face de trei ori semnul crucii, vei privi icoana Mea, vei spune „Tatăl nostru" şi apoi următoarea rugăciune:

„Prea-sfântă Maică a Domnului, făcătoare de minuni pe acest Pământ, ajută-mă să scap de toate nenorocirile ce-mi apasă existenţa! Întăreşte-mă împotriva duşmanilor mei, dă-mi putere de muncă şi de iubire nemărginită pentru toţi semenii mei! Ajută-mă să le iert greşelile şi să-i înţeleg pe toţi aşa cum sunt ei, buni sau răi! Voi adormi cu chipul Dumitale în minte şi inimă. Aşa să mă ajute Dumnezeu, ca să te pot asculta, Prea-bună şi Sfântă Maică a Domnului! Amin"

Scumpa mea Cristina, roagă-te în felul acesta 21 de seri şi după aceea, în cea de-a 22-a seară sau poate chiar înainte de aceasta, vei primi de la Mine puterea şi sfaturile ce-ţi sunt necesare!

Îţi doresc mult succes în ceea ce vei face şi putere nemărginită de a-i suporta şi iubi pe semenii tăi!

Prea-buna şi Sfânta Maică a Domnului, mamă a Domnului Isus Cristos în veci de veci şi pururea. Amin"

14 iulie 1996

Cazul doamnei Elena A. – spirite răutăcioase în locuinţă

11.02.1997 - Mesaj de la spiritul MAICII DOMNULUI pentru Elena

„Draga Mea Elena,

Ştiu că te afli într-un mare impas, ai probleme mari cu banii, sănătatea şi cu anumite fenomene ce ţi se petrec în locuinţă şi de care nu poţi să scapi. Draga Mea, doresc de la început să te asigur că, aşa cum eşti tu înzestrată de la natură, cu inteligenţă şi cultură, poţi să treci peste toate necazurile pe care le ai!

Referitor la fostul tău soţ, acum trecut în neant, aş putea să-ţi spun că el trebuie neapărat să fie chemat de către un om priceput în astfel de lucruri, pentru a discuta cu el, şi să se verifice dacă este el vinovatul de ceea ce ţi se întâmplă prin casă sau este alt spirit răuvoitor care îţi dă impresia că este fostul tău soţ. Este foarte important să se facă această lucrare pentru limpezirea lucrurilor şi aflarea adevărului! Poate că fostul soţ nici nu este vinovat de ceea ce ţi se întâmplă acum...

Mai doresc să-ţi spun, draga Mea Elena, că starea ta de sănătate nu este dintre cele mai bune. Toate lucrurile rele care ţi s-au întâmplat în ultimii ani au slăbit puterea ta de stăpânire psihică şi, în astfel de situaţii, spiritele rele, care mişună în jurul vostru pe Pământ, te atacă sistematic, răpindu-ţi liniştea atât ziua, cât şi noaptea. Încearcă, draga Mea, să alungi aceste influenţe rele cu puterea minţii tale! Nimeni, în afară de propria ta fiinţă, nu te poate ajuta să scapi de atacurile periculoase şi nevăzute care se fac asupra ta! Ori de câte ori ai impresia că fostul tău soţ umblă prin casă, să-ţi faci imediat semnul crucii, să spui „Tatăl nostru", să aprinzi lumina dacă este noapte şi să ţii în mână o icoană sfinţită în biserică. Mai este necesar să aduci un preot în casă cel puţin o dată la trei luni, pentru a stropi cu agheasmă şi a face dezlegarea locuinţei tale de spiritele rele. Ar fi bine să ai un preot al familiei tale, care să-ţi vină în casă ca un prieten, nu numai atunci când îndatoririle meseriei sale îl obligă să intre în casa ta!

În privinţa banilor pe care i-ai pierdut făcându-le bine unor nemernici, încearcă să te resemnezi! Banii împrumutaţi caută să-i restitui pe măsura trecerii timpului, iar cei pe care alţii ţi-i datorează consideră-i drept un sacrificiu pe care l-ai făcut spre binele tău şi al rudelor tale! Să sperăm că, din acest sacrificiu bănesc, îţi va veni o reuşită fie ţie, fie copilului tău! Dacă este posibil să recuperezi banii datornicilor prin judecată dreaptă, atunci fă-o fără ezitare, mergi la oamenii legii, căutându-ţi dreptatea!

În sfârşit, draga Mea, îţi reamintesc necesitatea vitală de a comunica cu spiritul soţului tău decedat, chiar dacă tu deocamdată nu doreşti acest lucru, crezându-l pe el vinovat de toate relele ce ţi s-au întâmplat în ultima vreme! Dacă doreşti răspunsuri de la mine şi pentru alte probleme grave ale vieţii tale, atunci apelează la acelaşi medium, pentru a primi din partea Mea răspunsurile dorite de tine!

Rămâi cu bine, scumpa Mea Elena, şi nu uita că Eu veghez asupra ta şi asupra tuturor şi mă întristează mult neputinţa oamenilor de a primi întotdeauna sfaturile şi mângâierea Mea!

Prea-sfânta Maică a Domnului şi a voastră Fecioară Maria"

11 februarie 1997

11.02.1997 - Mesaj de la spiritul lui ISUS CRISTOS pentru doamna Elena

„Elena, draga Mea,

Eu îţi cunosc toate necazurile şi te pot sfătui foarte bine asupra mijloacelor pe care le poţi folosi pentru a scăpa de ele.

În primul rând, vreau să te avertizez asupra relaţiilor pe care le ai cu prietenii şi prietenele! Unele persoane dintre acestea îţi vor răul, din diferite motive. Anumite femei căsătorite îţi poartă duşmănie pentru că ai un serviciu mai bun decât al lor şi pentru că eşti liberă să trăieşti cum vrei. Mai sunt unii care cred că ai rămas cu mulţi bani de pe urma soţului tău. Ai alimentat aceste bârfe pentru că ai împrumutat bani unor persoane lipsite de bun-simţ. Încearcă să faci o triere a cunoştinţelor tale, restrângând aria prietenilor şi prietenelor tale! Chiar dacă sunt familii căsătorite, încearcă să pătrunzi cu mintea în intimitatea gândurilor lor şi atunci vei vedea că mulţi sunt prefăcuţi şi dornici să facă rău în jur. Nu te destăinui oricui, păstrează pentru tine multe din gândurile ce te apasă!

În privinţa banilor, pe care nu se ştie dacă îi vei mai recupera, încearcă să eviţi a transforma lipsa lor într-o obsesie care să-ţi zdruncine nervii! Vei plăti în continuare pentru bunătatea, generozitatea şi lipsa ta de precauţie.

Caută să te rogi în fiecare seară la icoana Maicii Domnului şi a pruncului Isus pentru binele tău şi rezolvarea problemelor tale! Caută să-ţi asiguri în locuinţă cel puţin o icoană cumpărată de la o mănăstire sau biserică! Icoanele nesfinţite nu au o valoare aşa de mare ca acelea care au fost sfinţite într-o biserică sau mânăstire.

Încet-încet vei reuşi să scapi de spiritele răutăcioase care ţi-au pătruns în locuinţă. Nu te grăbi să dai vina pe spiritul fostului tău soţ! Chiar dacă el, ca om, a avut păcate destule, ca spirit nu este rău şi, mai ales, nu este dornic de răzbunare, ca să te chinuiască de atâta vreme. Încearcă să-l alungi pe necuratul care îţi întunecă fericirea prin rugăciuni, prin semnul crucii şi prin propria voinţă! Atunci când auzi şi vezi că ţi se umblă prin casă şi îţi apar tot felul de vedenii, aprinde o lumânare de îndată, fă de trei ori semnul crucii, spune „Tatăl nostru” cu faţa către icoana sfinţită şi apoi porunceşte-i necuratului din preajma ta să plece şi să nu mai vină niciodată! Cu timpul, vei scăpa de aceste manifestări care te chinuiesc atât de mult.

Mai doresc să-ţi atrag atenţia că la locul tău de muncă o anumită femeie îţi doreşte răul. Caută să ghiceşti cine este ea şi evită conflictele sau destăinuirile!

În privinţa sănătăţii tale, ţin să te încurajez, deoarece, în urma măsurilor ce le vei lua potrivit sfaturilor primite de la Mine şi de la Maica Mea, te vei linişti treptat şi vei reuşi să priveşti viaţa cu ochi mai blânzi. Situaţia sănătăţii tale se va îmbunătăţi de-a lungul timpului, pe măsură ce sufletul tău va deveni din ce în ce mai puţin agitat. Caută, draga Mea, să fii mai optimistă! Situaţia ta nu este dintre cele mai disperate. Dacă vei reuşi să rezolvi problema banilor, te vei simţi mult mai bine cu toate!

Fii mereu cu gândul la Mine ori de câte ori te vei afla într-un impas şi nu uita de rugăciunile pe care ţi le-am recomandat!

Isus Cristos, Fiul Domnului Dumnezeu şi al Prea-sfintei Fecioare Maria”

11 februarie 1997

* * *

Cazul doamnei Elena B. – soţul beţiv, rău şi îndrăcit

01.03.1997 - Mesaj de la spiritul MAICII DOMNULUI pentru Elena

„Draga Mea Elena, te văd cât eşti de chinuită, hărţuită de viaţă, de griji şi nevoi permanente. Aş vrea să-ţi dau câteva sfaturi absolut necesare pentru a-ţi rezolva problemele grele de viaţă pe care ţi le-ai făcut singură, sub influenţa celor din jurul tău.

În primul rând, vreau să te asigur că în tine există încă forţe ale Binelui, care îţi pot da puterea de a lupta pentru binele tău şi al familiei tale! Nu încerca să evadezi din realitate prăbuşindu-te în disperare şi în întunecimea minţii! Te rog foarte mult să nu cedezi în lupta pentru existenţă! Fă-ţi curaj, ca întotdeauna în greaua ta viaţă, şi cu ajutorul voinţei tale şi al Nostru, al Celor de Sus, vei trece cu bine prin toate încercările vieţii! Nu uita că de tine depinde binele întregii familii! Dacă tu te vei prăbuşi în deznădejde şi chinuri sufleteşti, soţul tău va deveni tot mai rău, iar copiii tăi se vor îndepărta sufleteşte de tine.

Încearcă să te rogi în continuare în faţa unei icoane sfinţite într-o biserică sau mânăstire, în fiecare zi sau seară, indiferent de ceea ce simte trupul tău! Dacă nu te vei ruga zilnic, răul din casa ta va deveni de nesuportat, iar tu te vei prăbuşi într-o boală incurabilă.

Ori de câte ori te trezeşti dimineaţa îngrozită de visele nopţii, fă-ţi semnul crucii în faţa icoanei şi spune rugăciunea obişnuită! Atunci când soţul tău vine beat acasă şi face scandal mare, să faci tot timpul semnul crucii asupra ta şi în dreptul lui, pentru a alunga necuratul care a intrat în sufletul său! Caută şi sfinţeşte-ţi casa măcar o dată pe lună cu agheasmă de la biserică. Ţine candela aprinsă măcar în timpul zilei dacă nu şi noaptea! Pe soţul tău nu-l stârni la ceartă când este beat! Necuratul din el îl învaţă să se poarte în aşa fel încât să te chinuiască şi să te ucidă.

Încearcă să-ţi găseşti un loc de muncă, pentru a deveni independentă de capriciile soţului tău! Fă-ţi curaj şi ieşi din casă! Lipsa de aer din locuinţă îţi pricinuieşte mult rău. Încearcă să discuţi cu un preot sau călugăr care are puterea de a alunga duhurile rele din casă.

Soţul tău nu va mai trăi mult, este deja bolnav şi secătuit de băutură. Tu mai ai încă destule zile de trăit, aşa că, în sfârşit, nu peste multă vreme vei scăpa de chinurile bărbatului. Cel mai important lucru pentru

tine este să-ţi faci curaj singură şi să redevii energică şi curajoasă, aşa cum ai fost întotdeauna. Altă cale spre îndreptarea situaţiei tale nu există.

În privinţa datornicilor cărora le-ai împrumutat foarte mulţi bani, pot să-ţi spun că prin judecată dreaptă, pe calea legii vei obţine de la ei banii pe care ţi-i datorează. Ai mare grijă ce vei face cu aceşti bani! Vei fi în pericol ca soţul tău să pună mâna pe ei şi să îi prăpădească! Va trebui să-i pui la loc sigur într-o instituţie a statului, pentru ca soţul tău să nu-i poată lua de acolo oricând fără ştirea ta.

Începând cu anul viitor se vede o îmbunătăţire a situaţiei tale pe toate planurile. Străduieşte-te să-ţi recapeţi puterea pierdută şi vei reuşi în tot ce ţi-ai propus! Curaj, draga Mea, şi nu uita că sfaturile Mele îţi sunt binevenite în orice clipă!

Te las cu bine şi voi veghea asupra ta,

Prea-sfânta Maică a Domnului, Fecioara Maria”

1 martie 1997

01.03.1997 - Mesaj de la spiritul lui ISUS CRISTOS pentru Elena

„Draga Mea Elena,

Situaţia vieţii tale este critică în acest moment. Văd mult rău plimbându-se în jurul tău, în locuinţa ta şi în jurul rudelor tale apropiate. Acest rău seamănă cu nişte nori cenuşii care se învolburează în jurul vostru. Ei sunt trimişi de două femei câinoase la suflet, nişte rude ale primului tău soţ, care te-au blestemat tot timpul cât ai trăit cu el şi multă vreme după aceea, acuzându-te de moartea lui. Ai rămas înconjurată de blestemele, invidia şi răutatea lor. Visele tale din timpul nopţii reflectă lupta dintre binele din sufletul tău şi răul care te înconjoară. Dacă nu vei lua măsuri energice pentru împrăştierea răului din jurul tău, vei ajunge o epavă umană.

Te sfătuiesc cu toată seriozitatea să ieşi mai des din casă pentru a discuta cu oameni ai Bisericii şi a le cere ajutorul pentru sfinţirea casei şi curăţirea sufletelor celor de lângă tine!

Fiinţa purtătoare de ghinion este soţul tău. Din cauza darului beţiei pe care îl are, în el s-au adunat câteva duhuri necurate care intră şi ies din el după bunul plac. Cu el trebuie să te lupţi să-l cureţi de resturile păcatelor lui. În fiecare încăpere a locuinţei tale să pui câte o icoană sfinţită sau cumpărată de la o biserică. Rugăciunile zilnice să nu le neglijezi niciodată! Noaptea, dacă te trezeşti îngrozită de visele tale, să faci semnul crucii şi apropie-te de icoană, pentru că puterea ei te va linişti şi te va feri de duhurile rele care te chinuiesc şi pe tine şi nu reuşesc să intre în sufletul tău curat!

Încearcă şi fă-ţi curaj pentru a trăi în continuare şi a-ţi rezolva problemele vieţii! Dacă te vei prăbuşi în disperare, totul se va nărui în jurul tău! Ai datoria de a supravieţui atât cât îţi este scris şi de a lupta cu oamenii răi care încearcă să profite de bunătatea ta.

Ai nevoie şi de un tratament bun pentru îndreptarea sănătăţii tale. Caută un specialist în leacuri naturale care te-ar putea ajuta să-ţi cureţi energia ce te înconjoară, scăpând astfel de afecţiunile care te chinuiesc! Încearcă să trăieşti în bună înţelegere cu rudele şi vecinii tăi!

Continuă-ţi rugăciunile, oricât de mult ai suferi din cauza lor! Nu eşti tu de vină pentru efectele rugăciunilor asupra ta, este vorba de lupta dintre binele, pe care tu îl împrăştii prin rugăciune, şi răul, care încearcă să te lovească mai ales când te rogi. Încearcă să ţii o lumânare aprinsă în timp ce te rogi şi te vei simţi mult mai bine!

Numai credinţa puternică în Dumnezeu şi în propria-ţi putere te va ajuta să rezişti încercărilor grele ale vieţii tale. Te rog, nu uita să-ţi practici rugăciunea zilnică! Fără ea vei fi pierdută. Te voi ajuta să rămâi puternică în faţa vieţii.

Al tău şi al tuturor protector şi sfetnic,

Isus Cristos, Fiul Domnului Dumnezeu şi al Prea-sfintei Fecioare Maria”

1 martie 1997

* * *

02.09.1997 - Mesaj de la spiritul lui ISUS CRISTOS pentru tânărul Ciprian (tânăr debusolat)

„Dragul Meu Ciprian,

Vreau să te sfătuiesc de la înălţimea Mea celestă pentru a-ţi lămuri problemele esenţiale ale destinului tău lumesc.

Dragul Meu băiat, nu te grăbi să avansezi în viaţă cu paşi de uriaş construiţi artificial! Încearcă să te hotărăşti pentru fapte esenţiale necesare viitorului tău!

Dragul Meu băiat, la vârsta pe care o ai, te afli în pragul unei vieţi ce poate deveni foarte bună sau foarte dură, depinzând de felul cum ţi-o construieşti. Acum, când ai atât de mare nevoie să studiezi, pentru a deveni un intelectual rafinat şi cult, aşa cum ţi-a pregătit spiritul tău, nu cred că este cazul să te abaţi din acest drum necesar! Nu încerca să te limitezi la o simplă legătură sentimentală, uitând că ai lucruri mult mai importante de făcut pe acest Pământ! Dacă fata pe care o iubeşti nu mai vrea să-ţi dea nicio veste, înseamnă că iubire adevărată din partea ei nu trebuie să aştepţi! De altfel, nici nu eşti copt pentru o legătură stabilă cu o femeie. Mai ai de trăit câţiva ani buni dedicaţi muncii şi învăţăturii, până când vei fi pregătit pentru căsătorie...

Dragul Meu băiat, nu mai încerca, te rog mult de tot, să-ţi cauţi norocul pe alte meleaguri! Acolo vei fi un înstrăinat, cu greu îţi vei găsi un rost în viaţă. Caută să rămâi aici unde eşti şi să-ţi consolidezi viaţa învăţând o meserie bănoasă şi de viitor şi căutându-ţi o prietenă mai sinceră şi mai iubitoare decât cealaltă!

Îţi doresc nespus de mult să-mi asculţi sfaturile şi să rămâi lângă familia ta până când îţi va veni vremea să-ţi întemeiezi propria familie! Îţi doresc mult succes în tot ce vei face în viitor!

Al tău şi al tuturor,
Domnul Isus Cristos,
Îndrumătorul şi iubitorul tuturor oamenilor de pe Pământ”

2 septembrie 1997

06.11.2002 - Mesaj de la spiritul MAICII DOMNULUI pentru Marinică (bolnav psihic)

„Dragul meu băiat,

Te rog foarte mult să te ocupi de vindecarea trupului şi minţii tale, pentru că aceasta nu mai suferă amânare! Lasă-te în grija medicilor care se pricep să te lecuiască, iar tu ocupă-te mai mult de problemele vieţii tale decât ale altora! Ai mare nevoie de liniştirea sufletului tău zbuciumat!

Nu te mai gândi mereu la ce fac şi ce vor alţii cu tine! Toţi cei din jurul tău ştiu că eşti foarte grav bolnav, atunci la ce bun să te mai urască?! Nu eşti înconjurat doar de duşmani, aşa cum crezi tu! Ţi i-ai făcut duşmani pe cei care îţi vor binele, iar tu nu ai apreciat cum se cuvine dorinţa lor.

Linişteşte-te, fiule, odată şi ocupă-te de casa şi de bieţii tăi părinţi, care mor cu zile de supărare, din cauza purtării tale necugetate!

Rămâi cu bine, sărman copil neliniştit!

Te binecuvântez şi veghez asupra ta, fiindcă ai multă nevoie de ajutor!

Maica Domnului şi a tuturor celor necăjiţi şi îndureraţi”

6 noiembrie 2002

29.08.2003 - Mesaj de la spiritul MAICII DOMNULUI pentru Corina (împăcare cu părinţii)

„Scumpa mea Corina,

Știu cât de zbuciumat îţi este sufletul sensibil şi nedreptăţit de către cei din jurul tău.

Fata mea dragă şi nepreţuită, ca toţi oamenii buni şi curaţi la inimă din lumea voastră, te rog foarte mult să nu te îndepărtezi de părinţii şi de întreaga ta familie! Ei te-au crescut şi educat cu toată dragostea, cu toată priceperea lor de oameni culţi şi instruiţi. Nu-i judeca prea aspru, copila mea, pentru că ei ţi-au dorit întotdeauna binele şi nu răul pe care îl întrevezi tu! Dar, ca toţi părinţii care cred mai mult în puterea severităţii

decât în gingăşia unor gesturi pline de iubire şi tandreţe faţă de copiii lor, au greşit de multe ori şi mult s-au căinat pentru aceasta.

Dorinţa Mea cea mai aprinsă este de a te împăca pentru totdeauna cu dragii tăi părinţi! Ştiu că îi iubeşti cu adevărat şi doreşti ca familia voastră să fie o oază de linişte şi mulţumire în jungla din jurul vostru. Puţin mai multă înţelegere şi bunăvoinţă din partea ta i-ar putea transforma pe bieţii tăi părinţi în oameni cu adevărat fericiţi.

În privinţa iubirii tale rămase în Italia, trebuie să îţi spun, cu mare durere, că ea nu se va împlini cu adevărat niciodată. Acel bărbat are mai multe femei, dar nu se poate opri la niciuna dintre ele. Îţi este hărăzit un băiat bun de pe meleagurile tale, care te cunoaşte de foarte mulţi ani. Vă veţi reîntâlni peste puţină vreme şi, cu Voinţa Celui de Sus Atotputernic, vă veţi hotărî soarta viitoare de comun acord.

Ai făcut foarte bine rămânând lângă familia ta. Ea te va ajuta la găsirea unui loc de muncă şi la multe alte lucruri bune pe care le ai de îndeplinit. Poţi să înveţi ceea ce doreşti cu ardoare, iar mai departe în viitor viaţa ta va decurge aşa cum vei dori şi vei reuşi să ţi-o organizezi.

Te binecuvântez, scumpa Mea copilă, şi nu uita că Noi, Cei de Sus din Ceruri, veghem asupra ta, spre binele pe care îl doreşti şi îl meriţi. Te mângâiem cu toţii pe obrăjorii palizi.

Maica Domnului cea binecuvântată de Tatăl Ceresc...”

3 septembrie 2003

ALTE MESAJE DIVINE

MESAJE DE LA SPIRITE OBIŞNUITE

Mesaje ce dezvăluie VRĂJI şi otrăviri

16.06.1997 - Răspunsuri de la spiritul domnului MIHAI pentru familie (farmece de despărţire)

„Aştept de multă vreme să port o discuţie sinceră cu scumpa mea familie, care a rămas la Roman fără şeful şi sfetnicul său. Voi răspunde cu plăcere la toate întrebările şi mă voi bucura mereu de câte ori voi fi chemat pentru a sta de vorbă cu scumpa mea soţie şi dragii mei copii.

Aici unde mă aflu sunt liber ca păsările cerului. Am scăpat de Judecata cea Dreaptă, unde mi-am văzut toate greşelile şi mi s-a spus ce va trebui să fac în viaţa următoare pentru a îndrepta totul. Sunt liber să călătoresc oriunde în preajma Pământului, dar prefer să-mi petrec timpul în locuinţa noastră dragă din Roman. De când m-am înălţat în nefiinţă îmi petrec mult mai mult timp cu copiii mei, dându-le sfaturi bune şi avertizându-i când se află în pericol. Ei primesc multe dintre sfaturile mele fără să-şi dea seama că vin de la scumpul lor tătic.

Nu sunt supărat nici pe soţia mea, nici pe dragii mei copii. Ionuţ să practice un sport la alegerea lui dacă vrea să devină voinic şi arătos ca mine.

Căţeluşa voastră este foarte simpatică şi sper că vă asigură adesea clipe de desfătare, înveselindu-vă puţin viaţa voastră disperată. Să nu daţi căţeluşa altora nici în ruptul capului dacă este şi va fi curată şi blândă!

Doresc nespus ca scumpii mei copii să înveţe carte suficientă pentru a ajunge oameni de nădejde, bine înfipţi pe picioarele lor. Aş vrea să am în familie un doctor şi un inginer. Îi mai rog pe copiii mei să-i fie un sprijin adevărat scumpei mele soţii, a cărei viaţă fără mine este un chin.

Aici unde mă aflu mă întâlnesc mereu cu dragii noştri decedaţi, care de la început, de la trecerea în nefiinţă, m-au ajutat să suport şocul plecării.

O rog pe scumpa mea soţie să încerce să-şi refacă viaţa lângă un alt bărbat, cu condiţia ca acela să fie un om blând, serios şi pe placul copiilor mei.

Împotriva familiei noastre s-au făcut farmece imediat după ce ne-am căsătorit. O fostă prietenă de-a mea din tinereţe m-a vrut mult de bărbat, dar eu nu am vrut-o de soţie. Am aflat ulterior că a apelat la vrăjitoare pentru a ne face de despărţire. A reuşit să ne despartă prin moartea mea.

Eu nu am crezut că astfel de vrăji pot avea consecinţe adevărate. Dacă aş fi luat în serios avertismentele altora, aş fi putut schimba lucrurile şi aş fi rămas în viaţă. Prin moartea mea cumplită, mulţi duşmani s-au îmbunat.

Pentru o bună perioadă de timp voi veţi fi feriţi de loviturile unor persoane invidioase. Spre binele vostru, vă sfătuiesc să nu faceţi rău nimănui, să nu insultaţi oamenii, chiar dacă ei vă pricinuiesc vreun rău. Încercaţi să vă faceţi dreptate prin gesturi şi vorbe civilizate şi, mai ales, nu uitaţi, dragii mei, că bârfa, clevetirea este foarte periculoasă. Evitaţi să-i vorbiţi de rău pe alţii, mai ales pe cei care ştiţi că se vor răzbuna pe voi.

Mă bucur nespus de această iniţiativă a voastră de a vorbi cu mine şi vă felicit pentru curajul de a sparge zidul tăcerii dintre lumea voastră şi cea de aici.

Sunt convins că voi, soţia şi copiii mei, veţi şti să vă alegeţi viitorii parteneri de viaţă. Aş vrea să daţi dovadă de înţelepciune în acţiunile voastre viitoare.

Doamna Rodica este o femeie cu fire schimbătoare, cam inconstantă în sentimente. În plus, îi este jenă de multe ori să ceară ajutorul unora. Ar fi bine ca dumneaei să evite stările agresive şi să-şi caute cu grijă oamenii care ar putea să o ajute.

Mă bucur foarte mult că aţi luat-o pe măicuţa lângă voi. Oricum, mult nu mai are de trăit, poate un an, doi. O aştept cu drag lângă mine şi vă promit că îi voi face trecerea uşoară.

Bunelul a fost lângă mine aproape tot timpul de când am trecut încoace. Încă ne mai vedem destul de des şi strigăm la voi cu tăria gândului nostru pentru a vă feri de duşmani şi de greutăţile vieţii.

Scumpii mei dragi, greutăţi veţi avea cu duiumul în viaţa voastră, dar trebuie să vă căliţi şi să vă înarmaţi cu răbdare pentru a le învinge.

Tanti Nona este o femeie de nădejde şi, dacă veţi şti să vă purtaţi corect cu dânsa, o să vă fie de mare ajutor.

Doamna Rodica este copleşită de necazurile sale şi ar fi bine să n-o copleşiţi cu prea multe sfaturi sau cereri de ajutor.

M-aş bucura oricând veţi cuteza să mă mai chemaţi în maniera de acum. Mă veţi necăji doar dacă nu veţi dori să învăţaţi carte, vă veţi apuca prea timpuriu de fumat, băutură şi alte rele şi vă veţi purta în delăsare pe căile vieţii. Eu vă pun întrebări mereu, zi şi noapte. Gândul meu discută cu gândurile voastre. Să nu credeţi că v-am părăsit cu totul.

Nu cred că există vreun membru al familiei mele rămase pe Pământ care să vă urască. Ar fi o crimă din partea cuiva să facă acest lucru.

Îmi sunteţi dragi toţi trei şi aş fi foarte mulţumit în viitor dacă veţi rămâne o familie unită şi voi, dragii mei copii, veţi ajunge oameni de nădejde.

Scumpa mea soţie, te rog să ai mult mai mult curaj pentru a-ţi reface viaţa. Dacă vei găsi un om cu suflet, nu ezita să te căsătoreşti cu el. Va fi mult mai bine pentru voi trei, chiar şi din punct de vedere financiar. Te rog să ai mare grijă ce rezolvi cu serviciul tău. Încearcă să apelezi la o

rudă sau cunoştinţă care te-ar putea ajuta să găseşti un serviciu mai bine plătit. Te rog să-ţi mai îngrijeşti sănătatea, pentru că şi tu, şi copiii noştri, aveţi nevoie ca tu să fii în putere şi mult mai bine dispusă decât până acum.

Vă doresc tuturor numai bine şi vă rog să aveţi curajul şi tăria sufletească pentru a vă duce viaţa mai departe!

Al vostru scump, trecut în nefiinţă,

Mihai"

16 iunie 1997

03.11.1997 - Mesaj de la spiritul doamnei ELENA pentru iubitul Ion (dezlegare de cununie)

„Îl aştept pe Ion să vină lângă mine. L-am iubit enorm şi trebuie să recunosc că viaţa fără el este insuportabilă.

Ioane, te aştept să vii lângă mine, Ioane, n-o să mai trăieşti mult, iubitul meu, pentru că te vreau lângă mine şi mă voi strădui să te aduc aici, în preajma mea, în lumea cea nevăzută! Ioane, dacă vrei să ştii ce ţi-am făcut, atunci ascultă cele ce-ţi voi spune acum.

Te-am iubit din tot sufletul, nu ţi-am vrut răul niciodată, dar să ştii că am făcut tot ce mi-a stat în putere pentru a te despărţi de Maria. Nu am reuşit în viaţă şi te aştept să vii aici, lângă mine, unde vei rămâne mai mult timp. Ioane, nu eşti bolnav de farmecele mele, tu eşti bolnav de dorul meu, ca să ştii asta de la mine!

Farmecele ţi le-a făcut cealaltă gagică de-a ta, ştii tu care este, şi te rog să nu mai dai vina pe mine, că îţi faci mare păcat cu aceasta! Ca să-ţi răspund la întrebarea ta atât de dureroasă, vreau să ştii că ţi s-au făcut farmece de boală şi de moarte pentru soţia ta, iar pentru tine de desfacere a căsătoriei. Te poţi dezlega de ele dacă vei merge la o ţigancă vrăjitoare care să-ţi ardă bani mulţi şi să-ţi sfinţească sufletul tău, care este plin de răutate şi egoism. Farmecele ţi-au fost făcute cu ajutorul unui castron în care era apă cu un mic inel de argint în chip de verighetă. Să ceri să ţi se desfacă făcătura tot pe apă şi tot cu argint, folosind verigheta ta drept momeală. După această dezlegare, să te duci cu nevasta ta la trei biserici şi la trei preoţi diferiţi, cărora să le cereţi acelaşi lucru: dezlegarea de blestemul unei femei asupra cununiei tale cu Maria. Dacă vei face toate acestea, vei mai trăi câţiva ani buni, iar trupurile voastre se vor mai scutura de bolile care vă chinuiesc.

Aşa să ştii de la mine, dragul meu Ionică. Îţi vreau tot binele de pe lume şi vreau să uiţi necazul pe care îl ai împotriva mea!

Lenuţa”

3 noiembrie1997

10.06.1999 - Mesaj de la spiritul domnului VASILE pentru fiica Aurica (nora criminală)

„Am multe să-i spun bietei mele fete, Aurica.

Stau mai tot timpul pe lângă ea, deoarece presimt ca se va sfârşi de durere. Mă nelinişteşte adânc şi mă revoltă comportarea lui Tibi, plină de nepăsare şi lipsită de recunoştinţă! Aurica a fost şi este o martiră, ca soţie şi mamă. A moştenit soarta mamei ei, care numai fericită nu a fost în tinereţe. Eu mă căiesc pentru că nu am fost un soţ cu adevărat iubitor!

Despre Tibi nu pot să spun nimic bun. Este un om bolnav, foarte grav bolnav, iar viaţa dezordonată pe care o duce îi agravează starea şi îi scurtează zilele. Ştiu că fata mea Aurica nu crede în blesteme şi farmece; aici ea greşeşte total. Tiberiu s-a născut cu semnul nenorocului pe frunte, un semn care i-a dispărut foarte repede după naştere. El a venit pe lume ca un blestem pentru Aurica, ea trebuind să sufere toată viaţa din cauza lui.

Soţia lui Tibi, Kati, este o viitoare vrăjitoare, sadică, dornică de avere şi renume în public. Draga mea Aurica, nu te poţi lupta cu forţa cu această femeie! Tu eşti o fiinţă deschisă la suflet şi cu credinţă în Dumnezeu. Ea nu crede decât în steaua ei norocoasă...

Tânăra aceea vrea să-l bage în mormânt pe Tiberiu, pentru a rămâne ea moştenitoarea averii lui. Ştiu că este însărcinată, dar nu cu soţul ei, care nu are destulă sământţă pentru a concepe un copil. A rămas însărcinată cu un prieten al ei sănătos, care i-a promis că o va lua de soţie după ce va rămâne văduvă. Ea ştie că Tibi nu mai are mult de trăit. El scuipă sânge şi nu vrea să se trateze. Are mintea întunecată de farmecele lui Kati, care îi pune o otravă uşoară în mâncare. Ea se pregăteşte pentru moartea lui, de aceea luptă să se pună bine cu familia. Dacă tu vei convinge un preot să-ţi facă rugăciunile de curăţire a neamului de păcate, îl vei ajuta şi pe Tiberiu să mai trăiască o vreme.

Duşmănia s-a îndesit în jurul tău, deoarece numai tu lupţi pentru dreptate. Răul din familia ta este foarte mare şi greu. Numai cu ajutorul şi mila lui Dumnezeu vei rămâne în viaţă. Nora ta are o prietenă pricepută la magie neagră, o vrăjitoare care îmbolnăveşte şi omoară oamenii. Ea vrea să vă omoare pe amândoi, pe tine şi pe Tiberiu. Te rog din suflet să nu te laşi zdrobită de răutatea acestor femei! Roagă-te zi şi noapte pentru tine şi pentru copilul tău! Poate că într-o zi te vei hotărî să-l ierţi şi să-l chemi în casa ta. Abia atunci va începe izbăvirea pentru voi, amândoi.

Te sărut cu drag şi te rog să mă ierţi pentru toate necazurile pe care ţi le-am făcut în timpul vieţii mele păcătoase! M-am căit îndelung pentru greşelile mele. Iartă-mă, pentru că nu am putinţa de a-l îndrepta pe copilul tău nenorocit!

Cu mult drag,
Tata Vasile”
10 iunie 1999

05.12.1999 - Mesaj de la spiritul domnului GHEORGHE pentru fiica Mihaela (dezlegare de cununie)

„Scumpa de ea, cât este de nefericită! Cât de mult i-am vrut binele copilei mele şi la ce situaţie neplăcută a ajuns!

Casa voastră, dragii mei, cu grea luptă vă va rămâne pentru tot restul vieţii. Ocupaţi-vă de proces şi, peste un an sau doi, veţi reuşi să-l câştigaţi! Casa trebuie să vă rămână vouă, nu se poate altfel!

Mihaela, scumpa mea fată, ai fost lovită crunt de o rivală ticăloasă, o femeie fără căpătâi şi credinţă în Dumnezeu, care l-a vrut cu tot dinadinsul pe soţul tău. Durerea ta este mai veche decât o ştii. Ai crezut că vei fi fericită cu el, dar te-ai înşelat, fata mea!

Aş vrea să-ţi spun că mai poţi salva ceva din căsnicia ta dacă o vei pedepsi pe vinovată aşa cum se cuvine. Tu o cunoşti, iar eu nici măcar nu vreau să-i pronunţ numele, ca nu cumva să capete curaj să te lovească din nou. Ţi-a fost bună prietenă şi, pentru că nu a reuşit să vă despartă legal, i-a luat bărbăţia de lângă tine. Du-te, fata mea, la preoţi, la orice fel de oameni pricepuţi în dezlegarea de farmece! Caută să-ţi apropii din nou bărbatul de trup, că altul mai bun decât el îţi va fi greu să găseşti în vremurile tulburi de astăzi! Se poate desface vraja care îl ţine de multă vreme, aşa că luptă, draga mea, şi pedepseşte-o pe vinovată! Să se întoarcă asupra ei tot răul pe care ţi l-a făcut!

Te mai rog, spre binele tău şi al lui Costică, să ai mare grijă pe cine primeşti în casă! Aveţi foarte mulţi duşmani chiar lângă casă ori printre rudele mai îndepărtate. Nu te arăta cu prea multe bijuterii, nu te lăuda că ai bani mulţi! Pericolul hoţilor încă nu a trecut şi n-aş vrea să ai necazuri din cauza lor.

Vă binecuvântez pe amândoi, urându-vă un an nou mult mai fericit decât ultimii care ne-au încheiat secolul!

Cu multă dragoste părintească,

Tata Iancu”

5 decembrie 1999

07.12.1999 - Mesaj de la spiritul lui RADU pentru mama Maria (vrăji de răzbunare)

„Presimţeam de mult că voi muri.

Mi s-au făcut farmece puternice de boală grea şi moarte. Am preferat moartea decât să mă însor cu ticăloasa aceea din Suceava, care de doi ani de zile se ţinea de capul meu. M-a ameninţat cu o răzbunare cruntă, o pedeapsă groaznică dacă voi îndrăzni să mă logodesc, aşa cum aflase întâmplător.

Andrada se numeşte cea vinovată, a venit la înmormântarea mea îmbrăcată ca o femeie bătrână, pentru a nu fi bănuită de ceva necurat. A minţit şi pe coroană, o chema Andrada, iar Corina este mama ei. Sunt

venite în Suceava doar de câţiva ani, după ce Corina a divorţat de tatăl Andradei.

M-au cunoscut întâmplător, printr-un cunoscut de-al meu de la fabrică, iar după aceea nu am mai reuşit să scap de Andrada. Era prea stricată pentru vârsta pe care o avea (21 de ani), a umblat cu prea mulţi în Iaşi, de unde a venit, continuându-şi aventurile şi în Suceava, unde i-a mers buhul prin toate cârciumile mai deocheate. Pur şi simplu m-a cerut în căsătorie pe stradă, aşa, pe nepusă masă, fără să mă întrebe dacă o plac şi o vreau. Nu am avut de a face cu ea în intimitate. Gândul şi inima îmi erau la fata pe care o iubeam şi o doream de soţie.

M-a ameninţat că are prieteni influenţi, care mă vor pedepsi crunt dacă îmi voi bate joc de sentimentele ei pentru mine (era o mincinoasă care visa să se mărite cu un intelectual). I-am spus să-şi vadă de viaţa ei, că eu nu mă însor cu prima pramatie care pofteşte la diploma mea de inginer. Numai eu ştiu câte nopţi nedormite am petrecut deasupra cursurilor de la facultate, pentru a-mi lua examenele! Puteam să-mi bat joc de munca mea şi banii părinţilor, care au făcut sacrificii imense pentru a mă ţine în facultate?! Nici vorbă de însurătoare cu o fiinţă fără căpătâi, vulgară, stricată şi proastă. Să mă arate după nuntă oamenii cu degetul pe stradă?! Să vină să-mi povestească toţi derbedeii din Suceava cum au făcut dragoste cu ea?! Se spunea printre bărbaţi că ştia să facă „de toate". Nu m-a interesat priceperea ei. Doream să mă căsătoresc în mod onorabil, cu fata bună şi serioasă pe care o iubeau şi părinţii mei.

Cu un an înaintea morţii mele m-a oprit nemernica pe stradă, ameninţându-mă că voi plăti cu viaţa pentru batjocorirea sentimentelor ei sincere. I-am spus să mă lase în pace, că eu am cu cine să mă însor. Din ziua aceea, linişte sufletească nu am mai avut. Noaptea mă trezeau din somn tot felul de zgomote suspecte prin cameră (ticăit de ceas, ciocănituri în uşă şi în geamuri), uneori simţeam că mă plesneşte cineva peste faţă, alteori mă trezeam sufocat, parcă mă strângea cineva de gât. Ziua nu-mi mai tihnea nimic. Un singur lucru doream din tot sufletul: să nu afle părinţii mei drama pe care o trăiam. Am hotărât să mă logodesc, sperând că voi reuşi să lupt singur cu răul care mă ameninţa din toate părţile, ca o otravă în aer. Aşa stau lucrurile cu soarta şi moartea mea.

Vreau din tot sufletul meu nevăzut să-i rog pe părinţii mei să nu caute răzbunare pe ticăloasa care mi-a curmat viaţa cu răutatea ei! Sunt convins că va plăti cu suferinţă grea şi decepţii nemăsurate pentru crima nedovedită pe care a comisă-o asupra fiinţei mele.

Îi mai rog pe scumpii mei părinţi să o anunţe pe draga mea logodnică în privinţa dorinţei mele ca ea să se mărite cu altul, să-şi trăiască viaţa! M-a jelit destul, îi este dat să trăiască, să aibă familie, soţ, copii, nepoţi. Eu m-am stins din viaţa aceasta prea devreme şi nu vreau ca şi alte fiinţe dragi să-mi împărtăşească soarta.

Scumpii mei părinţi îndureraţi, vă rog să mă iertaţi pentru durerea imensă pe care v-a pricinuit-o dispariţia mea! Fiţi binecuvântaţi, oameni

buni care v-aţi sacrificat tinereţea pentru fiul vostru! Vă iubesc, vă respect şi vă regret, dragii mei părinţi!

Cu nemăsurată suferinţă,

Fiul vostru, Radu"

7 decembrie 1999

03.10.2000 - Mesaj de la spiritul domnului MARIN pentru fiica Anica (vrăjile amantei soţului)

„Vinovată pentru necazurile tale este amanta soţului tău, care vă ţine pe amândoi în farmece grele de foarte multă vreme. Este o femeie fără scrupule, care nu vrea altceva decât să facă mult rău în jurul ei. Este o fată bătrână, de 42 de ani, fostă colegă cu Iancu. Legătura lor durează de câţiva ani. Ea l-a înrăit pe soţul tău, iar acum se răzbună cu vrăji pe toată familia lui. Vă aflaţi în mare pericol, tu şi fetiţele! Printr-o vrăjitoare de lângă Mangalia, ea încearcă să-ţi provoace moartea. Fereşte-te de furia fostului tău soţ, deoarece el ar putea să te ucidă într-un acces de furie necontrolată!

Te rog şi te sfătuiesc, aşa cum numai un părinte adevărat poate să o facă, să deschizi de urgenţă partajul, pentru a nu mai locui împreună cu nebunul! Îndepărtându-te cu toate de el, vei scăpa cu timpul de răutatea acelei femei, care îl vrea pe Iancu cu tot egoismul ei înnăscut. După ce te vei separa de Iancu, îţi vei găsi un alt bărbat, mai cumsecade decât el. Acesta îţi va ieşi în cale peste 2-3 ani, cunoscându-l cu ajutorul unei bune prietene. Tu singură vei hotărî dacă te vei mărita sau nu cu el.

Cred că în următorii ani îţi vei schimba serviciul la o societate comercială care te va plăti mai bine decât primeşti acum.

Eczema de pe corpul tău ţi-a fost provocată prin farmece pe mercur de o ţigancă periculoasă şi însetată de bani. După ce vei dispărea din calea lui Iancu, vei scăpa şi de eczemă. Grăbeşte-te, fata mea, altfel te vei îmbolnăvi foarte grav şi va fi vai şi amar de copilele tale!

Eu te caut în somn, noapte de noapte. De fiecare dată te sfătuiesc de bine, dar neputinţa minţii omeneşti de a ţine minte visele este nemăsurat de mare. Nu te supăra nici pe tine şi nici pe mine pentru acest mic neajuns al omului!

Vreau să îţi mai spun că te admir pentru curajul de a mă chema pe această cale. Bine ai făcut dându-mi glas omenesc în mintea acestei femei!

Voi fi mereu lângă tine, aproape de fiinţa şi gândurile tale.

Te sărut cu mult drag şi dor,

Tata..."

3 octombrie 2000

Cazul Traian

06.11.2001 - Mesaj de la spiritul lui TRAIAN pentru fiica Angela (farmece pentru datorii de bani)

„Draga mea fată scumpă şi nepreţuită,

Mi s-au făcut farmece de rău în familie, boală grea şi moarte, la dorinţa unor vecini rău platnici în datorii. Mulţi mi-au cerut bani cu împrumut, voi nici nu i-aţi aflat pe toţi, iar la refuzul meu, m-au ameninţat cu răzbunarea. Dorinţa mea cea mai aprigă este să nu cauţi făptaşii, ca nu cumva să îţi pui viaţa în pericol mai mult decât este ea acum!

Mă găsesc lângă poarta Raiului, la sfânta Judecată de Apoi, pe care o voi termina peste puţină vreme. După aceea, voi fi liber ca păsările cerului şi voi veni lângă voi, cei dragi de pe Pământ.

Nu vreau să daţi de pomană decât lucruri mărunte, ieftine şi mâncare la cei cu adevărat săraci, pedepsiţi de soartă, dar acestea numai de sfintele mari Sărbători ale anului şi în zilele mele cele mai importante: cea de naştere şi cea a sfârşitului veşnic.

Vin să vă văd, dragele mele neamuri, o dată la două săptămâni, noaptea, când mi se permite să călătoresc spre familia mea rămasă în viaţă. Sufăr pentru durerile voastre, mă bucur pentru realizările pe care le aveţi din când în când şi cu foarte mare greutate.

Ai şi tu farmece de vrăjitoare blestemată, vândută Necuratului. Ai pierdut un bun prieten, cu care puteai să te măriţi în mod normal, din cauza unor femei care ţi l-au îndepărtat cu farmece grele. Te îndemn, fata mea dragă, să ţii calea sfintei Biserici, să nu îl uiţi pe Bunul Dumnezeu, care numai El te poate ajuta cu adevărat în viaţa grea pe care o duci! Ai dureri mari de stomac, pentru că acolo îţi este trimis răul să te îmbolnăvească şi să îţi scurteze viaţa. Ai căsătoria legată, cum să nu, dacă te zbaţi şi lupţi de atâţia ani cu răul care încearcă să te răpună!

M-am întâlnit de câteva ori cu toţi cei dragi plecaţi ca şi mine în Lumea Veşnică.

Vreau să ştii, scumpa mea fată, că eu nu v-am uitat şi nu vă voi părăsi niciodată. Acum nu pot să vă ajut prea mult cu gândurile mele bune, pentru că vă văd foarte rar. Dar după ceva vreme, poate chiar anul viitor, voi veni lângă voi şi vă veţi simţi ceva mai bine.

Te binecuvântez, dragul meu copil, şi te admir pentru curajul de a străbate prin barierele minţii omeneşti, pentru a mă căuta în Lumea Veşnică!

Te las cu bine şi te rog sa le spui tuturor celor dragi nouă că sunt bine, sănătos, iar vremea apropierii noastre nu este departe.

Te îmbrăţişez şi te sărut pe frunte,

Tata”

6 noiembrie 2001

04.02.2004 - Mesaj de la spiritul lui TRAIAN pentru fiica Angela (farmecele s-au risipit)

„Scumpa mea fată,

Mă bucur pentru că m-ai chemat din nou, dar prilejul acestei chemări este foarte dureros pentru amândoi.

Ştiu că te chinuieşte vechea ta rană din stomac, agravată de suferinţele sufleteşti, care încă nu au încetat. Draga tatii, tu ai făcut tot ce ţi-a stat în putinţă pentru curăţirea trupului şi sufletului tău. Mai trebuie să te prezinţi la medici pricepuţi, care să te trateze şi să te vindece aşa cum se cuvine.

Draga şi scumpa mea copilă, farmecele despre care vorbeşti s-au spulberat, în urma intervenţiilor oamenilor care te-au ajutat. Entitatea pe care o simţi în trupul tău este durerea sufletească, de care cu greu te poţi vindeca. Singurătatea, lipsa unui soţ şi a copiilor, pe care atât de mult ţi-i doreşti, au sădit în fiinţa ta blândă un rău chinuitor, greu de suportat. Încearcă, fata tatii, să îţi faci singură curaj pentru a scăpa de acest rău!

Nu are rost să căutăm vinovatele din trecut care ne-au adus răul în casă. Două dintre ele au murit repede după ce s-au dus la vrăjitoare. A mai rămas una, bună prietenă cu vrăjitoarea cea tânără de lângă Ploieşti (cea bătrână a murit de cancer, în chinuri groaznice). Această vrăjitoare tânără, fiica bătrânei, s-a măritat de curând, iar bărbatul ei o bate dacă o prinde că are „musafiri” la ghicit.

Draga mea soră ţi-a apărut în vis pentru a-ţi da puţin ajutor sufletesc. Ea a vrut să spună că tu trebuie să te schimbi cu totul în felul de a gândi şi a te purta, ca şi cum ai deveni altă fiinţă: mai curajoasă, mai încrezătoare în viaţa şi în norocul tău, care nu trebuie deloc să te ocolească.

Dorinţa mea cea mai mare este să nu ne mai amintim de trecut şi de duşmanii noştri! Au fost mulţi care ne-au invidiat pentru că eram o familie serioasă, muncitoare şi, mai ales, unită. Omul şi femeia care ne-au blestemat şi ne-au adus pământ otrăvitor în casă au murit şi ei după ce s-au mutat în altă localitate. Ne-a rămas doar coada răului făcut de ei. Tu trebuie să lupţi mai departe, cu Dumnezeu înainte, pentru ca viaţa să ţi se lumineze!

Da, scumpa mea copilă, aici, în zarea necuprinsă, mă bucur de foarte multă libertate. Doar amintirile trecutului şi suferinţele celor dragi de pe Pământ mă întristează tot timpul. Stau aproape toată noaptea lângă voi, iar ziua mai puţin. Vă veghez, vă sfătuiesc în somn, dar minuni nu pot să fac. Sunt un biet suflet îndurerat, de puţină vreme ridicat la Cer. Dacă aş fi un sfânt, v-aş putea ajuta cu mai multe.

Căsătoria ta este liberă acum, dar tu trebuie să te eliberezi de negrul durerii din suflet (cu ajutorul Bisericii şi Medicinii) şi să îţi faci mai mult curaj în viaţa de zi cu zi. Se apropie ziua căsătoriei tale; ea va veni după ce te vei vindeca de toate bolile.

Te îmbrăţişez părinteşte şi îţi sărut ochişorii îndureraţi,

Al tău tată iubitor, Traian”

4 februarie 2004

* * *

05.11.2002 - Mesaj de la bunica ALEXANDRA pentru Rodica (legări de cununie)

„Da, scumpa mea Rodicuţa, au căzut mari farmece şi blesteme asupra familiei noastre! O femeie îl vrea neapărat de bărbat pe Petrică, dar el o iubeşte pe alta, pe care nu poate să o ia pentru că este măritată, iar el, aşa rău cum este, nici nu o merită pe biata femeie. Ei bine, fata aceea neserioasă, care speră de multă vreme să se mărite cu nepoţelul meu, se numeşte Doina şi umblă pe la ţigănci ca să îi lege cununia numai de ea. Crede că voi nu îl lăsaţi să se însoare cu ea şi de aceea a adus numai necazuri şi discordie în casă. Vrea să vă distrugă pe toţi, unul după altul. Roagă-te, scumpa mea copilă, roagă-te mereu la Bunul Dumnezeu să vă ajute pe toţi să vă împăcaţi între voi şi să supravieţuiţi în linişte! Fata aceea, împreună cu prietenele şi rudele ei, au asmuţit până şi vecinii împotriva voastră. Te rog să chemi preotul mai des pentru sfinţirea casei, iar dacă vei găsi gunoi pe prag, să nu îl apuci cu mâna, că te spurcă şi pe tine!

Reli îşi va găsi un bărbat nu peste multă vreme, dar să nu se cunune cu el dacă va avea impresia că nu este bun de soţ!

Fetiţa este bună, ascultătoare, dar seamănă cam prea mult cu tatăl ei şi mă tem să nu devină capricioasă ca el. Aveţi grijă cu toţii, dragii mei, şi ajutaţi copilul acesta să crească mare şi bun!

Petrică a apucat-o pe căi rele, din cauza prietenilor care nu îl lasă în pace să îşi vadă ca lumea de treabă. Tare mă tem că o să fure şi va face puşcărie, cât de curând! Pregăteşte-te, draga mea copilă, să o înduri şi pe asta!

Casa voastră va rămâne cui nu va pleca din ea, dar cu bună înţelegere, nu cu procese ca între străini.

Cununia ta este legată, draga mea, de nişte femei rele şi egoiste, care nu vor să te căsătoreşti înaintea fratelui tău. Roagă-l pe preot să îţi facă nişte slujbe ca lumea, nu te mai duce pe la escroacele care se laudă că fac de bine! Acelea lucrează cu Necuratul, nu cu Dumnezeu, şi nu le aduc oamenilor binele în casă şi în viaţă!

Te mai rog, fata mea, să fii foarte harnică la serviciu, ca nu cumva să rămâi pe drumuri! O schimbare se vede peste câteva luni, adică anul viitor. S-ar putea să pleci din oraş pentru a lucra în altă parte. Cine ştie, poate că acolo te vei căsători şi tu în sfârşit! Vei avea de ales între Constanţa sau Mangalia. Mai vedem noi, anul viitor…

Te mai rog, scumpa mea, să nu le mai dai atâta de pomană altora în amintirea mea! Eu aici, în Cer, sunt liniştită, am scăpat uşor de Dreapta Judecată şi vă veghez pe toţi cu drag, dar nu am puterea să vă rezolv toate necazurile vieţii. Vă dau putere din sufletul meu atâta cât îmi stă în putinţă.

Vă îmbrăţişez pe toţi cu mult drag şi dor, rugându-vă să nu mă daţi uitării niciodată!

A voastră îndurerată de dor,
Bunica”

5 noiembrie 2002

16.12.2003 - Mesaj de la spiritul doamnei ELVIRA pentru fiica sa (vrăji de răzbunare şi dezlegare de cununie)

„Mă bucur, scumpa mea fată, pentru că ai îndrăznit să mă cauţi şi să mă întrebi tot ce îţi arde sufleţelul tău drag şi delicat. Sunt tristă, draga mamii, pentru că am părăsit această lume plină de dureri, în care aţi rămas cu toţii, îndureraţi de locul gol pe care l-am lăsat în viaţa şi în inimile voastre. Eu am dorit cu ardoare să mai trăiesc doar câţiva ani, ca să te pot vedea şi pe tine măritată şi aşezată aşa cum trebuie, la casa ta. Dar Bunul Dumnezeu a vrut ca eu să plec de lângă voi mai repede şi într-un chip tare dureros pentru noi toţi. Scumpa mea copilă, bună şi nevinovată, mare lucru nu poţi şi nu trebuie să faci pentru mine. Doar gândurile tale pline de iubire îmi dau liniştea dorită de sufletul meu. Am mare nevoie de iubirea ta şi a tuturor celor dragi pe care i-am părăsit fără voia mea.

Nu, draga mea şi scumpii mei, nu sunt supărată pe voi. Ştiam ce boală am, fiindcă m-am visat multe nopţi de-a rândul putrezind, din cauza cumplitei boli pe care am avut-o. Nu v-am spus că ştiam adevărul, ca să nu vă întristez şi mai mult în durerea voastră.

Aici, în Cer, unde mă aflu acum, de curând eliberată din Lumea Pedepselor şi a Pocăinţei, nu mă doare nici trupul pe care nu-l mai am, dar nici trecutul, de curând luminat prin grele eforturi şi nenumărate rugăciuni de IERTARE. Îţi spun din nou că numai lacrimile voastre pline de adevărată iubire mă păstrează vie printre fiinţele luminoase din jurul meu.

Maricica, scumpa mamii, şi tu, Iulica, şi tu, Neluţu, vă rog din tot sufletul meu îndepărtat de lumea voastră să rămâneţi aceiaşi copii buni, cinstiţi şi iubitori, aşa cum v-am adus pe lume şi v-am crescut cu mari sacrificii şi multe, multe chinuri trupeşti şi sufleteşti!

Dragul vostru tată şi preaiubitul meu soţ este liber, din partea mea, să îşi refacă viaţa de familie cu oricine va găsi dânsul de cuviinţă. Dar îl rog să fie prudent şi să nu se însoţească cu oricine, pentru că nu-i va merge bine în viitor. De mai multă vreme, încă dinainte de moartea mea, o femeie vicleană l-a vânat tot timpul, dorindu-i iubirea. Dar el m-a iubit cu adevărat, mi-a fost un soţ bun şi credincios, tată iubitor pentru copiii săi. Femeia s-a răzbunat, făcându-mi foarte mult rău. De mine a scăpat, dar blestemele şi făcăturile ei lovesc mai departe, chiar şi după plecarea dintre cei vii. Sănătatea dumnealui este foarte şubredă şi mă tem pentru viaţa sa. Ar trebui să îl duceţi la Bucureşti, de mai multe ori, pentru ca medici buni şi deştepţi să îl caute cum trebuie şi să îl trateze ca lumea.

Ai multe vrăji, copila mea, făcute şi înnoite 7 ani la rândul. Anul viitor se vor termina, aşa sper eu, din lipsă de bani. Ticăloasele care te-au însingurat cu răutatea lor vor plăti în faţa Celui Atotputernic pentru ceea ce au făcut împotriva ta. Nu te teme, copila mea: ce este pentru tine, se găseşte pus deoparte. Va veni şi în calea ta omul bun pe care îl meriţi şi îl aştepţi de atâta amar de vreme!

Da, mi s-au făcut vrăji de moarte şi de boală grea până la obştescul sfârşit. Nu îţi voi dezvălui numele acelei ticăloase, fiindcă nu vreau dihonie şi război între familia mea şi o nemernică de femeie.

Îmi fac tare bine rugăciunile voastre întru odihna mea veşnică. Gândurile voastre blânde îmi liniştesc sufletul. Un buchet de flori la mormânt şi o lumânare aprinsă de sărbători mă ridică uşor la Cel de Sus, îndemnându-L pe Tatăl Ceresc să mă binecuvânteze. Atât şi nimic mai mult, dragii mei, îmi ajunge strădania voastră, de care nu sunteţi osteniţi niciodată!

Maricica, sora mea, se simte foarte obosită de viaţă şi de multe ori doreşte să vină lângă mine. Dar mai are de trăit, draga de ea, doar câţiva anişori! Aveţi grijă de dânsa şi duceţi-o mai des la doctor, ca nu cumva să plece înainte de vreme, că nu va fi bine pentru sufletul ei.

Vă binecuvântez pe toate şi pe toţi, dragele mele fete şi scumpii mei băieţi! Dumnezeu să vă aibă în paza Lui veşnică şi să vă ferească mereu de răutatea celor netrebnici! Vă las cu bine, iubiţii mei copii şi scumpul meu soţ…

Elvira”

16 decembrie 2003

01.06.2005 - Mesaj de la spiritul lui JENI pentru mama ei (vrăjile amantei soţului)

„Scumpa mea mămică,

Am fost fericită cu Stănel prea puţin timp. Foarte curând după nuntă, ne-am dat seama amândoi că nu ne potrivim deloc. El avea anumite pretenţii de la mine în clipele noastre de intimitate, iar eu nu i le-am satisfăcut după dorinţele lui. De aici au început nesfârşitele certuri şi, în final, o duşmănie greu de explicat celor din jurul nostru. El şi-a luat o amantă care îi făcea toate plăcerile perverse.

Aş fi trecut multe cu vederea de dragul căsătoriei noastre şi de ochii lumii. Dar el nu s-a mulţumit cu tăcerea mea. Vroia scandal, ca să dea vina pe mine că nu am primit destulă educaţie de la mama. Stănel mă bătea pe ascuns, mai ales noaptea, ca să nu pot fugi din casă de ruşine. Măicuţa mea dragă, nu cumva să-i laşi căsuţa noastră lui Stănică! O să te arunce în stradă şi o să te lase să mori ca un câine fără stăpân!

Măicuţă iubită, pentru ce să te sacrifici de dragul unui ticălos care şi-a bătut joc de copilul tău până când l-a dat la şobolani? Nu am avut nici o leucemie, draga mea mămică. Diagnosticul a fost pus după ureche, pentru că infecţia din sângele meu nu putea fi diagnosticată fără rezerve cu aparatele lor din spital. Am fost otrăvită şi prin mâncare, dar şi cu farmece de vrăjitoare. Stănel şi amanta lui au avut grijă să mă lichideze din lumea aceasta.

Familia lui Stănel nu a avut nici o vină în toată povestea asta. Oamenii au fost cu bun simţ în atitudinea lor faţă de persoana mea. Dacă s-ar fi luat după cuvintele urâte ale soţului meu, ar fi însemnat că trebuia să mă omoare cu toţii în bătaie. Dar nu a fost aşa.

Blestemata de Mihaela a umblat peste tot. Îi cerea mereu bani lui Stănel, spunea ea că pentru haine moderne şi controale medicale. Îl şantaja mereu că e gravidă, iar el îi dădea bani pentru întreruperi de sarcină.

Trei vrăjitoare blestemate din zona Craiovei, fără să ştie fiecare ce face cealaltă, m-au intoxicat prin aceleaşi mijloace: vrăji cu pământ de la morminte, mi-au turnat cositor, mi-au spurcat hăinuţele, care îmi tot dispăreau din casă fără nici un motiv real. Rochiţa verde şi fustiţa mov mi-au dispărut de 2-3 ori, iar Stănel mă făcea neglijentă şi uitucă. După ce m-au îngropat, Stănel le-a dus din nou la iubita lui, pentru că ea spunea mereu că le vrea pentru o rudă de-a ei.

Farmecele au ţinut până când am fost îngropată. Nici la priveghi nu m-au iertat ţigăncile acelea. Se temeau că mă voi ridica din sicriu şi le voi spune tuturor adevărul despre ceea ce mi-au făcut Stănel şi Mihaela.

Aici, unde mă găsesc de câteva luni după ce am ieşit de la Judecată, am linişte şi înţelegere din partea celor ca mine. Dar sufletul mă doare, la fel ca şi suferinţele matale. Vreau să te ajut în mod concret, dar nu pot. Dacă vorbele mele de iubire şi recunoştinţă te pot ajuta, atunci să ştii, scumpa mea măicuţă, că te-am iubit, te-am respectat, iar acum fac la fel.

Mămică dragă, nu mă mai visezi ca înainte, pentru că nu mai suntem departe una de cealaltă. Stau lângă dumneata aproape tot timpul. Te mângâi, te încurajez, plângem împreună. Am observat că, atunci când plâng de dorul tău, vrei să pleci din lumea ta şi să vii lângă mine.

Îmi este dor de voi toţi, dar nu trebuie să vă grăbiţi de dragul meu. Fiecare dintre voi are o clipă a despărţirii, care va veni atunci când va încuviinţa Bunul Dumnezeu. Noi două ne vom întâlni cu siguranţă, dar nu prea curând. Ceasul vieţii matale încă nu a sunat plecarea.

Soarta mea a fost să plec de tânără, printr-un accident cumplit. Dacă nu mă lichidau ţigăncile, muream de maşină. Nici Stănel nu are o viaţă destul de lungă. Va plăti cu boli grele pentru că mi-a luat zilele cu forţa.

Mămică scumpă, eu văd în fiecare zi că viaţa îţi va fi salvată printr-o operaţie. Sper că rudele noastre dragi vor pune mână de la mână şi vor aduna banii de care vei avea nevoie la spital. Asta este dorinţa mea cea mai fierbinte: ca măicuţa mea să fie salvată prin operaţie!

Dragii mei, ajutaţi-mi măicuţa să trăiască mai departe!

Jeni, bună voastră Jeni, care v-a părăsit cu multă durere şi suferinţă...”

1 iunie 2005

21.07.2005 - Mesaj de la spiritul doamnei FĂNICA pentru fiica Liliana (dezlegare de cununie)

„Scumpa mea fată,

Te-am iertat de mult, copila mea, încă de când mă pregăteam să închid ochii şi să mă duc la odihna cea veşnică.

Draga mamii dragă, tu ai avut şi încă vei mai avea multe de suferit în viaţă. Pe tine a căzut năpasta răutăţilor făcute de tatăl tău la foarte multă lume. Pentru el trebuie să te rogi, scumpa maichii, ca pe el să-l ierte Dumnezeu pentru tot răul făcut în viaţa lui păcătoasă. Multe femei l-au blestemat să nu aibă parte de casă şi masă de la mine. Eu am ştiut ce se întâmplă, copila dragă, dar am ţinut la familia şi la casa mea, ca orice femeie cu bun simţ şi inima curată.

Costel, soţul tău, este şi el o unealtă a răzbunării unor femei păcătoase. Şi el suferă în felul lui, dar bărbaţii suportă mai uşor necazurile vieţii. A avut multe iubite, unele mai rele ca altele. Tu ai căzut de nevinovată în toată groapa cu vipere în care a trăit Costel. De când a spus sus şi tare că se însoară cu tine, parcă au luat foc cu toate!

Au îndobitocit-o cu minciuni şi calomnii la adresa ta chiar şi pe mama lui. Aceasta nu a fost o femeie rea în tinereţea ei, dar femeile veninoase, prietenele ei credincioase, au întărâtat-o împotriva ta şi a lui Costel. Nici lui nu îi este foarte bine acum. Este suferind, munceşte până cade lat de oboseală, iar familie parcă nici nu ar avea. Cu nimic nu s-a ales de la viaţă.

Georgeta şi Ionel rău fac dacă se uită în gura intrigantelor care vor să-l despartă pe Costel de tine. Oricât le-ar porunci Dumnezeu să tacă, ele fac tot jocul Satanei.

Vrăji ţi-au făcut multe femei ticăloase. Încă aşa o blestemăţie ce s-a întâmplat cu tine, copilul meu, nu am mai văzut până acum. De tot răul acesta poţi scăpa numai alegând între două feluri de mişcări: sau pleci cu soţul şi copilul undeva departe, chiar şi într-o altă ţară, sau divorţezi de el şi ai scăpat de toate chinurile de până acum. Altă cale nu este, scumpul meu copil.

Eu, de aici, de sus, le văd pe toate aşa cum sunt ele, urâte şi mai puţin urâte. Ştiu, copila mea, atunci când încep ticăloasele să-ţi învârtească ulcica şi să toarne cositor. Asta îţi face cel mai rău. Dacă mă vei mai visa noaptea privind tristă către tine, să ştii că răul este pe aproape. A doua zi să stai acasă cu mâna pe Sfânta Psaltire şi să te rogi într-una pentru viaţa ta şi binele familiei tale.

Dragele mele Geta, Diana, Viorica! Vă rog din suflet să o ajutaţi pe copila mea să treacă cu bine prin greaua cumpănă pe care i-au pregătit-o mai multe femei ticăloase. Lili are nevoie de mângâierea voastră, de prietenia şi de frăţia voastră.

Fătuca mea dragă şi scumpă, vreau să ştii de la mine că, după ce-am ieşit de la Dreapta Judecată, am înţeles că tu mi-ai împărtăşit soarta, fără să vrei. Eşti şi tu o martiră, după cum am fost şi eu. Dar, spre deosebire de mine, tu ai dreptul să alegi între bine şi rău. Sfătuieşte-te cu Costel şi

lămureşte-l că aşa nu se mai poate să trăiţi, ca doi străini. Sau vă uniţi familia şi plecaţi din Bacău, ca să scăpaţi de toată duşmănia şi câinoşenia care vă înconjoară, sau vă despărţiţi de bunăvoie, fără ceartă şi ţigănie. Altă cale de a ieşi din greul impas în care te zbaţi nu văd, copila mea scumpă.

Îmi iau rămas bun de la tine, scumpul meu copil năpăstuit, cu rugămintea către Bunul Dumnezeu să te ajute în facerea de lumină şi pace în familia noastră.

Te sărut şi te îmbrăţişez cu toată dragostea şi suferinţa mea de mamă,

Aceea ce a fost Fănica...”

21 iulie 2005

28.05.2007 - Mesaj de la spiritul preotului NICULAE pentru doamna Sanda (spiritul preotului exorcist cercetează farmecele)

„Mult stimată doamnă Sanda,

Am venit la onorabila dumneavoastră chemare cu dorinţa sfântă de a vă acorda o mână de ajutor, aşa cum am procedat de fiecare dată când mi-aţi solicitat sprijinul spiritual. Lucrarea de purificare psihică începută de mine urma să dureze o perioadă mai lungă decât ne-am fi aşteptat cu toţii. V-am rămas dator din punct de vedere moral şi creştin cu continuarea sacrificiului meu în lupta cu demonul deosebit de rău şi persistent în jurul vostru. Am plătit cu viaţa pentru faptele mele de omenie puse în slujba sacrificiului creştin.

Lui Eusebiu i-am acordat multă mângâiere creştină, dar nu i-am relatat sută la sută drama cumplită în care se zbăteau el şi familia lui. Răul este pretutindeni, are forţe imense, iar dacă Demonul cel Mare se ocupă „serios” de cineva, îi „ia gâtul”, cum se spune printre români. Vrăjile trimise către voi prin foc şi apă se desfac numai cu puterea timpului. Trebuie să treacă zece ani de când v-aţi certat cu rudele acelea însetate de bani şi de avere. Mai aveţi de pătimit cam 2-3 ani, până când în casa voastră va începe să străbată lumina cea adevărată. Răul căzut pe voi, numai cu puterea Bunului Dumnezeu va trece. Nu pregetaţi să vă rugaţi în Sfânta Biserică ori de câte ori simţiţi că nu mai puteţi îndura norul negru pogorât pe casa voastră. Anca şi Aurelia se fac vinovate de tot ce vi se întâmplă de foarte mulţi ani. Au umblat pe la ţigăncile din Balta Albă şi Ferentari, care v-au făcut câte şi mai câte. Totuşi, dacă încă v-am găsit în viaţă, aveţi norocul să puteţi rezista până la dispariţia Răului din viaţa voastră.

Numai prin rugăciune din suflet veţi rezista în continuare şi vă veţi întări în lupta cu Răul. Doamna Sanda, eu vă ajut să supravieţuiţi, la fel ca şi pe soţul dumneavoastră. V-am adus lângă creştet mulţi Îngeri ai Domnului, care vă protejează cu bunătatea lor. Dar trebuie şi

dumneavoastră să daţi dovadă de tărie în lupta cu răul. Nu vă lăsaţi doborâţi, dragii mei drept-credincioşi! Nimeni nu vă poate ajuta mai mult decât voi înşivă! Toţi pe la care aţi cerut ajutor v-au ajutat cu câte o picătură din oceanul luptei cu răul. Vă rog din suflet să nu mai căutaţi dezlegare şi alinare decât la Sfânta Biserică. Numai în lăcaşul lui Dumnezeu sfintele icoane şi rugăciunile voastre pot să lupte împotriva Necuratului. Lupta este grea, dar luaţi exemplu de la mine, care m-am luptat cu Cel Rău pentru enorm de mulţi oameni. Chiar m-am sacrificat pe altarul credinţei mele, până când inima mea iubitoare de dreptate şi adevăr nu le-a mai putut îndura pe toate.

Onorată doamnă Sanda, cu toate că am fost preot în scurta mea viaţă, respect şi apreciez bunăvoinţa Domniei tale de a-mi da glas şi în lumea din care fac parte acum. Curajul dovedit prin gestul de a mă chema să vorbesc te va răsplăti în lupta pe care o duci în fiece clipă pentru viaţa normală care îţi lipseşte din familie. Dumnezeu să te răsplătească pentru bunătatea şi sfinţenia sufletului dumitale!

M-ai rugat să te îndrept spre unele persoane care te-ar putea ajuta să scapi de vrăji şi blesteme. Sincer, cred că ai bătut la multe uşi, căutând dreptate. Poate că ar fi bine ca de acum înainte să iei nişte măsuri mai directe, pur omeneşti, pentru potolirea agresivităţii persoanelor care caută să vă menţină durerea în casă. Aţi încercat să vă înţelegeţi cumva cu fiinţele acelea inconştiente care vă vor răul neapărat? Chiar nu se mai poate discuta cu ele? Dacă dialogul vostru a devenit imposibil, atunci întăriţi-vă amândoi puterea gândului. Rugaţi-vă seară de seară la miezul nopţii în faţa Sfintei Psaltiri şi a icoanei Mântuitorului, pentru ca agresorii să înceteze atacurile.

Venind aici, în Lumea Sfântă, m-am ocupat mult de cazul vostru, aflând multe lucruri pe care înainte nici nu le bănuiam. Printre altele, am voie să vă spun că, în ultimii doi ani, cele două ticăloase agresoare nu au mai avut bani pentru a reînnoi vrăjile pe foc şi apă. Prin urmare, răul merge cu de la sine putere, până când se va spulbera într-o bună zi, ca fumul cel negru care iese din crematorii. Până atunci, voi doi şi cei din jurul vostru trebuie să luptaţi cu puterea credinţei voastre curate în Marele Tată Dumnezeiesc. Aşa să ştii de la mine, stimată doamnă Sanda! Vă voi ajuta în continuare cu bunătatea sufletului meu, atât cât îmi va sta în puteri.

Fiţi binecuvântaţi, oameni buni, să vă dea Bunul Dumnezeu o viaţă lungă şi tihnită!

V-a vorbit acum cel ce a fost Părintele Niculae...”

28 mai 2007

28.12.2008 - Mesaj de la spiritul doamnei GETA pentru fiica Tamara (dezlegare de cununie)

„Sunt foarte impresionată de ce mi-ai scris, scumpa mea copilă! Dumnezeu să te ocrotească în veci, împreună cu cei dragi ai noştri!

Eu, Geta, mama ta, care a trecut pragul unei alte vieţi, îţi spun de aici, de lângă femeia aceasta care îmi scrie vorbele, că nu te-am uitat nici o clipă de când te-am părăsit. Am fost la Dreapta Judecată până în ziua a treia a Sărbătorii Sfântului Crăciun, când mi s-a dat drumul să fiu liberă pentru multă vreme. Am venit aseară lângă tine, te-am vegheat cum dormeai, m-am rugat pentru sănătatea şi norocul tău.

Copila mea nepreţuită, iart-o pe mama ta dacă nu mai poate să vorbească la fel ca atunci când trăia aproape de tine! Acum nu mai sunt om, ci suflet şi viaţă nesfârşită. Dar mă chinuiesc să te ajut să-mi înţelegi vorbele, pentru că am tare multe să îţi spun. Uite ce vreau să afli de la mine...

Ştiu că durerea morţii mele îţi arde sufletul tău bun şi curat, dar nu putem acuza pe nimeni de sfârşitul meu. Toate s-au petrecut prea repede, doctorii au fost luaţi pe nepregătite, iar când să mă înţeleagă mai bine, mi-am dat obştescul sfârşit.

Viaţa mea a fost un chin, de când am deschis ochii să văd lumina zilei şi până când i-am închis pentru totdeauna. Am fost o femeie puternică, o mamă şi o soţie adevărată. Dar greutăţile vieţii şi răutatea unor oameni m-au îngenuncheat la bătrâneţe, când m-au lăsat puterile să lupt cu răul de lângă mine. Copila mea, tu îmi cunoşti toate suferinţele, de când ai crescut mărişoară şi ai început să înţelegi ce viaţă duceam în familia noastră. Am luptat cât am putut pentru binele familiei noastre, iar vina că ea s-a împrăştiat nu este a mea.

Mă doare sufletul pentru toată discordia care s-a făcut din cauza casei noastre. Oamenii care până mai ieri ne erau rude apropiate şi civilizate s-au transformat dintr-o dată în nişte lupi flămânzi de bani şi avere. Numai tu ai rămas om cu bun-simţ şi reţinere în fapte. Îmi semeni în multe privinţe, chiar şi la soartă şi la necazurile vieţii.

Mă îndurerează purtarea bărbatului meu, care, în loc să treacă de partea mea, s-a aventurat în treburile lui. Nici acum nu este mulţumit de viaţa şi familia lui. Este slab în faţa femeilor cu care trăieşte, iar ele fac din el tot ce poftesc. Am avut multe de îndurat de la femeile lui, care m-au bârfit şi mi-au făcut vrăji, ca să scape mai repede de mine! Nu caut răzbunare, cum nu trebuie să cauţi nici tu, ca să nu stârneşti viesparul unor rude gata să omoare pe oricine le stă în calea averii. Chiar şi cumnata mea s-a dus pe la ţigănci, ca să scape de mine. Am plecat de lângă ei, simţind că mi se vrea răul. Am visat în multe nopţi că trăiam cu şarpele lângă mine. Totuşi, am avut speranţe de la Dumnezeu că voi trăi ca să îmi cresc strănepoţii. Nu am mai apucat această mulţumire şi tare dor îmi este de voi toţi, cei dragi care v-aţi ocupat de mine!

Aici, aproape de Cer, unde am ajuns, m-am întâlnit cu toate rudele noastre, din moşi-strămoşi. Suntem împreună ca suflete, dar unele dintre ele se pregătesc pentru o nouă viaţă pe Pământ.

Da, am fost otrăvită cu praf de la vrăjitoare, înainte de a pleca din casă. Blestemata de cumnată s-a ocupat de toate fărădelegile, ca să scape de mine. Eu, după cum ţi-am mai spus, nu caut răzbunare. Îl las pe Bunul Dumnezeu să le facă dreptate tuturor după cum merită. Tu, Tami, draga mamii, să nu le dai de înţeles că ştii cum s-a întâmplat, ca nu cumva să îţi facă şi ţie ceva rău! Ai şi tu o viaţă de trăit, meriţi să îţi duci zilele în bună pace cu toată lumea.

Dreptul tău la moştenire trebuie să fie recunoscut prin lege şi judecată dreaptă. Nu vreau să văd bătăi între neamuri şi nici blesteme sau alte vorbe de ocară! Bunul Dumnezeu m-a luat de lângă voi ca să înceteze odată mahalaua dintre rude. Acum numai legea trebuie să vă facă dreptate la toţi.

Ştiu, draga mea fată, că ai destule necazuri şi te fereşti să le spui altora aşa cum mi le spuneai mie. O mamă ca mine este greu să se mai găsească în neamul nostru. Poate că draga de Cristinuţa să îmi semene la omenie, aşa cum îmi semeni şi tu!

Tami, draga mamii, eu văd acum că viaţa ta o să fie mai bună în viitor. După ce vei rezolva problema cu procesul, vei pleca în alt oraş cu serviciul şi vei avea o nouă locuinţă. În Petroşani nu va mai fi bine de trăit pentru tine. Ai grijă, fata mamii, ce faci cu serviciul, că şi acolo ai mulţi duşmani! Caută de pe acum altă muncă, să nu te ia pe nepregătite cu necazurile la lucru!

Cristinuca o să se simtă mai bine după ce va găsi un doctor care să o înţeleagă mai bine. Eu sunt foarte mulţumită de voi două pentru felul cum m-aţi pomenit şi aveţi tot timpul grijă de liniştea sufletului meu.

Acum, că sunt liberă de la Dumnezeu, stau tot timpul aproape de tine. Mă vei simţi mai bine foarte curând, când suflarea mea caldă şi mângâietoare te va însoţi peste tot. Ai încredere în mama ta, cea care ţi-a dat viaţă şi te-a crescut cu mari sacrificii! Nu te voi părăsi, copila mea dragă, chiar dacă trăim în lumi diferite! Cu toate acestea, suntem foarte aproape una de cealaltă. Te rog să mă ierţi pentru toate suferinţele pe care ţi le-am pricinuit! Am fost un biet om încercat de viaţă.

Te binecuvântez, iubita mea copilă! Să nu uiţi niciodată că mama te veghează şi îţi aduce aproape toţi îngerii care vor să te ajute!

Rămâi cu bine, scumpa mea!

Mama”

28 decembrie 2008

Mesaje ce menţionează BLESTEME

23.04.1996 - Mesaj de la spiritul domnului VASILE pentru fosta soţie Maria (blestem de gelozie tras pe propriul copil)

„Am blestemat-o pe Maria să nu aibă noroc şi linişte şi sănătate până în clipa morţii, pe care i-o doresc să fie la fel de cumplită ca a mea!

Îmi pare rău că Eduard a ajuns ca mine, ba chiar mai rău! Regret faptul acesta, dar nu am ce să fac de aici de unde sunt, decât să-i ridic blestemul. Am blestemat-o pe Maria neştiind că va cădea pe fiul meu, pentru că nu mi-a fost credincioasă şi m-a înşelat începând cu momentul cel mai nepotrivit pentru viaţa noastră. Am rechemat-o, dar nu s-a mai întors la mine. Am dorit din tot sufletul să o am din nou lângă mine, dar nu a vrut să mă asculte. Fiind bolnav pe patul morţii şi neştiind prea bine ce fac, i-am dorit tot răul din lume. Acum, după ce m-a anunţat de nenorocirea ce s-a abătut asupra copilului nostru, regret ce i-am făcut!

Spuneţi-i Mariei ca o iert, spre binele acestui copil care, după câte am înţeles, este pe cale de a deveni un nenorocit! O iert pe Maria pentru tot ce mi-a făcut, sperând că, în felul acesta, ea va reuşi să-l îndrume pe dragul meu Eduard pe calea cea bună, spre a deveni un om realizat, fericit şi cu scaun la cap.

Maria! Nu-ţi mai cer nimic, decât să te ocupi de copilul nostru! Fă pentru el tot ce-ţi stă în putinţă, tot ce nu ai făcut pentru mine atunci când eram bolnav şi disperat! Iubeşte-l pe Eduard aşa cum te-am iubit eu pe tine, deşi poate că n-am ştiut întotdeauna să mă fac înţeles! Am fost dur cu tine, te-am nedreptăţit, dacă mi-amintesc bine, te-am şi lovit. Poate că ai avut dreptate în felul tău să-ţi menţii demnitatea şi să mă părăseşti.

Acum fii liniştită din partea mea, nu-ţi mai doresc răul! Trăieşte-ţi viaţa aşa cum se cuvine: în cinste şi smerenie! Ajută-l pe copilul nostru să nu mai facă aşa cum am greşit eu! Ajută-l cu toate puterile tale, pentru a deveni un om echilibrat la minte şi sănătos la trup! Maria, îi doresc copilului nostru tot binele din lume, să-i ajute Bunul nostru Dumnezeu să se îndrepte şi să aleagă calea cea bună pentru viaţa lui! Îi doresc cu toată puterea mea de acum să aibă o soţie frumoasă, cuminte şi bogată la inimă, cu inima darnică!

Pentru că m-ai rugat cu multă durere să te iert, o fac cu dragă inimă şi cu toată sinceritatea. Te rog să mă crezi că m-am căit îndelung după ce am trecut în lumea celor drepţi!

Ştiu că ţi-am rămas dator ţie şi lui Eduard, ca tată şi ca soţ. Regret că nu mă voi putea reîncarna prea curând! Am avut multe greşeli în viaţa trecută şi am nevoie de o perioadă mai lungă de căinţă pentru toate câte le-am făcut.

Iartă-mă, Maria, dacă ţi-am făcut mult rău şi fii convinsă că nu-ţi voi mai dori nenorocirea aşa cum am făcut-o până acum! În lumea în care

mă aflu acum, căinţa ajută nepreţuit de mult la iertarea păcatelor. Căinţa ta şi durerea de care ai dat dovadă mi-au deschis puterea de a ierta.

Dacă eşti o mamă bună pentru copilul nostru, atunci fii binecuvântată, Maria, în vecii vecilor! Să-ţi fie iertate toate păcatele trecute, prezente şi viitoare, dacă vei reuşi să-l salvezi pe fiul nostru! Mă voi ruga Celui Atotputernic să-ţi dea tăria de a lupta cu viaţa, pentru a-l ajuta pe copilul nostru Eduard, care se află într-o mare nenorocire. Voi veghea asupra voastră, mă voi apropia de fiinţele voastre, încercând să vă încurajez pe amândoi în lupta cu viaţa voastră, pe care o ştiu cât este de grea.

Bun rămas, Maria, şi mult noroc, dragul meu Eduard!

Vasile, cel din eter"

23 aprilie 1996

14.03.1997 - Mesaj de la spiritul domnului PETRU pentru familie (blestem de neam pentru crimă din neglijenţă)

„Mi-am pierdut viaţa din cauza unui blestem strămoşesc, rămas printre rudele mele de mai bine de 100 ani. Au fost blestemaţi toţi bărbaţii din neamul tatălui meu să nu aibă parte de fericire şi de viaţă lungă. S-a întâmplat cu mai bine de 100 de ani în urmă, când un strămoş a fost blestemat de un camarad de arme. Amândoi erau soldaţi în armata engleză. Strămoşul nostru l-a rănit pe celălalt din greşeală, rana s-a infectat, iar omul a murit blestemându-l pe celălalt ca timp de 150 ani nici un bărbat, urmaş al său, să nu fie fericit şi să aibă viaţă scurtă. Blestemul nu a avut efect la fiecare descendent, dar cam unul din trei a avut de suferit şi a murit de timpuriu. Aş vrea să ştiţi cu toţii că efectul blestemului se va termina până în anul 2000.

Vreau să comunic tuturor celor dragi aflaţi în viaţă că eu încă mă aflu la Judecata cea Dreaptă, de la care sper că voi scăpa în curând. Am primit tot ceea ce aţi făcut pentru odihna sufletului meu. Vă mulţumesc pentru toate sacrificiile voastre şi vă rog să nu mai cheltuiţi atât de mulţi bani pentru pomeniri. Aprindeţi-mi la mormânt câte o lumânare de Sfintele Sărbători de Paşte, de Crăciun, de ziua Sfântului Petru, de ziua mea de naştere şi cea a morţii mele. O floare la mormânt îmi este de ajuns lângă lumânarea aprinsă. Gândurile voastre curate îmi fac bine şi vă rog, dragii mei, să nu mă mai plângeţi, pentru că eu peste puţină vreme am să vin lângă voi, am să vă apar în vis, am să vă dau sfaturi şi sper că îmi veţi simţi prezenţa. Unii dintre voi mi-au simţit-o şi până acum şi mă bucur pentru ei.

Aş vrea să vă spun că eu aici nu sufăr de frig sau de foame. Sufăr doar pentru greşelile tuturor celor care au fost pământenii spiritului meu. Mă căiesc pentru tot ce am greşit şi doresc să-i ajut cu sfaturile mele pe cei care îmi sunt dragi.

Rămâneţi cu bine, scumpele mele neamuri, şi nu uitaţi că eu sunt viu, trăiesc, dar sunt atât de mic încât nu pot fi văzut cu ochiul liber de nimeni dintre voi.

Al vostru Petru, căruia îi purtaţi o amintire curată!”

14 martie 1997

13.10.1997 - Mesaj de la spiritul bunicii TEREZIA pentru nepotul Florin (blestem de dragoste tras de pe tată pe fiu)

„Dragul meu Florinel,

Ştiu cât eşti de necăjit, mai ales din cauza băuturii şi a nevestei pe care nu ai curaj să ţi-o iei în casă. Ascultă-mă bine, dragul maichii, şi să-mi urmezi sfaturile!

Tu ai iubit enorm de mult o fată din comună de la voi, dar ea nu te-a vrut, fiindcă te ştia rău la băutură şi neserios la muncă. Încearcă, dragul maichii, să-i mai faci curte încă o dată! Dacă s-a măritat, atunci las-o în pace! Dacă este încă domnişoară, atunci îndrăzneşte să-i aţii calea din nou şi să-i spui sincer că încă o mai iubeşti şi n-o poţi uita! Nu m-aş mira să te refuze din nou şi, dacă asta se va întâmpla, atunci cată, dragul maichii, altă fată, că doar nu s-au terminat fetele de pe lume!

Ai moştenit darul băuturii de la tătâne-tu şi de la bunică-tu dinspre tată. Ai face bine, dragul maichii, să pui frâu paharului şi să-ţi vezi de interesele tale de viaţă! Nu-ţi mai îneca amarul în băutură, că îţi scurtezi zilele, dragul maichii nepoţel! Fă-ţi curaj de unul singur şi ia viaţa în piept, făcându-ţi mai întâi o familie cu nevastă şi copii şi mai apoi vezi de mai învaţă ceva pentru viitor, ca să ai din ce să-ţi întreţii familia!

Făcătura de dragoste pe care tu crezi că o ai este, pe bună dreptate, blestemul unei fete căzut asupra tatălui tău de pe vremea când era un flăcău chipeş şi mândru printre domnişoare. Poţi să scapi de acel blestem cu rugăciune seară de seară în faţa icoanei, cu binecuvântarea preotului şi cu o viaţă cumpătată. Cată să mergi la biserică împreună cu tătâne-tu, ca să vă dezlege sfântul părinte de blestemul adunat de-o viaţă!

Aşa să ştii, dragul maichii, şi aşa să faci, iar dacă mă asculţi, mult bine o să-ţi iasă în cale în anii ce vor urma!

Rămâi cu bine, dragul maichii, şi nu uita că te rog din suflet să fii ascultător ca în copilărie şi să-mi urmezi sfaturile!

Te binecuvântez de aici, din lumea nevăzută, şi nu uita niciodată că eu veghez mereu asupra ta!

A ta bunică, pe care mult ai plâns-o şi ai regretat-o,

Terezia”

13 octombrie 1997

07.06.2001 - Mesaj de la spiritul MARIEI pentru soţul Ovidiu şi fiice (blestem de neam de pe urma unor războinici)

„Îmi regret foarte mult moartea, în special pentru consecinţele ei nefaste asupra familiei mele mult iubite! I-am distrus pe toţi cei care mi-au fost cu adevărat iubiţi la disperare: soţul, copiii mei cei dragi. Nu acuz pe nimeni pentru dispariţia mea. Ştiu că mi-am distrus soţul în urma plecării mele atât de departe, încât nu mă mai poate mângâia nimeni, nici soţul şi nici scumpele mele copile cu sufletele îndoliate.

Vreau să vă transmit vouă, tuturor celor care m-aţi iubit cu adevărat pe acest nefericit şi zbuciumat Pământ, că mi-am presimţit sfârşitul cu mulţi ani înainte ca el să aibă loc. Fiind biolog de meserie, şi nu unul de rând, ci un cadru didactic lucid, cult şi înzestrat cu o inteligenţă mult peste nivelul multora dintre colegii mei, am intuit catastrofa ce mi-a scurtat zilele pas cu pas. Nu i-am spus nimănui acest lucru, pentru a nu le pricinui membrilor familiei mele suferinţe în plus peste cele ale vieţii de zi cu zi. Am suportat îngrozitor de greu decesele copiilor mei, acuzându-mă în sinea mea că nu am fost în stare să le dau puterea necesară pentru a învinge crunta boală care i-a secerat ca pe două mlădiţe fragede şi neajutorate.

Există un blestem străvechi printre strămoşii tatălui meu, blestem care curmă vieţi nevinovate la fiecare a treia sau a patra generaţie. Toate acestea ni se trag de la mulţi „eroi” ai neamului nostru, care şi-au zdrobit puterile şi vieţile în lupte inutile, ce aveau doar menirea de a satisface orgoliile nemăsurate ale unor nobili şi domnitori sângeroşi. Strămoşii mei şi-au făcut datoria în lupte, ascultându-şi stăpânii, adică sfărâmând trupuri omeneşti şi alungând spre Cer sufletele unor presupuşi duşmani. Mă rog zi şi noapte la Sfântul Conducător al tuturor credincioşilor, Preabunul Dumnezeu, ca acest blestem să nu le pricinuiască şi copilelor mele vreun rău.

Dragul meu soţ copleşit de durere, disperare şi nemângâiere, aş vrea să ştii următoarele lucruri:

Eu te-am iubit cu adevărat, ţi-am trecut cu vederea toate micile sau marile greşeli comise faţă de mine sau faţă de copiii noştri.

Nu te acuz pentru micile infidelităţi, pentru că ai fost supus unor ispite josnice din partea unor femei fără caractere de oameni normali la cap şi la suflet. Una dintre acestea ne-a făcut farmece puternice, mie, de moarte, ţie, de boală, pentru că ai părăsit-o, rămânând cu familia noastră, iar copiilor noştri le-a făcut farmece de nefericire veşnică.

Îmi simt sufletul ceva mai liniştit atunci când te aud căindu-te pentru greşelile trecute, pentru durerea de a nu mai fi lângă mine şi pentru multe alte motive ce te chinuiesc zi şi noapte; dar mă înduioşez totodată, văzând că temerile tale de a nu fi iertat întrec limitele oricărei suferinţe.

Dragul meu soţ, te-am iertat de mult pentru tot ce mi-ai greşit şi te rog din tot sufletul meu mare şi nevăzut să încerci a te linişti, redevenind omul puternic şi optimist din tinereţea noastră! Te rog să faci acest lucru pentru binele tău şi al copiilor noştri! Fetiţele noastre au fost atât de grav

îndurerate de dispariţia mea prematură şi surprinzătoare, încât sufletele lor vor rămâne cu o amprentă dureroasă ca o rană sângerândă pentru tot restul vieţii lor. De ce să nu faci eforturile necesare pentru a le încuraja? Ce este mai important pentru tine acum: regretul, durerea, suferinţele, disperarea sau curajul de a trăi mai departe sănătos şi puternic pentru copiii noştri? Ce cale vei alege, iubitul meu soţ, pentru a-ţi salva copilele de la prăbuşirea sufletească? Am încredere în inteligenţa şi diplomaţia ta înnăscută, aşteptând să îţi revii din disperarea periculoasă în care te zbaţi de atâta vreme.

Te rog, fă pentru mine acest efort, această dureroasă autoeducaţie, luându-ţi inima în propriile mâini, pentru a o stăpâni şi a o revigora! Promite-mi acest minunat lucru, seară de seară, în faţa fotografiei noastre ce ne înfăţişează ca doi miri tineri, frumoşi şi fericiţi! Pentru copiii noştri, te implor, trăieşte mai departe, oricum va fi viaţa ta de acum încolo, dar nu te mai distruge în zadar!

Scumpa mea Alinuţa, ştiu cât de mult mă regreţi. Îţi doresc să găseşti un băiat bun, bun de tot, care să îţi înfrumuseţeze viaţa de familie, ajutându-te să aduci pe lume doi copilaşi minunaţi!

Dănuţa mamei, fii curajoasă, copilul meu, nu te descuraja în faţa greului vieţii! Nervii tăi sunt foarte greu încercaţi de disperare şi suferinţe de tot felul. Ai încredere în viaţă, copilul meu, şi vei ajunge victorioasă în tot ce va urma!

Vă binecuvântez pe toţi, dragii, scumpii mei rămaşi în viaţă! Nu uitaţi nicio clipă că eu veghez asupra capetelor voastre dragi, ajutându-vă cu sfaturile de care aveţi atâta nevoie. Rugaţi-mă seara, la culcare, cu ochii pe fotografia mea, ca în timpul somnului vostru drag să îmi vedeţi chipul, auzindu-mi totodată cuvintele pe care le aşteptaţi!

Vă binecuvântez şi vă rog să nu mă daţi uitării nicicând!

A voastră îndelung regretată,

Mama”

7 iunie 2001

17.06.2007 - Mesajul de la spiritul tânărului ANDREI pentru mama Mariana (blestem de neam de pe urma unui haiduc)

"Sărut mâna, scumpă mamă!

Eu sunt Andrei, fiul tău drag, pe care şi astăzi îl mai jeleşti.

Mama mea iubită, eu nu te-am acuzat niciodată pentru că mi-ai dat o educaţie bună, aşa cum se cade pentru oamenii din neamul nostru. Şi eu te-am iubit cât am fost în viaţă, deşi nu prea ţi-am mărturisit ce simţeam cu adevărat pentru tine. Te-am respectat, măicuţă scumpă, şi te-am înţeles. Mi-ai vrut tot binele de pe lume, ai dorit să faci din mine un om cinstit, drept şi muncitor. Ai reuşit doar în parte, draga mea mămică, pentru că nu am reuşit să mă maturizez, să mă aşez la casa mea şi să-ţi

ajung de un ajutor adevărat la bătrâneţe. Îmi pare rău că v-am părăsit pe voi toţi care îmi sunteţi atât de dragi!

Aici, unde am ajuns de aproape un an, mi-am văzut păcatele, le-am văzut şi pe cele ale rudelor noastre. Avem un blestem în neamul lui tata, scumpa mea mamă. Din 3 în 3 generaţii, un copil trebuie să moară. De ce? Aceasta este ofranda pe care trebuie să o plătească toţi bărbaţii care se trag dintr-un vestit criminal, haiduc prin codrii Moldovei. Chiar dacă nu le mor copiii la rând, necazuri mari tot le vin în viaţă.

Măicuţa mea, iată că şi eu am plătit cu viaţa pentru crimele strămoşului meu. Am alunecat în apă, iar un vârtej m-a tras în adânc. Nu m-a putut salva nimeni. Aşa a fost, draga mea, cu toate că multe s-au mai povestit pe seama morţii mele. Dar să ştii, scumpa mea, că dacă nu plecam din vreme din viaţa omenească, primul meu copil s-ar fi născut cu o boală gravă, care l-ar fi secerat la doar câteva luni.

Ştiu că îţi este greu fără mine, că mă visezi noaptea, mai ales după ce am fost eliberat de la Dreapta Judecată. Vin adeseori lângă tine, mama mea cea bună şi dreaptă, te mângâi cu sufletul meu de acum şi mă străduiesc să îţi alin durerea din inimă.

Mamă scumpă, voi aţi făcut pentru mine tot ce se putea face mai frumos şi mai onorabil ca trecerea mea în viaţa de duh să-mi fie cât mai uşoară. Sufletul meu a fost şi este cinstit cu mare dragoste şi regret de către voi toţi.

M-ai găsit a treia zi după dispariţie, pentru că nu reuşea trupul meu să se desprindă din adâncuri.

Vibraţiile din inima şi genunchiul tău sunt semne ale venirii mele lângă tine. Iar în visele tale, vorbim cu adevărat. Mă rog tot timpul către mintea ta să mă aducă în visele tale cât mai des.

Ce doresc eu să-ţi mai spun, scumpă mamă: să ai grijă de tine, să nu-ţi mai doreşti atât de mult venirea lângă mine! Ai încă mulţi ani de trăit lângă cei dragi.

Te mai rog din sufletul meu îndurerat să le spui tuturor bărbaţilor şi băieţilor din neamul lui tata că asupra lor apasă un blestem de moarte. Să fie credincioşi în puterea dreptăţii Bunului Dumnezeu, să nu ucidă oameni şi animale mari, să nu ajute niciodată la distrugerea altor oameni! Voi toţi, cei rămaşi în viaţă, aveţi nevoie de îndurarea Domnului din Cer, pentru a scăpa de acest cumplit blestem. Să mergeţi cu toţii în marile sărbători şi în zilele voastre de naştere să aprindeţi lumânări la biserică pentru morţii cei dragi ai neamului şi să vă rugaţi la Dumnezeu pentru iertarea păcatelor tuturor strămoşilor noştri care s-au încumetat să comită crime de neiertat asupra altor fiinţe.

Măicuţa mea, eu nu doresc să vă dau vouă, celor dragi sufletului meu, nişte porunci despre cum să faceţi şi ce să faceţi. Dar acel blestem despre care ţi-am vorbit nu este o glumă. Vă rog pe toţi cei care m-aţi iubit şi m-aţi preţuit cum se cuvine să luptaţi pentru viaţa voastră şi a copiilor voştri! Să nu mai plătească niciunul dintre voi aşa cum am plătit eu pentru pierderea altor vieţi!

Vă iubesc pe toţi şi mai ales pe tine, măicuţa mea dragă, care mi-ai dat viaţă, m-ai crescut şi m-ai îngropat. Nu te voi uita niciodată!

Dragul tău fiu nefericit,

Andrei"

17 iunie 2007

27.09.2007 - Răspunsuri de la spiritul tânărului CĂTĂLIN pentru familie (blestem de neam de pe urma unor războinici)

„Scumpii mei de acasă, vă spun tuturor bun venit în sufletul şi în gândurile mele! Abia aştept să ies de la Judecata din Marele Cer al Domnului Dumnezeu, ca să vin iar lângă voi, cei care încă îmi mai sunteţi foarte dragi.

Scumpii mei, eu am venit în această lume prea de timpuriu, ca să ispăşesc pentru păcatele străbunilor noştri, care au fost mari viteji în războaie. De cuţit au murit victimele lor, de cuţit am sfârşit şi eu. Vă rog să mă iertaţi cu toţii pentru durerea pricinuită de sărmanul Cătă! Criminalul m-a lovit crezând că o să-l taie pe unul dintre prietenii mei. M-a confundat, asta e! Prietenii s-au grăbit să mă ajute, dar totul a fost ireparabil. Doctorii au făcut şi ei tot ce au putut. Nu m-a neglijat niciunul.

La proces mi se face dreptate, dar păcat că nu mai sunt viu. Eu, aici unde mă găsesc, nu mai apreciez decât Judecata Mare, din Lumea lui Dumnezeu. De alte judecăţi nu mai am cunoştinţă.

Alice, scumpa mea surioară, tu nu trebuie să vii acum după mine. Ai mulţi ani înaintea ta, pe care trebuie să-i trăieşti aşa cum se cuvine.

Nu mai sunt supărat pe nimeni. L-am iertat pe criminal, dar nu l-am izbăvit de pedeapsa care i se cuvine. În lumea în care sunt, cea mai gravă pedeapsă se dă pentru omorul omenesc. Omul nu trebuie să ucidă vieţi omeneşti, sub nici o formă. Dacă scurtezi o viaţă, o scurtezi pe a ta sau pe a cuiva din familie. Aşa să ştiţi cu toţii, dragii mei şi scumpele mele!

Pentru mine, nu mai este nimic de rezolvat. Sufletul meu are nevoie doar de iubirea şi mângâierea sufletelor voastre.

Cristinuţa, draga mea iubită, te dezleg de fiinţa mea, ca să nu mă mai regreţi şi să te poţi însoţi cu un băiat care să-ţi facă viaţa minunată, aşa cum eu nu am reuşit să o fac.

Ne vom reîntâlni cu toţii, după ce voi ieşi de la Marea Judecată a Domnului Dumnezeu. Aceasta va fi după Crăciunul cel Sfânt de anul acesta. Voi veni lângă voi negreşit.

Dorinţa mea este ca de Anul Nou să fim din nou împreună, ca de fiecare dată, ani după ani. Păcat că nu mă veţi vedea, dragii mei, pentru că nu voi mai avea trupul de altădată. Dar cu sufletul voi fi lângă voi. Vă promit că voi veni de Anul Nou. Voi mişca flacăra fiecărei lumânări aprinse pentru mine, ca semn că mă găsesc lângă voi. Dumnezeu să ne

ajute pe toţi, scumpii mei, ca să ne ducem traiul acolo unde ne găsim fiecare!

Vă iubesc, vreau să vă îmbrăţişez ca întotdeauna şi vă rog, din tot sufletul meu mare de acum, să nu mă daţi uitării!

Vă binecuvântează al vostru neuitat şi mult regretat,

Cătă...”

27 septembrie 2007

04.10.2007 - Mesaj de la spiritul tânărului HORIA pentru mama Liuţa (blestem de neam de pe urma unor războinici)

„Scumpii mei părinţi, iubită mamă, îndurerată de plecarea mea nedemnă, eu vă iubesc şi acum tot atât de mult cum v-am iubit pe vremea când trăiam lângă voi. Am fost nedemn de iubirea voastră, v-am minţit, am dat vina pe voi tot timpul cât am avut acele necazuri majore.

Nu m-am sinucis, scumpii mei, am fost răpus de o supradoză, iar imediat după aceea mi-au înscenat sinuciderea. Eu am fost de vină pentru tot ce mi s-a întâmplat. Vă cer iertare tuturor celor care aţi suferit şi încă mai suferiţi din cauza plecării mele din această lume!

Da, iubită mămică, ţi-am comunicat în visele tale tot ceea ce am vrut să-ţi mărturisesc după ce am închis ochii. Tu nu ai nici o vină în ceea ce mi s-a întâmplat. Aşa a vrut Domnul Dumnezeu, să-mi fie plecarea timpurie. Am fost victima unui greu blestem căzut pentru neamul nostru, din cauza unor strămoşi care au luptat în războaie, ucigând mulţi oameni nevinovaţi. Vă rog din suflet pe amândoi să vă rugaţi mereu la Sfânta Biserică pentru iertarea păcatelor tuturor strămoşilor noştri care au devenit criminali fără voia lor, fiind conduşi de alţii la măcel.

Îi mulţumesc domnului profesor pentru cartea scrisă despre mine. Mi-a fost ca un al doilea tată, l-am respectat şi iubit cu mare respect. De multe ori aveam impresia că este rudă cu tata. Odată ajuns aici, în această lume a sufletelor liniştite şi înţelepte, am înţeles care este legătura noastră de suflet. Am fost fiu şi tată împreună cu domnul profesor în viaţa dinaintea vieţii pe care am avut-o împreună cu voi. Mă voi mai întâlni cu domnul profesor şi în viaţa mea următoare, dar nu ştiu când va fi aceasta.

Scumpă surioară, te rog din suflet să mă ierţi pentru durerea despărţirii noastre. Ştiu că te străduieşti să cinsteşti memoria mea cum se cuvine. Te aprob în strădaniile tale şi te binecuvântez pentru că mi-ai rămas aceeaşi bună prietenă, care m-a înţeles întotdeauna.

Doream să ajung la Praga, pentru că aveam încă de mic copil tot felul de amintiri despre acest oraş. Am trăit la Praga înainte de a veni pe lume în România. Nici eu nu înţelegeam de ce mereu mă vedeam învăţând şi trăind acolo. Aş fi dorit ca toate concursurile şi olimpiadele să aibă loc la Praga.

Dragii mei colegi de şcoală, nepreţuiţii mei profesori, iubiţii mei prieteni, vă rog din suflet să-l iertaţi pe Horia dacă v-a supărat de multe ori, fără să-şi dea seama prea bine ce face!

Iubiţii mei părinţi, rudele noastre dragi, surioară scumpă, eu, sărmanul vostru Horia, vă rog să mă iertaţi dacă nu am ştiut să trăiesc în aşa fel încât să nu dispar de lângă voi.

Vă cer iertare din suflet, aş sta în genunchi în faţa voastră, plângându-mi ruşinea despărţirii de voi! Nu mă uitaţi, oameni buni şi iertători!

Al vostru sărman,
Horia…”

4 octombrie 2007

06.10.2007 - Mesaj de la spiritul tânărului COSMIN pentru tatăl Dan şi familie (blestem de neam de pe urma unui războinic)

„Dragii mei părinţi, iubiţii mei de odinioară, parcă a trecut o veşnicie de când ne-am despărţit. Eu nu mai ştiu ce este trecerea timpului, nici dureri trupeşti, nici viaţă de om.

Mă găsesc la Dreapta Judecată din Cer, de unde voi ieşi în curând. Nu am avut prea multe păcate în scurta mea viaţă. Dar am avut de ispăşit pentru păcatele de moarte săvârşite de străbunicul meu, care a luptat mult în război. A ucis nişte oameni în lupte, iar nenorocirea a căzut pe mine, să sfârşesc în floarea vârstei, nevinovat, inocent, curat la suflet.

În noaptea cumplită a accidentului vedeam tot timpul cu ochii minţii o grotă întunecată care îmi acoperea câmpul vizual. La un moment dat, nu am mai văzut nimic în jurul meu, iar izbitura m-a trezit pentru un moment la realitate. După aceea nu am mai ştiut de mine. Nu am simţit dureri la început, dar când au început să apară, mi-am pierdut cunoştinţa.

Acum mă aflu în lumea Îngerilor care îi judecă pe cei nou veniţi la Judecata cea Mare. Nu mă chinuieşte nici unul dintre ei, dar mă chinuiesc amintirile dureroase ale scurtei mele vieţi. Mă mai întristez şi la vederea greşelilor săvârşite de strămoşii noştri, cu zeci şi sute de ani în urmă. Aceste greşeli mi-au încărcat viaţa şi soarta, ducându-mă la sfârşitul amarnic pe care l-am avut.

Acum nu mă mai doare decât sufletul. Trup nu mai am. M-au ajutat foarte mult rudele noastre venite aici înaintea mea. Fără sprijinul lor sufletesc, nu ştiu cum aş fi făcut faţă la Judecata îngerească.

Trupul meu, dragă tăticule, zace în mormântul meu, fără vlagă, fără speranţe de a mai vedea vreodată lumina zilei. Tăticule scump şi drag, eu, fiul tău Cosmin, am rămas doar o amintire frumoasă, nepreţuită, curată. Gândeşte-te, iubitul meu tată, că într-o zi ne vom revedea în această nouă

lume a mea. Dar nu te grăbi să vii lângă mine, te rog mult de tot, de aici, din lumea bunului Dumnezeu! Nu mai este foarte mult până atunci, dar nici puţin.

Am preferat motocicleta, luându-mă după băieţii care iubesc moda şi noutăţile mondene. Am greşit sau poate că aşa a trebuit să procedez, adică să mă sacrific, pentru a stăvili avalanşa de nenorociri care s-ar fi abătut asupra rudelor noastre. Morţii din războaie au cerut o viaţă în schimbul nenorocirii lor. Această viaţă sacrificată a fost a mea.

Nu-mi amintesc parola telefonului meu, îmi pare rău, vă rog să mă iertaţi. Aici, unde sunt acum, nu mai pot să ţin minte tot ce mi s-a întâmplat în viaţă.

Nu pot să impun voinţa mea în privinţa lui Pârscov şi a maşinii. Veţi decide ce veţi face mai departe, dragii mei părinţi. Tată scump şi drag, te rog din suflet să vinzi motocicleta mea. Nu cumva să-ţi iei carnet, pentru că rişti să păţeşti ca mine şi vei ajunge prea devreme aici. S-ar interpreta ca o sinucidere, iar păcatul ei ar agrava starea neamului nostru.

Nu pot, scumpul meu tătic, să fluier melodia de pe mobil. Eu acum nu am voie să vin lângă voi decât foarte rar, numai atunci când dorul de voi îmi arde sufletul. După ce voi fi liber, voi sta tot timpul lângă voi şi voi încerca să fluier melodia. Pentru mine, cel de acum, treburile lumeşti nu mai contează. Îmi sunt necesare gândurile voastre curate, amintirea voastră minunată despre cel care am fost fiul vostru. În rest, totul rămâne în lumea de pe Pământ.

Vă rog să mă iertaţi toţi cei care m-aţi plâns îndelung pentru sfârşitul meu timpuriu. Nu am avut nicio vină pentru ceea ce mi s-a întâmplat. Aşa a fost să fie, dragii mei rămaşi în viaţă. Vă binecuvântez pe toţi, vă aştept cu nerăbdare gândurile frumoase, amintirile despre mine, povestite atunci când mai aveţi putere să discutaţi despre sărmanul Cosmin.

Vă iubesc pe toţi cei care îmi cinstiţi memoria. Vă sunt recunoscător pentru tot ce faceţi, liniştindu-mi sufletul cu faptele voastre minunate. Nu vă voi uita niciodată.

Al vostru nefericit,
Cosmin...”

6 octombrie 2007

19.02.2008 - Mesaj de la spiritul domnului DORIN pentru fiica Oana (blestem de neam de la un călău)

„Scumpa mea copilă,

Să ştii că nu te-am uitat nici o clipă de când te-am putut zări pentru ultima oară în scurta mea viaţă. Am dorit enorm de mult să putem discuta numai noi doi, în mare secret, ca odinioară.

Clipa morţii m-a despărţit de tine, cu mare durere, la fel ca şi de ceilalţi oameni întristaţi care m-au vegheat zi şi noapte. Nu mi-am presimţit sfârşitul nici un moment, până când Îngerii Domnului au venit să mă anunţe într-o noapte, prin somn. Nu v-am spus că voi pleca în curând pentru că nici eu nu am crezut în aşa ceva. Am fost un om optimist, îndrăgostit de viaţa şi de familia mea. Dacă aşa a vrut Domnul cel de Sus, eu mi-am făcut datoria şi m-am supus Voinţei Sale.

Durerea despărţirii de cei dragi a fost cumplită şi nu se poate descrie în cuvinte. Eram atât de aproape unii de alţii, atât de mult ne iubeam cu toţii şi ne respectam, încât aveam impresia că suntem nemuritori în fericirea şi armonia vieţii noastre. Copila mea, îţi înţeleg durerea şi neputinţa de a spune mai multe vorbe despre mine acum, când nu mai sunt lângă tine.

Iubitul meu nepoţel, Georgică, îmi seamănă leit la chip şi apucături. Dea Domnul să fie şi cumsecade, omenos aşa cum am fost eu cu voi toţi! Copilaşul acesta este foc de deştept şi isteţ la fire. Tare m-aş bucura să ajungă om desăvârşit în viaţă, ca să ai şi tu, draga de tine, o mulţumire de pe urma lui.

Eu aici mă descurc binişor, ca suflet fără trup. Abia am ieşit de la Marea Judecată, acum două zile, aşa că sunt liber să vă veghez pe voi toţi care îmi sunteţi atât de dragi. Aş vrea să vă mângâi pe cap şi să vă vorbesc într-una, zi şi noapte, pentru a ne stinge cu toţii dorul despărţirii. Dar este foarte greu de îndeplinit ceea ce visez eu, din cauza hotarului dintre cele două lumi, care ne desparte pe toţi. Sper totuşi ca măcar noaptea în somn să îţi apar mai des, ca să-ţi aminteşti mai uşor chipul meu de om sănătos şi vesel din tinereţe.

Îmi amintesc vremea când abia mergeai pe picioruţele tale firave, te repezeai în braţele mele şi strigai fericită: Tati, tati, uite fata! Nu am cum să te uit, copila mea, pentru că aici nimeni nu uită nimic.

La Dreapta Judecată am văzut şi am înţeles de ce moartea m-a luat aşa de repede de lângă cei dragi. Am fost victima unui vechi blestem din neamul lui tata şi al bunicului, care seceră cu moarte prematură câte un bărbat la fiecare trei generaţii. Acest blestem cade asupra neamului nostru de sute de ani, este necruţător şi se datorează meseriei de călău a unuia dintre strămoşii noştri. Acel demon cu chip de om a trăit acum 500 de ani şi a ucis zeci de oameni nevinovaţi.

Ce te rog eu, fata mea dragă şi devotată, este să-l înveţi pe Georgică să-şi vadă de carte, ca să ajungă un doctor vestit, care salvează mulţi oameni de la moarte! Numai aşa, prin strădaniile acestui copil, se va putea stinge blestemul strămoşesc ce ne bântuie neamul de atâta amar de ani. Te rog să mă ierţi, copila mea dragă, dacă te-am înspăimântat prin aceste vorbe necruţătoare! Dar vreau ca tu să ştii ce este de făcut în neamul nostru, pentru a-i feri pe băieţeii care au venit pe lume în ultimii ani şi care se vor mai naşte atâta vreme cât vei mai fi în viaţă.

Ne vom regăsi, copila mea, aici în Cerul nesfârşit, dar peste foarte mulţi ani. Tu ai mult de trăit, până când îţi vei vedea nepoţii însuraţi la

casele lor. Aşa să ştii, fata mea scumpă, şi aşa să faci! Nu uita că tata va fi mereu lângă tine, aşa nevăzut de nimeni, dar grijuliu şi iubitor ca întotdeauna!

Îţi mulţumesc, nepreţuita mea copilă, pentru că mi-ai dat glas în această lume depărtată de cei vii! Îţi sunt recunoscător pentru curajul dovedit în gestul chemării mele mai aproape de tine.

Te binecuvântez, îţi doresc tot binele din lume şi mai ales puterea de a-i ajuta pe toţi care ne sunt dragi!

Te îmbrăţişează cu mult dor,

Tata…”

19 februarie 2008

07.03.2009 - Mesaj de la spiritul lui GLIGOR pentru soţia Tamara (blestem de neam de pe urma unor bărbaţi brutali)

„Scumpa mea soţie,

Eu sunt Gligor, soţul tău, care te-a iubit enorm din prima clipă când te-a văzut în faţa ochilor săi. Tu ai fost pentru mine idealul de viaţă, frumuseţea sufletului femeiesc, puterea şi dorinţa de a trăi mai departe. Moartea ne-a despărţit prea de timpuriu, tocmai când formam o familie unită şi fericită.

Mulţi mi-au vrut răul, de când am primit blestemata de funcţie din mină. Erau destui care doreau să devină şefi, pentru a stoarce bani din salariile nenorociţilor de mineri. Erau cu toţii înşelaţi la bani, pe diferite căi, de tot felul de şefi mai mici sau mai mari. Eu eram omul de la mijlocul scandalului, care trebuia să facă mereu pace, minţindu-i pe bieţii amărâţi din mină şi certându-se la nesfârşit cu cei de deasupra sa. Viaţa mea a fost un calvar timp de câţiva ani, până am închis ochii definitiv. Tu mi-ai stat alături clipă de clipă atunci când m-am îmbolnăvit grav şi mi-am dat duhul. Ai fost pentru mine o nevastă minunată, lucru pentru care te voi binecuvânta în veci.

Eu mă aflu în zarea nesfârşită, în lumea spiritelor bune, apropiate Domnului Dumnezeu. Mi-am făcut datoria la Dreapta Judecată, înţelegând toate greşelile vieţii mele trecute. Nu au fost foarte mari şi nu meritam să mi se curme viaţa în floarea tinereţii, când aveam o familie minunată şi un copil de crescut. Dar nu a putut nimeni să anuleze blestemul neamului meu, căzut din tată în fiu, când bărbaţi brutali au nedreptăţit mulţi oameni din jurul lor.

Şi eu am avut mult de suferit în copilărie şi în perioada tinereţii mele. Oameni răi m-au lovit, m-au insultat, mi-au zdruncinat sănătatea. Nu ştiam că voi fi grav bolnav şi voi muri de tânăr. Eu credeam că ameţelile şi durerile permanente de cap fac parte din obiceiurile firii mele. Mai dădeam vina pe gazele din mină, care îi îmbolnăveau pe mulţi. Boala mi s-a agravat cu câteva luni înainte de obştescul meu sfârşit, când mi-a

căzut pe ceafă o grindă slab plasată la intrarea în mină. Am mai avut de suportat câteva lovituri de rangă, mai uşoare, ce-i drept, cărora nu le-am dat prea multă atenţie. Eram atât de preocupat cu munca mea, încât aveam impresia că nimeni şi nimic nu mă va opri de la datoria muncii mele.

Au fost şi vremuri mai liniştite, petrecute lângă tine şi fetiţa noastră. Mă simţeam fericit şi mândru de familia mea, crezând că aşa nu mai este alta pe lume.

De mai bine de trei ani sunt liber să stau lângă voi oricât doresc. Vă mângâi când dormiţi, sufăr împreună cu voi, mă bucur de micile voastre bucurii. Văd că ai un nou bărbat, este dreptul tău să îţi trăieşti viaţa mai departe ca o femeie cumsecade şi bună familistă.

Văd că vei avea probleme mari anul acesta cu serviciul şi cu soţul tău. Şi el are necazuri cu sănătatea, pe care nu prea le ia în seamă. Parcă prea seamănă cu mine omul acesta! Ai grijă, draga mea Tami, să îl faci să mărturisească tot ce îl doare şi ce nu-i convine la cei din jurul său! Eu am ţinut prea mult totul în mine şi uite ce am păţit! Omul nu trebuie să îşi neglijeze sănătatea, pentru că este o fiinţă slabă, care poate să închidă ochii în orice moment!

Cristinuca să aibă multă grijă de ea, iar tu să o ajuţi tot timpul. Este copilul meu, sânge din sângele meu, şi mă doare sufletul când o văd tristă şi îndurerată. Ştiu că m-aţi plâns amândouă cu disperare, iar sufletul ei de copil nevinovat s-a rupt în două odată cu punerea mea în mormânt.

Plecarea sufletului meu de pe pământ a fost mult uşurată de rudele noastre plecate înaintea mea în lumea celor drepţi.

Ceea ce aţi văzut la 7 săptămâni şi la 6 luni era o parte din sufletul meu de aici, care venea lângă voi să vă simtă din nou aproape. Semne de prezenţa mea vă dau mereu, dar ele sunt atât de slabe, că abia se pot face simţite de voi. Scumpa mea soţie, îţi apar în vise, dar nu am puterea să îţi vorbesc, pentru că nu mai sunt om, iar ca spirit şi suflet sunt încă foarte slab şi timid. Poate că, odată cu scurgerea timpului, voi deveni mai puternic şi mă vei putea visa aşa întreg şi normal ca odinioară.

Îţi mulţumesc tare mult pentru cinstirea memoriei mele! Dumnezeu să te binecuvânteze veşnic!

De Cristinuţa sunt tare mândru şi o îndemn să trăiască o viaţă curată şi demnă, aşa cum a fost a mea! Pe tine te rog să ai grijă de familia ta, de viitorul tău şi al copilului nostru!

Vă binecuvântez pe toţi!

Gligor”

7 martie 2009

10.11.2009 - Mesaj de la spiritul lui CLAUDIU pentru iubita Simona (blestem de neam de pe urma unui temnicer)

„Iubita mea, copila mea eternă,

Am reuşit să scap de la Judecata Divină în urma slujbei de pomenire pe care mi-aţi oferit-o în urmă cu două zile. M-aţi ajutat să mă înalţ în rangul atât de mult râvnit aici, în lumea sufletelor care au fost cândva oameni. Am stat la Judecata Îngerească un an întreg şi aş mai fi stat încă o vreme dacă iubirea şi regretele voastre curate nu m-ar fi însoţit pretutindeni în drumurile mele de aici.

M-au lăsat să mă văd cu rudele de mult plecate dintre cei vii. De la ele am aflat toată drama destinului meu nenorocit, care mi-a sortit o viaţă scurtă şi plină de dureri nespuse nimănui. Aici am înţeles ce înseamnă viaţa de om şi cât de preţioasă ajunge atunci când am pierdut-o.

Nu am fost un sfânt, ci un om normal, cu multe păcate, nici prea uşoare, dar nici prea grele. Mi-a plăcut să trăiesc, să mă distrez şi să iau în glumă toate pericolele care mă pândeau încă din copilărie. Ajuns la vârsta tinereţii, am simţit într-o zi că viaţa mea îmi pregătea ceva neplăcut. Un prieten m-a dus la o ghicitoare în cărţi şi cafea care, îngândurată, mi-a spus că viaţa mea va fi scurtă şi dureroasă spre sfârşitul ei. Mi-a mai spus că voi muri pe roţi, dar nu a vrut să îmi explice dacă era vorba de un accident sau de altceva.

După aproape un an, un gând nechibzuit m-a făcut să mă urc pe motocicleta unui prieten şi să pornesc pe şosea de unul singur. Am ferit o căruţă care intra în mine şi am fost aruncat de pe şosea. Am ajuns într-un tufiş care m-a lovit puternic în stomac şi ficat. Bucuros că am salvat motorul şi am scăpat doar cu câteva zgârieturi, m-am întors la amicul meu, fără să-i suflu vreo vorbă despre isprava mea. Au urmat câţiva ani de oarecare linişte, după care au început necazurile cu ficatul. Acum, pe cine să mai dau vina pentru ce am păţit în scurta mea viaţă?

Străbunicul lui tata mi-a spus că şi el a murit de ficat, la fel ca mulţi bărbaţi din neamul nostru. Ne apasă un blestem vechi de câteva sute de ani, de la păcatele unui strămoş care muncea ca temnicer într-o închisoare şi îi bătea pe nenorociţii prizonieri din războaie drept în ficat. Îmi pare nespus de rău că am suportat şi eu urmările acestui blestem, pentru crimele făcute de nu-ştiu-care nenorocit de strămoş!

Am încercat să uit ideea morţii timpurii, trăind lângă tine o minune de iubire curată şi sinceră. Sacrificiul tău m-a făcut să cred că oamenii păcătoşi se pot purifica prin iubirea unei fecioare. Abia aici, în această lume, am înţeles cât de mult se înşeală oamenii în prejudecăţile lor. Numai Bunul Dumnezeu poate să ştie ce ni se întâmplă tuturor. Oamenii sunt orbi şi surzi când vine vorba de soarta lor. Vor să trăiască numai cum le convine lor.

Scumpa mea copilă, ultimele clipe de viaţă le-am trăit într-o amorţeală a trupului şi minţii, când abia aşteptam să se sfârşească totul şi să plec la odihnă veşnică. Nu pot să dau vina pe careva pentru sfârşitul

meu atât de dureros pentru voi toţi. Am vrut să scap cât mai curând de chinurile bolii şi să mă retrag în linişte, eliberându-vă de coşmarul putrezirii mele.

Scumpa mea iubită, eu te dezleg de legătura noastră omenească, fiindcă tu mai ai încă de trăit! Doresc ca sufletul tău să mă închidă într-o cămăruţă ascunsă a lui, iar el să se deschidă unei noi iubiri omeneşti! Mai doresc, iubita mea eternă, ca tu să aduci pe lume un copilaş pe care să îl botezi Claudiu, în amintirea omului care am fost o parte din fiinţa ta.

Mai doresc să nu mă dai uitării niciodată, până în ultima clipă a vieţii tale! După ce vei veni aici, în lumea mea, vom fi din nou fericiţi împreună. De aici, din lumea duhurilor ce au fost cândva oameni, te binecuvântez şi te veghez, pentru ca nimeni şi nimic să nu îţi întineze viaţa.

Iartă-mă, doamna sufletului meu, pentru durerile suferite din cauza mea! Am fost un biet om supus păcatului, dar nu am meritat să fiu pedepsit atât de sever, în scurta mea existenţă.

Iartă-mă, fiinţă bună şi curată, dacă păcătosul de mine nu a reuşit să te facă fericită! Vei rămâne pe veci cea mai pură fiinţă, care şi-ar fi dat şi sufletul pentru a-mi salva viaţa şi norocul!

Te binecuvântez, copilă scumpă sufletului meu!

Al tău neuitat, Claudiu…”

10 noiembrie 2009

Mesaje ce descifrează CRIME şi sinucideri

23.04.1998 - Mesaj de la spiritul doamnei VICTORIA pentru vecinul Alexandru (crimă nepedepsită)

„Vă rog să-i transmiteţi distinsului domn Alexandru următoarele:

Am fost omorâtă cu bestialitate, fără menajamente pentru vârsta mea înaintată. Doi bărbaţi au intrat cu forţa în casă, după ce au sunat la uşă şi mi-au spus că trebuie să revizuiască conducta de gaz metan din bucătărie. Naiva de mine, văzându-i binişor îmbrăcaţi, chiar frumuşel, cu geci de piele, pantaloni de culoare închisă şi nişte şepci frumoase, am avut încredere în ei şi le-am dat drumul în casă. Când mă îndreptam spre bucătărie să-i conduc, unul din ei m-a lovit din spate în cap, iar celălalt m-a sugrumat. Nu am avut timp decât să scot un icnet de surpriză şi durere.

Pot să vi-i descriu foarte bine pe cei doi indivizi. Unul din ei era mai tânăr, cam la 30 ani, celălalt era ceva mai în vârstă, arăta cam de 45 ani. Cel mai tânăr era înalt cam de un metru optzeci, iar celălalt îi ajungea până la umăr. Amândoi erau cam negricioşi la faţă. M-am mirat şi eu că

mi-au trimis doi ţigani să-mi facă revizia la gaze, care nu era anunţată la asociaţie. Fata mea m-ar fi pus în temă şi nu s-ar fi întâmplat nenorocirea aceasta. Dar eu am fost de vină, prin credulitatea mea.

Cel înalt şi mai tânăr avea faţa ovală, era puţin tras la obraji, ochii negri, nişte sprâncene stufoase, că m-am şi speriat când l-am văzut. Semăna la sprâncene cu actorul Mircea Albulescu, dar era mult mai slab la faţă. Nasul era ascuţit şi coroiat, ca de coţofană, şi gura era subţire şi rânjitoare, cu un dinte înnegrit în dreapta figurii. I-am văzut, într-o străfulgerare, când zâmbea la mine cu bunăvoinţă, dinţii îngălbeniţi de ţigară. Duhneau a băutură amândoi, cred că una de proastă calitate.

Tot acel tânăr avea o geacă de piele maro, cu fular cu carouri alb-negru la gât, iar pe după fular se vedea o cămaşă verzui-kaki. Pantalonii erau de stofă neagră, iar pantofii erau obişnuiţi, de culoare maro. Mi-a atras atenţia o cicatrice la tâmpla stângă, care mi-a dat o bănuială fulgerătoare. Am avut senzaţia că a fost tăiat de un cuţit, iar tăietura nu era bine vindecată. Alte semne particulare nu am observat. Părul era închis la culoare şi puţin ondulat, îi ieşea de sub şapcă sub formă de smocuri, mâinile i le-am văzut când mi-a arătat un fel de registru, spunând că în el va trece rezultatul cercetării conductei. Erau bătătorite şi înnegrite de murdărie. Nu i-am văzut nici un inel pe degete.

După ce am ajuns aici, la Sfânta Judecată, am rugat sufletele care mă înconjuraseră de la început să afle numele, domiciliul şi, eventual, poreclele asasinilor mei. Mi-au spus fraţii mei de aici că pe cel tânăr îl cheamă Gheorghe V., a fost lăcătuş mecanic la o uzină din Bucureşti, a rămas şomer, iar acum face bişniţă şi tâlhării prin satele din jurul Bucureştiului. Locuieşte la ţară, la un văr de-al lui, deoarece şi-a pierdut apartamentul din Bucureşti. Cred că este vorba de comuna Voluntari. În momentul acesta se pregăteşte să fugă în Ungaria, sperând să ajungă în Germania. Stă ascuns în Ardeal, aproape de graniţă, temându-se de căutările Poliţiei. Nici vărul lui nu mai este acasă, vrând să fugă cu el spre Germania.

Cel de al doilea mizerabil este cel care m-a lovit în cap, iar primul fiind cel care şi-a înfipt ghearele în gâtul meu. Acesta mai bătrân şi mai scund era puţin mai deschis la faţă decât V., dar tot ţigănos şi el. Avea o şapcă de piele, ca şi V., dar a lui era maronie la culoare. A lui V. era neagră. Era rotund la faţă, puţin buhăit de băutură, cu o privire cruntă, care m-a făcut să-mi pierd cumpătul şi să renunţ la suspiciunea care mă caracteriza de obicei. S-a răstit puţin la mine, spunând să mă grăbesc pentru că au mult de lucru pe scară şi în bloc. Am apucat să le spun că nu ştiam de această revizie, dar ei mi-au spus că sunt inspectori la Gaz Metan şi fac un supracontrol, pentru că au fost multe incendii. Am mai observat într-o clipă că avea şi el o geacă de piele maro şi o cămaşă zoioasă maro pe dedesubt, nişte pantaloni cam strânşi pe el dintr-un fel de piele neagră. În picioare avea nişte adidaşi cam murdari.

Am observat fulgerător că la mâna stângă avea un ghiul cam mare, de formă pătrată, care mi s-a părut cam prea bălţat şi de prost gust pentru

un inspector. Din nenorocire, cu ghiulul acela m-a pocnit peste faţă, luându-mi glasul şi vederea într-o clipă. Am aflat cum îl cheamă şi pe el, sper ca fraţii mei cercetători să nu fi greşit numele. Mi s-a spus că îl cheamă Ilie P., că este ţigan din Ferentari, care şi-a părăsit nevasta şi copii pentru a vagabonda cu gaşca lui de hoţi şi aventurieri. În momentul acesta cred că este fugit undeva pe la Dunăre, pregătindu-se să treacă la sârbi cu un vapor pe care îl aşteaptă să sosească. Are un prieten pe acel vapor şi speră să-l ajute. După „isprava" pe care mi-a făcut-o, s-a despărţit de V., împărţind banii, şi a luat-o spre Caracal, unde are el o iubită.

ÎI rog pe domnul profesor Alexandru, dragul nostru vecin, să o ajute pe fiica mea să fie iertată pentru paguba care s-a făcut! Vreau să ştie toată lumea că fata mea este foarte corectă în acte şi la bani. Am învăţat-o să fie un om cu adevărat cinstit şi mă doare sufletul cumplit pentru că unii au bănuit-o că ar fi înscenat uciderea mea şi furtul banilor, ca să poată fugi din ţară cu un iubit de-al ei. Este o minciună sfruntată şi sper că autorităţile vor renunţa să o mai suspecteze!

Nu doresc nimic altceva decât să-mi fie lăsată fata în pace! A fost lovită destul de soartă, iar acum viaţa ei este imposibilă.

Vă rog să-i transmiteţi domnului Alexandru recunoştinţa mea de dincolo de moarte pentru că s-a ocupat, şi încă se mai ocupă, de limpezirea cazului meu!

Vă binecuvântez pe toţi cei care încercaţi să-mi ajutaţi copilul!

A dumneavoastră sincer îndatorată,

Victoria"

23 aprilie 1998

Cazul Sandu (crimă necercetată)

17.11.1998 - Mesaj de la spiritul lui SANDU pentru fratele Nicu

"Vă rog să-i spuneţi scumpului meu frate, Nicu, ceea ce vreau să-i comunic.

Am fost omorât de fosta mea soţie, Lăcrămioara, din gelozie, printr-o otrăvire lentă cu o substanţă chimică greu detectabilă în timpul vieţii, simptomele fiind cu totul aparente şi înşelătoare. M-a ameninţat cu mai mulţi ani în urmă că nu-mi va permite să fiu crai de curte veche pe lângă târfele de modă nouă. N-am crezut-o şi mi-am văzut de treburile mele, nedorind să-i agravez starea psihică pe care o avea şubrezită încă din copilărie. După un timp de la ameninţările ei, am început să mă simt rău, mai ales cu ficatul şi îndeosebi după petrecerile la care apăreau femei tinere şi atrăgătoare. Am crezut multă vreme că sunt bolnav de ficat, deşi probele hepatice nu indicau nimic deosebit, decât o uşoară congestie a ficatului şi vezicii biliare. În ultimii ani, am avut dureri cumplite de cap. Am trecut şi pe la psihiatrie, unde iarăşi simptomele prezentau aparenţa

unei afecţiuni psihice. Îţi jur pe tot ce îmi este mai scump că nu am fost schizofren, dar nu am mai putut suporta mizeria umană în care mă zbăteam, dorind să rămân în continuare căsătorit cu Lăcrămioara. Mi-am pus capăt zilelor într-un târziu, nemaiputând îndura simptomele ce mă chinuiau şi la care nimeni nu găsea un răspuns credibil.

Îţi cer iertare în genunchi, scumpul meu frate, pentru durerea ce ţi-am pricinuit-o prin dispariţia mea! Nu erau de ajuns durerile provocate de stingerea mamei şi a Anei, trebuia să mă sting şi eu din viaţă... Regret nespus ce am făcut, dar vina mea este doar pe jumătate. Nu am mai putut îndura comportarea femeii iubite, care mă înşela şi îşi bătea joc de mine cu orice ocazie.

Tic-tac-ul din perete a fost un semn strămoşesc din neamul nostru, care prevestea moartea apropiată a unei fiinţe dragi din familie. Eu l-am auzit obsesiv câteva luni de zile înainte de a-mi pune capăt zilelor. Mă urmărea pretutindeni, îl auzeam şi pe stradă, şi în casă, mă trezea noaptea din somn. Am încercat să rezist presiunilor blestemate ale acestui sunet, dar în final am capitulat.

Dragul meu Nicu, tu întotdeauna ai avut vise premonitorii, ai presimţit moartea mea cu câteva zile înainte, iar visul acela ţi-a spus clar ce se va întâmpla, dar sufletul tău minunat n-a vrut să creadă că se apropie încă o nenorocire.

Neamul nostru a fost greu încercat cu pierderi omeneşti premature. Suntem blestemaţi din tată-n fiu să ispăşim cu grele suferinţe sufleteşti isprăvile unor strămoşi care s-au întrecut în războaie, crezându-se viteji peste poate, omorând şi schilodind în dreapta şi-n stânga.

Suntem toţi trei aproape nedespărţiţi; şi eu, şi mama, şi tăticul ne înţelegem bine şi ne chinuim să-ţi dăm curajul necesar vieţii, temându-ne zi şi noapte să nu ne urmezi prea de timpuriu.

Casa noastră părintească din Râmnic nu este blestemată, blestemaţi şi nenorociţi suntem noi, ca să ispăşim pedeapsa pentru vitejia ostaşilor neamului nostru!

Dragul meu Nicu, ţie nu ţi s-au făcut farmece spre rău şi sper că vei reuşi să trăieşti până la adânci bătrâneţi, spărgând astfel lanţul ghinioanelor care ne-au înconjurat pe toţi.

Ştiu că m-ai visat după dispariţia mea pământească. Mi-a fost ruşine să-ţi spun cauza adevărată a morţii mele. Ştii că am fost un om mândru şi cu mult bun-simţ. N-am vrut să-ţi sporesc durerea, care şi aşa te copleşea nespus de mult.

Lăcrămioara, având o fire posesivă şi nestăpânită, încercând ani la rândul să mă despartă de rudele mele, a reuşit în final aceasta după ce am trecut în nefiinţă. A vrut totodată să evite o deshumare a cadavrului meu şi nişte analize subtile, care ar fi scos la iveală ticăloşia la care s-a pretat.

Mă simt stingher aici, în locul acesta, printre oameni pe care îi consider străini de neamul meu. Aş vrea să stau lângă mama şi lângă Anişoara nu numai aici, în cer, dar şi în pământ!

Vreau să te rog din tot sufletul să rămâi în viaţă! Te rog nespus de mult să iei calea preoţilor, pentru a te dezlega de pedeapsa năprasnică ce ne apasă neamul!

Lăcrămioarei nu vreau să-i transmit nimic, deoarece încă sunt supărat pe ea. De altfel, mult nu mai are şi va veni lângă mine, ori printr-o accidentare, ori prin luarea vieţii în mod deliberat.

Trosnetele mobilelor din casa ta reprezintă dorinţele noastre de a comunica cu tine. La fel şi pocnetele tabloului, atunci când vrei să stai de vorbă cu mine. Ţine în mână fotografia mea, priveşte-mă drept în ochi şi vorbeşte-mi în gând! Vei primi nişte semne de orice fel prin care vei şti că te-am auzit şi vreau să-ţi răspund.

Îţi doresc din tot sufletul meu nevăzut să trăieşti în continuare şi să cureţi neamul nostru de păcate prin credinţă în Dumnezeu şi făcând numai bine celor din jurul tău! Rămâi cu bine, scumpul meu Nicu!

Îţi mulţumesc şi îţi sunt recunoscător pentru că mi-ai dat glas omenesc şi m-ai ajutat să-ţi spun câte ceva din toate câte aş dori mereu să-ţi povestesc!

Al tău scump frate pe vecie, Sănducu”

17 noiembrie 1998

15.08.2000 - Răspunsuri oferite de spiritul lui SANDU la întrebările fratelui Nicu

„- Lăcrămioara m-a vrăjit din prima clipă în care am cunoscut-o, dată fiind privirea ei fantastică, halucinantă, pe care am crezut-o a unui om deosebit de înţelept, dar, spre nenorocul meu, nu a fost chiar aşa! Am urmat-o orbeşte, îndrăgostit fiind de ea ca de nimeni alta. Nu cred că a fost lucru curat la mijloc! Ştiam că ai dreptate în reţinerile tale faţă de persoana ei, dar inima mea era deja copleşită de o iubire nebună şi de dorinţa de a mă culca cu ea.

- Era un fost maistru militar, trecut ulterior în rezervă, mare amator de femei gratuite şi proaste, snoabe ca soţia mea. Se cunoşteau de mai multă vreme. Mi s-a spus întâmplător că ar fi fost colegi de şcoală, dar eu n-am prea crezut o aşa gugumănie. Cert este că, la îndemnul lui, ea a început să se poarte agresiv cu mine şi să mă înşele cu oricine se nimerea.

- Eram deja îmbibat de stricnină, pe care mi-o punea, nebuna, în mâncare, ca să devin un cadavru viu, ca şi ea.

- S-a înţeles cu ofiţerul ei să mă ducă la Spitalul Militar, unde au aranjat cu medicul-şef să mă declare iresponsabil şi să mă interneze într-un ospiciu de nebuni. Ea nu voia divorţul şi nici moartea mea imediată, ca nu cumva să-i răpească rudele mele o parte din bunurile materiale.

- Tocmai de aceea te-am implorat să mă scoţi din Spitalul Militar, până nu era prea târziu, dar nu ai reuşit să mă salvezi imediat.

- Intenţia ei era cea spusă de mine mai devreme, iar diagnosticul era deja aranjat în colaborare cu medicul de familie.

- Erau în cârdăşie, ea şi medicul Mihai, ca să mă bage în ospiciu. I-a dat şarlatanului, ca mită, toate economiile noastre realizate împreună, în puţinii noştri ani de căsătorie.

- Erau amanţi, că ea îşi oferea farmecele trupeşti oricui îi căşuna, numai ca să-şi poată satisface interesele de tot felul.

- Psihoza mea a fost provocată pe cale chimică, prin administrarea unei doze infime de otravă puternică (stricnină), care a reuşit să-mi distrugă sistemul nervos şi comportamentul echilibrat, pe care l-am avut întotdeauna.

- Lăcrămioara, prin medicul nostru de familie, a ajuns în policlinică, la un medic psihiatru cam ţicnit şi corupt, cu care s-a culcat şi a pus la cale distrugerea mea. Medicaţia total interzisă unui om otrăvit pe cale lentă mi-a nenorocit fiinţa.

- Au urmărit să-mi provoace îmbolnăvirea ficatului şi pancreasului, ca să pot deveni un cadavru viu, aşa cum dorea ea.

- Diagnosticul de schizofrenie a fost bine plătit de Lăcrămioara cu bani şi scene de amor dezgustător „ca-n filme”, cum îi plăcea să spună de multe ori. De altfel, era o maniacă sexuală, în intimitatea noastră se preta la anumite acte pe care şi prostituatele se cam jenează să le facă.

- Situaţia mea la fabrică devenise insuportabilă. Râdeau de mine până şi muncitorii care se satisfăceau prin closete cu nevasta mea.

- Nici nu avea de gând să vină după mine în altă unitate economică, din moment ce se simţea atât de bine acolo.

- Ştiu că mi-a dat şi litiu, dar nu prea am vrut să-l iau. Cred că mi l-a pus în ceaiuri, fără să bag eu de seamă. Şi acela, şi altele îmi provocau stări de greaţă şi vomă, dar peste tot mi s-a spus că voi face ciroză. Toate diagnosticele mi-au fost falsificate cu bani mulţi.

- Ţi-am spus mai înainte că mă droga şi mă otrăvea, de ciudă că ea era bolnavă incurabil, iar pe mine m-a luat ca bărbat sănătos şi zdravăn, aşa cum m-au crescut scumpii mei părinţi.

- Trebuie să-ţi mai spun că ea avea o mare putere de sugestie asupra mea şi a tuturor celor mai slabi de nervi. Slăbit cum eram, nu mi-am dat seama ce fac.

- Am fost la Spitalul Colţea, dar mi s-au cerut prea mulţi bani pentru multiplele analize pe care trebuia să le fac. M-a dus tot Lăcrămioara la policlinica noastră de sector.

- Nu am crezut multă vreme în intenţiile ei ucigătoare. Eram prea ocupat cu munca, serviciul meu devenise cam nesigur, iar surmenajul, început cu mai mulţi ani în urmă, nu mi-a lăsat prea mult timp pentru reflecţie.

- Ştiam că este bolnavă de nervi, dar am sperat că se va vindeca într-un viitor apropiat.

- Cred că glonţul acela a fost rătăcit, nu trimis de cineva anume. Cui să-i treacă prin minte că poate omorî un om (pe mine) trăgând prin fereastră, la nimereală?!

- Lăcră primea bărbaţi în casa noastră în lipsa mea şi a ta.

- A încercat să-mi bage în cap multe prostii, pe care nu le-am prea crezut. Lipsa mea de credulitate o enerva la culme. Îi ieşeau ochii din cap de furie.

- Nu consider că mi-a fost infestat creierul cu idei false ori psihoza dorită de ea. Dimpotrivă, nu ştiu prin ce fenomen miraculos, am fost lucid până în ultima clipă a vieţii mele.

- Nu am fost în stare de inconştienţă atunci când m-am sinucis. Dar nu m-am aruncat de pe bloc! Ea m-a găsit leşinat în casă şi, de teamă că am murit (deşi nu eram mort), l-a chemat pe unul dintre vecini (un prieten de-al ei), cu care m-a urcat pe bloc şi m-a aruncat de sus. Am avut şi eu o parte de vină în această înscenare, întrucât luasem o mare cantitate din pastilele curente, dorind să mă vindec mai repede sau, dacă nu, să mor odată!

- Verigheta mi-au scos-o ei şi au pus-o jos, ca să creadă lumea că am fost nebun, nemaidorind să port simbolul cununiei noastre.

- Da, aşa este, i-am scris câteva rânduri, rugând-o să mă îngroape creştineşte dacă mă va găsi cumva mort.

- În Justiţie nu vei avea niciodată succes atâta vreme cât Lăcră va mai fi în viaţă. Ea va nega totul, iar analizele asupra mea nu vor da rezultatele aşteptate de tine, cu posibilităţile de laborator din Bucureşti sau chiar din toată România.

- Sunt adeseori lângă tine, locul meu preferat fiind tabloul pe care îl priveşti adeseori, cu tot dorul de fiinţa mea. Mă aflu oriunde doresc şi oricând pot să le dau semne de existenţă celor pe care îi iubesc.

- Lăcră mi-a avertizat toate rudele că este prea puternică pe lumea aceasta pentru nişte neamuri blânde ca ale mele. Adică să nu încerce careva dintre rude să o acuze de comportare nedemnă faţă de mine!

- Nu te sfătuiesc să continui demersurile pentru deshumarea mea şi pedepsirea vinovatei, pentru că nu ai şanse de izbândă! În trupul meu pot fi detectate multe substanţe toxice, dar sunt amestecate şi prea multe, îngreunând multiplele analize care s-ar face. Te-ar costa enorm de mulţi bani şi nu aş vrea să devii sărac lipit pământului din cauza amintirii mele prea dureroase.

- La Râmnic ar fi fost prea mare pericol pentru vinovăţia ei. I-a fost teamă, în nebunia ei, ca nu cumva să mă ridic din groapă strigând adevărul morţii mele, aparent ruşinoase.

- Nu s-a dorit depistarea unui factor chimic nociv şi letal în organismul meu. Eram îmbibat cu substanţe chimice care, combinându-se unele cu altele, au produs în sângele meu un amalgam chimic derutant.

- Nu mi s-a dat mercur, pentru că simptomele ar fi devenit vizibile şi s-ar fi căutat vinovatul. Otrăvirea cu mercur intră sub incidenţa legii, iar medicii nu pot să o camufleze cu diagnostice false.

- Ai fost atacat multă vreme prin vrăji, de către ţigăncile pe care le frecventa Lăcră, tocmai pentru că o suspectai de comportare necorespunzătoare în familie.

- Lăcră este foarte bolnavă, aproape şi-a pierdut minţile, din cauză că mă visează noaptea în mod frecvent, iar eu îi reproşez fapta ei criminală.

- Nu regretă fapta comisă, dar a încercat de mai multe ori să-şi pună capăt zilelor. Nu mai are mult de trăit.

- Părinţii ei au crezut-o pe ea şi toate balivernele despre presupusa mea sinucidere. De fapt, adevărul este pe undeva la mijloc: mă săturasem de viaţa chinuită din ultimii ani.

- Cum să-ţi dea, dragul meu, amănuntele cerute de tine?! Îl crezi nebun, să-şi dea foc la carieră?! Evită-l cât mai mult posibil, ca nu cumva să dea vreo maşină peste tine pe stradă!

- A fost îndrăgostită de ofiţerul acela dement, ajuns alcoolic notoriu, care i-a vânturat pe sub nas ideea unei eventuale căsătorii cu ea. A părăsit-o după moartea mea, ca un laş idiot ce este.

- Văd toată lumea aşa cum este alcătuită de Creatorul Suprem, frumoasă şi urâtă în acelaşi timp.

- Vin adeseori lângă tine, pentru a-ţi mai alina dorul de mine.

- Ţi-a făcut de toate, numai otravă nu ţi-a dat, pentru că ai fost prudent şi suspicios.

- Am ciocănit în mobile, în ferestre şi în orice fel de obiecte care au putut să-mi facă prezenţa simţită de voi.

- Gândurile tale curate, arse de dor şi durere, mă ard ca un fier încins! Dar nu mă consider prea vinovat de moartea mea. Adeseori mi-am dorit-o.

- Majestatea Sa va reveni definitiv în ţară luna viitoare, în castelul său de la Săvârşin, pentru a-şi lăsa osemintele într-un cavou din parcul castelului. Păcat că nu mai are mult de trăit! Îi va lua locul un nepot, la succesiunea regală.

- M-am rugat pentru tine în noaptea de Înviere şi mă bucur că m-ai văzut!

- Ţi-ai distrus sănătatea jelindu-mă şi căutând să răzbuni moartea mea. Te rog enorm de mult, din tot sufletul meu mare, să te resemnezi, să renunţi la răzbunare şi să îţi duci zilele într-un fel mai liniştit şi mai plăcut decât până acum!

- Ai farmece mari, făcute cu puţin timp înaintea morţii mele. Încearcă să scapi de ele!

- Te vei retrage de la societate pentru un post mai bun în străinătate. Cu meseria ta, ai putea câştiga infinit mai bine în Italia sau Germania.

- Cred că vei câştiga procesul cu Marin. Ai grijă ce vei face cu banii, nu-i da oricui care ţi-ar putea promite o angajare peste hotare!

- Cred că anul viitor vei contacta o firmă serioasă, care îţi va asigura un serviciu bun în Occident Apucă-te să înveţi bine vreo trei limbi străine!

- Nu te grăbi cu construcţia de la Râmnic! Las-o peste câţiva ani, când te vei întoarce din Occident!

- Renunţă la fugărirea Lăcrămioarei şi îţi va merge mai bine! Ura ei nu îţi face bine.”

15 august 2000

* * *

31.08.1999 - Mesaj de la spiritul unchiului ANTON pentru Daniela (ucis prin teroare psihică)

„Mă aflu în adâncul Cerurilor, sus de tot, unde numai Îngerii cei puternici pot să ajungă.

Am fost judecat foarte aspru pentru măruntele mele greşeli din timpul ultimei vieţi. Mi s-au găsit şi merite suficiente, avându-se în vedere bunătatea sufletului meu şi mila nesfârşită pentru durerile omeneşti de toate tipurile.

Nu sunt chiar un înger, dar mi se face pregătirea pentru ultima viitoare încarnare pe Pământ. Dacă fiinţa umană ce va adăposti sufletul meu în viitor va duce o viaţă demnă şi plină de fapte caritabile, voi scăpa într-un viitor nu prea îndepărtat de necazurile şi bucuriile vieţii de pe Terra. Aspir cu toată forţa lucidităţii mele la calitatea de înger, oricât ar fi de dificilă şi obositoare viaţa acestuia.

Am fost ucis cu sânge rece, prin teroare psihică, de un criminal cu chip de sluţenie omenească, strâmb, holbat la privire şi câinos la suflet ca o fiară neîmblânzită. Ştii cine este şi nu mai vreau să-i pronunţ numele, pentru a nu le favoriza fiinţelor dragi producerea de gafe ireparabile.

Scumpa mea Carmen, îţi urez din tot sufletul meu mare şi depărtat de tine ca om să ai puterea de a rezista în lupta cu viaţa, care este crâncenă şi nemiloasă! Te mai rog în mod insistent să-ţi îngrijeşti sănătatea, care ţi s-a înrăutăţit după dispariţia mea pământeană! Te rog, de asemenea, să ai grijă în continuare de fiinţa fiului nostru, al cărui suflet, zbuciumat şi nemângâiat în urma morţii mele, încă nu şi-a găsit alinarea.

Draga mea Danieluţa, nu trebuie să regreţi atitudinea ta rezervată, plină de timiditate şi respect faţă de mine! Tu eşti un copil cu un suflet minunat, greu lovit de soarta cea crudă, care le este hărăzită unora pe nedrept. Am ţinut la tine ca la propriul copil, deşi nu ţi-am dovedit întotdeauna acest lucru. Nu fii îngrijorată în privinţa mea, eu te veghez atât pe tine, cât şi pe ceilalţi care îmi sunt dragi în continuare, în viaţa mea de aici! Vă veghez pe toţi, vă călăuzesc sufletele spre drumuri bune şi pline de reuşite, dar fiecare dintre voi îşi are soarta lui nemiloasă. Nu vreau să vă îngrijorez, mai ales pe voi, cei tineri. Aveţi şi aşa destule responsabilităţi, nemulţumiri şi dureri sufleteşti. Numai prin muncă grea, sacrificii nenumărate, dăruire de sine veţi reuşi în viaţă. Luaţi exemplu de la cel care am fost, Anton, şi veţi înţelege ce vreau să spun!

Vă las cu bine, scumpii mei, regretând amarnic după fiinţele voastre dragi!

Al vostru tată, soţ şi unchi,

Anton (Toni)”

31 august 1999

04.04.2001 - Mesaj de la spiritul domnului CONSTANTIN pentru soţia Maria (crimă necercetată)

„Scumpa mea Maria,

Te rog din tot sufletul meu îndurerat de dispariţia prea timpurie a fiinţei mele să nu te mai adresezi autorităţilor pentru a mi se face dreptate, în lipsa unor dovezi mai sigure! Lucrarea diavolului ce mi s-a făcut a fost perfectă, ajungându-se la ţinta propusă.

Au fost la mijloc mari interese politice ale unor belferi îmbogăţiţi peste noapte, nu prin muncă grea şi cinstită ca noi doi. Aceşti mizerabili au făcut rost de nişte chimicale nocive, aduse din import pe căi ilegale, de la contrabandişti. Au mai păţit-o şi alţii ca mine. Din imprudenţă, pentru că am fost un om popular cu oricine merita sau nu merita, am stat la câte o măsuţă cu mulţi, din dorinţa de a-i ajuta pe toţi. Medicii noştri nu pot să găsească urmele de otravă, pentru că ea este făcută dintr-o iarbă rară care nu creşte în ţara noastră.

Te rog în mod serios să nu mai insişti asupra cauzelor ascunse ale bolii mele, ca nu cumva să ţi se tragă şi ţie sfârşitul! Ar fi păcat să nu mai trăieşti! Draga mea, tu mai ai încă multe lucruri bune de făcut în gospodăria noastră!

Te îmbrăţişez cu drag şi dor,
Scumpul tău soţ”

4 aprilie 2001

06.09.2001 - Mesaj de la spiritul tânărului VASILE pentru mama Maria (crimă necercetată)

„Draga mea mamă,

Te rog mult de tot să mă ierţi dacă ţi-am adus în suflet disperare şi durere fără margini. Eu am fost un om serios, muncitor, dar viaţa m-a despărţit de mata şi de alte fiinţe dragi, pentru că mi s-au scurtat zilele prin făcături de moarte. Fosta mea soţie a vrut să păstreze toate bunurile noastre comune, atât de ticăloasă este! A plătit în repetate rânduri două ţigănci de lângă Târgu-Mureş, care mi-au făcut de moarte grea prin tăietură de cuţit, şi aşa a fost.

Aveam buzunarele pline cu bani strânşi de la clienţi într-o zi lungă şi obositoare, când am fost contactat de doi indivizi cam „bruneţi” la faţă, care mi-au cerut să îi duc până la Focşani. După ieşirea din Bacău, fiind noapte, au prins curaj şi m-au ameninţat cu un cuţit că mă omoară dacă nu îmi golesc imediat buzunarele. Am încercat să scot spray-ul paralizant din cuşeta de lângă volan, când am simţit o arsură la braţul drept, iar sângele mi-a ţâşnit cu putere. Pe la spate m-a sugrumat cineva, iar eu am pierdut volanul din mâini. Puţin a durat până să îmi dau duhul.

După aceea, au telefonat unor camarazi de-ai lor, care au venit cu o dubiţă în care m-au urcat, au remorcat taxiul cu ea şi au pornit-o spre

sud. Pe traseu au abandonat taxiul, dar pe mine m-au dus până aproape de Brăila, unde m-au aruncat într-o baltă, cu picioarele legate de un bolovan luat de pe câmp. Nu au mai rămas din mine decât oasele, pe fundul apei.

Draga mea măicuţă disperată şi distrusă de durere, te rog mult de tot să mă ierţi pentru toate necazurile pe care ţi le-am pricinuit în timpul scurtei mele vieţi! Îmi cer iertare pentru toate şotiile copilăriei, pentru toate bolile mele de copil, când m-ai îngrijit cu devotament de adevărată mamă iubitoare!

Iartă-mă, măicuţă scumpă, şi nu mă da uitării!

Mai am puţin până când voi ieşi de la Dreapta Judecată din Ceruri şi voi veni lângă matale, căci nu mai pot de dorul celor dragi.

Vă rog pe toţi să nu mă uitaţi!

Vasilică...”

6 septembrie 2001

03.01.2002 - Mesaj de la spiritul fratelui RADU pentru sora sa Oana (crimă nepedepsită)

„Am fost aruncat de pe bloc de o gaşcă formată din trei derbedei şarlatani, care mă şantajau de mai multă vreme ca să le dau bani cu împrumut. M-au ameninţat în repetate rânduri că mă vor turna la Poliţie pentru un viol imaginat de ei, în colaborare cu concubina unuia din grup. Le-am rezistat cu îndârjire mai bine de un an, dar până la urmă m-au atras într-o cursă. În urma ultimului meu refuz, m-au împins peste balustradă, dorind să scape de mine odată pentru totdeauna. Nu doresc să le divulg numele criminalilor, pentru că viaţa ta este preţioasă şi ţin la ea.

Mă aflu în largul zărilor, printre astre şi meteoriţi. Am scăpat de curând de la Dreapta Judecată Cerească, iar acum sunt liber să veghez asupra ta şi asupra celorlalte fiinţe dragi aflate încă în viaţă. Într-o oarecare măsură mi-am liniştit sufletul, dar rănile amintirilor dureroase ale vieţii pământene încă mă mai chinuiesc. Aş fi vrut să duc o viaţă de om normal, liber, stăpân pe el însuşi, dar nu a fost aşa. Iar această neîmplinire mă doare. Nu pot spune că sunt mai fericit decât în timpul vieţii, ba chiar deloc, dar aştept vremuri mai bune pentru voi, cei dragi rămaşi în vâltoarea vieţii pământene.

Da, scumpa mea surioară, încerc să te anunţ de fiecare dată când te pândeşte vreo primejdie sau vreo supărare deosebită. Ori de câte ori mă vei vedea în vis trist sau gânditor, să ştii că mă frământă grija pentru binele şi viaţa ta. Dacă vreodată îţi voi apare senin şi vesel, să ştii că vremurile bune îţi vor fi aproape.

Scumpa mea surioară, aş dori din partea ta să îţi împlineşti viaţa şi visele, să nu dispari înainte de vreme! Fereşte-te, scumpa mea, de

răzbunarea iubitelor lui Valentin! Are trei femei ambiţioase, una mai rea decât cealaltă. Anca este pentru el un paravan cam transparent şi de proastă calitate. Altele îţi poartă sâmbetele, dar tu trebuie să te prefaci că nu ştii de ele în faţa lui Valentin, pentru a te feri de răzbunarea lor prin farmece sau, Doamne fereşte, vreo crimă nenorocită, ca în cazul meu! Gândeşte-te mereu că viaţa ta şi a copilaşului tău valorează mai mult decât amorul unui bărbat nemernic, aşa cum este Valentin!

Te rog, draga mea, să nu uiţi aceste sfaturi ale mele, pe care cu greu le-ai primit!

Te îmbrăţişez şi te sărut cu dragoste de frate şi prieten nepreţuit,

Răducu”

3 ianuarie 2002

06.06.2006 - Mesaj de la spiritul lui MUGUR pentru familie (crimă nepedepsită)

„Dragii mei părinţi, scumpa mea surioară,

Iertaţi-mă pentru că încep să vă vorbesc ca şi cum aş scrie o scrisoare, dar nu ştiu exact cum să-mi folosesc vorbele în această clipă de neimaginat pentru noi toţi.

Mă aflu de aproape un an departe de voi, însă depărtarea această bizară, uimitoare, aproape falsă, mă înnebuneşte de durerea despărţirii noastre. Sunt lângă voi, printre voi de aproape trei luni, de când am fost pus în libertate de la Dreapta Judecată a Îngerilor lui Dumnezeu. Am învăţat de la ei cum trebuie să îmi analizez greşelile vieţii din care tocmai am plecat şi să trag o mulţime de învăţăminte din păţaniile mele.

Am fost ucis cu sânge rece, premeditat cu multe luni înainte. Anchetele nu se mai terminau odată, se reluau, fiecare dintre cei implicaţi mai avea ceva de spus. În cazul procesului celor zece traficanţi de droguri, mare parte din ei „importaţi” din Republica Moldova, lucrurile nu au fost limpezi şi legale de la început. Ameninţările cu moartea s-au ţinut lanţ, atât pentru mine cât şi pentru o parte din colegii mei. Procesul s-a încheiat după uciderea mea, pentru că unii dintre criminali au avut alibiuri puternice. În maşina care a dat peste mine au fost patru golani, asociaţi în afaceri dubioase cu doi dintre inculpaţii cu pricina. M-au obligat să ies de pe carosabil cu viteză mare. Urmarea se ştie. Se bănuieşte cine ar fi fost implicat în accidentul meu, dar lipsa dovezilor clare a condus la clasarea cazului meu.

Draga mea surioară, dragii mei părinţi, iertaţi-mă, iubiţii mei, dacă prezenţa mea nu vă este evidentă! Sunt lângă voi acum, vă mângâi, vă vorbesc, vă alin durerea, dar există această neputinţă a minţii şi a trupului omenesc de a se simţi aproape de lumea nevăzută.

Scumpii mei, ancheta a rămas neîncheiată. Pentru mine, pentru trupul meu neînsufleţit aţi făcut tot ce a fost omeneşte cu putinţă. M-aţi

cinstit, m-aţi îngropat creştineşte, mă cinstiţi în continuare. Ca om, eu nu mai exist.

Scumpă surioară, de ce nu poţi să îmi priveşti fotografiile? Ele ne-au mai rămas, ca suport de legătură pentru comunicare. Vorbeşte, scumpa mea, cu mine, cel din fotografie! Îţi voi răspunde negreşit şi atunci mă vei simţi cât de aproape pot să îţi fiu!

Scumpii mei părinţi, voi care m-aţi adus pe lume, aţi dorit enorm de mult să văd lumina zilei în căsuţa voastră, m-aţi îngrijit, m-aţi educat cum nu s-ar fi putut mai bine, vă sunt profund recunoscător pentru strădaniile voastre! Regret enorm de mult trecerea mea prematură în nefiinţă!

Încă nu pot să cred că nu voi mai fi niciodată ca mai înainte! Dar trebuie să ne obişnuim cu această falsă depărtare. M-aş bucura dacă mi s-ar îngădui să trec din nou în fiinţă şi mai ales ca o rudă a voastră. Dar nu depinde de mine în totalitate această alegere.

Vă mulţumesc, dragii mei părinţi, pentru gândurile voastre curate! Nu sunt pe deplin fericit aici, în lumea lui Dumnezeu, ştiindu-vă îndureraţi, plânşi, disperaţi. Dar trecerea timpului ne va mai alina durerea tuturor. Paradoxal, ca o lege a firii, noi suntem din nou împreună, atâta doar că nu ne vedem, nu convieţuim ca înainte! Dureros, dar acesta este adevărul!

Vă transmit de aici, de lângă voi, dar tare departe de viaţă omenească, un dulce sărut de adio, dar şi de viaţă lungă împreună, ca o familie adevărată, cum am fost întotdeauna!

Mugurel...”

6 iulie 2006

24.06.2006 - Mesaj de la spiritul lui LILIAN pentru familie (moarte nelămurită)

„Scumpii mei rămaşi în viaţă,

Sunt Lilian, ruda voastră care de ceva vreme nu mai este printre voi! Mă îndurerează tot ce s-a întâmplat cu mine şi cu sufletele voastre întristate pe nedrept. Pe nedrept, scumpii mei, căci o moarte violentă m-a rupt dintre voi. Vouă, dragele mele care mă jeliţi zi şi noapte, vreau să vă spun cu deosebire că vă iubesc şi regret nespus faptul că am plecat prea de timpuriu dintre voi.

Galinocika, scumpa şi nepreţuita mea soţie, să ştii că te iubesc şi acum la fel ca în clipa fermecată când te-am zărit pentru prima oară în faţa ochilor mei, miraţi de frumuseţea şi gingăşia ta!

Măicuţă dragă şi mult iubită, mamaşa mea scumpă, nu te mai chinui, rogu-te, de atâta tristeţe! Chiar de nu mă mai vezi cu ochii, eu cu gândul şi cu fapta tot lângă matale stau!

Tătăicule drag, iartă-mă, rogu-te, că te-am îndurerat atât de mult prin plecarea mea de lângă umărul matale drag şi suferind!

Maşenka, scumpă şi iubită surioară, îţi sunt profund recunoscător pentru tot ceea ce ai făcut şi încă mai faci pentru liniştirea sufletului meu chinuit de dor. Tu nu mă visezi pentru că noi discutăm în gândurile noastre tot timpul, la orice oră din zi şi din noapte. Ai simţit răspunsurile mele atunci când m-ai întrebat câte ceva? Încearcă să-ţi aminteşti răcoarea din jurul capului tău, care parcă te mângâia pe obrajii încinşi de suferinţă! Maşenka mea, scumpă şi nepreţuită surioară, să ştii că eu n-o să vă uit niciodată, pe nici unul dintre voi!

Am scăpat zilele trecute de la Marea Judecată Îngerească, din Marea şi Neasemuita Casă a Domnului Dumnezeu. Mi-au arătat cu toţii, Îngerii cei mari şi cei mai mici, tot ce am greşit cu toţii, eu şi rudele mele, vii sau trecute în viaţa cea veşnică. Nu am avut mari păcate în prea scurtă mea viaţă. Acestea mi-au fost iertate cele mai dintâi. Dar ce nu mi s-a iertat încă este plecarea mea nesăbuită la Moscova, cu toate că am fost avertizat pe căi ocolite că nu este bine să mă duc într-acolo, şi nicidecum la muncă. Am greşit plecând de lângă voi, dragii mei părinţi! Am greşit şi mi-am ispăşit greşeala plătind cu viaţa pentru inconştienţa mea! Mi-au rămas scumpa soţie şi copilaşii fără un ajutor îndeaproape al familiei!

Saşa şi Serioja sunt principalii vinovaţi de ceea ce mi s-a întâmplat la Moscova. Eu nu am avut nici o vină. Trebuia să meargă Saşa la întâlnire, ducând pachetul acela nenorocit. Dacă ştiam că într-însul sunt droguri, nu mă prindeam singur în acea cursă blestemată! Am păţit ruşinea, murind în locul altuia! Oare chiar aşa a vrut Dumnezeu să mi se întâmple în acel moment? Nu, nu trebuia să mi se întâmple aşa! Dar demonul de Serioja m-a sacrificat pe mine, ca să-l scape pe unul de-al lui de la o moarte sigură. Nu avea destui bani ca să plătească şi restul datoriei, aşa că i-a trimis banditului din reţea o parte din marfă înapoi. Ruşinea pământului am păţit-o eu! Nici bani nu am avut, ba chiar am dus şi marfa înapoi! Ce-a mai fost, a văzut toată lumea de prin preajmă.

Dragele mele neamuri, bunele şi nepreţuitele mele mamă, soră şi nevastă, vă rog, vă implor să nu căutaţi răzbunare pe ticălos! Acela este un bandit, un om deosebit de periculos. El nu pregetă să bage cuţitul în om la cea mai uşoară enervare. Poartă şi pistol, nenorocitul! Ştie să le folosească pe amândouă, ticălosul de el! I se spune Vladimir Ivanovici, dar numele lui adevărat este Vania Iuşcenko. Este de origine de prin Munţii Ural, dintr-un centru minier. A venit la Moscova ca să facă bani cu nemiluita, şi aceştia numai prin escrocherii şi crimă îndelung pusă la cale.

Dragii, scumpii mei, nepreţuiţii şi nepreţuitele mele rude, iertaţi-mă, vă rog, pentru îndelunga tristeţe pe care v-am pricinuit-o cu dispariţia mea prematură. Să ştiţi că sunt pretutindeni cu voi! Vă iubesc, vă ocrotesc viaţa şi vă apăr gândurile aşa cum pot, clipă după clipă! Nu mă uitaţi, iubitele mele fiinţe, dragi şi nepreţuite!

Vă iubesc mult de tot, pentru totdeauna!

Al vostru nefericit dispărut,

Lilian”

24 iunie 2006

05.07.2006 - Mesaj de la spiritul tinerei ANDREEA pentru familie (crimă nepedepsită)

„Scumpii mei părinţi, iubitul meu frăţior îndurerat de dispariţia mea, iubiţii mei care nu m-aţi părăsit nici după dispariţia mea prematură!

Eu sunt Andreea, draga voastră care a plecat în lume pentru a-şi face un rost şi o carieră strălucită. Am dispărut dintre voi aşa cum nu meritam să mi se întâmple vreodată. Nu doresc nimănui, nici chiar duşmanilor mei, care nu au fost puţini la număr, să sfârşească aşa cum am sfârşit eu din această viaţă. Am fost lăsată să mor ca un câine, ca o biată zdreanţă aruncată la gunoi, pusă la expoziţie ca un exemplu de prostie şi laşitate.

Nu, dragii mei, nu am fost nici proastă şi nici laşă! Am vrut să trăiesc onorabil şi să muncesc cinstit. Dar frumuseţea mea, gingăşia mea şi educaţia minunată primită de la voi, scumpii mei, au fost o ispită pentru acei nemernici de italieni care fac din femeile frumoase şi bine educate o marfă ieftină sau scumpă, după cum le este norocul nenorocitelor care ajung în ghearele lor murdare de sânge, droguri şi noroi.

M-a strâns de gât aşa-zisul logodnic, un nemernic de lângă Brescia, un cuţitar, pistolar drogat, cu multe crime la activ. Se numeşte Ruggiero Alberto, i se mai spune Antonio sau Antonioni. Are mai multe nume, după cum are nevoie de ele. Ne-am certat foarte tare din cauza femeilor lui, una mai rea ca alta. Era mare şef peste câteva prostituate, pe care le exploata la sânge. Acum este fugit în Danemarca. A ajuns un hoinar prin Europa. Are bani destui, a plecat cu tot cu fetele lui. Câştigă bine de pe urma lor.

Poliţia lor, carabinierii aceia blestemaţi, care nu s-au mirat deloc de moartea mea suspectă, au râs când m-au văzut atârnând ca o rufă murdară pusă la vederea tuturor curioşilor. M-au întors pe toate părţile, mi-au văzut vânătăile, dar nu şi-au făcut prea mari probleme. Ce-au spus între ei: o ragazza mai puţin, un loc liber în plus pentru alta ca ea!

M-am luptat cu Rugi, care s-a repezit să mă sugrume. Nu mai suporta reproşurile mele, indignarea mea faţă de afacerile lui necurate. I-am spus că îl părăsesc şi plec înapoi în România, la părinţii mei. Asta le-a pus capac la toate vorbele mele de până atunci! I s-au înroşit ochii, i-au ieşit din orbite, a început să guiţe ca un porc şi a început lupta. A fost mai puternic decât mine şi m-a răpus. Totuşi, eram încă vie când m-a legat de scară. Dacă m-ar fi găsit cineva atunci, aş fi fost salvată.

Cristi nu are nici o vină. Nici nu ştia unde locuiesc. Din cauza Mihaelei ne-am certat cu toţii. Cristi a fost bun cu mine, m-a respectat, dar Mihaela a intrat la idei mârşave, din cauza geloziei. Ea mi l-a adus pe Rugi, într-o seară blestemată. Ne-am plăcut unul pe altul şi ne-am mutat împreună. Dar în scurtă vreme, Rugi a plecat să doarmă la altele. Autorităţile italiene privesc cu nonşalanţă moartea imigranţilor şi a tuturor veneticilor. Toată lumea s-a săturat de noi acolo. Suntem bune pentru de toate, dar în ochii localnicilor nu suntem ca ei, ci mult mai jos.

Rugi este brunet, cu părul ondulat, puţin grizonat la tâmple, are o privire dură, întunecată, bestială. Faţa lui este foarte prelungă, cu obrajii

supţi, chiar adânciţi bine, nasul ca de vultur, încovoiat spre gură, buzele foarte subţiri, abia se zăresc de sub mustaţă. Provine dintr-un cătun de lângă Brescia, dar a fugit de la 8 ani de acasă. Are 3 buletine false, 5 paşapoarte şi mulţi, foarte mulţi prieteni în lumea interlopă. Este un mare consumator şi traficant de droguri, cumpără arme din Orient pentru pungaşii oraşului, se laudă tot timpul cu talentele sale într-ale negustoriei.

Scumpii mei părinţi, vă rog din tot sufletul meu îndurerat să nu căutaţi răzbunare pe ticălos! Este un om periculos, are prieteni şi în România. Ei vă urmăresc fiecare pas pe care îl faceţi pentru aflarea adevărului. Să nu spuneţi nimănui, iubiţii mei părinţi, că îl căutaţi pe criminal. Moartea mea nu poate fi răzbunată fără a face alte victime omeneşti! Iubitul şi mult respectatul meu tătic, îţi înţeleg durerea! Dar vreau să îţi protejez viaţa, ca să poţi trăi mai departe lângă măicuţa mea, lângă Dănuţu' şi lângă toate fiinţele noastre dragi care plâng zi şi noapte de mila mea!

Ai grijă, tăicuţul meu iubit, să nu ţi se întâmple ceva rău şi ţie! Nimeni dintre cunoştinţele mele din Brescia nu îţi va da nicio informaţie reală. Sunt înspăimântaţi cu toţii. Carabinierii au recunoscut mâna şi stilul lui Ruggiero. Pentru ce să-l mai caute prin Interpol, pentru o amărâtă de româncă pripăşită în ţara lor?! Nici vorbă, totul s-a terminat! Şi Andreea s-a dus în ţara ei, ducându-şi în mormânt toate amintirile culese în ţara portocalilor şi a lămâilor!...

Scumpii mei, dragii mei, nepreţuiţii mei rămaşi în viaţă! Dragele mele rude şi prietene! Vă mulţumesc tuturor pentru cinstirea trupului şi sufletului meu! M-aţi ajutat mult cu lacrimile voastre, cu durerea sinceră a despărţirii, cu toate gândurile voastre curate şi pline de evlavie creştină. M-aţi ajutat, dragi oameni minunaţi, să primesc iertarea Bunului Dumnezeu pentru micile mele păcate din timpul vieţii.

Sunt liberă acum, vin mereu lângă voi, în căsuţa noastră. Nu îmi simţiţi prezenţa, scumpii mei? Atunci când vorbiţi cu mine în gând, nu vă simţiţi mângâiaţi pe faţă ca de o adiere uşoară de primăvară? Eu sunt, scumpii mei, eu sunt printre voi şi nu vă voi mai părăsi niciodată, câte zile veţi mai avea în această lume! Vă iubesc, vă mângâi cu mânuţele mele diafane şi nevăzute de voi, vă cer iertare pentru toate necazurile venite din partea mea!

Rămâneţi cu bine, scumpii mei!
A voastră neuitată,
Andreea"

5 iulie 2006

04.03.2007 - Mesaj de la spiritul domnului CRISTIAN pentru soţia Dorina (crimă necercetată)

„Am suferit enorm de mult în urma lovirii şi a cuţitului care m-a înţepat în plămânul stâng, foarte aproape de zona inimii. M-am mirat şi eu că am putut supravieţui loviturii de ciomag primită în creştetul capului şi a rănii, care mi s-a infectat destul de repede. M-au lovit şi m-au rănit doi derbedei care s-au luat după mine la plecarea din cabana Bâlea Lac. Mi-au cerut să îi conduc pe un traseu interzis iarna. Din cauza vremii rele, cărarea era acoperită cu gheaţă şi zăpadă alunecoasă. Le-am arătat drumul permis pentru excursioniştii fără experienţă pe munte. S-au supărat pe mine, m-au înjurat, m-au ademenit cu ţuică şi coniac. Le-am luat băutura, pentru că deja erau ameţiţi şi riscau să cadă într-o râpă. Atunci, pe neaşteptate, unul dintre ei m-a lovit în cap cu bastonul de munte, iar celălalt mi-a înfipt un cuţit în piept. Văzând ce-au făcut, m-au lăsat să cad în zăpadă, lac de sânge, şi au fugit. M-am târât până la un loc mai adăpostit, mi-am dezinfectat rana cu coniac, am băut din ţuică şi am strigat după ajutor. Nu m-a auzit nimeni, iar telefonul mi se stricase în timpul căderii. Am avut puţin noroc că s-a încălzit peste noapte, ferindu-mă Dumnezeu de îngheţ. Am doua zi, am început să mă târăsc pe o cărare printre piscuri, sperând că voi fi găsit de cineva. Ca un făcut, ceasul rău parcă i-a alungat pe toţi. Am avut aşa o dorinţă de viaţă, încât mi-am pus în aplicare toată ştiinţa mea, adunată în pregătirea pentru escalada din munţii Tibet. Aşa am supravieţuit 4 săptămâni, până când inima şi creierul meu au cedat. În aceste 4 săptămâni de chinuri în iadul muntelui, m-am autosugestionat zi şi noapte, tot timpul cât eram treaz. De altfel, am dormit foarte puţin, de teamă că nu mă voi mai trezi. Îmi imaginam în permanenţă că voi fi găsit în clipa următoare, că m-au găsit deja, că am fost dus la un spital şi multe alte imagini de miracol salvator. Înainte de a începe pregătirea pentru Tibet, am fost contactat de autorităţi (Poliţie mai ales) pentru misiuni de supraveghere montană. Cred că derbedeii care m-au atacat pe munte mă cunoşteau mai de mult şi au avut ceva monede să-mi plătească. Golanii aceia sunt din judeţul Harghita. Bântuie munţii, ca să fure de prin cabane de la turiştii cu bani şi bijuterii la ei.

Scumpa mea soţie,

Iartă-mă, copilă bună şi credincioasă, pentru toate necazurile îndurate din cauza mea. Am fost păcătos, neglijent, prea indiferent faţă de iubirea ta. Am plătit cu viaţa, cu chinuri groaznice, pentru a nu ştiu câta generaţie de păcătoşi din neamul meu sau al tău. Dumnezeu să mă ierte, că încă nu m-a iertat cu totul! Încă mai sunt la Dreapta Judecată, cu toate că am avut un sfârşit plin de suferinţe îngrozitoare. Sper ca măcar copila noastră să fie protejată de soartă, datorită sacrificiului meu dinaintea sfârşitului. Sufăr îngrozitor de mult, din cauza nedreptăţii prin care trece şi tata. Aşa cum eu am fost desconsiderat de mulţi în timpul vieţii, tot aşa tăticul meu suportă batjocura unor demoni, iar aceşti demoni sunt rudele mele! Doamne, iartă-i pe cei aflaţi în suferinţă!

Scumpa mea, te rog din sufletul meu nevăzut şi încrâncenat de durere să-l ajuţi pe tăticul în continuare, să nu moară ca un câine, singur şi părăsit ca mine! Te rog, scumpa mea soţie, în numele tuturor clipelor de bucurie pe care le-am avut împreună, să nu-l părăseşti pe tăticu', să nu-l laşi pradă hapsânilor din familie! Tu meriţi o viaţă mai bună decât cea pe care ai dus-o cu mine. Am avut păcatele mele, pentru care am ispăşit cu grele suferinţe. Acum, de aici, din Cerul Sfânt, îţi trimit binecuvântarea şi mulţumirile mele pentru tot ceea ce ai făcut pentru descoperirea mea şi cinstirea memoriei mele. Îţi mulţumesc, scumpa mea, ştiind foarte bine că tăticul meu nu va fi abandonat ca un câine, în pragul morţii. Tu vei avea grijă de dânsul, aşa cum inima ta bună te îndeamnă în fiecare zi.

Îmi este foarte dor de voi două. Am fost un păcătos, dar acum mă căiesc cumplit pentru fiecare greşeală faţă de tine şi copila noastră. Iertaţi-mă, dragele mele, vă implor să mă iertaţi! Iartă-mă, tată drag, pentru că nu ţi-am fost un sprijin în clipele grele de suferinţă! Îmi cer iertare de la colegii mei, de la prietenii mei, care şi-au riscat viaţa sus pe munte pentru a-mi găsi trupul neputincios. Iertaţi-mă cu toţii, scumpii mei!

Al vostru Cristi, nefericitul de el…"

4 martie 2007

19.03.2007 - Mesaj de la spiritul lui NICOLAE pentru soţia Violeta (crimă nepedepsită)

„Dragele mele, scumpele mele, nepreţuitele mele Vio şi Mari,

Eu am plecat de lângă voi pentru că aşa a vrut Bunul Dumnezeu, ca să nu mai fie discordie între neamuri. Dar mă îndurerează mult de tot urmarea lucrurilor după plecarea mea. Nimic nu s-a îndreptat şi îmi pare rău.

Aşa cum bine ai zis, draga mea Violeta, sucul a fost otrăvit. Am murit în 2-3 ore, în chinuri groaznice. Numai Dumnezeu, Drăguţul, ştie ce sfârşit chinuitor am avut. Cine a ascuns sticla, ca să nu mai ajungă la analize, a ştiut ce face. Recunosc în toată această împrejurare criminală mâna fratelui meu, Dumitru, şi mintea blestemată a neveste-si. Ei au pus la cale toată afacerea cu otrăvirea mea, dar să ştiţi că nu vor primi casă numai pentru ei. Te rog pe tine, draga şi nepreţuita mea soţie, să nu le laşi ticăloşilor nici măcar o bucată de gard! Nu merită, blestemaţii, să fie premiaţi cu o casă pentru fapta săvârşită cu sânge rece. Nu s-au gândit că îmi rămâne familia fără un bărbat de nădejde.

Înainte de a închide uşa de cu seară, m-am văzut cu vecinul de alături, doar două vorbe şi atât.

Blesteme au fost pe noi, draga mea Maricica, dar de acum încolo tu trebuie să rezişti la ele cu credinţa ta neclintită în puterea Domnului Dumnezeu! Numai tu, cu puterea ta de a trece curajoasă prin greutăţile vieţii, vei reuşi să-mi potoleşti neamurile şi să le pui la punct pentru

totdeauna. Să nu laşi casa blestemaţilor, draga mea soţie, să te judeci cu ei dacă va fi nevoie! Aşa vei cinsti memoria mea şi vei face dreptate, după tot ce am suferit din cauza lor. Mă doare sufletul când mă gândesc ce om în putere am fost, iar acum nu te mai pot ajuta cu nimic altceva decât cu gânduri frumoase şi mângâieri la durerea ta.

Soba noastră este foarte bună, ar fi păcat să minţim şi să dăm vina pe ea. Sâmbătă, pe 7 ianuarie, am ajuns acasă şi am băut restul de suc din sticlă. După vreo două ore, a început să mă doară ficatul şi stomacul, iar spre seară mi s-a făcut rău de tot.

Despre banii datoraţi lui Costică nu am avut prea multe cauze de supărare. Ştiam că pot să-i înapoiez până la sfârşitul anului.

Idu nu are nici o legătură cu sfârşitul meu. Minuţa a tras toate sforile pe la autorităţi, ca să nu se cerceteze cazul meu, aşa cum era normal.

Adevărul l-aţi aflat acum, dar vedeţi ce mai puteţi face cu sticla de suc. Este cam târziu ca să se reia cercetările. Rea-voinţă este peste tot, mai ales pe plan local.

Acum sunt mai liniştit decât la începutul vieţii mele de aici. M-aţi ajutat mult, dragele şi devotatele mele, cu toate câte le-aţi făcut pentru plecarea mea omenească la Ceruri. Aţi făcut multe, scumpele mele, iar sufletul meu se simte mai uşurat de povara suferinţelor îndurate până când am închis ochii pentru totdeauna. Mormintele sunt îngrijite, lucru care ne linişteşte pe toţi care ne-am lăsat osemintele acolo. Mă aflu lângă tata Nicu, el mă ajută să sufăr mai puţin. Toţi cei dragi pe care i-am găsit aici m-au încurajat şi m-au ajutat să-mi revin după durerea şi nedumerirea plecării de lângă voi. Cei rămaşi în viaţă ar trebui să se gândească la curăţirea faptelor şi sufletelor lor, pentru că aici, unde vor ajunge şi ei, se suferă nespus de mult pentru toate păcatele din viaţă!

Vă mulţumesc, scumpele mele, pentru cuvintele voastre minunate! Chiar dacă nu mai sunt cel din viaţă, eu tot vă iubesc şi vă voi iubi întotdeauna. Dumnezeu să vă îndrume paşii pe căile cele bune, fie ca viaţa voastră să aibă mai puţine dureri şi nedreptăţi!

Vă iubesc, vă respect şi vă port în sufletul meu zile şi nopţi, fără încetare.

Al vostru drag şi plecat de lângă voi cu mare durere,

Nicu”

19 martie 2007

15.05.2007 - Mesaj de la spiritul lui VASILE pentru fiica sa Carmen (crimă nepedepsită)

„Scumpa mea fată, dragă şi mult respectată de toată lumea,

Eu aş avea multe să-ţi povestesc despre felul îngrozitor în care mi-am trăit ultimele clipe de viaţă. Am fost omorât cu o răutate de neînchipuit de doi bandiţi tinerei, pripăşiţi în satul învecinat cu noi. Ajunseseră în comună cu trei zile înainte, umblând pe la porţile gospodarilor mai

înstăriţi şi spunându-le că au nevoie de ceva bani pentru părinţii lor grav bolnavi în spitale şi că vor să muncească orice în gospodăriile localnicilor. Au ajuns şi la mine cu o zi înainte de a mi se întâmpla ceea ce mi-au făcut. Mi s-a părut cam ciudat interesul cu care au discutat cu poştaşul, întrebându-l de una şi de alta.

În seara aceea nenorocită, m-au strigat din nou la poartă. Tocmai se întunecase şi nu se mai ivea nimeni pe uliţă. Când am deschis poarta, mi-au arătat două cuţite şi mi-au spus să intru cu ei în casă. Aşa am făcut. Înăuntru m-au întrebat unde ţin banii ascunşi. La început n-am vrut să le spun, aşa că au început să mă lovească. Le-am spus repede după ce m-au lovit, ca să mă lase în viaţă. Au luat banii, după care m-au lovit mortal. Asta a fost tot, fata mea, mi-a fost dat să mor de mână criminală, eu, care m-am străduit toată viaţa să fiu un om la locul meu şi întreg la minte.

Scumpa mea copilă, tu mă poţi ajuta acum numai cu gânduri bune, cu uitarea tuturor neînţelegerilor noastre, cu iertarea faţă de mine, tatăl tău, care de multe ori nu m-am străduit să te înţeleg şi să te ajut. O lumânare la mormânt, un buchet de flori şi o lacrimă curată mă ajută să-mi duc viaţa de aici cu mai multă linişte în suflet. Te-am înţeles, copila mea, că ai şi tu necazurile tale. Poate că de aceea ai venit mai rar să mă vezi.

Căutarea criminalilor s-a făcut, dar ei au fugit imediat cu banii mei. Este greu să-i mai dovedească cineva tocmai acum. Aşa a vrut Bunul Dumnezeu, ca să mor de cuţit, poate că am meritat-o, poate că nu. Cine ştie care o fi adevăratul motiv? Poate că am avut ceva de plătit pentru crimele altora din neamul meu.

Dorinţa mea este să lăsăm uitarea şi timpul să şteargă ruşinea morţii mele. Nu vreau ca pe neamul nostru să mai dăinuie acest păcat, al morţii prin ucidere. Voi toţi sunteţi oameni cinstiţi, la locul vostru, de ce să vă arate lumea cu degetul fiindcă tataia Vasile a fost omorât? Unii cred că a fost răzbunarea cuiva, dar nu este adevărat. Au mai fost şi alte atacuri pentru jaf prin părţile noastre. Tineretul de acum nu mai ştie de unde să-şi facă rost de banii necesari vieţii. Grele vremuri aţi ajuns să trăiţi, sărmanii de voi!

Fata mea dragă,

Eu am stat puţin la Dreapta Judecată a Domnului din Cer. Abia am ieşit, iar acum sunt liber să vin lângă voi, cei dragi care aţi rămas în viaţă. Mă chinui să-ţi apar în vise, pentru ca dorul de mine să-ţi fie mai mic. Chiar dacă nu mă visezi, să ştii, fata mea, că eu nu te-am uitat, ci te urmez aproape peste tot pe unde ai de lucru. Aşa să ştii, copila mea, că eu, cel de acum, te iubesc mai mult decât atunci când eram în viaţă. Sufletul meu de acum este mult mai mare şi mai iubitor decât pe pământ.

Te rog să mă ierţi pentru ruşinea dispariţiei mele din viaţa de om şi vă cer iertare tuturor care aţi suferit şi v-aţi străduit pentru păstrarea curăţeniei amintirii mele!

Vă binecuvântez pe toţi, să vă dea Domnul Dumnezeu cât mai multe zile senine şi cât mai puţine necazuri!

Al vostru pentru totdeauna,

Vasile”

15 mai 2007

26.05.2007 - Mesaj de la spiritul lui ION pentru fiica Florentina (crimă necercetată)

„Scumpa mea copilă, bună şi ascultătoare,

Îmi este foarte dor de tine, cu toate că au trecut aproape 20 ani de la dispariţia mea din lumea pământească! Ştiu că nu m-ai uitat, buna mea fată, şi că te-ai ocupat mereu de cinstirea numelui şi osemintelor mele. Nici eu nu te pot uita, aşa cum nu voi uita niciodată pe aceia dintre voi care mi-au trimis vorbe şi gânduri frumoase de curată amintire a celui ce-am fost eu, Nelu Petre.

Copila mea, sfârşitul meu tragic a fost provocat de acei oameni ai Securităţii care nu puteau trece cu vederea gura mea prea slobodă în vorbe cu tâlc. Atâta cât mai poţi să-ţi aminteşti despre mine, ai înţeles de mult că eu am dorit din tot sufletul binele familiei mele. Dacă viaţa şi răutatea celor din jur au făcut altceva din noi toţi, poate numai Bunul Dumnezeu din Cer ştie de ce s-au întâmplat atâtea nenorociri în neamul nostru. Nu am fost chiar un anticomunist, ci un om care a dorit libertatea şi onoarea neamului său. Poate că unii m-au înţeles în mod exagerat, dar un lucru s-a întâmplat aievea: am plătit cu viaţa pentru curajul meu de a spune lucrurilor pe nume.

Da, fata mea, scumpa mea copilă, m-am străduit de foarte multe ori să-ţi atrag atenţia asupra situaţiei grele a mamei tale. Nu şi-a ales omul potrivit, iar ea, săraca, încă îl mai iubeşte. Omul acela ne-a făcut mult rău. Îmi este foarte greu să mă exprim la adresa lui, cu atât mai mult cu cât mi-a luat locul lângă scumpa mea nevastă. Sfatul meu este să eviţi orice ceartă cu acel bărbat, pentru că este un om periculos, care te poate lovi cu setea lui de răzbunare.

Despre moştenirea voastră de la tataia şi Costică se va discuta multă vreme. Mă tem că veţi ajunge la procese din cauza neînţelegerilor dintre voi. Numai ceartă mare să nu fie, că tare mă va durea sufletul de ruşine şi deznădejde!

Marius şi Doina nu te văd cu ochi buni, din cauză că nu te grăbeşti la moştenire, ca să profite şi ei cu ceva de pe urma noastră. Sunt oameni capricioşi, nu tocmai sinceri şi ar fi bine să păstrezi pace cu ei, din respect pentru bărbatul tău.

Cei care mi-au provocat sfârşitul nu mai se află în viaţă. Unul a fost împuşcat la Revoluţie, iar celălalt a murit de cancer acum câţiva ani. I-am văzut aici, în lumea noastră, neştiută de oameni. Primul care a murit încă mai stă la Dreapta Judecată. A avut multe suflete de oameni pe conştiinţa lui de criminal.

Fata mea, sfatul meu părintesc este acela de a te purta corect şi cinstit cu toate rudele noastre. Dacă unele dintre neamuri sunt hapsâne şi bârfitoare, caută să te vezi cât mai rar cu ele.

Pe mama ta să o ajuţi cu ce poţi, căci viaţa ei va fi tot mai grea în anii următori. Chiar dacă dânsa nu te-a înţeles întotdeauna aşa cum se cuvenea, totuşi îţi este mamă în faţa Bunului Dumnezeu. Iart-o şi pe ea pentru toate câte ţi-a greşit în viaţă!

Pe mine m-ai iertat, buna mea copilă? Cu toate că am fost un om cumsecade, am mai făcut şi eu ceva greşeli în viaţă. Dar parcă prea am plătit din greu pentru tot ce am greşit!

Aici, în înaltul Cerului, am împrejur Lumina şi Bunătatea Tatălui Dumnezeiesc. Vă trimit şi vouă, celor dragi mie, o fărâmă din această lume minunată, plină de dreptate şi bunătate nesfârşită. Fii binecuvântată, copila mea dragă şi nu uita că tata veghează asupra ta, ca nu cumva să pătimeşti pentru greşelile noastre, ale părinţilor tăi!

Te veghez şi te binecuvântez, copila mea iubită.

Tata"

26 mai 2007

16.07.2007 - Mesaj de la spiritul tânărului DORU pentru părinţi (crimă nepedepsită)

„Scumpii mei părinţi,

Eu, Doru, băiatul vostru, aştept de multă vreme onoarea de a vă vorbi despre moartea mea şi a scumpei mele Gabi. Acum, dacă am prilejul să-mi deschid sufletul către voi, invoc binecuvântarea Divină asupra capetelor voastre!

Iubiţii mei părinţi, mămică scumpă şi nepreţuitule tată, viaţa mea a fost extrem de scurtă, din cauza unor manevre oculte săvârşite asupra familiilor noastre. Am fost şantajat de copiii a doi şefi din Poliţie ca să le dau bani suficienţi pentru droguri. M-au ameninţat că îmi vor viola soţia, pe nepreţuita mea Gabi. Le-am dat la amândoi cât am putut, pentru că ameninţările durau deja de câteva luni. Unul dintre escroci locuieşte într-un bloc apropiat de locuinţa noastră, iar noi treceam zilnic prin faţa lui. Când eram cu Gabi, o perdea se dădea discret la o parte. Bănuiam că de acolo se aştepta trecerea lui Gabi prin faţa geamului.

Înainte de Crăciun cu două zile, am primit, chiar la miezul nopţii, un telefon de ameninţare. Ni se cereau 1000 euro în schimbul vieţii soţiei mele. Ne-am sfătuit amândoi despre ce este de făcut. Am luat o hotărâre nebunească pentru vremea aceea şi anume să nu le mai dăm bani. Ce a urmat s-a văzut. Au spart uşa noastră cu pistolul, apoi ne-au somat să le dăm banii. Le-am spus la amândoi că nu avem de unde să facem rost de atâţia euro. Ne-au secerat într-o clipă. Au fost doi mascaţi cu cagulă neagră, geci negre de piele, blugi albaştri, adidaşi din import. Nu cred că erau odraslele poliţiştilor, ci doar nişte executanţi ordinari.

Cei doi poliţişti lucrează unul în Făgăraş, iar celălalt în Braşov. Nu pot să vă redau numele lor, dar îmi amintesc că lucrează prin birouri, nu pe teren. Pe odraslele lor le-am cunoscut la o nuntă şi ne-am împrietenit, crezând că sunt băieţi de treabă. Au şi fost la noi în vizită de două ori. Unul dintre ei, Gelu, a pus ochii pe Gabi încă de la nunta la care ne-am cunoscut. Eu, naiv pe vremea aceea, am crezut că glumeşte. I-am spus în

treacăt că nu am nevastă de dat altora, fără să-mi dau seama că prin aceste cuvinte mi-am completat paşaportul de trecere în lumea celor drepţi. Gabi s-a speriat foarte tare văzând atitudinea tipului, care părea realmente îndrăgostit de ea. Biata de ea, îşi dădea seama ce înseamnă răzbunarea unei beizadele înfumurate şi pline de bani.

La prima vizită pe care ne-au făcut-o la noi acasă, Gelu şi Ovidiu ne-au îndemnat să fumăm împreună cu ei ţigări cu droguri, fără să specifice conţinutul lor. Noi ne-am sfătuit după plecarea lor şi am presupus că în ţigări se găsea praf de cocaină. La a doua vizită şi ultima, Gelu ne-a pus problema pe tapet: sau acceptăm să tranzităm depozitele cu droguri prin locuinţa noastră, sau le achităm lunar câte 500 euro, drept garanţie pentru discreţia noastră. Am acceptat de frică, văzând ţevile pistoalelor îndreptate spre noi, fără să înţelegem pe moment la ce maşinaţie ne angrenau cei doi. Nu am rezistat cu plăţile decât două luni. După aceea, ne-au răpus fără milă pe amândoi.

Dragii mei părinţi, redeschiderea dosarului crimei comise asupra noastră este prea puţin posibilă. S-au exercitat presiuni imense asupra procurorilor pentru muşamalizarea cazului. Au dispărut probele esenţiale de la dosar: amprentele criminalilor. Fără ele, totul va fi în zadar. Nu este primul caz de asasinat comis de drogaţii din Braşov asupra unor oameni nevinovaţi. Dar, subiectul drogurilor fiind deosebit de sensibil în acest oraş, totul se ascunde, iar adevărul se mistifică.

Sfatul meu către voi, scumpii mei părinţi, este să aşteptaţi liniştit să vină vremuri mai bune pentru ancheta noastră. Foarte curând, cei doi criminali executori vor fi prinşi în străinătate pentru fapte similare cu cea comisă asupra noastră. Din nefericire pentru ei, amprentele luate în casa noastră (de pe mobilă şi rama uşii de la dormitor) există într-o bază de date de la Bucureşti. Imediat ce vor fi prinşi cu vreun mare păcat, vor fi identificaţi ca şi criminali asupra noastră. Ei nu vor păstra tăcerea la interogatorii. Dimpotrivă, îi vor trăda pe cei doi fii de bani gata ai poliţailor.

Vă mulţumim la amândoi, scumpii noştri părinţi minunaţi, pentru tot ce aţi făcut spre liniştirea sufletelor noastre şi plecarea noastră onorabilă către lumea lui Dumnezeu!

Acum suntem liberi să mergem oriunde, dar noi stăm mai mult pe lângă voi şi rudele noastre dragi. Lacrimile voastre fierbinţi şi gândurile voastre curate, pline de iubire, ne fac mult bine în această lume nevăzută. Am fost victimele unor criminali, iar acest lucru ne-a ajutat să stăm foarte puţin la Dreapta Judecată.

Scumpă mămică, eu mă străduiesc să îţi apar în vise, dar căpşorul tău îndurerat peste măsură nu îşi aminteşte de apariţiile mele. Te rog, mămică scumpă, să priveşti seara înainte de culcare poza mea care îţi place cel mai mult şi să îl rogi pe Bunul Dumnezeu să te ajute în amintirea prezenţei mele din timpul somnului!

Ne vom întâlni, cu siguranţă, în vieţile următoare, nu vă vom lăsa singuri niciodată.

Eu, Doru, băiatul vostru, şi draga mea Gabi vă binecuvântăm de dincolo de mormânt!...”

16 iulie 2007

17.07.2007 - Mesaj de la spiritul lui CRISTIAN pentru fiica Cristina (crimă nebănuită)

„Scumpa mea fată,

Mă aflu aici de aproape două decenii. Am multe de făcut. Printre multele treburi obligatorii pentru un spirit de foarte înaltă calitate, aşa cum sunt eu, îndatoririle sunt nenumărate şi foarte dificile. Un singur exemplu pot să-ţi dau: am ca îndatorire de onoare de la Îngerii cei Luminaţi ai Domnului Dumnezeu să mă ocup de liniştea sufletească şi echilibrul mental al tuturor navigatorilor aerieni de pe Pământ, care se află în mari pericole în timpul zborului.

Mă simt bine aici, printre Îngeri, pentru că pot munci în mod eficient, aşa cum am făcut în toată viaţa mea de om al trudei zilnice din ţara mea.

Pomeni aţi făcut destule cu toţii, vă mulţumesc din suflet pentru ele şi vreau să afirm că m-aţi ajutat enorm de mult să trec liniştit şi resemnat în această lume a celor nevăzuţi.

Scumpa mea copilă, moartea mea nu a fost ca a altora, ci mult mai complexă. Lovitura de la tâmplă am primit-o cu câteva clipe înainte de a intra în casă. Tocmai vorbisem cu câţiva colegi pensionari despre situaţia dramatică a populaţiei din ţară. Mai făcusem astfel de afirmaţii şi cu alte ocazii, dar nimeni nu mi-a atras atenţia că ar fi mai bine să îmi ţin vorbele în gât. Toţi comentam pe la cozi, în parc, în autobuze, pe stradă. La un moment dat, cineva a spus că ar trebui să facem ceva, măcar noi, militarii care avem mai mult timp liber. Ştiam că suntem ascultaţi peste tot de amici cu urechile de bou, dar vârsta venerabilă a mea şi a celor ca mine părea că se impune în faţa nimicniciei unor iscoade plătite din munca poporului.

Tocmai plănuisem cu doi prieteni să scriem şi noi la Europa Liberă, că aşa făcea lumea bună pe atunci. Zis şi făcut. Am mâzgălit câteva fraze într-un carneţel şi ne-am îndreptat cu toţii mulţumiţi spre casă. Apropiindu-mă de uşă, am simţit o lovitură puternică în tâmpla stângă. Am întors capul şi am văzut un individ cu şapca trasă pe ochi fugind de mama focului. Abia am reuşit să intru în casă şi să încui uşa. Restul îl cunoşti. Poate că aşa mi-a fost soarta, să mor de mână criminală, tocmai când mă pregăteam să fac o faptă bună pentru poporul meu drag, de care îmi era foarte milă.

Scumpa mea copilă, aş vrea mult să puteţi vinde casa noastră dacă aveţi mare nevoie de bani. Eu văd în aceste clipe că va veni şi rândul vostru peste două-trei luni. Sper că se va întâmpla şi mai devreme. Poate

că ar fi bine să daţi anunţuri şi în presa străină. Vin în Bucureşti mulţi oameni cu bani, dornici să cumpere case vechi şi solide. Să vă ajute Bunul Dumnezeu, dragii mei, ca visul acesta să vi se împlinească!

Ţie, Cristinuţa mea, îţi dau acum un sfat pe care te rog să-l urmezi cu sfinţenie, pentru că el vine pe calea gândului de la scumpul tău tată, pe care l-ai iubit cu adevărat şi pe care l-ai plâns cu o mare de lacrimi: omenia este cel mai preţios dar de la Dumnezeu, pe care nu trebuie să-l calce nimeni în picioare. Să fii omenoasă întotdeauna cu cine merită, aşa cum am fost şi eu în timpul zbuciumatei mele vieţi! Omenie dacă dai în jurul tău, Domnul din Cer te ajută, pe măsura faptelor tale. Aşa să faci, copila mea, prin fapte bune le aduci celor din jurul tău bunătate din partea celor mai îndepărtaţi.

În casa de la Otopeni o să vă meargă bine, aşa cum o meritaţi cu toţii. Să vă ajute Dumnezeu, copiii mei, ca viaţa voastră să fie mai liniştită şi mai îmbelşugată decât a mea!

Vă binecuvântez pe toţi, scumpii mei, invoc asupra voastră Bunătatea Divină şi vă implor să vă aduceţi aminte de mine, pentru că v-am iubit ca pe nimeni altcineva!

Fie ca viaţa voastră să fie plină de bucuriile pe care le meritaţi!

Al vostru tată şi bunic, iubitor şi îndurerat de îndepărtarea care îl chinuieşte...”

17 iulie 2007

29.08.2007 - Mesaj de la spiritul lui ION pentru soţia Mihaela şi fiice (moarte nelămurită)

„Scumpele mele dragi şi nepreţuite,

Eu, soţul tău, scumpă Mihaela, şi tăticul vostru, îngeraşii mei de fete, plâng de aproape 3 ani de dorul vostru şi de durere pentru că v-am părăsit ca un nenorocit lipsit de apărare. Tu, draga mea soţie, iubită şi devotată, trebuie să afli tot adevărul despre sfârşitul meu dureros şi tragic.

În acea seară blestemată, când m-am dus la cârciumă, în loc să vin direct acasă, cum ar fi fost frumos şi normal, m-au acostat doi indivizi pe care nu-i cunoşteam defel. La ieşirea din bar era cam întuneric, iar ei au apărut din umbră, ca doi strigoi. Mi-au cerut banii din buzunare. Le-am spus că nu am destui câţi vor ei. Ne-am certat un pic, după care unul dintre ei m-a înjunghiat cu un cuţit în dreptul inimii. După ce m-am prăbuşit, m-au târât în spatele barului, după care s-au dus să se sfătuiască cu cineva din bar. După miezul nopţii, m-au târât 3 indivizi şi m-au ascuns în beci.

Eu, scumpa mea soţie, mai cred şi acum că a fost făcut ceva rău pe casa şi familia noastră. Altfel nu pot să înţeleg cum de mi s-a întâmplat tocmai mie aşa ceva. Mă tem tare pentru vieţile voastre, dragele mele. Mă

tem că nu cumva blestemul care m-a secerat în floarea vârstei să nu cadă mai departe pe cine nu trebuie. Au mai fost bărbaţi morţi de timpuriu în neamul lui tata, dar să cadă pedeapsă şi pe mine, zău că este prea mult!

Rugaţi-vă, scumpele mele, pentru iertarea păcatelor tuturor celor din neamul nostru, ca să scape şi strămoşii mei de pecetea năprasnică moştenită de mine şi de alţii! Vă rog frumos pe toate trei să fiţi bune şi cuviincioase cu toată lumea, ca să vă puneţi la adăpostul bunei cuviinţe! Să nu carecumva să vă blesteme oamenii, că deja avem durere destulă în familie şi printre neamuri...

Fetiţelor scumpe, tata vă roagă să fiţi cuminţi, să învăţaţi multă carte, ca să ajungeţi oameni serioşi, dar mai ales să n-o supăraţi pe măicuţa voastră! Dacă o supăraţi pe mama, să ştiţi că pe mine mă doare mai tare decât pe dânsa! Aşa să ştiţi, scumpele mele, îngerii mei nepreţuiţi, şi aşa să faceţi, cum v-am spus, că tata vă vrea tot binele de pe lume! Vă iubesc pe toate trei, îmi este foarte dor de voi, nepreţuitele mele!

Mă rog tot timpul la Bunul Dumnezeu să vă apere de răutatea şi invidia oamenilor. Doamne, Dumnezeule, apără-mi familia de nenorocirile care i-au lovit pe alţii şi m-au aruncat în altă lume!

Vă binecuvântez, scumpele mele, şi vă rog să nu mă daţi uitării!

Al vostru drag şi neuitat,

Nelu."

29 august 2007

30.03.2008 - Mesaj de la spiritul tinerei OANA pentru mama Camelia (crimă, nu sinucidere)

„Scumpa mea mămică, nu m-am sinucis! Aşa să ştii, iubita mea măicuţă, care m-ai născut prin suferinţă şi durerile trupului tău mult iubit, nu m-am sinucis! Nu mămică scumpă, să nu crezi că am fost atât de laşă, de fricoasă, de speriată de viaţă! Nu, mămica mea, eu ţi-am ascultat întotdeauna sfaturile şi am ţinut seamă de ele, atâta cât s-a priceput mintea mea necoaptă de copil. Cum puteam să te fac de râs, măicuţă scumpă, să mă omor, pentru ce, draga mea? M-ai crescut şi educat cu tot respectul pe care îl ai întotdeauna faţă de tinerele suflete curate şi nevinovate.

Am fost aplecată peste geam, ca să accept un viol, de doi colegi de grupă. În orele de practică îmi tot cereau să-i primesc în patul meu, în lipsa voastră de acasă. M-au urmărit în ziua aceea blestemată, s-au luat după mine, m-au aplecat peste geam, iar când am vrut să ţip după ajutor, mi-au făcut vânt în jos. Totul s-a petrecut atât de repede, că nici ei nu şi-au dat seama ce au făcut.

Nu sunt supărată pe voi, scumpii mei de acasă, sunt supărată pe mine pentru că v-am făcut aşa o supărare mare! Acum sunt la Judecata cea Mare, unde îngeraşii mă ajută să înţeleg ce mi s-a întâmplat în ziua

aceea nenorocită. Acum nu mai am nevoie nici de pomeni, nici de slujbe, doar de iubirea şi iertarea voastră pentru toate necazurile pe care vi le-am adus în căsuţa noastră dragă.

Mămică scumpă, eu, Onuţa, copila ta sărmană şi tristă, te rog din tot sufletul care mi-a mai rămas acum să nu te grăbeşti la întâlnirea noastră din Cer! Ai încă multe de făcut pe Pământ, iar eu, unde am ajuns, în Cer, voi scăpa de la Judecată şi voi veni mai aproape de voi. V-am spus că mă voi întoarce, iar Dragoş ştie că aşa va fi. Dar nu voi mai fi om, ci doar o amintire frumoasă, o mângâiere pentru sufletele voastre pline de durere. Atunci când Dragoş va avea primul copilaş, voi încerca să fiu sufletul lui, ca să semene mult cu mine.

Mămică scumpă, te iubesc la fel de mult ca şi atunci când trăiam lângă tine. Să ai speranţe, scumpa mea, că va veni un copilaş lângă voi care va semăna mult cu mine! Camera mea doresc să rămână la fel, ca să-i daţi primului copil al lui Dragoş hăinuţele şi jucăriile mele.

Eu doream să te aştept acasă ca de obicei, dar s-a întâmplat nenorocirea în care mi-am pierdut zilele. Am plătit cu viaţa pentru că am dorit să-mi păstrez puritatea sufletului şi corpului! Cei doi băieţi criminali se numesc Nelu şi Ovidiu. Am văzut de aici, de sus, că vor să fugă din oraş imediat ce se va afla ceva despre fapta lor.

Vă mulţumesc tuturor pentru frumoasa înmormântare şi pomenirea de 40 de zile! M-aţi ajutat cu toţii, mult de tot, să scap de ruşinea sinuciderii, care nici nu a existat.

Dragul meu frăţior, te rog din tot sufletul meu mare şi nevăzut să ai grijă cu cine te vei căsători! Să iei o fată bună şi cuminte, aşa cum am fost şi eu! Primul vostru copil voi fi chiar eu. Vă rog să nu mă mai chemaţi o vreme, nu ştiu cât, dar când voi fi eliberată de la Marea Judecată, vă voi da semne că am din nou ceva de spus.

Scumpa mea mămică, eu mă străduiesc să-ţi apar în vise. Poate că depărtarea noastră de acum ne împiedică să ajungem mai aproape una de cealaltă. Îţi promit că, odată ce voi fi liberă, mă vei simţi mai aproape! Aşa să ştii, iubită mamă pierdută în durere.

Onuţa te iubeşte, te respectă mult de tot, fetiţa ta iubită nu te-ar fi făcut niciodată de ruşine. Mami scumpă, iartă-mă pentru tot necazul pricinuit, dar te rog de mii de ori să mă crezi că nu mi-am luat viaţa de bunăvoie!

Mămică scumpă, eu nu te chem la răzbunare! Lasă-i pe nenorociţii ăia să se căiască pentru tot ce mi-au făcut! Deja au ajuns aproape nebuni. Dacă mă ţineau bine, nu cădeam în gol. Pe cine să mai dăm vina? Nu ştiu...

Te iubesc, mămico,
A ta, Onuţa...”

30 martie 2008

26.12.1998 - Mesaj de la spiritul FLORICA pentru fratele Petru (sinucidere)

„Am să vă spun toată povestea şi îmi cer mii de scuze de la toţi cei dragi aflaţi în viaţă pentru că le-am pricinuit o aşa de mare durere! I-am lăsat să se zbată în incertitudini, fără să-mi dau seama pe moment că voi lăsa atâta jale în urma mea.

După ce m-a lăsat soţul în faţa spitalului, ştiind foarte bine ce aveam de făcut, mi s-a întunecat mintea şi m-am hotărât să-mi curm viaţa. Făcusem convenţie cu propria conştiinţă că, decât să ajung în metastază, să putrezesc de vie, să-mi chinuiesc la nesfârşit familia, devenind respingătoare şi inoportună, mai bine sa îmi curm viaţa, cu toate că nu aveam certitudinea că boala mea este nevindecabilă. Am fost o femeie mândră întotdeauna, robustă, de nădejde în familie. Nu doream sa ajung o epavă, o fiinţă neajutorată, chinuindu-se în cele mai grele dureri. Poate că, dacă nu aş fi lucrat în spital, aş fi avut curaj să trăiesc mai departe. Dar am văzut mulţi oameni putrezind de vii şi nu voiam să ajung ca ei! Ceea ce nu ştiau cei dragi de acasă era că îmi apăruseră alţi noduli în jurul operaţiei. Am aşteptat să se resoarbă, dar ei creşteau pe zi ce trecea. N-am mai avut curajul să mă duc la control. Aveam destule cunoştinţe de specialitate pentru a-mi da seama că metastaza începuse. Şi atunci am preferat să mor.

Am privit în urma maşinii soţului meu până a dispărut în zare. Am avut grijă să nu fiu văzută de la vreun geam al spitalului şi am plecat la autogară. M-am suit în primul autobuz pe care mi-au căzut ochii, era o maşină de Valea Jiului, şi mi-am spus că aşa a fost să fie şi că Dumnezeu mi-a arătat calea. Voi pleca neştiută între munţi, unde îmi voi pune capăt zilelor. De mai multă vreme purtam ascunse în geantă două fiole cu stricnină. Totuşi, am avut momente când nu credeam că le voi folosi. Dar poate că Dumnezeu m-a ajutat să nu devin o povară celor dragi ai mei! Am coborât la întâmplare într-o comună dintre munţi, de unde se vedea apa Jiului destul de lată. Nimeni nu mi-a dat nici o atenţie, m-am dus pe malul apei, m-am uitat bine de jur împrejur, să nu mă oprească cineva din drumul pe care mi-l alesesem. Am intrat în apă, mi-am înnodat o piatră în fusta cu care eram îmbrăcată şi m-am dus unde apa îmi vedea până aproape de gât. Am înghiţit fiolele cu otravă şi am lăsat apa să mă cuprindă. N-a durat mult pană sufletul meu s-a eliberat din trupul ostenit şi bolnav... Mă bucur că nu mi-a fost găsit trupul, n-aş fi dorit deloc acest lucru!

Sufletul meu a simţit o mare uşurare după ce a ieşit din apă, dar apoi, întâlnindu-mă cu rudele mele dragi trecute în nefiinţă, am înţeles din spusele lor că am făcut cea mai mare greşeală a vieţii mele! Mi-am părăsit familia, am distrus sufletele celor mai dragi fiinţe, mi-am lăsat copilul de izbelişte şi cu sufletul rănit. Am fost atât de egoistă, gândindu-mă doar la frumuseţea trupului meu! Oare de ce nu m-am gândit şi la durerea ce o voi lăsa în urmă?! Înainte de a mă sinucide, am crezut că Dumnezeu îmi arată calea cea bună. Abia acum îmi dau seama că am

făcut jocul unor fiinţe nevăzute răuvoitoare, care au vrut să-mi distrugă familia...

Îi rog pe scumpii mei de acasă să mă ierte pentru fapta mea urâtă! Vă rog din suflet, dragii mei, să mă iertaţi pentru greaua greşeală pe care am înfăptuit-o! Iartă-mă, scumpul meu copil, pentru că te-am lăsat fără mamă în pragul vieţii tale de om tânăr şi dornic de viaţă! lartă-mă, scumpul meu soţ, dar să ştii că m-am gândit în primul rând la tine atunci când am dispărut fără urmă! Am vrut să-mi păstrezi amintirea femeii frumoase şi atrăgătoare, n-am vrut să te dezguşti de mine, să-ţi devin o povară, un putregai în aşternut. Iartă-mă, dragul meu frate, care te-ai zbătut atât de mult ca să mă găseşti! Iertaţi-mă, scumpii mei părinţi, pentru nenorocirea pe care v-am adus-o în casă! Sunt atât de nenorocită aici, în lumea celor drepţi care se străduiesc să mă judece după faptele mele! Vă rog din suflet pe cei rămaşi în viaţă să vă rugaţi pentru liniştirea mea! Am mare nevoie de iertarea voastră! Îmi arde sufletul de durere şi de ruşine pentru că mi-am curmat zilele în floarea vieţii, lăsând atâtea suflete rănite în urma mea!

Iertaţi-mă, dragii mei, doar atât doresc de la voi! Îţi mulţumesc din suflet, dragul meu frate, pentru că te-ai străduit atât ca să mă găseşti! Iată că mi-ai găsit sufletul, dar trupul meu nu va mai fi găsit niciodată. Îmi cer iertare încă o dată de la toţi cei dragi care suferă pentru mine! Rămâneţi cu bine, scumpii mei, şi urmaţi-mi cel mai sincer sfat pe care vi-l pot da: niciodată să nu vă curmaţi zilele cu bună ştiinţă, este un mare păcat, pe care nu se ştie care dintre urmaşi îl va plăti!

Vă binecuvântez, dragii mei, şi să ştiţi că voi veni lângă voi după ce voi fi eliberată de la Judecata cea dreaptă!

Florica”

26 decembrie 1998

Mesaje de la copii decedaţi

Cazul Alexandra

31.08.2001 - Mesaj de la spiritul copilei ALEXANDRA pentru mama Elena

„Scumpa mea mămicuţă,

Eu vin uneori lângă tine, dar numai noaptea, când mi se dă voie să călătoresc spre căminul părinţilor mei. Încă nu am terminat treaba la Dreapta Judecată din Cer, din cauza întârzierii iertării păcatelor unor

strămoşi de-ai noştri. Din cauza lor m-am îmbolnăvit şi mi se iartă greu trecutul părintesc.

Aş vrea mult de tot să mă visezi, dar cred că eşti prea obosită din timpul zilei şi nu mai reuşeşti să-ţi aduci aminte de mine când m-ai văzut în vis.

Îmi este dor de voi toţi! Dar, spre deosebire de voi, care nu mă vedeţi, eu vă pot vedea în fiecare săptămână, când vin lângă voi.

Nu sunt lângă foştii mei prieteni din spital, din cauza separării noastre atunci când am ajuns la Poarta Raiului, pentru Judecată. Fiecare a trecut lângă Îngerii săi păzitori şi judecători.

Tataie are voie să mă vadă câteodată şi ne bucurăm tare mult unul de celalalt.

Pentru că mi-ai adus pe lume un frăţior, mă bucur cel mai mult.

Nu ai greşit mare lucru, draga mea mămicuţă, decât că ai venit pe lume cu moştenirea multor pedepse de la neamurile noastre!

Nu m-am putut face bine, mami, ştii şi tu acest lucru!

Mihai şi Eduard îmi sunt foarte dragi şi aş vrea să nu vă certaţi niciodată!

Aici este foarte multă lumină, dar şi întunericul este aproape. Acolo, în umbra cea neagră, se află Iadul, care ne dă mereu spaime de neînchipuit pentru voi, oamenii. După ce voi ieşi de la Judecată, aceste spaime vor trece pe neobservate.

Parastasele m-au ajutat mult să îmi liniştesc sufletul de durerea despărţirii noastre. Vă mulţumesc tuturor pentru tot ceea ce aţi făcut pentru mine!

Vă văd pe toţi o dată pe săptămână, când pot trece pe lângă fiecare, pentru a afla ce mai faceţi.

Dumnezeu nu ne face pe plac aşa cum îi cerem noi mereu. Soarta ne este dată după Voia Sa, iar noi trebuie să fim mulţumiţi cu ceea ce primim de la El!

Mă bucur pentru frăţiorul meu şi sper că va trăi o viaţă întreagă, nu ca mine!

Mami, ai să mă visezi din când în când, dar marea ta speranţă trebuie să rămână în frăţiorul meu!

După ce voi ieşi de la Judecată şi voi sta mereu lângă tine, mă vei simţi mai aproape de sufleţelul tău îndurerat.

Nu mă poţi vedea, scumpa mea mămicuţă, decât în visele tale. Ai răbdare şi ţi se va face pe plac!

Nu m-am întâlnit decât cu rudele noastre. Foştii prieteni au şi ei necazurile lor, nu degeaba suntem ţinuţi departe unii de alţii...

Mămicuţă, încearcă să dai lucrurile mele unor copii săraci şi cuminţi! Numai unor copii cuminţi să le dai, care nu au de unde să primească lucruri atât de frumoase ca ale mele!

Chiar dacă îmi spuneai ce boală am, lucrurile nu se puteau îndrepta! Nu te învinovăţesc pentru că ai vrut să îmi păstrezi sufletul liniştit.

Nici de la Fundeni încă nu am văzut pe nimeni. Încă nu am înţeles prea bine de ce suntem ţinuţi atât de separaţi unii de alţii...

Sunt mulţumită de frăţiorul meu şi de numele pe care i l-a dat tati şi de frumuseţea lui de înger!

Draga mea mămicuţă, vei rămâne numai cu amintirea mea! Poate dacă vei mai aduce pe lume şi o fetiţă, ea ar putea semăna bine cu mine.

Îmi este dor şi de mama Lila, dar nu pot să o alint, aşa departe de ea, cum sunt acum.

Mi-a făcut foarte bine şi parastasul de un an! Tot ce ai dat de pomană a fost bine primit de sufletul meu.

Nu sunt supărată pentru culcuşul meu de la ţară. Acolo este mai multă linişte decât la oraş.

Mami dragă, de ce te cerţi cu tati? Eu vă iubesc nespus de mult pe amândoi şi vreau să fiţi mulţumiţi unul de celălalt.

Dumnezeu ţi-a dat fiinţa mea pentru scurtă vreme, pentru că aşa a fost să fie. Multe femei din neamul nostru şi-au neglijat copiii, lăsându-i flămânzi şi murdari. Tu, care m-ai crescut ca pe un bibelou, ai plătit cu mare durere pierderea mea, plătind cu durerea sufletului tău pentru neglijenţa altor femei.

Dragii mei părinţi, scumpi şi nepreţuiţi pentru mine, vă rog din suflet să vă iubiţi întotdeauna, să nu vă certaţi, să nu vă urâţi nici pentru cel mai mic motiv! Viaţa trebuie trăită cu iubire! Dacă oamenii s-ar iubi cu adevărat, şi noi, copiii, am trăi mai mult.

Vă sărut pe toţi cu mult dor,

Alecuţa”

31 august 2001

06.02.2002 - Mesaj de la spiritul copilei ALEXANDRA pentru mama Elena

„Scumpa mea mămică,

În sfârşit, pot să îţi dau veşti mai bune decât anul trecut, când eram amândouă disperate, din cauza despărţirii noastre şi a neputinţei mele de a sta mai mult timp lângă tine.

Află, draga mea, scumpă măicuţă, că am fost iertată de toate necazurile pricinuite de strămoşii noştri bunului Dumnezeu din Cer! Mi-au dat drumul de la Dreapta Judecată în seara din ajunul Crăciunului, iar de atunci nu v-am părăsit decât de foarte puţine ori şi numai noaptea, când voi dormeaţi cu toţii. Pedepsirea mea nu a fost dureroasă decât pentru sufletul meu. Mi s-a arătat ce au greşit strămoşii noştri, iar eu le-am promis Îngerilor judecători că viitoarea fiinţă care îmi va purta sufletul nu va mai greşi ca ei.

Oamenii greşesc mereu, scumpă măicuţă, dar ei nu îşi dau seama că, peste nu ştiu câţi ani, nişte fiinţe nevinovate vor plăti cu suferinţe nebănuite pentru păcatele altora.

Draga mea mămică îndurerată, aş dori să fiu din nou lângă tine, ca un copil viu, dar aşa ceva nu se mai poate! Ţi-au rămas doar amintirea mea, visele nopţii, fotografiile. Atât, scumpa mea, şi, spre durerea noastră, a tuturor, este mult prea puţin! Dar nu ne putem împotrivi Voinţei Bunului Dumnezeu care, după ce ne dăruieşte viaţa, ne-o ia atunci când crede El că trebuie să o facă.

M-am întâlnit în Cer cu toţi cei ce ne-au părăsit din viaţa omenească. Dar nu am stat prea mult de vorbă, pentru că fiecare dintre noi avea treburile lui, iar treburile din Cer nu prea seamănă cu cele de pe Pământ.

M-au bucurat mult întrebările tale şi le-am răspuns cu plăcere. Acum, că sunt lângă tine, vorbim în gând aproape tot timpul. Atunci când te gândeşti la mine, când mă visezi noaptea sau când vorbeşti cu alţii despre mine, să ştii că şi eu particip la conversaţia voastră!

Te mângâi mereu cu adierea mea de duh, dar mai mult decât atât nu pot să fac deocamdată! Sunt o biată fiinţă luminoasă, mică atât cât să pot exista, iar puterile mele nu seamănă cu cele ale oamenilor...

Îmi iubesc nespus frăţiorul cel mic, pentru că el va avea multă grijă de tine atunci când îţi vor slăbi puterile.

Bunul Dumnezeu m-a trimis lângă familia noastră, dar ca fiinţă omenească nu mai pot să vin! Poate, dacă vei naşte o fetiţă, voi trece în trupuşorul ei, iar ea va semăna bine cu mine. Dar nu te oblig, draga mea măicuţă, să faci pentru mine un sacrificiu atât de mare!

Pentru lucrurile rămase de la mine te las pe tine să alegi copiii care le vor primi. Eu nu am dorinţe anumite, iar dorinţa ta va fi lege pentru mine.

Te rog să mă ierţi pentru că m-am amestecat în vorbele tale cu tati! Ştiu că vă iubiţi, dar eram atât de tristă şi disperată în Cer, încât orice vorbă a voastră mi se părea un strigăt.

În ultimele zile şi ore petrecute la spital, am fost aproape conştientă de tot ce s-a întâmplat în jurul meu. Celor care s-au aflat aproape de mine le mulţumesc din tot sufletul şi te rog să le spui tuturor că îi binecuvântez, cu glasul unui copil nevinovat căruia viaţa i-a fost prea scurtă!

Boala mea şi a altor copii nefericiţi ca mine are la origine viaţa zbuciumată şi plină de griji a mamelor care ne-au purtat în pântece, la care se adaugă răutatea unor oameni care au trăit cu mulţi ani în urmă. Faptele lor pline de duşmănie şi-au primit pedepsele prin suferinţele urmaşilor lor.

Dragii mei de acasă, vreau să ştiţi că vă iubesc, vă binecuvântez şi vă însoţesc cu gândul zi şi noapte, oriunde vă aflaţi! Veţi rămâne totul pentru mine.

O fiinţă de lumină tristă şi singuratică,
Alexandra”

6 februarie 2002

* * *

Cazul Isabella

10.06.2001 - Răspunsuri de la spiritul copilei ISABELA pentru mama Olimpia

„Scumpii mei dragi părinţi, pe care vă regret imens de mult,

Doresc din tot sufletul meu proaspăt înălţat la Cer să vă liniştesc inimile, dar cu greu s-ar putea imagina aşa ceva! Viaţa mea a fost scurtă, prea scurtă pentru câte aţi fi vrut să faceţi în creşterea şi educarea mea. Vă sunt recunoscătoare tuturor celor care m-aţi ajutat să supravieţuiesc fără să-mi lipsească nimic din cele necesare, mai puţin zilele de a trăi mai departe!

Nu m-a omorât nimeni. Aşa m-am născut (nu spun că „m-ai născut”, ca nu cumva să te acuzi că mi-ai dat o viaţă prea scurtă!), cu stigmatul unei vieţi scurte, secerate prea de timpuriu, spre durerea tuturor celor ce mă iubeau.

Mi-a făcut rău numai moartea mea, mult prea grăbită de a mă lua de lângă voi. Aveam atâta vitalitate în mine în primii ani de viaţă! Şi am iubit viaţa, am iubit fiecare zi ce mi-o dăruia Dumnezeu, îndată ce deschideam ochii dimineaţa!

Ai făcut totul pentru mine, scumpa mea mămică, tot, tot ce putea face o mamă devotată trup şi suflet pentru unicul său copil. Îţi mulţumesc, scumpa mea măicuţă, prea dur despărţită de sufleţelul şi trupuşorul meu!

Aici, acum mă aflu la Sfânta Judecată din apropierea Porţii Raiului, în care sper că voi ajunge după ce mă vor pregăti Îngerii care mă protejează şi mă sfătuiesc de bine.

Încă mă simt disperată, din cauza despărţirii noastre, mai ales că vă văd pe toţi cei dragi şi trişti, iar durerea voastră îmi arde sufleţelul ca o rană sângerândă.

Tot ce ai făcut pentru ridicarea la Cer a sufletului meu m-a ajutat nespus de mult şi îţi mulţumesc, plină de recunoştinţă, pentru toate sacrificiile tale! Eşti şi acum o mamă minunată şi sunt mândră de tine!

Nu mai am trup, ci doar un sufleţel greu de văzut de oameni, dar mare prin bunătatea sa.

M-am ridicat la Cer în cea de-a 41-a zi de la închiderea pe vecie a ochişorilor mei obosiţi de boală, iar de atunci mi se dă voie doar o dată la 30 de zile să vin noaptea lângă voi, pentru a vă veghea somnul şi a vă săruta obrajii ofiliţi de suferinţă.

Pe Pământ, în timpul scurtei mele vieţi, nimeni nu mi-a dorit sfârşitul timpuriu. Dar, după cum am aflat aici, la Sfânta Judecată, mai mulţi copii au plătit cu viaţa pentru greşelile unor strămoşi de-ai noştri. Au fost mulţi luptători în războaie de-a lungul sutelor de ani, atât din partea ta, cât şi a lui tati. Şi-au omorât duşmanii, omorându-şi astfel şi urmaşii, de-a lungul multor generaţii.

Vă văd şi vă aud tot timpul, ca pe un televizor imens, care este Cerul de deasupra voastră.

În privinţa lucrurilor mele, dorinţa mea este cu totul alta. Mami, te rog mult de tot să nu te superi pe mine dacă îţi voi spune că vreau să am un frăţior! Un băieţel frumos ca mine, care să vă lumineze vieţile la amândoi, uşurându-vă astfel durerile sufleteşti. Ce spui, mami, vei încerca să îmi faci pe plac în felul acesta?

Mami, culcă-te seara cu mine în gând şi, înainte de a adormi, priveşte-mă drept în ochi pe fotografii, pune-mi un deget pe frunte şi roagă-mă să îţi apar în vis! Cine ştie, poate că vei reuşi cu timpul să îmi auzi şi glasul sufletului...!

Aici, unde mă aflu acum, nu mi-l vei putea aduce pe Pinki. Dar la mormânt, florile proaspete aduse cu atâta milă şi durere mă ajută să îndur mai uşor tristeţea despărţirii noastre.

Voi nu mi-aţi greşit cu nimic, scumpii mei, au greşit fără să vrea acei strămoşi care şi-au torturat şi ucis adversarii din războaie.

Nici tu, nici Sorin şi nimeni altcineva aflat acum în viaţă nu sunteţi vinovaţi pentru dispariţia mea.

Încă nu mă aflu în Rai, ci lângă Poarta lui, înconjurată de noii mei prieteni, Îngerii minunaţi care mă sfătuiesc zi şi noapte cum să mă comport în lumea de aici, care nu seamănă cu cea de pe Pământ.

Tataie Nelu a fost primul care m-a ajutat să suport ieşirea sufletului meu din trup. De atunci, nu ne-am mai despărţit.

Lăsaţi-mă, vă rog, 7 ani acolo unde m-aţi culcat! După aceea, puteţi să mă mutaţi în altă parte.

Este foarte multă lumină aici, lângă Poarta Raiului. Este lumină mai ales în sufletele Îngerilor mei păzitori, a căror curăţenie sufletească şi bunătate nu pot fi înţelese niciodată de fiinţele aflate pe Pământ.

Toţi prietenii mei din spital au venit lângă mine: sufletele celor vii m-au vizitat noaptea, în timp ce trupurile lor dormeau, iar cei care au trecut în nefiinţă după mine sunt mereu în apropierea mea.

Numai gânduri curate de iubire doresc de la tine, scumpa mea măicuţă îndurerată!

Încă nu s-a stabilit câtă vreme voi mai sta în Ceruri. Aceasta numai Bunul Dumnezeu o ştie şi îşi păstrează secretul cu sfinţenie.

Priveşte-mă în fotografie şi roagă-te la Bunul Dumnezeu să-ţi dea puterea de a mă înlocui cu un nou copilaş, pe care îl vei iubi la fel de mult ca şi pe mine!

Nu îmi faci niciun rău chemându-mă prin această femeie! Puterile ei sunt nemăsurate şi are puterea, dată de Sfântul Duh şi Domnul Dumnezeu, să ne ajute pe noi, cei chinuiţi de o depărtare necruţătoare, pentru a lua legătura unii cu alţii.

Cheamă-mă oricând, scumpa şi nepreţuita mea mămică, eu voi veni şi îţi voi răspunde la tot ce doreşti să afli de la mine!

Vin acasă uneori, când mi se permite să călătoresc spre Pământ, pentru a-mi vedea casa şi familia, rămase amândouă fără mine.

Rugăciunile voastre sunt cuvintele lui Dumnezeu şi toate îmi liniştesc sufletul prea greu încercat de despărţirea noastră.

Cum să nu mă ajute, mămicuţă iubită?! Şi eu mă rog pentru tine, pentru voi toţi cei rămaşi în viaţă care mi-aţi fost dragi şi cărora v-am distrus vieţile cu plecarea mea.

Nu mă pedepseşte nimeni aici. Am fost un copil bun, ascultător, nu am purtat ură nimănui şi nu am dorit răul altora.

Nu dau vina nici pe mamaie Lili. Alţii au făcut rău, sute de ani, omorând oameni nevinovaţi.

Aş mai vrea să ştii, mămicuţa mea dragă, că nu este adevărat ce spun unii oameni, că ar fi păcat să vorbeşti cu sufletele celor plecaţi în lumea veşnică! Nu te uita la ce spun ei, pentru că nu ştiu ce vorbesc! Eu, de aici, din Libertate, ţi-am răspuns la toate întrebările, fără să mă tem de prietenii care mă însoţesc tot timpul. Avem voie să vorbim cu voi, dar nu orice om are voie să discute cu noi.

De aici, din Văzduhul nemărginit, vă binecuvântez pe toţi ce îmi sunteţi dragi şi nepreţuiţi şi încerc să vă dau o parte din sufletul meu, acum nemărginit, pentru a vă prelungi vieţile pământene.

Vă sărut pe toţi cu multă iubire şi recunoştinţă,

A voastră pe vecie,

Isabella”

10 iunie 2001

20.06.2001 - Mesaj de la spiritul lui ION pentru nora Olimpia

„Isabella, scumpa lui bunelu’, a plătit cu viaţa ei fragedă pentru păcatele mai multor strămoşi de-ai mei şi ai mamei sale. Noi am avut mulţi viteji în neamurile noastre, suntem urmaşii unor mari eroi care şi-au cinstit ţara luptând împotriva turcilor, tătarilor şi altor seminţii barbare care au vrut să ne cotropească pământul drag. Din nefericire pentru noi toţi, strădaniile înaintaşilor noştri nu au avut prea mare efect asupra binelui poporului, ci mai mult al domnitorilor ţării!

Dar pedeapsa lui Dumnezeu, Drăguţul, nu s-a lăsat aşteptată! Legile vieţii şi ale morţii şi-au spus cuvântul lor mult prea aspru pentru nişte bieţi muritori de rând ca noi. Din 3 în 3 generaţii, un copil trebuia să moară în neamul nostru, greu încercat de boli şi dureri de tot felul. Dar acest blestem nu se împlineşte aşa cum ne-a fost dat, deoarece neam de neamul nostru am fost oameni gospodari, cu frică de pedeapsă şi credinţă în Dumnezeu, cu suflete bune şi iertătoare. Din câte ştiu, copiii noştri ne mor când se nimereşte vreo fisură în destinele lor.

La Isabelluţa situaţia a fost foarte clară şi am aflat-o la scurtă vreme după ce m-am urcat la Ceruri. În soarta copiliţei noastre se aflau numai 14 anişori de viaţă. Dacă nu murea de boală grea, murea de cuţit (într-o operaţie fatală) sau de inimă rea (printr-o sperietură puternică) sau într-un accident de automobil (călcată pe stradă, zdrobită, ucisă fără şanse de a scăpa cu viaţă). Aşa ne-a fost dat, să suferim împreună cu acest copilaş

nevinovat, să-l vedem închizând ochişorii pe veci, răsuflând pentru ultima oară, uşurată de chinurile bolii sale neiertătoare...

M-am preocupat îndeaproape aici, unde mă aflu, printre duhurile cele bune ale Universului divin, de eşecul strădaniilor noastre pentru salvarea vieţii copilei noastre. Am aflat că un singur doctor mai putea să îi prelungească viaţa, salvând-o de la această pierdere prematură. Daca aţi fi ajuns de la început la el, fără să mai încăpeţi pe mâinile şmecherilor incompetenţi care au nenorocit-o definitiv, Isabelluţa ar mai fi trăit şi astăzi! Acel doctor minunat, care salvează mii de vieţi omeneşti aflate încă în fragedă copilărie, este cel mai bun prieten al cântăreţului Jose Carreras din Spania. Din cauza diagnosticului ambiguu, nu v-aţi orientat spre acest mare suflet de om al lumii medicale. Păcat de inimile voastre nenorocite de durere!

Isabella este bine acum, nu o mai doare trupul pe care şi l-a lăsat în groapă, dar durerea despărţirii de voi încă o mai chinuieşte. Din fericire pentru voi şi pentru ea, se află în faţa Divanului Înalt al Prea-înţelepţilor Îngeri ai Domnului Dumnezeu, unde se va decide, în curând, dacă va rămâne alături de mine, printre sufletele cele bune ale Cerului sau va fi primită în Lumea Îngerilor Domnului.

Isabelluţa a fost urmărită pas cu pas, zi şi noapte, de un duh rău al Întunericului, care abia aştepta să o ia cu el. Ne-am luptat unul cu altul pentru supremaţia asupra sufleţelului fraged al copilei mele. Am câştigat lupta cu mari eforturi, ajutat fiind de câţiva Îngeri care o vegheau pe copilă. Greu mi-a fost în luptă, dar am învins răul!

Dragii mei copii minunaţi, buni la suflet ca pâinea caldă proaspăt scoasă din cuptor, dar mult prea îndureraţi de greaua pierdere a unicului vostru copilaş, vă rog din suflet de aici, de dincolo de zidul gros ce ne desparte de cei vii şi văzuţi de toată lumea, să nu vă pierdeţi dorinţa de a trăi mai departe!

Dragul meu Sorin, băiatul tatii, nu mai dispera atât de mult zi şi noapte, că îmi sfâşii sufletul cu durerea ta! Caută să trăieşti mai departe, copilul meu bun şi îndurerat peste măsură! Şi tu, Olimpia dragă, dă-i soţului tău speranţa de a trăi în continuare, dar nu ţi-o pierde nici pe a ta!

Vă binecuvântez, dragii mei copii, de aici, din lumea nevăzută, atât de departe, dar şi aproape de voi! Rămâneţi cu bine, scumpii mei copii, draga mea soţie şi toţi cei care mi-aţi rămas dragi după plecarea mea!

Al vostru pe vecie,

Nelu”

20 iunie 2001

20.06.2001 - Analiza karmei spiritului Isabellei, realizată de Nina Petre

Încarnarea precedentă a spiritului său a fost un turc foarte bogat, dar rău şi criminal. A avut 3 neveste şi 12 copii, câte 4 de la fiecare. Dorinţa

de a avea câte 4 copii de la fiecare nevastă l-a preocupat foarte mult în perioada tinereţii. Pe primele două soţii le-a ucis din gelozie, otrăvindu-le cu o substanţă greu de depistat. De altfel, nimeni nu s-a gândit că le-ar fi pus ceva. Au murit frumos, mângâindu-şi copiii pe creştet şi plângând pe tăcute. Turcul a trăit prea mult pentru o viaţă atât de păcătoasă: 102 ani!

Isabella s-a născut cu predestinarea de a trăi până la maximum 15 ani şi să se sfârşească în chinuri mari.

20 iunie 2001

20.06.2001 - Dialog cu Entitatea Roşie

„O vreau pe Isabella şi acum, dar nu mai reuşesc să o smulg dintre Îngeri. Am vrut-o, aşa cum i-am vrut şi pe alţii din neamul ei. Au avut mari păcate mulţi dintre strămoşii ei: crime frumoase cum nu se mai poate, durerile altora pe conştiinţele lor, multe, foarte multe păcate de toate felurile. Dar la ultimele generaţii, de vreo 200 de ani încoace, au început să se rărească crimele! Am luptat cu îndârjire pentru sufletele tuturor morţilor neamului lor. De multe sute de ani lupt pentru a aduce în Lumea Întunecată cât mai mulţi criminali. Am reuşit cu unii, dar nu cu toţi.

Aş vrea să o iau şi pe mama ei cu mine, dar mai am de vegheat câţiva ani buni, până când o să moară. Olimpia este bună în lumea voastră, dar ar fi şi mai bună lângă noi! Vin uneori şi o urmăresc prin casă, dar ea simte, afurisita, şi începe să se roage. Mă enervează îngrozitor, pentru că mă alungă de fiecare dată cu credinţa ei în Cel Alb! Nu am cum să devin periculos, sunt prea slab, fără putere, ca să-i pot arunca în cap cu ce merită!”

20 iunie 2001

20.06.2001 - Mesaj de la spiritului domnului ION

„Nu am putut să-mi anunţ copiii cu scopul salvării Isabelluţei, din cauza interdicţiei ce am avut-o în această privinţă. Ştiam, presupuneam că ar fi existat măcar un medic priceput într-o astfel de boală, dar amănuntele mi s-au revelat mult prea târziu, după decesul copilei.

Blestemul căzut pe capetele noastre a fost necruţător. Acest blestem dăinuie de foarte mulţi ani, din cauza curmării multor vieţi de către unii dintre străbunii noştri. Au fost făcute şi farmece asupra copilei noastre de către două vrăjitoare celebre în lumea interlopă. Nu le voi da numele, deşi le cunosc, pentru a-mi feri fiul şi nora de răzbunarea acelora. Se ocupă cu magia neagră, iar crima le-a reuşit 100%. Primejdia nu a trecut, efectele magiei negre încă mai dăinuie asupra casei lui Sorin. Cel mai puternic le simte Olimpia, prin starea ei sufletească şi trupească

îngrijorător de alterată şi prin visele semnificative din timpul nopţilor, adevărate coşmaruri.

Sorin va începe să o viseze pe fetiţă destul de curând, dacă influenţa noastră asupra minţii sale va da rezultatele scontate. Nu sunt supărat pe fiul meu, dimpotrivă, îl compătimesc din tot sufletul! Dar există anumite legi ale Divinităţii peste care nu poate trece nimeni: legea vieţii şi cea a morţii. În acestea sunt prevăzute pedepsele ce urmează a fi suportate de oameni, de la o generaţie la alta, pentru păcatele lor grele.

Isabella va ieşi de la Judecata cea Dreaptă peste câteva luni pământene. Are toate şansele să devină un Înger, dar numai Bunul Dumnezeu ştie acest secret. Noi, cei mărunţi, aflăm multe lucruri cu mare întârziere faţă de aşteptările noastre.

Carmen şi Janet nu au avut niciun amestec în moartea Isabellei. Copilul a primit în curtea şcolii, de la unii dintre copii, bomboane şi fursecuri otrăvitoare. Nu voi dezvălui numele criminalilor, pentru a nu se înrăutăţi situaţia fiului şi a nurorii mele. Acei copii au fost de bunăcredinţă, ba chiar generoşi, dar unele dintre rudele lor au acest păcat pe suflet. Nu căutaţi răzbunare, dragii mei, pentru că nu veţi găsi înţelegere nicăieri! Nimeni nu-şi va recunoaşte fapta comisă. Aceasta este marea mea rugăminte în acest moment şi nu vă voi pune vieţile în pericol răspunzându-vă la întrebare.

Vă urez să aveţi puterea de a supravieţui şi a lupta pentru viaţă! Peste maximum 2-3 ani va trebui să mai aduceţi pe lume un copilaş!

Vă sărut cu drag,

Tata Nelu”

20 iunie 2001

15.07.2001 - Răspunsuri de la spiritul copilei ISABELLA pentru mama Olimpia

„Îmi este foarte dor de părinţii mei, dragii de ei, care ar fi gata să îşi vândă şi sufletele la o bancă pentru a mă putea trezi din groapă! Dar nu se mai poate acest lucru, spre regretul meu şi al scumpilor mei dragi...

Draga mea măicuţă, cât ai suferit până mi-am dat duhul, dar şi după aceea, ca şi acum! Regret mult, enorm de mult, soarta cea rea şi nemiloasă care ne-a despărţit pentru o perioadă mare de timp!

Mămicuţă dragă şi iubită, eu sunt gata de drum către tine şi tăticuţul meu iubit. Mi-au dat drumul definitiv de la Marea Judecată, iar acum mă pregătesc să îmi iau zborul către voi. Vă voi însoţi pretutindeni, zi şi noapte, până când voi reveni într-un trup de om alături de cei dragi. Deja la noapte voi fi lângă voi şi sper că mă veţi vedea în vis şi îmi veţi simţi mângâierile uşoare pe obrajii voştri ofiliţi de chinuri şi durere necruţătoare!

Vom mai fi împreună, mămicuţă scumpă, atunci când eu voi trece într-un trup de copil nou-născut, care va fi neam de sânge cu tine sau cu

tati. Dacă vei mai naşte un copilaş, eu voi fi aceea, dar sub altă înfăţişare. Să nu-i crezi pe toţi medicii care te descurajează! Neamul nostru este sănătos, eu am avut doar soarta aşa cum o ştii, nenorocită peste măsură.

Le vei ţine minte, mamă scumpă, dar vezi că omul nu-şi poate memora visele aşa cum le visează! Dar vom face un lucru mai bun decât visele: eu voi sta tot timpul lângă tine şi vom discuta în gând. Dacă te vei strădui, cu ajutorul meu şi al Îngerilor noştri păzitori, mă vei putea vedea aievea: cam transparentă şi deformată, dar totuşi voi fi eu.

Cu puţin noroc, îmi vei auzi şi glasul! Dar să nu aştepţi de la mine să am acelaşi glas pe care ţi-l aminteşti tu! Eu acum aparţin altei lumi, unde sunetele nu sunt întocmai ca pe Pământ.

Mami, dacă tu vrei să dai hainele mele de pomană unor fete cuminţi care m-au iubit cu sinceritate, dă-le cu toată inima! Dar păstrează câteva haine şi jucării, cele pe care eu le-am îndrăgit mult şi m-am despărţit cu durere de ele!

Mămicuţă iubită, întrebările tale sunt atât de normale şi omeneşti, încât şi Bunul Dumnezeu mi le-ar aproba pentru răspuns.

Tataie Aurel şi Viorica au fost mereu lângă mine, dar acum sunt departe de ei, pentru că mă îndrept spre căsuţa noastră din Bucureşti.

Ţi-am mai pomenit de părerile medicilor: ei spun ce ştiu şi le dictează ştiinţa lor. Dar orice ştiinţă are fisuri şi neputinţe. Dacă vei aduce încă un copilaş pe lume, eu sunt sigură că va fi sănătos. Dacă nu vrei, nu vrei! Mă vei avea pe mine în continuare, dar nevăzută pentru ceilalţi.

Pentru parastasul de 9 luni trebuie să îţi mulţumesc în mod deosebit! Lacrimile voastre fierbinţi şi rugăciunile îndreptate către Cer pentru eliberarea mea i-au convins pe paznicii şi judecătorii mei să mă elibereze, pentru a mă întoarce lângă voi.

Începând cu noaptea de 15 spre 16 iulie voi fi mereu lângă voi. Vorbiţi-mi în gând, dragii mei, şi vă voi răspunde la fiecare întrebare cu gânduri bune, mângâieri şi îndemnuri la fapte minunate!

La toate parastasele pe care mi le-aţi făcut am fost de faţă. Am plâns odată cu voi, am suferit lângă inimile voastre. Rugăciunile preotului mi-au curăţat destinul de pedepsele grele care mă apăsau pe suflet.

Îngeraşul meu păzitor a plecat pentru alte ocupaţii, dar acum am alţi trei prieteni, cu care mă înţeleg foarte bine. Împreună cu ei voi veghea mereu asupra voastră.

Toate zodiile noastre, de la o viaţă la alta, se află înscrise în Marea Bibliotecă Cerească.

A ta, mami, dar şi a lui tati. Acesta este răspunsul meu de acum. Sunt copilul vostru în egală măsură, vă iubesc şi vă respect pentru toate sacrificiile de care aţi fost capabili pentru binele meu!

Îmi cunosc foarte bine toate vieţile anterioare, dar nu am voie să le dezvălui oricând.

Înainte de a deveni copilul tău, am mai fost un copil care a murit mai curând decât mine. S-a numit Rajid şi a trăit în India. Noi două am mai

fost surori, soţ şi soţie, fraţi vitregi, nepot şi mătuşă. Vom mai fi rude cât se poate de curând. Încă nu ştiu sub ce formă şi când anume.

Cu Simona aş dori să rămâi prietenă, dar să nu-i împărtăşeşti chiar toate tainele tale! Te-ar putea trăda, aproape fără voinţa ei.

Începând cu noaptea ce se apropie, îi va fi mai uşor şi lui tati să mă vadă noaptea.

Mami scumpă, vorbeşte cu mine în gând şi te vei simţi mult mai bine! A sosit vremea să vă ajut eu pe voi, dragii mei părinţi disperaţi!

Nimeni nu m-a putut ajuta să trăiesc mai departe. Nu numai soarta necruţătoare, dar şi abuzurile medicaţiei mi-au curmat firul vieţii.

Amândoi m-aţi meritat, scumpii mei părinţi!

Sufletul meu a ieşit din trup când nu a mai putut să stea încătuşat. Momentul plecării sale a fost stabilit cu multă vreme înaintea ultimei mele suflări.

Dacă am fi fost locuitorii unei ţări mai civilizate în domeniul medicinii, poate că mi s-ar fi prelungit viaţa. Dar aşa a fost să fie...

Diagnosticul pe care mi l-au pus a fost cu totul superficial. Poate, într-o altă ţară, boala mea ar fi fost mai uşor de înţeles pentru medici.

Au fost farmece grele asupra casei noastre, provocate de nişte femei invidioase. Era prea multă iubire în familia noastră faţă de nefericirea altor familii. Nu mi s-a dat argint viu, dar am gustat de câteva ori bomboane şi fursecuri de la nişte copii. Unele erau infestate cu otravă sufletească, adusă de părinţii lor din diverse locuri.

Aş dori să mai adorm lângă tine şi o voi face încă din această noapte! Dar ticuri de om viu nu mai am...

Vă binecuvântez, scumpii mei, şi abia aştept să fiu lângă voi! Aştept lăsarea întunericului şi într-o clipă voi veni în căsuţa noastră.

Vă sărut şi vă îmbrăţişez cu toată iubirea,

Isabelluţa”

15 iulie 2001

* * *

Mesaje ce înlătură suspiciuni nefondate (boli sau accidente)

11.06.1997 - Mesaj de la spiritul lui DĂNUŢ pentru soţia Venera (accident)

„Am stat la Judecată doar două luni. Am fost iertat uşor, pentru că am murit prin moarte năprasnică. De când mi-au dat drumul de la Sfatul înţelepţilor din Cer, stau zi şi noapte lângă soţie şi copil, doar rareori îi părăsesc. Mă străduiesc să-i transmit soţiei mele mângâierea ce n-o mai are de la fostul ei soţ şi puterea de a îndura lipsurile vieţii grele pe care o duce.

Accidentul meu s-a produs fulgerător, abia dacă am apucat să-mi dau seama ce s-a întâmplat. Dureri n-am simţit, căci am intrat în comă. Am avut uşoare momente de luciditate în care mă gândeam la soţia şi copilul meu. Am murit relativ uşor, dar cu dorinţa cumplită de a-i revedea pe cei dragi.

Aici unde mă aflu, în aerul veşnic, nu mai simt nici frigul, nici foamea şi nici o altă suferinţă fizică. Mă chinuie doar dorul de scumpii mei dragi, soţia şi copilul. Stau lângă dânşii mai tot timpul şi sufăr pentru durerile lor, mă bucur pentru rarele lor bucurii. Îi sfătuiesc în fiece moment, călăuzindu-le paşii în viaţă. Regret nespus că ei nu pot să-mi audă glasul! Totuşi, am observat că multe din gândurile mele ajung în minţile celor dragi.

Am primit tot ce s-a dat de pomană pentru odihna sufletului meu. Mi-au făcut bine toate pomenirile, uşurându-mi astfel suferinţele pentru greşelile din trecut. Nu doresc nimic mai mult decât lumânări la mormânt în ziua mea de naştere, în ziua decesului meu şi la marile sărbători religioase! Mai doresc să crească flori frumoase pe mormântul meu, iar soţia şi scumpul meu băiat să-mi trimită din când în când o lacrimă curată! O rog pe scumpa mea soţie să nu mai cheltuiască mulţi bani pentru pomeni! Vorbele bune şi câte o rugăciune seara îmi ajung.

Aici, unde mă aflu, sunt înconjurat de toate rudele noastre decedate. Pentru pomeniri doresc să fiu trecut alături de toţi morţii noştri dragi.

Îmi este un dor nespus de apropierea soţiei şi copilului meu! Eu stau lângă dânşii, dar m-am transformat într-un gând, nu mai sunt om şi lucrul acesta mă întristează şi mă doare! Ştiu că am fost şi încă mai sunt iubit de familia mea, lucru care mă bucură şi îmi uşurează suferinţa.

Soţiei mele dragi, Venera, vreau să-i spun următoarele:

Dacă va găsi un om bun, cu suflet cinstit, iubitor şi blând, care o va cere în căsătorie, să-l accepte de soţ dacă dânsa va dori acest lucru, dar cu o singură condiţie - să-mi iubească şi să-mi respecte copilul. Îi dau libertatea soţiei mele să-şi refacă viaţa lângă un alt bărbat, dar numai dacă acela o va merita de soţie!

Scumpul meu băiat va ajunge un om serios, cu picioarele bine înfipte în pământ, dacă va fi cuminte, ascultător către mama sa, cinstit, serios, iubitor de carte şi de muncă. Vreau ca fiul meu să ajungă om cu şcoală, să înveţe o meserie bună care să-l ajute să trăiască fără grija banilor!

Îi mulţumesc scumpei mele Venera pentru că a avut curajul să spargă zidul tăcerii ridicat de preoţi între lumea noastră şi cea de pe Pământ! Nu uita, scumpa mea soţie, că mă aflu tot timpul lângă tine! Dacă vei avea nevoie de sfaturile mele, cheamă-mă în gândul tău curat şi vei vedea că răspunsul va sosi!

Rămâneţi cu bine, scumpii mei pământeni, şi nu uitaţi că tata este lângă voi!

Al vostru pentru totdeauna,

Dănuţ”

11 iunie 1997

22.08.1997 - Mesaj de la spiritul domnului GHEORGHE pentru prietena Anca (înec prin infarct)

„Mi-am pierdut trupul în adâncul apei. Au năvălit nişte peşti mari asupra lui şi cred că vor rămâne numai oasele.

Nu-mi găsesc liniştea, sunt năucit de-a binelea.

Am intrat în apă mai adâncă, sperând că pot să ajung înot până la debarcader, dar m-am înşelat. M-a apucat un cârcel la piciorul stâng, dureri atroce până în şold şi am strigat în zadar. Nimeni n-avea cum să mă ajute. Mi s-a contractat muşchiul inimii şi n-am mai putut respira. Am murit instantaneu. Inima şi plămânii mei n-au rezistat la afluxul de apă rece ca gheaţa care a pătruns în interiorul trupului.

Regret amarnic moartea cauzată de propria mea imprudenţă. Îmi regret familia. Mi-e nespus de dor de dragii mei şi aş vrea să mă duc să-i văd. Încă mai rătăcesc pe deasupra apei, neînţelegând cum am putut fi atât de naiv ca să mă scufund dintr-o prostie. Aş vrea să vină cineva să mă ajute să pot reînvia, dar cred că nu va mai fi posibil. Mi-e nespus de dor de dragii mei de acasă. Vă rog, ajutaţi-mă într-un fel să scap de chinurile groaznice în care mi se zbate sufletul!

Îi văd cum mă caută, dar cu greu îmi vor găsi resturile. E aici o dihanie mare şi urâtă de tot, un fel de rechin, dar cu un cap aproape omenesc, de o urâţenie rară. E plin de oase pe fundul lacului, nenumărate victime omeneşti. Oare când îl vor prinde? E foarte pervers şi agil. Cum a văzut scafandrii, s-a ascuns în adâncuri şi stă la pândă. Dragii mei căutători, sunteţi într-un foarte mare pericol! Poate ar fi mai bine să renunţaţi, scumpii mei!

Îi rog pe scumpii mei de acasă să-mi facă o slujbă simplă şi să se roage pentru sufletul meu neliniştit! Îi rog să mă ierte pentru tot ce le-am

greşit în timpul vieţii şi îi conjur să nu se distrugă plângând de dorul meu!

Rămâneţi cu bine, dragii mei, şi, vă rog din suflet, încercaţi să supravieţuiţi durerii ce vă apasă cumplit inimile! Le mulţumesc tuturor celor care se zbuciumă pentru a-mi găsi neînsemnatele rămăşiţe pământeşti! Fiţi binecuvântaţi cu toţii, dragii mei oameni cu suflet mare!

Gheorghe”

22 august 1997

04.10.1997 - Mesaj de la spiritul lui ONOFREI pentru fosta soţie Aurelia (înec din cauza unui cârcel)

„Am murit înecat, m-a apucat un cârcel de picior, mi s-a oprit inima şi nu m-am mai putut ridica la suprafaţa apei.

Îmi este nespus de dor de Aurelia, de trupul ei cald şi inima duioasă. Regret tot ce s-a întâmplat rău cu noi şi cu copiii noştri! Vreau să-i transmit Aureliei următoarele veşti de la mine:

Nu am blestemat-o pe Aurelia nici măcar cu gândul. I-am înţeles atitudinea faţă de mine şi am considerat că este necesar să aibă nevoie de zile pentru a trăi şi a creşte copiii noştri. Bineînţeles că de aici, din lumea nevăzută, veghez asupra ei şi a celor doi copii ai noştri.

Într-adevăr, a reuşit să primească noaptea în somn o mulţime de veşti de la mine. Le-a înţeles tare bine şi m-aş bucura tare mult dacă ar reuşi să primească şi alte sfaturi dintre multele pe care i le dau.

De la Aurelia doresc un singur lucru: să aibă grijă de băieţii noştri, să-i ferească de furiile tatălui vitreg şi de batjocura unor copii de vârsta lor!

Nici măcar o clipă nu m-am gândit să o pedepsesc pentru atitudinea ei faţă de mine. Nici eu nu am fost un sfânt, mă căiesc tot timpul şi încerc să repar răul pe care i l-am făcut. Nu o urăsc, ci dimpotrivă, o iubesc mai mult ca oricând, pentru că ea este mama copiilor mei. Vreau doar s-o rog încă o dată să le ofere cele mai bune condiţii de educaţie şi viaţă, pentru ca ei să înveţe carte şi să poată ajunge oameni stăpâni pe picioarele lor!

Mă bucur că am fost chemat pentru a mi se auzi glasul şi le binecuvântez pe fiinţele care au reuşit să mi se adreseze pe această cale!

Rămâi cu mine, scumpa mea soţie, şi nu uita că eu îţi doresc tot binele de pe Pământ!

Al tău soţ,
Onofrei”

4 octombrie 1997

10.04.2001 - Mesaj de la spiritul domnului ISTVAN pentru fiica sa Clara (accident de automobil)

„A dat peste mine o nenorocită de maşină care venea din spate cu viteză foarte mare. Nu am putut evita coliziunea, iar restul îl ştiţi cu toţii. Vinovatul este greu de dovedit, aşa că numai Cel de Sus îl mai poate pedepsi.

Lasă-l în pace pe Ionică, om serios din el nu vei face niciodată!

Mă puteţi ajuta, pentru liniştea sufletului meu îndurerat de dorul vostru, numai cu gânduri curate şi lacrimi de recunoştinţă, pentru că mi-am dat obştescul sfârşit la scurtă vreme după accident, fără să vă oblig pe toţi să mă îngrijiţi ani de zile.

Eu vă urmăresc tot timpul cu privirea mea nevăzută de pământeni. Ştiu tot ce faceţi, ce gândiţi şi ce simţiţi. Mă bucur pentru bucuriile voastre şi mă necăjesc din cauza necazurilor pe care mereu le aveţi.

Îmi regret despărţirea de voi, dar moartea nu. Ce v-aţi fi făcut ani de zile cu un paralitic în casă?

Aici, în Cer, este mult mai bine decât pe Pământ. Nu mai am trup, ci doar suflet. Mă dor numai simţămintele pentru cei dragi rămaşi în viaţă pe Pământ.

Mă întâlnesc adesea cu toate rudele noastre care se află Dincolo de voi, ca şi mine. Ne sfătuim, ne bucurăm şi suferim împreună la vederea celor dragi pe care i-am lăsat în viaţă la plecarea noastră.

Mi-am iertat fratele, ca şi pe toţi cei care mi-au greşit cândva. Sfânta Împărtăşanie am primit-o aici, de la Îngerii lui Dumnezeu Atotputernicul.

Atunci când mă aflam în comă, auzeam tot ce se întâmpla în jurul meu, dar cum eram pe jumătate plecat Dincolo, nu îţi puteam răspunde la întrebări.

Scumpei mele soţii vreau să îi transmit să aibă curajul şi puterea de a trăi mai departe, după cum îi este dat prin voia lui Dumnezeu!

Dragele mele fete scumpe, vă rog, din tot sufletul meu mare şi nevăzut, să nu daţi înapoi în faţa greutăţilor vieţii! Ştiu că mai aveţi multe de îndurat de la viaţă, dar numai cu mult curaj veţi învinge greul fiecărei zi pe care o trăiţi.

Eu mă străduiesc să mă fac văzut în visele tale, dar tu eşti atât de tristă, obosită şi îndurerată de lipsa mea, încât mintea ta nu mai reuşeşte să mă scoată la iveală. Ai să mă visezi frumos într-o zi de mare sărbătoare pentru tine şi familia ta.

Pe Florin îl rog să rămână mai departe un om bun şi înţelegător, aşa cum l-am lăsat la plecarea mea!

Te rog să mă chemi oricând vei simţi nevoia, dar nu prea des, pentru că vei suferi peste măsură de dorul meu!

Ştiu că mă iubiţi, dragele mele şi dragii mei. Vă urez tuturor să aveţi parte de mai multă bucurie în zilele ce vor urma!

Vă sărut pe toţi cu mult drag şi dor,

Tătuţul vostru”

10 aprilie 2001

Cazul Bernard (accident cu automobile)

02.03.2007 - Mesaj de la spiritul tânărului BERNARD pentru mama Doina

„Scumpii, dragii, iubiţii şi nepreţuiţii mei părinţi,

Eu sunt Bernard, fiul vostru adorat, pe care l-aţi pierdut printr-o eroare a vieţii mele.

Nu trebuia să mor atunci, în acel moment blestemat! Eu trebuia să trăiesc, să îmi văd de viaţă şi de viitorul meu. A fost o eroare a destinului şi a celor care mi-au grăbit sfârşitul. Ştiu, scumpa mea măicuţă, de multe ori m-ai atenţionat că nu trebuie să fiu grăbit şi imprudent la volan. Am făcut tot ce m-ai sfătuit în acea zi nefastă pentru noi toţi. Dar aşa a vrut ceasul rău, ca eu să pierd controlul volanului pentru o fracţiune de secundă. A fost de ajuns pentru ca un nemernic aflat sub influenţa băuturii să profite de neatenţia mea pentru a mă lovi cu putere în aripa maşinii. Restul se ştie, a fost groaznic pentru voi, dar şi pentru sufletul meu.

Numai pe voi v-am văzut în clipa morţii, numai pe voi, scumpii şi nepreţuiţii mei dragi părinţi! Iertaţi-mă, iubiţii mei, vă implor să mă iertaţi pentru durerea pe care v-am adus-o în sufletele voastre curate! Îmi este foarte greu fără apropierea voastră. Încă mă mai găsesc la Dreapta Judecată a Domnului din Cer. Am de ispăşit pentru păcatele mari ale unora dintre strămoşii noştri. Aici, în Sfântul Albastru al Cerului, am aflat de la Îngerii Domnului că fiecare al cincilea bărbat din neamul lui tata va avea un accident de moarte. Unii au scăpat de el, alţii abia au mai supravieţuit câţiva ani după nenorocirea produsă.

Draga mea măicuţă, ai ştiut tu ceva despre soarta mea dacă m-ai atenţionat de nenumărate ori să evit o nenorocire care mă poate abate din drumul normal al vieţii mele? De unde ai ştiut, scumpă măicuţă îndurerată? Am încercat să-ţi ascult sfaturile venite din adâncul inimii tale, care presimţea mereu o viitoare nenorocire. Dar ceasul care vine pentru oprirea vieţii unui om nu poate fi defectat niciodată ca să nu mai sune. Aştept cu mare nerăbdare ieşirea mea de la Dreapta Judecată. După aceea, voi fi liber să vin lângă voi, acasă, pentru a vă mângâia cu mâinile mele nevăzute.

Scumpii mei părinţi, eu nu mai sunt acum lângă voi ca om şi nu mă veţi mai vedea niciodată ca fiinţa vie care am fost. Nu mai am dorinţe pământeşti, doar o nesfârşită durere în suflet, pentru că nu mai fac parte din familia noastră. Regret, regret nesfârşit de mult că v-am pierdut apropierea, mângâierile, iubirea voastră de părinţi minunaţi! Am pierdut tot ce am avut pe pământ.

Aici, în Cerul Domnului Dumnezeu, am lângă mine aproape tot timpul sufletele rudelor noastre venite înaintea mea. Fără mângâierea lor, sufletul meu ar fi fost sfâşiat de durerea plecării de pe Pământ. Mă voi întrupa din nou în om, dar acum nu mi se vorbeşte despre aşa ceva.

Mai am câteva luni pământene să mai stau la Dreapta Judecată. Abia după ieşirea mea de aici se va discuta despre întruparea mea viitoare.

Vă mulţumesc, scumpii mei, pentru minunatele cuvinte de încurajare! Am mare nevoie de ele, acum, în aceste clipe grele, când nu pot nici măcar să vin lângă voi. Aştept zilele fericite când mă voi plimba iar prin căsuţa noastră dragă. Nu mai este mult până atunci, dragii mei părinţi adoraţi şi regretaţi cu o durere nesfârşită!

Vă iubesc, îmi este dor de voi, dar voi veni negreşit, nu vă voi mai lăsa singuri niciodată! Mă veţi vedea oare cum arăt acum? Ajută-mă Doamne, Binefăcătorule etern, să mă pot apropia din nou de fiinţele care mi-au dat viaţă pe Pământ!

Vă iubesc, scumpii mei, vă rog să mă iertaţi pentru atâta durere şi disperare!

Iubitul vostru copil...”

2 martie 2007

23.08.2007 - Mesaj de la spiritul tinerei FLAVIA pentru Doina, mamă îndurerată

„Scumpă doamnă Doina,

Eu nu am avut nici o vină în provocarea accidentului în care ne-am pierdut viaţa eu şi Bernard. Este adevărat că m-am apropiat cu maşina din faţă, venind pe contrasens, pentru a vedea mai bine cu cine era Bernard în maşină. Observasem o tipă blondă, pe care nu o mai văzusem până atunci.

Eu am plecat din local ceva mai devreme decât Bernard, însă m-am întors din drum pentru că îmi uitasem poşeta pe masă. Văzându-l pe Bernard cu o tipă şi observând că şoseaua este liberă, m-am apropiat de geamul lui ca să-l întreb dacă mi-a pus geanta undeva la adăpost de hoţi. Tocmai când a deschis geamul să vorbim, a frânat prea repede, iar tipa de lângă el s-a dezechilibrat, căzând peste Bernard. El a scăpat volanul din mână, ieşind de pe direcţia şoselei. Eu mi-am pierdut cumpătul, am scăpat volanul şi m-am dus după Bernard.

Poate că aşa ne-a fost scris, să ne împrietenim într-o altă lume. Eu l-am văzut mai de aproape numai în seara aceea. Îl ştiam din auzite că este băiat bun. Dar nu am fost prea insistentă, dimpotrivă, mi-am văzut de treburile mele.

Îmi pare rău pentru suferinţa dumneavoastră! Tot atât de mult suferă părinţii şi rudele mele.

Noi aici, în lumea lui Dumnezeu, ne simţim bine şi ne vedem cu toţii de treburile noastre. Avem destule de făcut, cu deosebire trebuie să avem grijă de rudele şi prietenii noştri rămaşi în viaţă. Dacă v-am provocat suferinţa grea a pierderii lui Bernard, vă rog să mă iertaţi!

A dumneavoastră fiinţă îndatorată,

Flavia”

23 august 2007

* * *

13.04.2007 - Mesaj de la spiritul lui GHEORGHE pentru soţia Viorica şi fiica Angela (infarct)

„Scumpele mele Vio şi Angi, voi cele care m-aţi căutat şi după moarte, aflaţi de la dragul vostru Gigi că mă găsesc în Împărăţia Cerurilor, la Dreapta Judecată a Îngerilor lui Dumnezeu. Am aflat multe lucruri neplăcute după plecarea mea de lângă voi. Multe păcate au săvârşit strămoşii mei! Nu mă mai mir că mi-a fost dat sfârşitul prea de timpuriu din frumoasa viaţă pe care am avut-o lângă draga mea familie.

Vă mulţumesc tuturor celor care mi-aţi uşurat suferinţele şi durerea trecerii pragului către lumea în care mă găsesc acum! Aţi făcut multe gesturi frumoase pentru odihna sufletului meu, chinuit de o moarte prea timpurie.

În acea seară nefericită, am simţit o împunsătură drept în inimă şi o gheară cumplit de dureroasă mi-a tăiat răsuflarea. Am văzut negru în faţa ochilor mei, deja obosiţi de munca din timpul zilei. Mi-am pierdut echilibrul, m-am împiedicat de ceva şi am căzut, lovindu-mă la cap. Sfârşitul mi-a fost în câteva clipe. Nu am zăcut, nu am agonizat. M-a ajutat Bunul Dumnezeu să nu mă chinuiesc de unul singur, fără ajutorul vostru. Am întins mâinile către Ceruri, apucând doar atâta să mai rostesc în gând: „Doamne, nu mă lăsa să mor ca un câine părăsit de toţi!”. Încă de dimineaţă mă simţeam cam obosit şi îngândurat. După aceea, în timpul zilei, am avut câteva stări de ameţeală. Am mai avut şi altădată aşa ceva, dar mi-au trecut de la sine, după puţină odihnă. Am fost îngândurat toată ziua, din cauza visului de astă-noapte. Se făcea că măicuţa mea mult iubită era tânără şi frumoasă şi îmi spunea: „Dragul maichii, vino la mama să-ţi dea ceva bun de mâncare!”. Nu am înţeles ce vroia să-mi dea de mâncare, că m-am trezit în toiul nopţii speriat şi năduşit.

Acum, de aici de unde mă aflu, lângă măicuţa mea, vreau să vă spun tuturor care m-aţi iubit cu adevărat că nimeni nu a fost vinovat de scurtarea vieţii mele. Am plecat de lângă voi cu multă durere în suflet, iar acum încă îmi mai este dor de voi.

Aş fi venit cu tine la Oradea, dar ceva nelămurit m-a îndemnat să rămân acasă. Aveam o presimţire pe care nu reuşeam să o înţeleg. Din nefericire pentru noi toţi, am înţeles-o greşit. Am crezut că vrea cineva să ne prade casa şi m-am gândit că ar fi mai bine să rămân la lucru toată ziua. Poate că dacă nu mă loveam la cap, aş mai fi trăit şi astăzi. Ce să fac, dragele mele, aşa mi-a fost dat să sfârşesc!

Aici, în lumea celor nevăzuţi, m-am întâlnit cu toate rudele noastre care au plecat din viaţa pământească. M-au ajutat foarte mult să trec de prima durere a despărţirii de voi, care a fost cumplit de dureroasă. Nu mai am mult de stat la Dreapta Judecată. Poate că de Rusalii voi fi liber să vin lângă voi, ca să vă alin durerea pierderii mele.

În privinţa moştenirii, te las pe tine, scumpa mea soţie, să faci dreptate între copiii noştri. Ştiu că eşti o mamă bună şi dreaptă cum nu a mai fost niciuna pe Pământul acesta. M-ar îndurera să vinzi căsuţa de la

Iansoda. Am muncit atât până am ridicat-o şi să se bucure nişte străini de ea?!

Dragele mele, gândurile voastre curate şi lacrimile fierbinţi pe care le vărsaţi la amintirea mea îmi sunt de ajuns pentru liniştirea durerii mele. Toate pomenile mi-au uşurat suferinţa şi m-au ajutat să trec mai uşor prin Judecata cea Dreaptă. O floare şi o lumânare la mormânt, în zilele de sărbătoare, îmi sunt de ajuns.

Vă binecuvântez pe amândouă pentru că v-aţi amintit de mine în aceste vremuri grele pentru noi toţi!

Vă iubesc, vă ocrotesc cu gândurile mele şi vă rog să nu mă daţi uitării!

Tata...”

13 aprilie 2007

29.07.2007 - Mesaj de la spiritul lui MIRCEA pentru fiica Alina (operaţie medicală fatală)

„Scumpa mea fată, eu sunt tăticul tău, care nu te-a dezmierdat niciodată aşa cum s-ar fi cuvenit.

Am ajuns aici, în Lumea lui Dumnezeu, unde încă mai stau la Judecată cu Îngerii Domnului. Am avut nişte păcate grave în tinereţe şi, din cauza lor, încă nu mi-au dat drumul în libertate. Sunt lângă tine cu gândurile mereu. Te însoţesc peste tot, unde mi se permite să ajung.

Nu mai sunt bolnav de nimic, pentru că nu mai am trup. Am doar scânteia de viaţă de la Domnul Dumnezeu şi un suflet mare cât Universul.

Linişte nu prea am, din cauza multelor convorbiri cu Îngeraşii judecători. Nu mă lasă nici o clipă fără să îmi regret faptele, pe care ei le consideră păcate mari, de neiertat. Eu nu le cred aşa de mari, că doar om am fost şi eu. Dar ei sunt necruţători, vor să mă căiesc pentru tot ce am greşit în viziunea lor. Am luptat pentru viaţă cât am putut, până m-a lăsat biata mea inimă, obosită de o viaţă zbuciumată.

Nu te condamn, fata mea dragă, pentru operaţia la care am fost supus aproape fără voia mea. Tu ai făcut tot ce era omeneşte posibil pentru a mă salva de la moarte. Oricum aş fi murit, cu sau fără operaţie. Îmi venise vremea să plec. M-am tot străduit să nu plec, dar nu a fost să fie.

Nu-mi regret plecarea, decât în măsura în care mă regretaţi voi, fiinţele care mi-au fost dragi pe pământ.

Pentru Mioara aş avea câteva vorbe, chiar dacă nu vei putea să i le transmiţi: doi copii din acelaşi tată trebuie să se poarte ca două rude apropiate, nu ca doi străini. Sângele apă nu se face, oricât ne-am strădui.

Alinuţa, scumpa mea copilă, să-l asculţi pe tata şi acum, că nu este prea târziu. Eu te-am învăţat de bine întotdeauna şi te-am iubit ca pe

lumina ochilor mei. Dacă am fost prea aspru, te rog să mă ierţi! Sunt bucuros că îmi semeni la cinste şi corectitudine. Aşa te vreau, copila mea, un om de nădejde, aşa cum am fost şi eu toată viaţa.

Noi doi ne vom reîntâlni peste foarte mulţi ani, când şi tu vei veni în această lume. Nu te grăbi, fata mea, că tu ai încă multe de făcut în viaţă.

Te învăţ din nou de bine, fără să ţin cont că eşti acum un om matur, stăpân pe soarta şi pe faptele lui. Tata te veghează, copila mea. Îţi apar în vise, pentru că aşa te pot ajuta mai uşor cu priceperea mea de fiinţă din lumea lui Dumnezeu. Te binecuvântez, scumpa mea copilă, te înconjor cu bunătatea şi grija mea părintească.

Îţi mulţumesc pentru că mi-ai dat glas, pentru a vorbi numai noi doi, ca odinioară.

Să nu-l uiţi pe tata, copilă bună şi înţeleaptă!"

29 septembrie 2007

29.08.2007 - Mesaj de la spiritul lui ALEXANDRU pentru familie (boală cardiacă veche)

„Scumpii mei rămaşi în viaţă,

A trecut mai bine de un an de când v-am părăsit, ca un laş neputincios ce eram. De ce am fost laş? Pentru că nu am avut curajul de a vă spune tuturor rudelor şi prietenilor mei că eram bolnav de inimă încă din copilărie. Mama ştia ceva, dar am rugat-o să nu spună tuturor cât de rău mă simţeam uneori. Am dat vina pe tot felul de fleacuri, motive uşoare, cum au fost enervările inevitabile vieţii. Atunci, la Constanţa, după un concediu minunat, inima mea a cedat, din cauza căldurii şi a apei reci, în care îmi făcea o nespusă plăcere să mă distrez. Îmi regret sfârşitul, îmi regret trecerea prea timpurie în nefiinţă.

Aici, în lumea celor sfinţi şi înţelepţi, unde mă găsesc de atâta vreme, am libertatea de a colinda oriunde printre oameni. Prefer totuşi să stau lângă voi, cei dragi. Vă ascult gândurile, vorbesc cu voi pe firul gândului, vă mângâi, vă consolez, vă încurajez. Mă doare suferinţa voastră, regretele că nu mă mai aveţi lângă voi. Vă binecuvântez, scumpele mele fiinţe dragi!

Iartă-mă, bună şi frumoasa Izabela, lumina ochilor mei, soţie minunată şi devotată! Iertaţi-mă cu toţii, scumpii mei prieteni, dragele mele rude, pentru durerea despărţirii noastre! Aşa a vrut Bunul Dumnezeu, să ne separe într-un chip atât de amar, tocmai când ne simţeam mai bine cu toţii. Dumnezeu să vă aibă în paza lui veşnică, fiinţe iubite şi mult regretate de sufletul meu!

Vă binecuvântez, vă implor să nu mă daţi uitării, vă rog să-mi păstraţi amintirea curată, aşa cum a fost şi viaţa mea!

Al vostru iubitor,

Sandu..."

29 august 2007

23.09.2007 - Mesaj de la spiritul tânărului TITUS pentru mama Adriana (accident de motocicletă)

„Scumpa mea măicuţă,

Eu sunt băiatul tău mult iubit, Titus, cel care te-a părăsit ca un nemernic, tocmai când aveai mai multă nevoie de mângâierea mea.

Mămică dragă şi neasemuită, eu nu te-am ascultat de câte ori m-ai avertizat, cu blândeţea ta din totdeauna, că trebuie să fiu foarte atent cu motorul înainte de a pleca la drum. Nu l-am verificat ca lumea în această ultimă călătorie a mea. Poate că doar atât a vrut Bunul Dumnezeu să trăiesc, dar mă căiesc foarte tare pentru neglijenţa mea.

Dragul meu suflet de mamă, noi ne vom reîntâlni numai după ce vei veni aici, lângă mine, în lumea celor care nu mai au trup. Mintea noastră cuprinde lumea şi Universul. Dar nu putem face imposibilul: nu putem reveni în trup dacă nu primim îndrumarea de la Îngerii Domnului Suprem.

Tu, măicuţă iubită şi îndelung regretată de nevolnicul de mine, încă mai trebuie să stai în trup de om viu încă foarte mulţi ani de acum înainte. Îţi văd încă un băiat, de care te vei ocupa îndelung şi cu multă pricepere, aşa cum m-ai crescut pe mine, în cinste şi corectitudine.

Măicuţa mea, mormântul meu nu mai contează unde se află acum sau în viitor. Eu doresc numai ca tu să-mi fii aproape, să-ţi fie comod când vii ca să-mi cinsteşti locul de veci pentru chinuitul meu trup.

Nu am vreo amintire de datorii de bani.

Parola mea de la laptop este simplă, dar acum îmi este greu să mi-o amintesc. Suna cam aşa: „titusreibac”. Atâta reuşesc să-mi amintesc, scumpa mea mamă. Dacă nu este bună aceasta, prin combinaţii de litere poate fi găsită.

Şi mie îmi este dor de tine, scumpa şi nepreţuita mea fiinţă rămasă în viaţă! Măicuţă scumpă, eu mai am puţin timp şi voi scăpa de la marea Judecată a Îngerilor din Cer. După ce voi fi liber, voi veni lângă tine şi îmi vei simţi prezenţa mai uşor, mă vei vedea şi în visele tale.

Voi veni, scumpă şi nepreţuită mamă, dar mă vei simţi ca pe un abur dulce şi mângâietor. Nu mai am trup, iartă-mă suflet nepreţuit de mamă, nu mai am trup, sunt doar o scânteie de viaţă pe care oamenii nu o pot vedea cu ochiul liber!

Aşa doream să-ţi spun, măicuţa mea, că ai putea să înlocuieşti moartea mea cu o viaţă care îşi cere drepturile ei. Dacă vei găsi un băiat bun, cuminte şi serios cum am fost eu, ajută-l, scumpa mea, să devină un om realizat în viaţă. Poate că, după ce-l vei aduce în căsuţa noastră dragă, vei trece mai uşor peste durerea despărţirii noastre.

Te binecuvântez, suflet bun şi nobil, pe care viaţa l-a lovit atât de cumplit! Iartă-mă, bună mea mamă, pentru tot răul pe care ţi l-am adus în suflet şi în casă! Fie ca Domnul Dumnezeu din Cer să ne ierte tuturor păcatele şi nedreptatea de a-i chinui pe alţii care suferă pentru noi!

Minunatul tău copil, care te iubeşte şi dincolo de mormânt,

Titus”

23 septembrie 2007

Mesaje despre împărţirea averii şi neînţelegerile dintre neamuri

Cazul doamnei Aniko (discordie între neamuri)

19.04.1999 - Mesaj de la spiritul domnului IOAN pentru fiica Aniko

„Scumpa mea Aniko,

Aşteptam de mult o ocazie minunată ca aceasta pentru a-ţi vorbi mai direct decât în vise.

La prima întrebare nu este greu de răspuns : Atti a fost prea răsfăţat de noi toţi încă de când era mic copil. Acum, când este aproape matur (dar nu destul la minte), vrea să i se dea numai lui atenţie, să aibă numai el dreptate întotdeauna. Pe Atti l-au vânat mai multe femei, iar până la urmă o ticăloasă i-a venit de hac, îmbolnăvindu-l la minte şi la trup. Eu aşa văd lucrurile cu el şi te rog din sufletul meu nevăzut să-l ajuţi cum poţi, ducându-l la dezlegări de farmece prin preoţi, nu prin ţigănci! Are farmece făcute de o ţigancă şi, dacă nu i se dezleagă, va muri de tânăr.

Ţunţi, draga mea Ţunţi se ofileşte de dorul meu şi se pregăteşte să mă urmeze. Te rog frumos să-i spui mamei tale că mai are destule de făcut în lumea voastră şi, mai ales, că încă nu i s-a pregătit venirea aici. Are nervii slăbiţi şi de aici i se trag toate necazurile. Trebuie să o duci la un doctor mai bun.

Ana i-a ţinut partea soţului tău, i-a luat apărarea, ca o mamă nebună ce este, şi, la cererea lui secretă şi nesăbuită, l-a ajutat să se despartă de tine.

Emese este o femeie blestemată, are pe Necuratul în ea, se ocupă cu farmece urâte, de boală, de moarte, de pagubă. A pus mâna cu mare interes pe soţul tău, îţi trimite în casă blesteme şi farmece făcute cu pământ luat de pe morminte. De câte ori participă la o înmormântare, aruncă pe neobservate în groapa proaspăt săpată câte ceva de-al tău pe care a făcut farmece. Ţi se ia mereu din casă câte ceva. Cu asta se ocupă o prietenă a mamei tale (vecina de la etaj cu care v-aţi certat amândouă), care vă fură din casă. Emese a luat şi pământ de pe mormântul meu pentru farmecele ei.

Ioan Maier, bietul de el, a murit otrăvit de Irma, care s-a răzbunat pe el pentru că o bătea din când în când pentru ticăloşia ei. Irma este o nebună care visează să se mărite cu un milionar. Cu voi nu prea mai are treabă, ştie că aveţi multe necazuri şi nu vă invidiază.

În procesul pentru pământ se dau mulţi bani la avocaţi şi judecător. Va dura mult timp, aşa că te rog să-ţi stăpâneşti supărarea şi să rezişti!

Aniko, tu ştii foarte bine că toate ţi se trag de la fostul soţ. Du-te la biserică şi roagă un preot să citească rugăciuni de îmbunare pe fotografia lui!

Ai o frică de casa ta pentru că te-au ajuns necazurile şi te temi de viitorul tău şi al copiilor. Eu nu văd acum vreo nenorocire pe curând în casa voastră. Dacă te temi, atragi nenorocul asupra ta. Eu te-am învăţat să fii curajoasă. Ai uitat sfaturile mele?

Eu am murit pentru că numai atât mi-a fost dat să trăiesc. De ce să dau vina pe alţii?

Te rog mult de tot să-ţi continui studiile, ai nevoie de perfecţionare, iar după aceasta îţi va merge mai bine cu banii.

Pentru Laura eu văd meseria de medic, cea pe care nu ai reuşit să o faci tu. Pe Tomi îl văd aviator sau poate militar la arma care să-i placă lui.

Luminiţa stă cam rău cu nervii. I-ar trebui un tratament mai serios, văd că are probleme cu glandele. Are mai mulţi duşmani, pentru că nu prea îşi ţine gura.

Ibi ar fi o fată bună dacă n-ar fi atât de geloasă pe soţul ei. Bietul Joska, după ce că este cam suferind, mai are şi probleme cu serviciul. Lasă-i pe ei doi să-şi rezolve singuri problemele!

Adam va scăpa cu bine din aceste necazuri dacă tatăl lui va renunţa la doi prieteni care îl urăsc şi îi trimit blesteme în casă.

Joska şi Ibi trebuie să meargă mai des la preot pentru dezlegare de blesteme.

Aniko, te rog să nu mai fi atât de sinceră şi cumsecade cu toate colegele tale! Agota şi Erika te invidiază pentru că eşti frumoasă, harnică şi mai deşteaptă decât ele. Ţine-te mai la distanţă faţă de ele şi nu le spune tot ce ai pe suflet!

Csabi este rău la suflet, nu ai ce să-i faci. Încearcă să nu te mai cerţi cu el, pentru că se răzbună pentru fiecare cuvânt care nu-i convine!

Cristina i-a luat mintea, numai pe ea o crede şi o ascultă tot timpul. Este o rea şi ea, se potrivesc foarte bine. Fereşte-te de ei!

Draga mea fiică, ştiu cât de greu vă este la toţi fără mine. Încercaţi să vă obişnuiţi cu această pierdere dureroasă pentru voi! Te rog pe tine, copilul meu preferat, să te ţii tare, să fii curajoasă şi să rezişti greutăţilor vieţii! Eu cred din tot sufletul că îţi va fi mai bine în viitor.

Te sărut cu drag,

Tata”

19 aprilie 1999

21.02.2000 - Mesaj de la spiritul domnului IOAN pentru fiica Aniko

„Draga mea Aniko,

Mă întristez adeseori, din cauza suferinţelor tale şi ale mamei. De ce nu vă înţelegeţi amândouă ca două femei cu scaun la cap, deştepte şi cu bunătatea pe care v-a dat-o Dumnezeu? De ce vreţi să vă creadă lumea nişte rele la suflet, certăreţe şi nervoase din cale afară?

Mă simt foarte singur aici fără voi două, pe care v-am iubit cel mai mult în lumea voastră. Vă cert mereu pentru greşelile voastre, vă dau

sfaturi zi şi noapte, dar îmi dau seama că voi nu mă auziţi şi mă vedeţi numai câteodată, în somn.

Vă rog pe amândouă, dragele mele fete scumpe, să căutaţi pacea în familia noastră, să nu mai fie duşmănie cu rudele şi vorbe grele mereu! Aşa să faci, scumpa mea copilă, să cauţi pacea şi liniştea în neamul nostru! Tu eşti copilul cel mai apropiat de sufletul meu şi aş dori de la tine să fii mesagerul păcii şi bunătăţii între rudele noastre. Nu te mai lăsa condusă de răutatea oamenilor care vor să ne distrugă liniştea familiei! Nu le mai da atenţie celor care te instigă împotriva mamei şi a rudelor tale! Tu trebuie să fii mai înţeleaptă decât toţi ceilalţi la un loc!

Copila mea scumpă, vreau să ajungi un model de înţelepciune printre cei din jur! Ştiu că poţi acest lucru, pentru că eşti deşteaptă, luptătoare şi ai setea de dreptate adânc aşezată în inima ta. Te rog din suflet, scumpă fată, fă în aşa fel încât să nu mai existe discordie în familia noastră! Promite-mi, draga mea, în faţa fotografiei şi mormântului meu, că vei da semnalul păcii între toţi cei care suntem de acelaşi sânge!

Te mai rog, sufletul meu, să înveţi mult, ca să-ţi termini studiile! Ai nevoie de facultate, pentru că eşti prea deşteaptă pentru munca pe care o faci acum. Învaţă, dă-ţi toate examenele şi după aceea să te ocupi de alt serviciu! În străinătate este greu acum să te realizezi fără ajutorul unor oameni de acolo. După ce îţi vei da licenţa, vei avea mai multe şanse pentru a găsi un lucru mai bun în altă ţară.

Eu presimt că îţi vei găsi un al treilea bărbat nu peste multă vreme. Aşa îţi este soarta, să suferi din cauza bărbaţilor, dar până într-o zi (care nu este departe), când vei găsi bărbatul bun care ţi se cuvine.

Ştiu că ţi s-au făcut farmece din partea soacrelor şi a unor femei răutăcioase care te invidiau pentru că ai avut bărbaţi frumoşi. Ai scăpat de ei şi nu mai trebuie să te lupţi nici cu răutatea acelor femei. Se va întoarce împotriva lor tot răul pe care ţi l-au făcut. Una este foarte bolnavă, iar celelalte mult nu mai au până când nenorocirile vor veni deasupra lor ca grindina.

Împotriva vrăjilor trebuie să lupţi cu voinţa dată de Dumnezeu, cu icoana şi crucea, credinţă curată şi înţelepciune. Sper că sfaturile mele vor fi pentru tine un îndrumător spre bine, pace şi fericire!

Te sărut cu tot dragul sufletului meu,

Tata”

21 februarie 2000

21.02.2000 - Mesaj de la spiritul bunicului VASILE pentru nepoata Aniko

„Draga şi scumpa mea nepoţică,

Vreau de la început să te sfătuiesc spre binele tău, să nu te mai chinuieşti atât de mult din cauza răutăţii oamenilor din jurul tău! Eu îi văd pe toţi, le aud pe toate coţofenele clevetind, dar tu, dacă le mai dai

atenţie la toate răutăcioasele, ai să ajungi în spital, ca şi tatăl tău. Eşti destul de inteligentă ca să le poţi închide gura tuturor bârfitorilor. Cu mintea ta ascuţită ar trebui să îi răsuceşti pe toţi cu vorbe iscusite, ca să nu mai aibă nimeni curajul să te insulte. Arată-le tuturor că ştii să te comporţi ca o doamnă care se deosebeşte de ţaţele care o bârfesc şi o insultă! Aşa să faci, draga mea scumpă copilă, şi cred că îmi vei urma sfaturile!

În lumea voastră, plină de nedreptăţi şi răutate, omul bun are de suferit toată viaţa dacă nu îşi face singur curajul de a învinge piedicile de la tot pasul.

Îţi doresc multă sănătate, curaj în greaua luptă cu viaţa pe care trebuie să o duci mai departe! Nu-ţi pierde puterea de a face faţă cu bine tuturor greutăţilor şi lipsurilor din fiecare zi! Gândeşte-te că nici eu nu am trăit ca un împărat, ba dimpotrivă, am muncit şi m-am zbătut toată viaţa pentru o farfurie de mâncare!

Îţi doresc tot binele de pe lume şi fericire multă, câtă poate să încapă în sufletul tău însetat de iubire şi dreptate!

Al tău drag bunicuţ,
Vasile!

21 februarie 2000

* * *

14.12.2000 - Mesaj de la spiritul domnului ION pentru fiica Mirela (sfadă între neamuri)

„Scumpele mele, dragi şi iubite pentru veşnicie,

Acum nu sunt decât un biet spirit, o scânteie de viaţă nemuritoare, înzestrată cu puterea de a călători pretutindeni, fără să fiu văzut sau auzit de muritorii de rând.

Vă veghez pe amândouă ziua şi noaptea aproape fără întrerupere, deoarece ştiu că vă aflaţi în mare primejdie, din cauza neamurilor mele prea păcătoase. Am fost un om care a greşit adeseori faţă de voi şi de toată lumea, dar nu destul de păcătos pentru ca bietul meu copil să ajungă acum în gura lumii. Vinovate pentru suferinţele tale de acum, scumpa mea copilă, sunt neamurile mele pline de răutate şi invidie prostească. Mă doare sufletul când le văd ce fac împotriva ta şi a dragei mele soţii. Nu se mai satură de bârfă şi comploturi, de teamă ca nu cumva să te măriţi cu un bărbat corespunzător ţie ca inteligenţă şi frumuseţe. Te rog, draga mea fiică, să rezişti cu zâmbetul pe buze şi privirea senină la toate provocările perverse care îţi vor mai veni din partea lor!

În privinţa bărbaţilor, norocul tău este pus deoparte, aşa cum spune o vorbă înţeleaptă din popor. Nu peste multă vreme, poate chiar anul viitor, vei găsi un soţ demn de tine. Dar să ştii că până atunci vei mai avea

câteva decepţii. De ce? Pentru că ai fost îndemnată să te apropii de nişte indivizi care nu ţi s-au potrivit nici la suflet şi nici la minte. Nu dispera, scumpa mea copilă, căci viaţa ta cea adevărată încă nu a început cu adevărat!

Te mai rog să fii optimistă, iubitoare faţă de mama ta, care la vremea aceasta este singurul om în care poţi avea încredere deplină! Eu voi fi cu adevărat fericit aici, in Ceruri, numai atunci când te voi şti pe tine la casa ta, adică măritată, iubită de soţ şi de copii.

Vă mulţumesc la amândouă pentru tot ce aţi făcut pentru liniştirea sufletului meu, dar vă rog să nu mai cheltuiţi prea mult pentru pomenirile mele! Florile minunate pe care mi le aduceţi lângă cruce îmi ung sufletul ca un adevărat balsam.

Cu mătuşile tale nu vei face niciodată o pace adevărată. Le macină invidia şi răutatea cu care s-au născut. Te rog să nu te mai duci pe la ele, ca nu cumva să îţi pună ceva rău în mâncare sau băutură! Să nu mănânci nici tu şi nici mama nimic din ceea ce aţi putea primi în dar de la ele! S-au dus, pe rând, pe la tot felul de femei ticăloase care se ocupă cu ghicitul şi vrăjile.

Mergeţi cât mai des la biserică şi rugaţi preotul să vă citească de bine, împotriva duşmanilor voştri! Dacă te simţi câteodată lovită în ceafă sau în moalele capului cu nişte pumni nevăzuţi, fă-ţi semnul crucii de multe ori, roagă-te la Dumnezeu să te apere de răutatea oamenilor! Ar fi bine să porţi la gât sau în geantă o cruciuliţă sfinţită la o mânăstire, pe care să o ţii în mână când te rogi.

Nu te descuraja din cauza intrigilor şi a vorbelor rele care se spun pe seama ta! Vei învinge răul, scumpa mea! Am încredere în tine, în frumuseţea şi deşteptăciunea ta!

Eşti şi vei rămâne pentru vecie scumpul meu copil, frumos, inteligent, harnic şi iubitor, aşa cum ţi-am dat viaţă eu şi mama ta. Fii binecuvântată, buna mea copilă! Fie ca Domnul Isus să îţi aducă de Sărbători împlinirea tuturor viselor tale!

Sărut-o pe mama din partea mea şi spune-i că vă stau aproape, dorindu-vă tot binele de pe lume! Sărbători fericite, scumpele mele fiinţe îndurerate de plecarea mea timpurie!

Tata...”

14 decembrie 2000

07.03.2001 - Mesaj de la spiritul domnului DIMITRIE pentru fiica Lucreţia şi nepoata Denisa (împărţirea averii)

„Către scumpele mele Lucreţia şi Denisa:

Regret nespus de mult faptul că te-am nedreptăţit, fata mea, lăsându-te fără acte de moştenitor direct al meu! Încearcă, te rog, printr-un proces drept, prin legalitate şi conştiinţă pentru toţi moştenitorii mei,

să vă înţelegeţi asupra împărţirii averii mele! Nu vreau să aveţi şi în viitor mare discordie din cauza nehotărârii şi neputinţelor mele. Înţelegeţi-vă, dragii mei urmaşi, ca nu cumva să agravaţi răul care ne apasă neamul de sute de ani! Am pătimit cu toţii, din moşi-strămoşi, din cauza ticăloşiei unor străbuni de-ai noştri care s-au dat drept mari luptători în multe războaie sângeroase, de pe urma cărora s-au ales numai cu răni grele, oase rupte, cruci pe morminte şi familii îndoliate. Aşa să faci, scumpa mea fată greu încercată de viaţă ca şi mine şi mulţi alţii!

Caută să rezolvi problemele averii noastre prin bună înţelegere sau procese drepte, cinstite, fără duşmănie, bătaie sau răzbunări deşarte! Eu nu o sfătuiesc pe Denisa să îşi dea rudele în judecată, decât numai dacă ele refuză înţelegerea de împărţire a averii, după cum ţi-am spus mai înainte. Dacă nu se poate fără proces, atunci vă las pe voi două să alegeţi persoana pe care o veţi pârî.

Draga mea fiică nedreptăţită de soartă,

Sfatul meu la această dorinţă a ta este de a nu băga de seamă discordia dintre cei dragi ţie. Oamenii sunt însetaţi de bani, de avere, iar viaţa voastră, a tuturor, este foarte grea, mai ales în zilele de acum. Încearcă să convoci un consiliu de familie în bună înţelegere cu cei invitaţi de voi. Eu vă dau dezlegare tuturor să vă stabiliţi calea de folosinţă a averii noastre.

Puneţi un om priceput să vă calculeze tuturor părţile ce vi se cuvin într-o eventuală împărţire a bunurilor sau vânzarea lor! Dacă vrei să te sfătuiesc de bine până la capătul discuţiei de faţă, sunt convins că ştergerea urmelor dureroase ale trecutului nostru s-ar putea face numai prin vânzarea tuturor bunurilor şi împărţirea banilor obţinuţi pe ele, prin calcule corecte şi perfect legale.

M-au ajutat din plin toate strădaniile scumpei Denisa. Mi-au mai liniştit durerile sufletului, care mă ard adesea, văzând câtă răutate şi duşmănie nedreaptă vă apasă pe amândouă.

Pentru a stăvili durerile sufletului meu se va putea face un singur lucru: obţinerea liniştii şi armoniei între cei dragi mie rămaşi în viaţă. Numai Denisa va avea curajul şi puterea de a face pe avocatul păcii între neamuri. O rog, draga de ea, să cheme toate rudele moştenitoare într-o zi de mare sărbătoare, când nu vor avea lipsa de bunăcuviinţă să se certe între ele. Poate chiar de Sfintele Paşti. Dacă va fi prea târziu, atunci într-o duminică din acest mare post. Să îngropaţi cu toţii securea războiului şi să vă înţelegeţi omeneşte asupra divizării averii! Cu toţii aveţi nevoie de bani, dragii mei.

Nu mi-aţi greşit cu nimic, scumpa mea fată. Alţii ţi-au greşit, mai ales dragul tău soţ, despre ale cărui păcate aş avea multe de spus, dar nu vreau să redeschid răni vechi ale sufletului tău minunat şi generos. Ca orice om ce se apropie cu paşi grăbiţi de asfinţitul acestei păcătoase vieţi, soţul tău ar trebui să se roage în fiecare zi către Cel Drept pentru iertarea greşelilor vieţii sale. Dar el este prea mândru de sine, mândrie care i-a adus multe chinuri de când a păşit pragul vârstei maturităţii.

Vi s-au făcut multe rele pe toate loturile de teren, chiar şi în casă, în mai toate odăile. Ura celor invidioşi plus ranchiuna unor neamuri poftitoare la avere au pus în mişcare fel şi fel de persoane dispuse la descântat, făcut păpuşele, otrăvit pământul şi multe altele. Rugaţi-vă, dragele mele, zi şi noapte, pentru iertarea păcatelor rudelor noastre şi liniştirea duşmăniei din sufletele lor!

Fie ca durerea pricinuită nouă, tuturor celor de acelaşi sânge cu mine, să se împrăştie în văzduh, ca un aer otrăvit ce nu mai trebuie să existe! Faceţi pace şi armonie între voi, dragii mei urmaşi! Numai astfel vă veţi izbăvi de ură, invidie, duritate şi veţi spăla durerea neamului nostru!

Draga mea fiica Lucreţia,

Doresc să îţi spun în mod sincer că te-am chemat să vii lângă mine cu câtva timp în urmă. Eşti prea obosită de viaţă, boli, suferinţe de tot felul. Dar setea ta de a trăi, pentru a-ţi vedea copila aşezată la casa ei, cu bărbat şi copii, îţi prelungeşte agonia vieţii. Dacă îţi doreşti în continuare viaţa, încearcă orice tratament îţi va face bine! Pentru aceasta vei avea nevoie de mulţi bani. Într-un cuvânt, vinde, scumpa mea, vinde tot ce va avea căutare şi va fi bine plătit! Dar grăbeşte-te, scumpa mea, căci zilele tale sunt numărate!

Cred că esenţialul ţi l-am spus deja. Îţi doresc să fii, ca şi până acum, o femeie cu o voinţă de fier! Nu uita că pe tine te-am împuternicit să faci lumină în averea noastră, pe care eu nu am fost în stare să o împart celor îndreptăţiţi să primească din ea ce li se cuvine! O rog pe Denisa să te ajute în această grea operaţiune! Ea fiind tânără, în putere, va fi mâna ta de fier care va ţine răul între degete, strivindu-l cu privirea senină.

Draga mea nepoţică Denisa,

Îmi eşti foarte dragă, mai ales prin tot ceea ce faci spre binele mamei tale. Fă-ţi datoria, copilă scumpă şi devotată, iar Dumnezeu te va răsplăti pentru sufletul tău curat şi inima ta cea bună şi iertătoare!

Vă binecuvântez pe amândouă, nepreţuitele comori ale sufletului meu îndurerat! Fie ca bunul Dumnezeu să vă ocrotească viaţa, uşurându-vă nemeritatele dureri!

Vă las cu bine şi nu uitaţi că veghez asupra voastră,

Tăicuţul”

7 martie 2001

28.01.2007 - Mesaj de la spiritul bunicii VETA pentru nepotul Dragoş (sfadă între neamuri)

„Scumpii mei rămaşi în viaţă,

Vă iubesc pe toţi, vă mulţumesc pentru că i-aţi dat voie lui Drăgoşel al meu iubit să stea de vorbă cu mine!

Eu, dragii maichii, am scăpat uşor de la Marea Judecată a Domnului Dumnezeu. Îngerii cei mari la suflet mi-au arătat unde am greşit în viaţă şi unde am făcut mult bine. La cântarul cel veşnic am ieşit bine, după binele pe care l-am făcut în viaţă. Voi ştiţi cu toţii ce om am fost şi suflet de femeie. Dacă mai trăiam măcar câţiva ani, te vedeam şi pe tine, Drăgoşelu' bunicii, însurat la casa ta. Dacă nu a fost să fie, te privesc acum din apropierea ta şi mă bucur ce băiat deştept şi cuminte eşti şi acum.

Dragii mei şi scumpele mele, cu câteva clipe înainte de ultima mea suflare omenească au venit lângă capul meu toate neamurile mele plecate în lumea înţelepţilor. M-au ajutat să plec alături de ei în Grădina Domnului. Ne întâlnim tot timpul, ne sfătuim şi vă ajutăm cum putem cu sfaturile şi puterea noastră. Eu vă veghez zilele şi nopţile, iar pe tine, draga mea fată, te însoţesc peste tot unde ai nevoie de înţelepciunea şi strădania mea.

Dragele mele fete şi tu, nora mea certăreaţă, mă întreb mereu: când va veni pacea între voi? Ce tot aveţi de împărţit, că mâine-poimâine vă chem la mine pentru sfada cea dreaptă şi tare vă veţi mai căi pentru ce aţi făcut în viaţă! Nu vă gândiţi că viaţa-i scurtă şi vine Judecata de Apoi? Pentru ce atâta sfadă, scumpele mele? Nu se poate face pace odată între voi? Haideţi să vă adunaţi toate laolaltă şi să spuneţi pe faţă tot ce vă nemulţumeşte. Mă supăr tare de tot când vă văd mereu bosumflate şi ciudoase! E ruşine mare, dragele mele!

Dorinţele mele sunt că trebuie să facem pace în neamul nostru, ca să vă simţiţi bine unii cu alţii, iar noi aici, în Cer, să nu mai îndurăm ruşinea schismei voastre.

Mai am o dorinţă: ca voi, cei pe care îi iubesc de o viaţă întreagă, să ne trimiteţi gânduri frumoase, fără schismă şi răzbunare, celor care am plecat de lângă voi. Haideţi să ne iertăm unii pe alţii, că aşa este frumos între neamurile creştine!

Da, şi scumpii mei părinţi, bunica şi bunelul, vă îndeamnă la pace, iubire şi respect. Bucuriile voastre sunt şi ale noastre. Durerile voastre le simţim şi noi. Pacea dintre voi ne va unge sufletele. Vă trimitem la toţi binecuvântarea şi credinţa noastră de creştini adevăraţi!

Vă iubim pe toţi, pe toate, şi nu mai putem trăi fără voi.

Sufletele noastre vă veghează oriunde vă aflaţi.

Vetuţa,

draga şi iubita voastră mamă şi mamaie...

Nu mă uitaţi, copiii mei dragi! Dumnezeu să vă aibă în paza lui!”

28 ianuarie 2007

14.05.2007 - Mesaj de la spiritul lui GHEORGHE pentru fiica sa Carmen şi familie (sfadă între neamuri)

„Scumpa mea copilă,

M-am săvârşit din ultima mea viaţă de pe Pământ pentru că doar atâta mi-a fost dat să trăiesc.

Cu mare durere în suflet m-am despărţit de voi, copiii mei iubiţi. Ce a rămas în urma mea mă îndurerează foarte tare. Eu v-am crescut, v-am îngrijit şi v-am dat pe la şcoli, ca să-mi fac datoria de bun părinte, ca nu cumva, după ce voi intra în ţărână, să-mi aud vorbe dureroase în lumea de după moarte.

Ai dreptate, copila mea, că puteam să mai trăiesc lângă voi, dar multe rele s-au pus la cale împotriva familiei şi neamurilor noastre. Prea multă ură, duşmănie, vorbărie fără rost, care ne-au făcut rău tuturor. Poate că şi vrăji s-au pus la cale împotriva noastră. Încă nu m-am dumirit dacă au fost chiar făcături sau numai vorbe şi fapte rele pentru distrugerea vieţilor noastre.

Aici, unde mă găsesc de mai bine de un an, în Împărăţia Bunului Dumnezeu, am trecut prin grele suferinţe de suflet după trecerea pragului vieţii celei veşnice. Am stat la Marea Judecată a Îngerilor Domnului doar câteva luni, atât cât mi-a trebuit să înţeleg tot ce au greşit neamurile şi strămoşii mei veniţi în această lume. Eu am fost un om bun la suflet, cinstit şi corect cu toată lumea din jurul meu. Am avut multe fapte bune, iar rele mai puţine. Am fost iertat de Bunul Dumnezeu pentru ceea ce am greşit în viaţa de om. Acum sunt liber să zbor peste tot, să vin lângă voi şi lângă toţi cei dragi rămaşi în viaţă.

Aşa după cum ţi-am mai spus, copila mea, faptele unora din neamul nostru nu sunt tocmai demne de laudă. Prea multă ură, invidie, sete de bani şi de avere! Şi pentru ce? Că moartea tot va veni pentru fiecare, nu-i aşa, copilă scumpă?!

Lui Ghiţă i-aş opri drumurile către judecători, că mare păcat îşi face cu procesele acelea! Mai multă dorinţă de înţelegere omenească i-ar face bine băiatului meu, că aşa l-am învăţat de mic. Oare cu cine să semene copilul acesta? Poate cu unul dintre străbunicii mei, care a fost un boier tare hapsân şi crud cu supuşii săi. Păcat de copilul meu, că-şi încarcă viaţa cu atâta răutate! Va vedea el câte va îndura la Dreapta Judecată din Ceruri!

Iar Olivia mă miră şi ea foarte tare! Cum de s-a schimbat aşa de mult copila mea cea dragă? Ce-a făcut viaţa din ea! De unde atâta egoism şi răceală în suflet? Draga mea fată, voi, copiii mei, sunteţi foarte diferiţi la fire. Cât am fost lângă voi m-aţi respectat cu toţii şi v-aţi străduit să nu ieşiţi din cuvântul meu. După ce aţi intrat în viaţa de om matur, firile voastre au ieşit la iveală ca untdelemnul deasupra apei. V-au schimbat şi oamenii din jurul vostru.

Ce te rog eu pe tine, copila mea bună şi înţeleaptă, este ca să veghezi şi să lupţi tot timpul pentru pacea şi liniştea cu fraţii tăi şi rudele noastre! Ţie îţi dau marea împuternicire să fii omul păcii şi bucuriei în tot neamul

nostru. Vei reuşi, scumpa mea copilă, să faci în aşa fel ca binele să împrăştie răul care se întinde tot mai mult printre voi? Ce-ar fi să te ajuţi de amintirea mea frumoasă, de tată demn şi corect, atunci când au loc tot felul de certuri şi vorbe urâte, meschine între rudele noastre? Spune-le tuturor: „tata nu s-ar bucura să vă audă ce spuneţi şi să vă vadă cum vă purtaţi unii cu alţii!”.

Fata mea, eu te voi ajuta cu vorbele mele părinteşti de fiecare dată când mă vei chema să vorbesc pentru tine. Aşa să ştii, copila mea, că nu te voi lăsa niciodată fără un sfat de părinte, fără o vorbă de alinare şi împăcare. Te binecuvântez, sufletul meu de copil mult îndrăgit, copila mea bună şi înţeleaptă! Tata veghează asupra ta zi şi noapte, pentru ca tu să mergi mai departe pe calea vieţii tale, plină de necazuri şi bucurii, dar dreaptă şi curată!

Tata vă binecuvântează pe toţi! Să fiţi buni, copiii mei, să vă aveţi ca fraţii adevăraţi, să nu vă mai certaţi niciodată! Asta este dorinţa mea aprigă de dincolo de mormântul pe care mi-l cinstiţi cum se cuvine! Cinstiţi-mi şi memoria, copiii mei iubiţi!

Vă iubesc pe toţi şi sufăr pentru suferinţele şi păcatele voastre! Mă bucur pentru bucuria şi faptele voastre bune!

Vă rog să nu mă daţi uitării!

Cu multă dragoste în suflet,

Tata”

14 mai 2007

21.09.2007 - Mesaj de la bunicul ALEXANDRU pentru nepoata Laura (bunicul din străinătate)

„Draga mea, nepoată, eu sunt bunicuţul tău drag Sandu. Acolo unde mi-am găsit obştescul sfârşit mi se spunea Alex.

Eu am fost grav bolnav în ultimii 5 ani ai vieţii. Am avut un cancer la intestinul gros care, descoperit mult prea târziu, nu a mai fost operabil şi vindecabil.

Voi, vei dragi din ţară, m-aţi ajutat mult de tot cu toate pomenirile organizate foarte frumos. Aş dori mult de tot să fiu adus în ţară, dar în acelaşi timp nu aş vrea să vă fiu o povară cu mari cheltuieli inutile. Mormântul meu acum este cam părăsit, căci nu mai are nimeni nicio treabă cu el.

La succesiunea casei s-a făcut o potlogărie mare, ca să i se ia lui Panait partea lui de avere. Panait nu a avut testament şi nici asigurare de viaţă.

Dacă voi aveţi nevoie de o sumă foarte mare de bani, eu vă dau dezlegare să vindeţi casa din Bucureşti. Dacă o mai renovaţi puţin, s-ar putea să o vindeţi, până într-un an, unui om de afaceri foarte bogat. Cu banii proveniţi din vânzare faceţi ce credeţi voi că este mai cu folos. După

umila mea părere, casa tot la casă trage. Aşa cum dintr-un om adult provine un copil, tot aşa dintr-o casă cu vechime trebuie să iasă la iveală o căsuţă nouă şi curată.

Rudele noastre care au avut cheile casei s-au înfruptat din bunurile cele mai de preţ găsite în casă.

Vreau să vă mai spun vouă, urmaşilor mei, că eu, bunicuţul şi străbunicul vostru, vă îndemn să fiţi oameni cinstiţi şi drepţi, să nu luaţi seama la toate minciunile care vi s-au spus despre mine! Chiar dacă am fugit din ţară, din cauza prigoanei comuniste, eu am rămas toată viaţa un om al muncii, al cinstei şi al onoarei.

Vă îndemn pe toţi, cei care v-aţi născut cu sângele neamului nostru în vine, să vă câştigaţi dreptul la o viaţă demnă numai pe căi legale şi omeneşti!

Eu, Alex, cel pe care încă nu l-aţi uitat, vă binecuvântez din înaltul Cerului şi vă veghez viaţa, pentru că mi-aţi fost dragi cu toţii, chiar dacă soarta ne-a separat pentru multă vreme.

Fiţi binecuvântaţi, scumpii mei!”

20 septembrie 2007

Mesaje despre procese în justiţie

11.01.2001 - Mesaj de la spiritul domnului TICĂ pentru soţia Paraschiva (vânzarea unui imobil ce nu fusese partajat)

„Îmi este foarte dor de Nuţi. Mi-a fost o soţie minunată şi regret nespus de mult că nu am făcut actele cu ea! Numai în faţa lui Dumnezeu pot mărturisi cât de bună şi înţelegătoare a fost cu mine şi cât de bine m-a îngrijit şi m-a omenit după ce mi-am dat obştescul sfârşit.

Cu Paul nu va ajunge la nicio înţelegere, deoarece el este bolnav de nervi, ca şi maică-sa. Garsoniera a închiriat-o unor şarlatani care şi-au bătut joc de naivitatea lui, iar acum nu mai poate scăpa de ei. L-au ameninţat că îl omoară dacă mai încearcă încă o dată să îi dea afară din ea. O rog foarte mult pe Nuţica să nu renunţe la proces, dar să se şi păzească de vreun atac din partea lor!

Procesul nu va mai dura multe luni dacă Paul se va hotărî să dea cărţile pe faţă, recunoscând în faţa instanţei că a dat garsoniera cu chitanţă de mână la un preţ de nimic. Banii i-a cheltuit, iar acum se preface că nu mai ştie nimic despre ea.

Numai judecata dreaptă a tribunalului va hotărî suma ce se cuvine la amândoi.

Fiul meu îşi schimbă des locuinţele, fiindcă stă mereu cu chirie şi, cum se scumpeşte aceasta, îşi caută în altă parte.

O rog pe Nuţica să nu se grăbească la măritat! Dacă a stat cu mine atâţia ani, de ce să îşi caute neapărat altul? Numai dacă găseşte un om bun şi iubitor să se grăbească la cununie şi acte legale! Altfel, pentru ce?! Numai să se ştie măritată?!

Am vorbit la telefon de câteva ori cu fiul meu, iar cu mama lui numai când aveam mare nevoie să discut cu ea unele lucruri legate de soarta copilului nostru.

A primit nişte bani, nu prea mulţi, şi le-a dat o chitanţă de mână. Aceasta nu valorează mare lucru, dar o ascunde cu grijă, ca nu cumva să i-o fure cineva şi să o aducă la proces.

Nu poţi vinde casa fără acordul lui, deoarece amândoi sunteţi moştenitorii mei! Numai tribunalul va hotărî ce trebuie să faceţi.

Ştiu că m-aţi iubit, dragii mei! Şi eu vă iubesc din tot sufletul şi îmi este foarte dor de voi! Vă ajut cum pot, vă dau sfaturi noaptea, prin somn, vă dau putere şi răbdare să treceţi prin toate necazurile voastre de oameni oropsiţi de soartă.

Draga mea Nuţica, te rog mult de tot să nu mă dai uitării, cu toate că ţi-am greşit de multe ori în timpul vieţii noastre împreună! Dar să ştii că te-am iubit enorm de mult şi mi-am regretat moartea timpurie, cea care m-a despărţit de tine pentru totdeauna!

Te sărut cu mult drag şi dor, sărută-i şi tu pe cei dragi din partea mea şi dă-le tuturor curajul tău, care nu te va părăsi niciodată!

Fie ca amintirea mea să te însoţească mereu şi peste tot!

Al tău soţ iubitor şi de neuitat,

Ticuţu”

11 ianuarie 2001

Cazul Sorin (fiul doamnei Lucia, drogat şi acuzat pe nedrept de crimă odioasă)

25.07.2001 - Mesaj de la spiritul domnului GHEORGHE pentru Lucia, mama lui Sorin

„Sorin nu este vinovat pentru ce s-a întâmplat atunci. A intrat într-un bar, unde patru indivizi suspecţi, traficanţi de droguri, i-au pus un drog în băutură, prefăcându-se că i-au devenit prieteni. El nu i-a cunoscut dinainte, de aceea nu a ştiut ce diavol zace în fiecare dintre ei. L-au descusut cu întrebări meşteşugite, dacă are bijuterii în casă, dacă se înţelege bine cu mama lui, dacă are vecini bogaţi. El le-a spus tot ce ştia în materie de „bogăţie” prin vecini, că la el acasă nici vorbă de aşa ceva. După ce s-a îmbătat pe jumătate şi s-a ameţit bine, din cauza drogului, trei dintre ei l-au însoţit până pe scară şi au intrat cu toţii în apartamentul doamnei O. Când ea a venit, cei trei răscoleau prin casă, iar când ea a vrut să ţipe, unul dintre ei a strâns-o de gât. Impresionat, Sorin s-a repezit să îi ia mâinile de pe gâtul femeii, dar ea deja murise. Unul

dintre borfaşi, fiind obsedat sexual, a ejaculat pe cadavru, spunându-i lui Sorin: „Uite ce ai făcut, dobitocule! Puşcăria te mănâncă!” Văzând că Sorin vrea să sară la bătaie, iar vecinii puteau auzi zgomote suspecte în locuinţă, au dat foc şi au fugit. Din cauza drogului amestecat cu alcool, Sorin a rămas cu impresia că faptele lor au fost ale lui. Ieşind la aer, şi-a revenit puţin, căpătând discernământ. Mai departe ştiţi ce s-a întâmplat.

Nu pot să cred că justiţia nu îi va face dreptate acestui copil nevinovat, ajuns în grea cumpănă! Dar tot aşa de mult pot să cred într-o posibilă greşeală judiciară. Numai Dumnezeu cu voia Lui îi va face dreptate!

Moartea lui Iova a fost provocată de farmecele blestemate ale unei femei care l-a vrut de soţ înainte de a se căsători cu Lucia. Cu ajutorul unei vrăjitoare de magie neagră, renumită în acea vreme, i-a luat lui Iova zilele, i-a luat Luciei dreptul la fericire, sănătate şi belşug, iar lui Sorin i-a legat norocul pentru vecie. Numai şi numai cu rugăciuni fierbinţi către bunul Dumnezeu va reuşi fata aceea să îşi uşureze greul necaz căzut pe soarta ei.”

25 iulie 2001

25.07.2001 - Mesaj de la spiritul doamnei MAGDALENA pentru Lucia

„Sorin nu este vinovat, dragul de el, decât că a băut cu cine nu trebuia, lăsându-se influenţat de trei derbedei, care au părăsit oraşul chiar în ziua aceea de pomină. Sorin trebuie să fie foarte sincer cu autorităţile care îl anchetează, să le spună tot ce ştie despre faptele sale reprobabile şi să se roage la bunul Dumnezeu pentru izbăvirea sa!

Toate necazurile fiicei şi nepotului meu îşi au originea în răutăţile a două femei, care mi-au omorât ginerele. Una dintre ele, părăsită de el, l-a blestemat şi a plătit o vrăjitoare ca să îi facă farmece grele pentru distrugerea lui şi a familiei. A reuşit cu mare răsunet, după cum s-a văzut.

Atât Lucia, cât şi nepotul meu vor rezista numai cu o puternică credinţă în voia lui Dumnezeu, care le face dreptate tuturor celor necăjiţi şi nedreptăţiţi de viaţă.”

25 iulie 2001

25.07.2001 - Mesaj de la spiritul domnului IOAN pentru Lucia

„O mare nedreptate judecătorească i s-a făcut până acum fiului meu. Ar fi trebuit să se ia în consideraţie atâtea şi atâtea probe care îi dovedesc nevinovăţia. Am totuşi încredere în cei care se străduiesc să facă lumină în această poveste îngrozitoare.

Sunt atât de îndurerat, încât nici nu mai pot să vorbesc! Dumnezeu să vă aibă în paza Lui, draga mea soţie şi scumpul meu copil!”

25 iulie 2001

* * *

Cazul doamnei Carmen (binefăcătoarea boieroaică, mama vitregă profitoare)

21.03.2002 - Mesaj de la spiritul lui VIRGIL pentru presupusa fiica Carmen

„M-am despărţit de Marioara pentru că era depravată şi m-a păcălit cu naşterea copilului. Am avut dovezi că s-a culcat cu mai mulţi bărbaţi după cununia noastră. Aproape de fiecare dată şi-a acoperit păcatul cu motivele ei plictisitoare: că s-ar fi dus pe la ei să le vândă câte ceva din dota copilului. Adesea am certat-o că aduce fetiţa la sapă de lemn. Un copil nepot de boier, venind dintr-o familie atât de bogată, avea dreptul la averea lăsată de locuitorii castelului. Dar şi eu m-am temut de sărăcie şi am fost părtaş la jefuirea dotei micuţei copile. Cât timp am trăit, mi-au ascuns originea copilului. Am aflat-o după ce m-am retras în cele veşnice. Tot timpul mi s-a spus că este copilul meu, născut de Marioara la 7 luni, în lipsa mea. Cum ştiam că avusese necazuri printre picioare, nu prea o credeam că ar fi născut. Din comoditate, am acceptat situaţia, care de fapt, tot o minciună era.

După divorţ mi-am văzut de viaţa mea, dar pe micuţă nu am uitat-o niciodată. Avea ceva deosebit în firea ei, parcă ar fi venit dintr-un castel cu zâne. Nici infirmitatea de la picior nu a reuşit să o facă vulgară.

Aici, în Cer, am aflat că micuţa era de origine nobilă, fiind înrudită mai pe departe cu boieroaica Ghica cea bătrână, dar şi cu boierul cel bătrân. Părinţii copilei s-au prăpădit din cauza răutăţii nevestei mele Marioara. Ea a aranjat să fie arestat Ionel, prin denunţuri repetate, iar pe Luizica a terminat-o în câteva luni, tot cu bani mulţi. Pentru fosta mea nevastă, banul şi averea au fost mai presus de omenie. Nici acum nu înţelege câte păcate are de ispăşit în lumea cea veşnică! Mai are puţin şi va veni aici, mai aproape de Dumnezeu şi de Judecătorii Cerului, care o vor lămuri ce prostii mari a făcut în viaţă.

Draga mea copilă, dacă ţi-am greşit cu ceva în scurta perioadă cât am locuit împreună, te rog din suflet să mă ierţi! Am încercat să mă justific în jurnalul pe care ţi l-am adresat, dar nu cred că ai avut prea multe de ales din el. Marioara a decupat unele pasaje despre care a crezut că sunt prea compromiţătoare pentru ea.

Te las cu bine, draga mea, şi nu uita că eu veghez asupra ta şi a familiei tale!

Virgil”

21 martie 2002

21.03.2002 - Mesaj de la spiritul bunicii FLORICA, mama presupusei mame Maria, pentru Carmen

„Moşiereasa Dica nu a avut copii. A avortat cu puţin timp înainte de naşterea lui Carmen şi a murit lăsând cu limbă de moarte soţului ei să aibă grijă de copilaşul ce va veni de la Luiza, ca şi cum ar fi fost al său.

Trăsnea s-a culcat cu multe femei, fiindcă Dica era cam suferindă cu ovarele, dar cu slujnicele niciodată. Mergea des pe la bordel în Caracal şi în capitală.

Luiza şi Ion s-au iubit mult, a lor este Carmen.

Odată născută copila, către miezul nopţii, Trăsnea a aranjat cu guvernanta să o dea în sat la o femeie, că nu era dispus să piardă vremea cu creşterea ei. A adus-o la Maria, că tot fusese ea bună prietenă cu Dica.

Părinţii fetiţei au fugit odată cu boierii, de frica jandarmilor. Trăsnea a murit la Paris prin anii 70. Luiza a murit într-o încăierare de stradă, în 1947, la Constanţa. Ion a muncit la ocnă, la canal. Nu s-a avut bine cu comuniştii. Nu mai trăieşte nici el, a murit de tuberculoză la Ocnele Mari.

Carmen nu este nici copil de boier, dar nici a fiicei mele. Am crescut-o amândouă, dar mai mult eu. Marioara nu prea a avut-o la inimă.

Când avea doar câteva ore după naştere, au adus-o la poarta noastră împreună cu o avere întreagă. Boierul Greceanu i-a dat fetii mele o mare dotă, ca şi cum ar fi fost copilul său. El voia să plece din ţară şi aşa a făcut. Fetiţa a avut bani mulţi ascunşi în scutece. Bani nu a mai primit fata mea după aceea şi a fost foarte supărată, spunea mereu că boierul a păcălit-o şi i-a lăsat ploconul pe cap. Peste 2-3 luni, când boierul se pregătea de plecare, ne-a trimis nişte tablouri, bijuterii, vase scumpe şi multe altele. O căruţă plină. Multe le-am ascuns în pivniţă, sub pământ, dar încet-încet Mărioara s-a descurcat cu ele, vânzându-le ba în Caracal, ba la Bucureşti.

Despre părinţii fetiţei a mai ştiut notarul, dar el a păstrat secretul. Ne-a fost tare frică de comunişti, aşa că am crescut copila şi am zis bodaproste că ne-am înstărit pe seama ei. Singurul certificat de naştere este cel care există şi acum: o cacealma care ne-a salvat onoarea la toţi. Maria a avut grijă să distrugă hainele bogate ale fetiţei şi a ascuns cu grijă secretul naşterii ei.

Mărioara a primit două scrisori de la Luiza, după dispariţia ei. După aceea, nimic. Nu i-a răspuns, că nu ştia unde să-i scrie. Luiza o ruga să aibă grijă de fetiţă, că va veni să o ia peste câteva luni. Mă bate gândul că fata mea, cu toate relaţiile ei, i-a pus capăt zilelor bietei femei, ca să nu iasă afacerea la iveală.

Dovezi nu mai sunt, dar Maria mai are ceva argintărie în pământ şi îi este frică să o scoată de acolo.

Luiza s-a prăpădit repede, iar Ion a dus-o dintr-o puşcărie în alta, pentru că a luptat împotriva bolşevicilor. Bietul băiat, era de neam boieresc, din nişte rude mai îndepărtate şi mai scăpătate din neamul Ghica.

Pe la 3 ani şi ceva, pe Virgil l-a apucat turbarea cu divorţul şi răscolea prea mult în viaţa noastră. Maria a spus într-o zi: mai bine o omor cu mâna mea decât să i-o dau lui! A pus mâna pe cleştele de jar şi a lovit-o, dar nu prea tare, că i-am prins eu mâna. Fata a făcut febră mare, dar am lecuit-o cum m-am priceput, că mi-a fost frică să chem un doctor. Nu a fost poliomielită.

Servitorii de la castel nu au ştiut mare lucru despre această afacere. Unii, mai îndepărtaţi, au rămas cu credinţa că fetiţa este a boierilor. Notarul s-a înţeles cu Maria să păstreze secretul acestei afaceri, pentru că şi el a primit mulţi bani pe seama copilului. Carmen a fost pusă la adăpost de trecutul ei şi al părinţilor.

Drăguţa mea nepoţică,

Am mari dureri în suflet, din cauza suferinţelor pe care le-ai îndurat câtă vreme ai fost în casă cu noi. Te rog să mă ierţi dacă nu am ştiut întotdeauna să te apăr de mâna fetii mele! Iartă-mă, scumpa mea copilă!”

21 martie 2002

21.03.2002 - Mesaj de la spiritul doamnei GENA, sora bunicii Florica, pentru Carmen

„Părinţii lui Carmen au fost rude de-ale boierilor Ghica. Mama fetiţei a fost cameristă şi guvernantă în casa Greceanu. S-a numit Luiza, avea 21 de ani când a născut-o pe Carmen. După ce doamna Dica tocmai s-a săvârşit din viaţă, după o lună a născut Luiza. Boieroaica lăsase cu limbă de moarte ca boierul Greceanu să crească copilul ca pe un nepot al său şi să aibă grijă de Luiza ca de fiica lui. Dar el, păcătosul, a ales libertatea. I-a lăsat pe tineri în plata Domnului, după ce le-a lăsat casa plină ca moştenire. S-au descurcat şi ei cum au putut, după ce au fugit de bolşevici. Luiza a murit la Constanţa, fiind înjunghiată şi împuşcată pe stradă de un necunoscut. Cred că l-a tocmit Mărioara, ca să nu-i ia fata. Luiza se întorsese în sat după o jumătate de an, ca să ia copilul, dar nu i s-a dat certificatul de naştere, pe care l-a „pierdut” Mărioara. I s-a făcut încă unul şi i-au promis fetei că vor accepta înfierea lui (a doua oară) de către Luiza. După cum vedeţi, bietul copil trebuia să fie înfiat de mama lui! S-a împotrivit foarte tare bărbatul Mărioarei, care spera pe jumătate că ar fi fost copilul lui. Pe de altă parte, nici Mărioara nu ar fi vrut să scape de copil şi de dota lui, în acelaşi timp. Dacă nu venea Carmen pe lume şi în casă, amândouă ne-am fi zbătut în cea mai neagră sărăcie.

Ion a fost înnebunit de dorul fetiţei. După ce a fost arestat pentru purtare ilegală de armă şi aderare la partizani, a stat la ocnă şi la Canal, cu foarte mici întreruperi, până când i-au dat drumul definitiv şi a murit de tuberculoză, în 1961.

Vreau să îi transmit dragei mele Carmenuţa să ne ierte pe toţi cei care am greşit faţă de ea, de dragul banilor şi de frica sărăciei! Dumnezeu să o vegheze şi să-i lumineze calea în viaţă!”

21 martie 2002

* * *

Mesaje care aduc mângâiere sufletească, încurajări şi sfaturi de viaţă

Cazul doamnei Teodorina (fiica iubeşte un bărbat de culoare)

06.07.1996 - Mesaj de la spiritul doamnei MARIA pentru fiica Teodorina

„Teodorina să nu vândă casă sub nicio formă! Să nu accepte pretenţiile fratelui său, care este cam speculant şi ar vrea bani pentru o afacere de-a lui personală! Teodorina, draga de ea, să fie mai puternică decât o ştie el, să păstreze casa pentru un membru al familiei, oricine ar fi el, numai rudă să fie! Casa trebuie să rămână în neamul nostru, nu vreau să fie înstrăinată sub nicio formă! Aşa să ştie şi aşa să facă Teodorina!

Ştiu despre isprăvile Codruţei şi m-am întristat foarte tare. Eu nu pot să uit ce fată bună a fost şi încă mai este! Teodorina a crescut-o cum trebuie, dar soarta o mână către alte păcate. Zi şi noapte se gândeşte să plece în Africa, ea nu spune la nimeni, dar eu ştiu. Aşteaptă prilejul s-o ducă cineva în Africa, dar ajunsă acolo va fi o nenorocită. Teodorina mea cea dragă ar trebui să facă tot ce poate pentru a o împiedica să plece! Fata nu va avea noroc acolo, va ajunge o sclavă la batjocura oricui. Este frumoasă şi negrii sunt foarte atraşi de ea.

Eu, ca bunică răposată care vede şi aude tot, aş vrea să-i atrag atenţia Teodorinei că fata nu trebuie lăsată de capul ei! Are mamă şi un tată care au datoria de a o căuta mereu şi a-şi spune părerea despre viaţa ei. Chiar dacă se fereşte de ei, copilul nu are mintea coaptă ca a părinţilor. Dânşii, ca oameni cu scaun la cap, ar trebui să încerce a-i deschide lumina minţii pentru a o abate de pe căile lăturalnice pe care a apucat!

Crinuţa are probleme cu soţul ei, pentru că nu se ocupă îndeajuns de dânsul. Băiatul acela simte nevoia de apropiere sufletească puternică. Crinuţa să aibă mai multă răbdare cu el, deşi poate că este şi o nepotrivire de caracter! Teodorina, ca mamă cu experienţă, are datoria de a veghea asupra căminului fiicei sale, să nu uite că ea este omul-cheie în familie, pe ea cade răspunderea faptelor copiilor. O rog să plângă mai puţin şi să acţioneze mai mult! Dacă ea este slăbită şi îndurerată mereu, atunci Necuratul, care sălăşluieşte pretutindeni, se va distra de minune şi le va îndemna pe fiicele sale să greşească mereu.

O rog pe Teodorina, din tot sufletul meu nemuritor, să-şi păzească sănătatea, să nu se distreze plângând, ci să treacă la acţiune directă, să găsească toate căile ca să-şi ajute copiii!

Îi doresc să se roage pentru sufletul meu, pentru că şi eu mă rog pentru sufletele tuturor neamurilor mele care mai sunt pe Pământ!

Rămas bun, draga mea Teodorina, şi nu uita că eu veghez mereu asupra ta şi a familiei! Îţi doresc să ai puterea de a lupta cu viaţa, care nu a fost uşoară pentru tine şi nici de acum înainte nu va fi prea simplă!

A ta mamă trecută în lumea celor nevăzuţi,

Maria”

6 iulie 1996

06.07.1996 - Mesaj de la spiritul domnului PAVEL pentru fiica Teodorina

„Teodorina să nu vândă casa, vreau ca această casă să rămână moştenitorilor mei. Dacă ei nu au nevoie de ea, să o închirieze unor rude! Dragii mei copii, vă rog să nu vă înstrăinaţi bunurile familiei şi neamurilor, aveţi dreptul să vă bucuraţi de ele, chiar dacă aveţi impresia că nu vă trebuie! Acolo se află tinereţea noastră şi copilăria voastră, nu vă ştergeţi amintirile, ele vă vor folosi acum şi mai târziu!

O rog frumos pe Teodorina să fie mai energică cu nepoatele mele! Codruţa trebuie să se mărite cu un român şi, chiar dacă a făcut nişte paşi greşiţi, ea trebuie adusă pe calea cea bună! A fost botezată creştină şi aşa trebuie să rămână! Fata trebuie convinsă că locul ei este aici şi nu în mijlocul unor negri blestemaţi, care şi-a bate joc de ea din zori şi până în noapte! Teodorina, te rog foarte mult ca tu şi soţul tău să treceţi mai energic la acţiune, pentru a salva fata din mâinile negrilor care îşi bat joc de ea!

În ceea ce o priveşte pe Crinuţa, aş spune că ai răsfăţat-o prea mult. Dacă s-a măritat, atunci să-şi vadă de bărbat, să-l îngrijească cum se cuvine şi să se înţeleagă în toate privinţele! Dacă nu poate trăi cu el, atunci să divorţeze cu bună înţelegere şi să-şi caute alt bărbat!

Îi doresc Teodorinei mele scumpe să-şi vadă de treburile ei de familie cu mult curaj şi voinţă neclintită! Aşa cum până mai ieri a ştiut să-şi ţină familia în frâu, trebuie să o facă şi de acum înainte! Nu există nesupunere în familia Teodorinei, ci doar prea mult răsfăţ. Fetele trebuie să o asculte, pentru că ea este şi a fost o mamă foarte bună! Teodorina să treacă la luptă deschisă, să facă ordine în viaţa fetelor ei, să le amintească faptul că prea mult răsfăţ nu duce la nimic bun!

Cu bine, draga mea Teodorina, şi îţi doresc să ai parte de bucurie şi din partea nepoţilor, ce vor veni în curând!”

6 iulie 1996

06.07.1996 - Mesaj de la spiritul lui ISUS CRISTOS pentru Teodorina

„Draga doamnă Teodorina,

Situaţia din familia dumitale este deosebit de grea, pot să spun chiar deosebit de gravă! Este uimitor faptul că fiica dumitale Codruţa, o fată

atât de bine crescută şi botezată în credinţa către Maica Domnului şi Domnul Isus Cristos, a putut să treacă cu atât de mare uşurinţă lângă un om care nu-i era predestinat şi cu care nu avea nimic în comun! În această cruntă situaţie se vede clar mâna diavolului...

Asupra fetei dumitale planează un blestem. Nu este blestemul mamei iubitului care a părăsit-o, nu avea pentru ce să o blesteme; ea şi-a văzut visul cu ochii, băiatul ei căsătorindu-se cu o femeie bogată. Blestemul vine din altă parte.

Într-o viaţă anterioară acesteia, fata dumitale a fost iubită de un bărbat foarte orgolios. Ea era o grecoaică tânără, frumoasă, foarte inteligentă, iar el era un tânăr sărac, dar cu multă prestanţă, licenţiat în Litere. Ea era bogată, trufaşă, învârtea peţitorii pe degete. Tânărul a iubit-o enorm, cerând-o în căsătorie. Fata l-a lăsat să înţeleagă că îl acceptă, dar foarte curând după aceea l-a anunţat că se va mărita cu un bărbat bogat şi mult mai în vârstă ca ea. Tânărul îndrăgostit s-a îmbolnăvit de tuberculoză, a murit blestemându-şi viaţa şi norocul care i-a lipsit în iubire. Blestemul său nenorocit s-a întors împotriva celei care i-a provocat dezamăgirea şi boala care l-a cuprins. Tânăra nu s-a potolit, şi-a înşelat soţul de multe ori, provocându-i şi acestuia moartea prematură.

Din acea viaţă, spiritul actualei Codruţa a rămas încărcat cu multe probleme deosebit de grave. Iată, reversul medaliei s-a împlinit în viaţa Codruţei: Codruţa a fost părăsită în plină iubire, speranţele i-au fost călcate în picioare, mândria sa a fost stropită cu noroi. S-a aruncat în braţele acelui negru, simţind nevoia de o iubire puternică ce ar fi putut să o facă să uite întrucâtva durerea sfâşietoare ce îi chinuia inima.

Doamnă Teodorina, este dureros ce vă voi spune în continuare. Fiica dumneavoastră a fost negresă într-o anumită viaţă anterioară. A fost o negresă pătimaşă, a avut mulţi admiratori, dar s-a măritat cu unul căruia i-a dedicat întreaga şi scurta ei viaţă. A murit de tânără, răpusă de o boală îngrozitoare ce bântuia prin jungla unde locuia tribul său. Spiritul fostului soţ s-a încarnat în negrul Andela, cu care s-a căsătorit fiica dumneavoastră. A fost deci apropierea temporară a unor spirite care acum 500 de ani au fost soţi. Dar s-a întâmplat că fiica dumneavoastră avea această problemă karmică grea, trebuind să sufere în această viaţă din cauza bărbaţilor pe care îi va iubi. Şi astfel negrul a părăsit-o... Spiritul Codruţei îl caută în continuare pe cel dispărut. Neputându-şi uita durerea despărţirii, Codruţa se consolează cu altul.

Doamnă Teodorina, numai dumneata o mai poţi ajuta să-şi revină din starea întunecată în care se află mintea fetei. Iată ce ai de făcut:

În fiecare seară, timp de 40 de seri la rând, te vei ruga la miezul nopţii, începând cu ora 12, timp de 5 minute, în faţa icoanei Maicii Domnului avându-l în braţe pe pruncul Isus, pentru fericirea fiicei dumitale! Vei pronunţa în gând sau şoaptă sau cu voce tare, fără să fi auzită de nimeni, următoarele cuvinte:

„Prea-sfântă Fecioară Maria, Maică a Domnului nostru Isus Cristos, ajută-i fiicei mele, Codruţa, să se dezlege de blestemul ce o apasă de sute de ani! Dezleag-o, Prea-sfântă Maică a noastră, a tuturor, şi ajut-o să-şi găsească bărbatul potrivit care s-o facă fericită pentru tot restul vieţii! În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin. A ta credincioasă şi prea-supusă Teodorina"

Vei începe chiar în seara zilei de primire a acestui mesaj divin. În cea de-a 41-a zi vei primi răspunsul Meu şi al Maicii Domnului la rugăciunile dumitale. Acesta va fi un semn ce va prevesti sfârşitul chinurilor dumitale. Situaţia nu se va rezolva imediat, va mai trece un timp în care, prin gândurile dumitale de bine, vei îndemna spiritul Codruţei pe calea cea bună.

Roagă-te puternic în biserică timp de jumătate de oră în ziua Prea-sfintei Maria, atât în luna august, cât şi în luna septembrie! Aprinde atunci în biserică 7 lumânări, la aprinderea fiecăreia dintre ele vei pronunţa în gând aceleaşi cuvinte ca şi la rugăciunea celor 40 de zile! Vei întări astfel puterea rugăciunilor dumitale asupra destinului Codruţei. Vei vedea că lucrurile se vor limpezi.

Rămâi cu bine, doamna Teodorina, şi nu uita că familia are foarte mare nevoie de dumneata! Păstrează-ţi sănătatea bună, pentru a-i ajuta pe cei care îţi sunt dragi!

A trimis cele de mai sus Prea-sfântul nostru Isus Cristos, fiul Domnului Dumnezeu şi al Prea-sfintei Fecioară Maria, Maica Domnului şi a tuturor celor buni"

6 iulie 1996

* * *

25.02.1997 - Mesaj de la spiritul bunicii NASTASIA pentru nepoata Carmen (lumânarea ruptă)

"Draga mea Carmen,

Blestemul vine de la socrul meu, care m-a blestemat până la a zecea generaţie ca fetele să nu aibă noroc în căsnicie, dumnealui crezând că soţul meu nu a avut noroc căsătorindu-se cu mine. Poţi scăpa de blestem numai rugându-te la Bunul Dumnezeu în fiecare zi de luni în faţa icoanei, acasă sau la biserică, la vreme de seară, cerând iertare şi ajutor pentru a scăpa de blestem.

În privinţa soţului tău, aş vrea să-ţi atrag atenţia să ai grijă, pentru că el nu este un om prea sincer şi nici grozav de bun la suflet! Soţul tău nu-ţi ia apărarea în faţa rudelor lui, chiar dacă uneori se preface că este de acord cu tine. Această dovadă de laşitate trebuie pedepsită. Dacă vei mai avea vreun incident cu soacra sau cu alte rude din neamul lui şi dumnealui nu-ţi va ţine partea, atunci tu să-i reproşezi aceasta din adâncul sufletului!

Dacă el ar fi fost un bărbat cu mai multă ambiţie şi iubire faţă de soţie, ar fi ştiut să pună piciorul în prag. El, ca bărbat, ar fi trebuit să îşi recunoască greşeala de a rupe lumânarea de nuntă fără intenţie şi ar fi trebuit să curme toate poveştile mamei lui şi ale altor persoane. Ruperea lumânării de nuntă înseamnă nereuşită în căsnicie, poate chiar despărţire, dar nu neapărat moartea unuia dintre soţi. Vorbele ce au început după acest incident şi s-au continuat de-a lungul anilor sunt o dovadă că soacra ta nu te-a iubit niciodată şi nici nu te-a vrut de noră.

În această privinţă, cel mai bun lucru ar fi să mergi cât mai rar în vizită la rudele soţului sau chiar deloc. Ai mare grijă să nu pună mâna pe vreun obiect folosit de tine, pe care să facă farmece de despărţire! Dacă îţi vin în casă rude de-ale soţului, să fii cu băgare de seamă la cadourile pe care ţi le aduc – şi pe acelea s-ar fi putut face farmece. Refuză orice fel de cadouri din partea lor.

În privinţa banilor, ei nu ajung pentru întreţinerea familiei, din cauză că salariile sunt prea mici, iar nereuşita căsătoriei tale îţi poartă ghinion şi în această privinţă. O veţi duce greu până când fetele vor ieşi la banii lor. Dacă soţul tău va deveni şomer, se va înrăi şi s-ar putea să bea cam mult alcool. Cred că deja are acest obicei. Spui că el te ameninţă cu divorţul. Răspunde-i că, decât o viaţă de chin cu el şi de lipsuri de tot felul, mai bine singură cu copiii tăi. Când nu vei mai reuşi să îl suporţi, acceptă divorţul! Prefer să te ştiu singură, fără bărbat, decât bătută, chinuită şi flămândă alături de el.

Caută să fii cât mai harnică la serviciu! Nu te băga în bârfa comună a celor din jur şi, mai ales, să nu rosteşti nicio vorbă împotriva şefilor tăi, deoarece orice cuvânt rău spus împotriva lor va ajunge la destinaţie şi rezultatul se va întoarce împotriva ta.

Fetele tale şi strănepoatele mele au încă mintea necoaptă şi îl cred pe cel care are gura mai mare. Încearcă să le explici că nu ai nicio vină în povestea cu lumânarea ruptă şi că nu meriţi să fii izolată de către rudele tatălui lor. Pe măsură ce vor creşte, îşi vor da seama cine greşeşte în familia ta şi cine are dreptate. Fetiţele tale, dacă îşi vor vedea de carte, vor ajunge în viaţă mai bine decât tine. Încearcă să le linişteşti sufletele şi explică-le că, pentru ele, acum şi în următorii ani, lucrul cel mai important este să înveţe carte. Nu este cazul să se amestece în discuţiile dintre tine şi soţul tău.

Draga mea nepoţică, vreau să te mai rog un lucru: Carmen, încearcă să-ţi găseşti liniştea sufletească şi stăpânirea de sine! Tratează-ţi bolile de care suferi şi nu uita un lucru foarte important: copiii tăi au nevoie de o mamă sănătoasă la trup şi la minte, încrezătoare în viitor! Echilibrul tău sufletesc se va răsfrânge mai ales asupra copiilor tăi.

A ta bunică ce te iubeşte şi acum de acolo unde se află,

Nastasia"

27 februarie 1997

11.03.1997 - Mesaj de la spiritul lui DUMITRU pentru fiica Corina (singurătate şi disperare)

„Trăiesc zi şi noapte lângă fata mea, deşi nu mă vede, nu mă aude. Atâta reuşesc să-i transmit în somnul de noapte, anumite avertismente, pentru ca ea şi nepoata mea să se ferească de lucrurile rele ce le pun alţii la cale împotriva lor. Sănduţa, nepoţica mea, primeşte mai bine sfaturile mele decât Corina. Mă bucur că amândouă sunt fiinţe inteligente şi cu scaun la cap! Totuşi mă îngrijorează Alexandra, Sănduţa - cum îmi este mie drag să-i spun acuma - pentru că are o fire cam ambiţioasă şi uneori nu reuşeşte să se exprime aşa cum trebuie în faţa mamei sale! Am cunoştinţă despre toate chinurile lor din ultimii ani.

Draga mea Corina, aş vrea să te încurajez, pentru ca tu să nu cazi în disperare! Ai încă ani destui de trăit şi viaţa îţi este deschisă în continuare la bune şi la rele! Vei reuşi să-ţi găseşti un bărbat mai bun decât primul, dar trebuie încă să mai aştepţi o vreme!

Nepoţica mea trebuie să-şi vadă de carte, să fie cuviincioasă cu cei mai în vârstă ca ea şi, mai ales, să nu se lase influenţată şi înrobită sufleteşte de oamenii răi, care vor să o facă să sufere! Sănduţa trebuie să înveţe carte pentru binele ei, pentru viitorul ei şi pentru binele copiilor ce-i va avea după ce se va căsători!

Dragele mele fete, vreau din tot sufletul meu de acum să vă încurajez. Mergeţi înainte în viaţă, faceţi-vă datoria aşa cum trebuie şi veţi reuşi să învingeţi piedicile!

Scumpei mele soţii aş vrea să-i transmit următoarele cuvinte: Să nu mă mai plângă atâta, ci să-şi păstreze durerea pentru altă dată, când va mai fi nevoie de ea! Să-şi încurajeze fiica şi nepoţica, să le dea un adevărat sprijin sufletesc! Să nu se grăbească pentru a veni lângă mine, pentru că mai are multe de făcut pe Pământ! Îmi este dor de dânsa, dar ştiu să-mi potolesc acest dor, venind zi şi noapte în apropierea sa.

Vă las cu bine, dragele mele, şi vă rog să-mi urmaţi sfaturile!

Tătuţul Dumitru”

11 martie 1997

Cazul doamnei Maria (singurătate, dezamăgire)

02.07.1997 - Mesaj de la spiritul doamnei MARIA pentru fiica Maria

„Scumpa mea fiică, ştiu că ai trecut prin greutăţi, multe chinuri sufleteşti, umilinţe pe care nu le meritai, dar ţi-au fost scrise să le înduri. Vreau să te încurajez, aşa cum am făcut-o aproape întotdeauna când eram în viaţă şi mi-ai cerut sfatul şi sprijinul!

Scumpa mea fată, te rog din sufletul meu cel nemărginit să ai încredere în viitor! Fără această încredere, voinţa te va lăsa şi vei cădea

pradă deznădejdii şi întunericului din suflet şi minte, care te va duce la prăbuşirea mintească.

Măriuţa mamii, trebuie să ştii că îţi mai este hărăzit un bărbat. Încearcă să ieşi din izolarea în care te-ai retras! Pentru aceasta, spune-le prietenelor tale că vrei să te măriţi din nou! Străduieşte-te, chiar dacă este cam costisitor, să faci călătorii pentru odihnă, pentru a-ţi vedea rudele sau prietenele de suflet! Într-una din aceste călătorii s-ar putea să-ţi cunoşti viitorul bărbat. Să nu te grăbeşti măritându-te cu el la scurtă vreme după ce l-ai cunoscut! Caută să păstrezi o prietenie de cel puţin câteva luni, pentru a te lămuri asupra lui, ca nu cumva să fie un om rău şi prefăcut, ca acela pe care mi l-ai adus ca ginere!

Draga mamii, caută şi-ţi înveseleşte viaţa! Tu nu ştii decât munca şi iar munca. Te rog să te duci mai des la spectacole, citeşte tot ce-ţi pofteşte inima şi fă-ţi un grup de prietene (femei serioase) cu care să te poţi ajuta la nevoie!

În privinţa banilor, să ştii, fata mea, că primeşti atâţia câţi se dau tuturor care au pregătirea ta. Eu te sfătuiesc să mai înveţi ceva, pentru a-ţi schimba oarecum mersul vieţii! Caută să mai faci nişte cursuri dacă te-ai săturat să lucrezi în învăţământ!

Pentru liniştea ta sufletească, cred că va fi bine să-ţi găseşti un prieten de suflet, la început fără pretenţii de căsătorie, dar să ştii, draga mea, că el nu-ţi va veni de-a gata! Tu trebuie să cauţi, să-ţi faci relaţii, cunoştinţe serioase, prin care îl vei putea cunoaşte.

Văd că stai cam rău cu nervii. Încearcă să ţi-i stăpâneşti şi Bunul Dumnezeu te va ajuta în toate, potrivit rugăciunilor tale!

Rămâi cu bine, fata mea, şi nu uita că singurătatea şi durerea ta sufletească îmi produc nespus de mult rău, mă întristează peste măsură şi tristeţea mea trece în visele tale!

Eu stau mai tot timpul lângă tine, iar noaptea, prin somn, te sfătuiesc cum să faci ca să-ţi fie cât mai bine. Visele tale sunt rezultatul convorbirilor noastre din timpul nopţii şi dorinţelor tale de a evada din starea de izolare şi plictiseală în care te afli. Nu te lua după vise, decât în măsura în care ele îţi prevestesc ceva şi îţi pot fi folositoare vieţii!

Îţi doresc din tot sufletul să ai parte de norocul care ţi-a lipsit pană acum! Roagă-te Bunului Dumnezeu ca dorinţele tale să se împlinească!

A ta scumpă şi neuitată,
Mămăica”

2 iulie 1997

02.07.1997 - Mesaj de la spiritul MAICII DOMNULUI pentru Maria

„Draga Mea Măriucă ,

Te văd însingurată, dezamăgită de soarta ta, dornică de o viaţă mai plină decât cea pe care o duci, aspirantă spre puritate sufletească şi perfecţiune spirituală. Te rog de la bun început să-mi asculţi sfaturile şi să le urmezi în întregime sau atât cât îţi va sta în putinţă!

Draga Mea fiică nefericită, încep prin a-ţi da următorul sfat: Nu mai fii atât de dezamăgită de viaţa pe care o duci! Nu eşti singura dintre femeile de pe această lume. Ai o profesiune frumoasă, onorabilă şi nobilă, întrucât prin puterea minţii şi mâinilor tale tu transformi micile sălbăticiuni în oameni adevăraţi. Trăieşti într-un oraş mare şi frumos, care îţi oferă posibilităţi mari de destindere şi studiu. Ai o locuinţă confortabilă şi eşti respectată de semenii tăi.

Ştiu ce-ţi doreşti mai mult, ştiu că îţi lipseşte un soţ iubitor şi corect. Şi mai ştiu că modestele tale venituri băneşti îţi sunt insuficiente pentru traiul îmbelşugat pe care ţi l-ai dori. Şi mai ştiu că ţi-ai dorit dintotdeauna să înveţi mai mult decât ai învăţat până acum.

Draga Mea Maria, trebuie să înţelegi un lucru, că încă nu eşti bătrână şi neputincioasă! Ai toată viaţa deschisă înaintea ta. Mai trebuie să ai încă puţină răbdare, câteva luni sau poate chiar un an, până îţi vei găsi perechea bărbătească mult aşteptată şi potrivită ţie!

În privinţa banilor, dacă vei rămâne la actuala meserie, ştii că nu vei fi niciodată mai înstărită ca acum. Încearcă să mai înveţi ceva, încă o meserie, pentru ca în timpul liber, pe care îl ai din belşug, să mai poţi câştiga un ban! Vezi şi tu ce fel de muncă ţi se potriveşte: de contabilitate, de comerţ, de vindecări sau altele! Nu aştepta să-ţi vină totul de-a gata! Îţi este hărăzit ca în această viaţă să trudeşti din greu pentru orice reuşită. Ai un destin de truditor care nu va avea odihnă decât după clipa morţii.

Anul acesta va trebui să începi o a doua viaţă. Străduieşte-te să mai înveţi ceva, să-ţi faci mai multe relaţii în societate, să-ţi găseşti bărbatul potrivit şi să ieşi din starea de disperare în care te afli!

Te rog, draga Mea, să îţi schimbi modul de a gândi şi a simţi, adică să devii mai optimistă, mai încrezătoare în viaţa şi destinul tău şi mai bine orientată către oamenii cu suflet distins şi generos!

Îţi doresc numai bine, draga Mea, şi reuşită deplină în tot ce vei încerca să faci de acum încolo!

Cu multă dragoste pentru tine şi pentru toţi cei care merită,

Prea-sfânta Fecioară Maria, Mamă a Domnului nostru Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu”

2 iulie 1997

* * *

07.07.1997 - Mesaj de la spiritul domnului NECULAI pentru fiica Angela (tânăra fiică satanistă)

„Spuneţi-i fiicei mele dragi că a făcut tot ce era omeneşte posibil pentru odihna trupului şi liniştirea sufletului meu. Îi mulţumesc pentru toate câte a fost în stare să facă, uneori chiar peste puterile ei financiare! Apreciez cu mult respect şi iubire atitudinea ei de fiică iubitoare şi ascultătoare.

Regret nespus că nepoţica Ema nu-i seamănă. Ea seamănă cu unul din strămoşii mei căruia i-au plăcut aventurile şi ţările îndepărtate, rămânându-i osemintele într-un cimitir dintr-o ţară nordică, într-un loc uitat de lume.

Aici unde mă aflu am dezlegare pentru toate. Am scăpat de multă vreme de Judecata cea Dreaptă şi de pedepsele destinului, pe care a trebuit să le suport. Acum sunt liniştit, pot călători oriunde doresc şi vin adeseori pe lângă membrii fostei mele familii şi rudele ce mi-au fost dragi în timpul vieţii.

Ema, draga mea nepoţică, pe care am iubit-o nespus şi care acum se află în pragul morţii, a vrut să-şi înceapă viaţa aventuroasă din fragedă tinereţe. Însă soarta îi este potrivnică, pentru că a provocat prea multă suferinţă în sufletul celor dragi. A năpăstuit sufletul mamei sale şi, dintr-o femeie energică, frumoasă şi fermecătoare, draga mea fiică a rămas o ruină de om.

Vreau să-i spun scumpei mele Getuţa că doresc nespus ca ea să se liniştească. Vreau ca Getuţa mea să-şi refacă viaţa! Să-şi găsească un bărbat bun care s-o merite!

Am încercat de-a lungul timpului, în ultimii ani, să-i transmit Emei sfaturile cele bune şi necesare vieţii ei, dar Ema nu a înţeles ce i-am spus eu. Are mintea rătăcită, din cauza unor practici sataniste care au îndepărtat-o de societate şi au făcut din ea o pasăre rătăcitoare. Numai o minune dumnezeiască a făcut-o să-i dea telefon mamei sale, dar a minţit-o şi de data aceasta - acum nu se află în Spania, ci într-o sectă satanistă din sudul Italiei. Prea multe nu mai putem aştepta de la ea. Are de ispăşit păcatele din altă viaţă, când a fost un bărbat rău la suflet, hoţ de drumul mare, având pe conştiinţă enorm de multe vieţi omeneşti. Nu prea sunt speranţe ca Ema să se mărite.

O rog pe scumpa mea Getuţa s-o poarte pe Ema în suflet ca pe o amintire a copilăriei sale! Să-şi amintească doar acele momente când Ema a fost un copil ascultător, drăgălaş, superb şi iubit de toţi cei din jur.

O rog pe Geta mea să-şi poarte în continuare credinţa nestrămutată în Bunul Dumnezeu! Să meargă la icoane făcătoare de minuni şi la preoţi cu har dumnezeiesc! Să se roage ca şi până acum, zi şi noapte, pentru binele său şi al fiicei sale!

În privinţa lui Marian, vreau să-i spun doar că a fost nedemn de Geta şi nu merită să fie regretat.

Ştiu că draga mea soţie nu reuşeşte întotdeauna să-şi pună frâu gurii. A fost de multe ori prea severă cu Geta şi iată rezultatul: Geta a ajuns un om şovăielnic, nesigur pe soarta sa, răvăşit sufleteşte şi descumpănit. I-am spus de multe ori soţiei mele că prea multă severitate strică uneori. A bodogănit-o pe Geta de foarte multe ori cu cuvinte aspre, lăsând răni adânci în sufletul copilului. Nu a făcut-o cu rea intenţie, ci doar din dorinţa de a îndrepta nişte lucruri. Geta le-a luat drept blesteme şi iată rezultatul: răul din jurul său i-a însângerat sufletul. O rog pe Getuţa să nu

ia în serios chiar tot ce spune mama sa şi să se gândească la faptul că un om bătrân adeseori nu mai are mintea limpede ca unul tânăr!

Sunt convins că Geta va reuşi să-şi refacă viaţa cu un alt bărbat, dar nu înainte de a-şi linişti sufletul şi a-şi trata trupul aşa cum se cuvine. Obiceiul fumatului nu este prea dăunător dacă nu este folosit în exces. Dacă pe Geta o linişteşte ţigara, atunci să nu renunţe brusc la ea, ci treptat, micşorându-şi doza zilnică.

Îi mulţumesc fiicei mele pentru toate urările de bine şi o rog să aibă încredere în viitor! Sunt convins că se vor lumina cerurile şi pentru ea, aducându-i alinare sufletească şi mai multă mulţumire în viaţă.

Rămâi cu bine scumpa mea fiică şi, ori de câte ori vrei să-mi mai ceri un sfat, priveşte-mi fotografia, discută cu ea şi încet-încet vei primi răspunsurile pe care le aştepţi!

Al tău tată mult regretat,

Culai”

7 iulie 1997

Cazul domnişoarei Carmen (teama de viitor)

19.01.1998 - Mesaj de la spiritul bunicii MARIA pentru nepoata Carmen

„Scumpa mea nepoţică, tare dor mi-e de ea! Vreau să-i transmiteţi fătuţei mele următoarele cuvinte mângâietoare pentru sufletul ei dulce şi mult iubit:

Scumpa mea Carmenuţa, ştiu cât de mult îmi duci dorul, dar din nefericire pentru tine şi nemulţumire dureroasă pentru sufletul meu, nu ne mai putem întâlni în această viaţă a ta! Sunt foarte îndurerată pentru tot ce ţi se întâmplă în aceste vremuri!

Ştiu că Gheorghiţă este foarte grav bolnav şi îi veghez adeseori somnul, când mi se dă voie să plec de aici, de la Sfânta Judecată cea dreaptă şi neiertătoare pentru cei păcătoşi ca mine şi ca alţii. Îl aştept pe Gheorghiţă să vină lângă mine şi-l voi ajuta cât de curând să plece din lumea celor făcuţi din carne şi oase. Am de gând să-i ajut sufletul să urce lin la Ceruri şi îi voi ţine loc de mamă, soră şi prietenă, până când va fi în stare să scape de la Judecată şi să zboare singur lângă cei dragi ai noştri.

Carmenuşca bunichii, eu văd că tu şi acum eşti o fată frumoasă, deşteaptă şi cuminte, pe placul meu, ca întotdeauna. Dar mai vreau să-ţi spun, draga mea nepoţică, că dacă măcar pentru două clipe îţi pierzi încrederea în oameni şi în soarta pe care ţi-a dat-o Dumnezeu, să ştii că după aceea prăbuşirea ta şi năpastele vieţii vor veni la grămadă şi nu vei mai şti cum să ieşi la liman cu toate câte le vei avea de făcut! Iată ce-ţi spun eu, scumpa mea fată, ce ai de făcut:

Cată de-ţi fă curaj pentru a îndura toate câte ţi se vor ivi în viitorul apropiat şi îndepărtat! Vei avea încă mult de suferit şi îndurat până când Dumnezeu îţi va lumina viaţa şi vei deveni şi tu nevastă cu bărbat şi copii, aranjată la casa ta. Eu văd că ţi se arată în curând un bărbat tânăr, înalt, frumos, brunet, deştept şi cu şcoală, care te va iubi nespus de mult. Ai să simţi tu singură în sufletul tău dorinţa de a-l lua de bărbat, dar să ştii, draga bunicii, că vei avea o rivală! Dacă vei avea puterea s-o învingi şi să nu-l îndepărtezi pe el, după aceea fericirea va fi în mâinile tale.

Ştiu că mă visezi adeseori şi destul de tristă. Sunt tristă acum pentru tristeţea ta şi mai ales pentru că mi se dă voie foarte rar în timpul nopţilor tale să plec de la Judecata cea dreaptă şi să vin lângă tine pentru a-ţi alina chinurile sufleteşti. Fii încredinţată, fata mea, că mi se va sfârşi în curând pedeapsa de izolare, iar apoi voi sta mai tot timpul lângă fiinţa ta, pentru a te ajuta în încercările vieţii!

Îţi mulţumesc nespus de mult pentru toate pomenirile şi omenia de care ai dat dovadă după moartea mea!

Rămâi cu bine, scumpa mea fetiţă, şi caută să-ţi mai alini sufletul în toiul greutăţilor vieţii, care încet-încet ţi se vor mai termina! Eu ştiu că vei fi fericită, dar nu acum, imediat, ci peste puţin timp!

Spune-i fiului meu şi tatălui tău drag să nu-şi chinuiască sufletul temându-se de trecerea în lumea nevăzută! Eu voi avea grijă de dânsul să nu sufere prea mult la despărţirea de cei dragi.

Rămâi cu bine, fata mea, şi nu uita că îţi doresc toată fericirea de pe lume, de care n-ai avut parte până acum!

A ta scumpă bunicuţă,

Mărioara”

19 ianuarie 1998

19.01.1998 - Mesaj de la spiritul MAICII DOMNULUI pentru domnişoara Carmen

„Scumpa Mea domnişoară,

Vreau să-ţi spun de la început că suferinţele tale sunt cauzate în primul rând de starea de nesiguranţă trupească şi sufletească în care te afli. Trăieşti cu spaima morţii în suflet, văzându-ţi tatăl grav bolnav de o boală de care te temi să n-o faci şi tu.

Draga Mea fată, vreau să-ţi spun că, în comparaţie cu altele de vârsta ta, o duci destul de bine. Eşti frumoasă, deşteaptă, ai un loc de muncă unde te simţi bine şi, de n-ar fi durerea din casă, ai fi şi tu mai optimistă. Nu cred că este cazul să cazi în cea mai neagră disperare!

Curând tatăl tău se va sfârşi din viaţă şi, cu toate că vei suferi enorm la dispariţia dânsului, cu timpul, rana sufletului tău se va închide şi te vei resemna să trăieşti fără să-l mai vezi.

Anul acesta încă ţi se mai arată o mulţime de necazuri, dureri sufleteşti şi trupeşti, tristeţe şi însingurare. Abia spre sfârşitul anului sufletul tău se va însenina treptat, datorită sprijinului unui bărbat tânăr,

care se va ocupa de tine până la căsătorie. Eu cred că anul viitor vei reuşi să-ţi găseşti tovarăşul de viaţă. Îl vei cunoaşte cu siguranţă anul acesta, dar nu vei crede la început că el este cel pe care îl aştepţi de atâta vreme.

Eu te rog, draga Mea, să ai curajul necesar pentru a rezista încercărilor următoare ale vieţii! La frumuseţea şi inteligenţa ta, altele se cred nemuritoare şi atotstăpânitoare. Tu eşti modestă din fire, aceasta însemnând multă suferinţă şi nesiguranţă sufletească...

Gândeşte-te la Mine ori de câte ori te vei simţi în nesiguranţă sau prăbuşită sub greutăţile vieţii! Te rog să-ţi aşezi în casă o icoană care Mă reprezintă împreună cu pruncul Isus! Roagă-te Mie ori de câte ori te simţi îndurerată şi disperată! Te vei simţi mult mai bine şi vei căpăta din puterea Mea, pentru a îndura cu nădejde încercările vieţii.

Nu vei mai îndura prea multă vreme singurătate, disperare şi teamă de boală. Te vei lumina încet şi vei reuşi să-ţi împlineşti dorinţele cele mai arzătoare şi bine ascunse în sufletul tău.

Te mai rog să cauţi o biserică ce poartă hramul Maicii Domnului şi să te opreşti acolo, la icoanele ce Mă reprezintă, pentru a-ţi uşura sufletul de suferinţă şi a-Mi aminti că trebuie să-ţi dau din ce în ce mai multă putere!

De vei face aceste lucruri, te voi lua cu deosebire sub ocrotirea Mea şi vei vedea ce prietene bune vom fi de acum încolo!

Rămâi cu bine, scumpa Mea fată, dorindu-ţi tot binele de pe Pământ, şi te mai rog încă o dată să nu-ţi prăbuşeşti sufletul în cea mai neagră disperare!

A ta şi a tuturor fericiţilor şi nefericiţilor,
Sfânta Mamă a celor vii,
Maica Domnului nostru Isus Cristos”

19 ianuarie 1998

* * *

03.09.1998 - Mesaj de la spiritul doamnei FLOAREA pentru fiica Elena (soţul e o brută)

„Am scăpat de la Dreapta Judecată şi vă rog să-i spuneţi fetei mele, Lenuţa, că mi-e tare dor de ea, cu toate că stau zi şi noapte lângă sufletul ei, veghind-o şi dându-i curajul de a trăi!

Scumpa mea Lenuţa, aş vrea să-ţi spun o mie de lucruri care să-ţi vină în ajutor şi să-ţi dea curajul de a te rupe de ticălosul acela de Imrea. Draga mamii fată, eu numai de bine te-am învăţat întotdeauna şi acuma tot de bine îţi spun. Şi să ştii că ai adus o mare bucurie sufletului meu de acum căutându-mă şi dându-mi glas omenesc.

Mă întrebi mai întâi dacă o să mai trăieşti cu Imrea. Cum să trăieşti cu el toată viaţa, scumpa maichii fată? Vrei să te omoare cu zile? De pe acuma eşti bolnavă coaptă, din cauza bătăilor şi vieţii de chin la care te-a supus atâta amar de ani. Alungă-l, draga mamii, şi caută-ţi un bărbat cu suflet bun, gospodar şi fără păcatul băuturii! Cu el nu ţi-a dat Dumnezeu

copii, spre norocul tău şi al celor ce nu s-au născut. De ce să aduci pe lume nişte suflete nevinovate, ca să se chinuiască din cauza unui tată ticălos?! Bine ai făcut, draga mamii, că nu te-ai cununat cu el! Atâta îţi mai lipsea, să aibă pretenţii după aceea la căsuţa în care mi-am dat sufletul!

Draga mamii fată, eu îi văd lui Imrea o cruce neagră deasupra capului. Să ştii că una din neamurile lui îi face vrăji cu Necuratul, ca să-l despartă de tine. Dar ştii cum să-l despartă? Ca să mori tu înaintea lui, să rămână el cu casa şi cu pământul, de care să se bucure nepoatele lui. Uite că Dumnezeu îţi dă zile, iar eu mă rog zi şi noapte pentru viaţa şi bucuria ta. Pe Imrea o să-l ia Necuratul la el nu peste multă vreme. I se arată un accident de la băutură şi o moarte năprasnică. Dar să ştii, fata mea, că dacă nu-l alungi din casă, alt bărbat la tine nu se va uita, de frica lui Imrea, care ştie foarte bine să dea cu cuţitul.

Lenuţă, draga mamii, nu te grăbi să aduci un copil în casă atâta timp cât trăieşti cu Imrea. Ce viaţă va duce acel copil? Vrei să se mai chinuiască încă o fetiţă din cauza lui?

Vrei să ştii, draga maichii, la câţi ani vei muri? Eu mă rog pentru viaţa ta şi tu te gândeşti la moarte? Nu, fata mea, nu-mi chinui sufletul dincoace de viaţă! Eu vreau să mai trăieşti încă mulţi ani de acum înainte şi să te văd scăpată de ticălosul de Imrea şi măritată cu un bărbat gospodar şi om de treabă!

Cu ce bani să-ţi cumperi maşină, draga maichii? Tot ce pui de-o parte, Imrea găseşte şi bea tot. Dacă o să ai norocul să câştigi o maşină, el o să o vândă a doua zi şi o să-şi bea banii cu mândrele lui. Noroc la loterie nu poţi să ai atâta vreme cât trăieşti cu Imrea. Neamurile lui ticăloase v-au făcut vrăji şi v-au luat sporul din casă.

Omul acesta este o satană, care nu ştiu de ce ţi-a ieşit în cale. Prea multe ai îndurat de la el! Caută şi fă-ţi curaj să te desparţi de el! E cea mai aprigă dorinţă pe care o am de la tine. Ştiu că mă plângi adeseori, că ţi-e dor de mine, că mă rogi la mormânt să te ajut şi să-ţi dau putere. Dar înţelege, draga mamii, că eu nu pot veni să-l alung pe Imrea din casă! Asta trebuie s-o faci tu, cerând ajutor de la alte persoane, neamuri de-ale noastre sau vreun om de-al poliţiei. Şi fii cu băgare de seamă: dacă vei deschide gura să-i arăţi lui Imrea poarta şi-i vei spune să plece pentru totdeauna, vei fi în mare pericol de moarte! Va sări să te omoare cu cuţitul sau să-ţi sfărâme capul cu toporul. Ai grijă, draga mamii, pentru viaţa ta, care acum îmi e mai scumpă decât orice!

Te binecuvântez de dincoace de mormânt şi te rog să fii puternică, aşa cum te-am născut şi te-am crescut!

Te binecuvântez pentru că m-ai chemat şi m-ai ajutat să-mi uşurez puţin durerea din suflet sfătuindu-te de bine, aşa cum am făcut întotdeauna!

A ta scumpă măicuţă,
Florica”

3 septembrie 1998

Cazul doamnei Elena C.

16.01.1999 - Mesaj de la spiritul lui ALEXANDRU pentru soţia Elena

„Eu n-am urât-o pe soţia mea, Nuţica, ba chiar am iubit-o enorm, mai ales în tinereţe. Ca dovadă a fost faptul că nu m-am despărţit de ea până în clipa morţii mele. Nuţica mi-a fost o soţie devotată, foarte atentă cu mine şi cu toată familia, o femeie foarte harnică şi cu mult bun simţ. Ea are o inimă de aur, de care eu am profitat şi mi-am făcut de cap atât la tinereţe, cât şi la bătrâneţe, ştiind că o să mă ierte întotdeauna.

Pe mine m-au stricat băutura şi femeile. Mi-au plăcut muierile toata viaţa. Încă din copilărie mă uitam după femeile grase şi frumoase. Mi-au stricat firea şi purtarea prietenii de băutură, care mi-au ruinat sănătatea îndemnându-mă să beau de multe ori pe stomacul gol, fără să mă întrebe dacă am mâncat ceva în acea zi. Prostul de mine, credeam că ei îmi sunt cei mai buni prieteni, dar după ce am murit, mi-am dat seama că îmi erau cei mai mari duşmani. Ei o bârfeau pe Nuţica, spunând că de tânără şi-a făcut de cap cu bărbaţii satului, iar eu am luat-o de nevastă de fraier. La aceasta au contribuit şi neamurile mele, foarte bârfitoare, care au duşmănit-o pe Nuţica pentru frumuseţea şi hărnicia ei.

Eu mai ştiu că mi s-au făcut şi vrăji din partea a trei femei cu care mi-am făcut de cap, fără să mă gândesc că ele vor să mă despartă de nevastă, mai ales spre sfârşitul vieţii. Mi se întuneca mintea de la băutură şi o vedeam pe Nuţica urâtă ca muma-pădurii. Îmi venea s-o omor, ca să n-o mai văd aşa de urâtă. Când mă trezeam din beţie, nu îmi mai aminteam nimic. Cred că Dumnezeu m-a pedepsit pentru ticăloşia mea şi mi-a scurtat viaţa, pentru a face puţină linişte în familia mea care a rămas în viaţă.

Despre Dan nu pot să spun prea mult, decât că este un nemernic ce îmi seamănă mie. El m-a iubit foarte mult şi a învăţat de la mine numai apucăturile urâte. O să-şi primească şi el pedeapsa pentru ticăloşia lui. Cred că Nuţica n-ar mai trebui să sufere atâta pentru el. Nu-l poate face om de treabă, aşa că să-l lase în treburile lui!

Mai umblă zvonul prin sat că Nuţica s-a dus pe la ţigănci şi mi-a făcut vrăji de moarte. De aceea, toţi copiii au ceva de spus împotriva ei. Eu ştiu că moartea mea n-a fost de mână criminală şi sper că duşmănia din familie va dispare cu timpul.

Vreau să-i spun soţiei mele, Nuţica, să meargă des la biserică, la fel ca şi până acum! Eu nu m-am făcut strigoi, ca s-o chinuiesc pe ea. O chinuiesc vrăjitoriile pe care le face nevasta lui Dan, ca s-o omoare mai repede pe Nuţica şi să pună ea mâna pe casă. Ca să fiu sincer, mai umblu şi eu prin casă uneori noaptea, când îmi este dor de viaţa pământeană, dar nu fac dezordine şi nu umblu cu ură. Am să mă străduiesc să vin mai rar, ca să n-o mai sperii pe biata femeie.”

16 ianuarie 1999

07.04.1999 - Mesaj de la spiritul doamnei SOFICA pentru sora Elena

„Nuţica m-a iubit foarte mult şi îi sunt nespus de recunoscătoare pentru tot ce a făcut întru pomenirea sufletului meu cel zbuciumat o viaţă întreagă!

Multă vreme nu am putut vorbi şi sufeream crâncen, nu atât din cauza durerilor care îmi sfârtecau trupul bucăţică cu bucăţică, ci mai mult din cauză că nu-i puteam mulţumi cum se cuvine fetei mele dragi, Dorinuca, scumpa mamei. Aş fi vrut să-i spun multe lucruri, dar moartea mi-a închis gura şi treburile au rămas nerezolvate.

Pe pământul meu s-au făcut acte pe care eu le-am ascuns în casa veche de la ţară, într-un sipet vechi şi putrezit din podul casei. Este vorba de casa noastră din Ştefeşti, în podul căreia nu s-a umblat de mult pentru curăţenie. Pământul meu, de drept îi revine Dorinei după moartea mea. Dacă ea stă la oraş, îi dau voie să îl dea în custodie unei rude care s-ar ocupa ca lumea de el. Dacă Nuţica s-ar înţelege cu Dorinuca în privinţa pământului, eu n-aş avea nimic împotrivă.

O rog foarte frumos pe Nuţica să nu se mai uite în gura ţaţei Tinca, pentru că dânsa a băgat zâzanie în neamul nostru de când mă ştiu eu pe pământ!

În privinţa lui Dan, nepotul meu cel neascultător, vreau să-i spun lui Nuţi că prea l-a cocoloşit când era flăcău, i-a promis marea cu sarea, mai ales taică-său, iar acum Dan aşteaptă să-i dea lui toată averea. Nebuna de nevastă-sa vrea s-o ducă pe Nuţi la azilul de bătrâni.

Dragă Nuţi, tu ştii foarte bine că eu ţi-am fost o soră bună şi sinceră, chiar dacă uneori te-am luat cu vorbă aspră. Fată dragă, dacă omul te ia cu huo, aşa cum face feciorul tău, nu-i răspunde cu bunătate, ci cu nepăsare! Ia-ţi pe cineva în casă, nu sta singură, ca să nu te omoare careva, şi nu te da bătută nici în ruptul capului! Casa şi pământul sunt ale tale şi faci ce vrei cu ele. Nu te grăbi să-i laşi cuiva averea ca moştenire! Eşti încă în putere şi poţi să stăpâneşti multă vreme ceea ce ai. Decât să-i dai lui Dănuţ, ca răsplată pentru beştelelile lui, mai bine vinde câte puţin şi uşurează-ţi viaţa, că prea te zbuciumi în lipsă mare de bani!

A ta scumpă soră, care te roagă să o ierţi pentru că te-a părăsit de timpuriu,

Sofica”

7 aprilie 1999

07.04.1999 - Mesaj de la spiritul lui VASILE pentru sora Elena

„Draga mea Nuţica,

Ştiu că ai suferit mult de durere şi ruşine din cauza morţii mele laşe şi ruşinoase. Întotdeauna m-am simţit un om slab în faţa vieţii, lucru pe care arareori l-am spus cuiva. Mi-am iubit enorm de mult nevasta şi copiii şi n-aş fi vrut să-i părăsesc pentru nimic în lume. Dar mă ştiam bolnav, fără prea multe speranţe de vindecare, iar un moment de

disperare m-a făcut să-mi curm viaţa, lucru pentru care am avut mult de suferit în Cer, unde am ajuns după aceea.

Vreau să le spun tuturor celor rămaşi în viaţă că nu trebuie să-şi curme singuri zilele! Este un păcat atât de mare, încât nu se poate curăţa nici într-o sută de ani de pribegie printre duhurile Cerului.

Mă bucur că o am aproape de mine pe Sofica. Am ajutat-o să treacă cu bine vămile morţii, călăuzind-o spre lumea celor drepţi care ne judecă pe toţi. Îmi este foarte dor de copiii mei, pe care acum nu-i mai pot ajuta cu nimic. Pe nevasta mea o las în pace să-şi găsească un om mai potrivit cu ea decât am fost eu.

Vă sărut pe toţi cu drag,

Sile”

7 aprilie 1999

* * *

30.09.1999 - Mesaj de la spiritul doamnei ELISABETA pentru fiul Sorin (plecat din gaşcă)

„Dragul meu Sorinuţ,

Mama ta cea dragă, pe care ai iubit-o atât de mult, dar pe care ai chinuit-o destul cu capriciile tale care nu se mai sfârşeau odată, îţi transmite de dincolo de moarte următoarele vorbe de suflet, de care sper că vei ţine seama.

Dragul meu băiat, ştiu tot ce s-a întâmplat în trecut şi tot ce se întâmplă cu tine acum. Eşti victima unor foşti amici „de gaşcă”, după cum li se spune adeseori, care te-au transformat într-un individ supus voinţei lor mizerabile. Te-ai certat cu ei şi te-au lovit pe nevăzute drept în suflet. Rezultatul se vede: te simţi mai singur, mai bolnav şi mai nedreptăţit de toată lumea decât eşti în realitate.

Dragul meu copil, te rog din tot sufletul meu mare şi nevăzut de tine să-mi asculţi sfaturile măcar acum, în ceasul al 12-lea, când eşti pe cale să-ţi pierzi definitiv curajul, sănătatea şi setea de viaţă! Te rog mult de tot să nu te mai întâlneşti cu foştii tăi prieteni, despre care ştii cât sunt de periculoşi! Încearcă să-ţi faci cât mai mulţi cunoscuţi printre oamenii sănătoşi la minte, cu o comportare normală şi realistă!

Eu am fost o femeie destul de modestă, cu un suflet deschis către facerea de bine. Dacă am murit de timpuriu, nu a fost vina mea. Atât mi-a fost scris să trăiesc. Ştiu că dispariţia mea ţi-a dat o stare de însingurare şi deznădejde care ţi-a zdrobit sufletul şi încrederea în viaţă. Te rog, scumpul meu copil să lupţi pentru viaţă, pentru o viaţă curată şi normală! Căsătoreşte-te, dragul meu, cu o fată de pe la noi! Nu-ţi căuta norocul prin alte ţări, unde nu toţi reuşesc să se aranjeze bine!

Te mai rog să te tratezi cum trebuie, prea îţi neglijezi sănătatea ta cam şubredă!

În privinţa căruţurilor de butelie, bătrâna este de vină, pentru că a uitat de multe ori să încuie poarta, iar hoţii de ţigani din apropiere fură orice le pică în mână. Eu cred că ar fi bine să te muţi la altă gazdă sau să-ţi cauţi o fată cu locuinţă, scăpând astfel de viaţa mizerabilă de la această bătrână.

Dragul mamei copil, dacă îmi vei asculta sfaturile, sunt sigură că vei reuşi să ieşi din viaţa grea pe care o duci acum. Du-te, dragul meu, mai des la biserică şi închină-te în fiecare dimineaţă şi seară la icoana Mântuitorului şi a Sfintei Fecioare Maria! Te binecuvântez, dragul meu copil nefericit!

Ori de câte ori vrei să-mi ceri vreun sfat, priveşte-mi fotografia, cheamă-mă în gând şi culcă-te seara cu chipul meu în minte, rugându-mă să te sfătuiesc de bine în timpul somnului! Vei vedea că la trezire, dimineaţa, vei şti mai bine ce ai de făcut pentru îndreptarea necazurilor tale.

Te sărut cu mult drag,

Măicuţa ta iubitoare, Saveta."

30 septembrie 1999

04.12.1999 - Mesaj de la spiritul doamnei PARASCHIVA pentru fiica Nina (fiica se ceartă cu tatăl vitreg)

„Ceea ce se întâmplă cu Nina şi familia ei este revoltător! Nu mi-am imaginat vreodată că scumpa mea fiică, pe care o iubesc nespus de mult, să ajungă să suporte atâtea umilinţe şi nedreptăţi! Viaţa este prea dură cu ea şi, din prea multă bună credinţă şi bunătate a sufletului, rabdă ca o martiră toată batjocura celor din jurul ei.

Situaţia din casa Ninei, după umila mea părere, este următoarea: fetiţa (Mariana) suferă cumplit de când mama ei s-a recăsătorit cu Valerian. Antipatia fetei a ajuns la limita suportabilului de când a aflat întâmplător că tatăl ei vitreg o înşeală pe mama sa. Într-o zi, în primăvara acestui an, l-a văzut cu o tipă blondă în maşină. După câteva săptămâni, o colegă i-a spus că Valerian se afişează prin oraş (la restaurante, baruri) cu o duduie blondă, mai înaltă şi mult mai tânără decât el. Ruşinea şi revolta fetei a fost imensă. S-a certat cu el de câteva ori, ameninţându-l că va răzbuna ruşinea mamei, pe care o iubeşte enorm! De atunci (sunt câteva luni de zile) se răzbună unul pe celălalt. El sustrage din casă obiecte femeieşti, pe care i le duce cadou amantei, iar după fiecare dispariţie, Mariana calculează în mintea ei cam cât ar costa obiectele şi îi fură lui banii din buzunare. Ba i-a ascuns şi nişte pantaloni vechi, aşa, ca să-l enerveze şi mai tare!

Draga mea scumpă fată, atâta vreme cât veţi locui toţi trei sub acelaşi acoperiş, linişte în casă nu va fi! Fetiţa trebuie să se mute în altă parte şi te rog să o ajuţi pentru aceasta! Cel mai uşor ar fi să se mărite cu un băiat

de casă. Încearcă tu, ca mamă disperată, să-i găseşti, prin prietenele tale, un soţ cu casă şi meserie bună, nu prea bătrân, care să-i dea Marianei speranţa unei vieţi normale şi sănătoase!

Pentru tine, draga mea fată, am numai sfaturi bune să-ţi dau. Caută şi te îngrijeşte cum se cuvine! Eu te-am născut frumoasă şi deşteaptă şi vreau să rămâi aşa până în ultima zi a vieţii tale! Îngrijeşte-ţi trupul, faţa, hainele, sfideaz-o pe nemernica aceea care îi mănâncă banii soţului tău şi se bucură la nişte lucruri care au fost ale tale!

Mă necăjeşte obiceiul tău periculos de a mânca prea puţin. Ai nevoie de mâncare mai multă, draga mamii, ca să ai putere de muncă şi de viaţă! Aşa să ştii, scumpa mea fetiţă, că omul flămând nu are putere să le îndure pe toate ce-i vin de la soartă şi de la Dumnezeu!

În încheiere, te binecuvântez, comoara mea, rugându-te să ai grijă de tine şi copila ta, care te adoră şi suferă pentru mama ei!

Va sărut cu drag pe amândouă,

A voastră scumpă mamă şi bunică,

Chiva”

4 decembrie 1999

Cazul doamnei Liana – copil vitreg din adulter

06.09.2000 - Mesaj de la spiritul doamnei FLORICA pentru fiica Liana

„Draga şi scumpa mea fată Liana,

Îmi este foarte dor de tine, cu toate că te văd zilnic, dar nu te pot săruta cu dragoste, aşa cum am făcut întotdeauna!

Mama ta adevărată, pe care am fost geloasă când s-a înălţat la Cer, acum 20 de ani, a fost o martiră, ca şi mine, victime amândouă ale aceluiaşi bărbat – ticălosul, dar fermecătorul Marian. Acum este un moşneag hodorogit, dar să ştii, draga mamei, că încă nu se dă bătut în lupta cu viaţa şi cu moartea. Mai vrea să trăiască, ticălosul de el, ca să te mai chinuiască încă puţin. Dar mult nu mai are de trăit, se va înălţa la Ceruri în preajma Crăciunului, poate chiar anul acesta dacă va avea norocul să cadă pe stradă cu capul de bordura trotuarului şi să moară mai repede. Dacă se va feri de acest accident, va muri tot de comoţie cerebrală, la sfintele Sărbători ale Paştelui de anul viitor, când va bea ceva tărie care îi va face rău. Nu sunt sigure aceste perioade. El fiind foarte răblăgit, ar putea muri oricând. Oricum, mult nu mai durează până va veni aici, Sus, este o problemă de câteva luni.

Îţi va fi greu cu înmormântarea lui, dar te vor ajuta rudele şi străinii cu suflet. După aceea, va trebui să scapi de toate belelele şi ghinioanele pe care le-ai avut din cauza lui. Ţi-a purtat pică toată viaţa, pentru că în tine o vedea pe femeia care şi-a sacrificat viaţa iubindu-l ca o disperată.

Nu a vrut să se însoare cu ea. Asta ar fi însemnat să divorţeze de mine şi l-ar fi costat ceva bani. El a ţinut toată viaţa la avere şi bani, nu i-ar fi împărţit cu nimeni, nici chiar cu mine, soţia lui credincioasă.

Mama ta s-a numit Maria D., a fost vânzătoare într-un magazin de lux, dar rămânând fără serviciu în urma naşterii tale, nu a mai vrut nimeni să o angajeze. Era foarte bolnavă, a avut o mică pensie medicală, care nu-i ajungea nici de mâncare. A ajutat-o Marian cu bani şi cu ceva haine. Am îngrijit-o înainte de a muri, cu ajutorul unei vecine de-a ei.

Tu nu ai avut voie să afli nimic, din cauza tatălui tău, care a spus mereu că semeni leit cu mama ta şi nu ar fi dorit să ajungi o „neisprăvită" ca ea.

Te iubesc, scumpa mea fată nefericită şi îţi doresc să ai parte de fericirea meritată de sufletul tău!"

6 septembrie 2000

06.09.2000 - Mesaj de la spiritul doamnei MARIA pentru fiica Liana

„Vreau să le spun tuturor că am fost victima nevinovată a acelui Marian, un ticălos fără pereche, care a profitat de bunele mele intenţii şi inima mea iubitoare, curată, îndemnându-mă să rămân însărcinată şi să-i nasc un copil. Mi-a spus că soţia lui este stearpă, cam suferindă şi n-ar fi vrut un copil cu ea, ca nu cumva să iasă vreun rahitic sau paralitic. M-am lăsat înduplecată, crezând că fac o faptă bună în faţa Celui de Sus ajutând o familie să aibă un copil. Ba mai mult, văzând că ezitam, mi-a promis că va divorţa de Florica dacă ea nu se va dovedi o mamă bună pentru viitorul copil. Dar n-a fost aşa.

Florica te-a iubit ca şi cum ai fi fost copilul ei. Marian s-a răzgândit, nu a mai divorţat, iar eu, considerată o delincventă, am fost chemată la Miliţie, ca să declar de ce am renunţat la copilul meu. Le-am spus adevărul, iar ei m-au lăsat în pace, mai ales că, după naşterea ta, am rămas şubredă cu picioarele şi m-au dat afară de la magazin. M-au pensionat medicii de milă, ca să am o bucată de pâine pe masă.

Este drept, trebuie să recunosc faptul că Marian şi Florica m-au primit uneori în casă, ca nu cumva să mă prăpădesc de dorul tău, dar numai până când ai împlinit 5 ani (aşa a fost înţelegerea). După aceea, m-au dat cu totul deoparte, lăsându-mă să te văd numai pe stradă, când reuşeam să te zăresc. M-am prăpădit de supărare, foame şi boli grele.

Draga şi iubita mamii, te rog din suflet să nu te laşi zdrobită de viaţă, aşa cum am fost eu! Nu am avut destulă voinţă să trăiesc şi să îmi refac viaţa cu alt bărbat. L-am iubit enorm pe Marian, el a fost bărbatul visurilor mele, dar s-a dovedit un ticălos de bărbat.

Caută-ţi unul cumsecade, poate să fie şi puţin mai bătrâior decât tine, dar Om să fie! Eu doresc din tot sufletul să te măriţi cu un om cumsecade. Uite, văd un vecin de bloc, om de treabă, pensionat medical,

care te place foarte mult. Este aproape vindecat şi bun de muncă. Cine ştie, poate că el va fi norocul tău!

Draga mamii, caută-ţi mereu de lucru, citeşte anunţurile din ziare şi îţi vei găsi ceva de muncă anul acesta! Nu te mai lăsa încătuşată de ghinioanele vieţii! Luptă, scumpa mea, pentru reuşita în viaţă şi vei vedea că totul se va aranja! Te rog, de aici, din Cer, să nu te dai bătută în lupta cu Răul pe care ţi l-au adus bărbaţii aceia în casă!

Te las cu bine, te sărut cu drag şi îţi doresc să ai parte de mult curaj şi poftă de viaţă!

Cu toată dragostea mea nevăzută,

Mama ta, Mia”

6 septembrie 2000

* * *

Cazul doamnei Cristina

05.12.2000 - Mesaj de la spiritul bunicii PAULA pentru nepoata Cristina

„Scumpa mea Cristinuţa,

Eu, bunicuţa ta scumpă şi îndelung regretată, doresc să te asigur că sunt bine, sănătoasă aici, în lumea celor drepţi! Noi nu ne îmbolnăvim la trup, fiindcă nu îl mai avem. Dar durerile sufletului nostru nemuritor nu ne ocolesc, simţindu-le adesea ca pe nişte adevărate suferinţe trupeşti.

Îmi este dor de tine şi de voi toţi cei dragi rămaşi în viaţă. Vă veghez tot timpul meu disponibil pentru a sta lângă rudele mele scumpe şi prea chinuite de viaţa voastră grea. Tata şi unchiul Laurenţiu sunt mai mult lângă mine decât lângă sufletul unor persoane străine. Sunt bine şi ei, liberi ca păsările cerului.

Vreau să-ţi dau fericita veste că tata a scăpat de toate pedepsele vieţii sale trecute! S-a ţinut cont de viaţa sa chinuită de muncă şi necazuri. Acum te poate veghea oricând, vine lângă voi, cei dragi rămaşi pe Pământ, şi vă sfătuieşte de bine pentru a vă mai uşura de necazuri. Păcat că nu prea îl auzi noaptea, în timpul somnului, şi îl visezi rar! Poate că, dorindu-l atât de mult să fie lângă tine, îi vei simţi mai uşor prezenţa.

Unchiul Laurenţiu este bine şi el, vă vizitează destul de des, dar mai are şi alte treburi pe aici. A fost îndemnat de Judecătorii noştri să aibă grijă de toate rudele rămase în viaţă, pentru că necazurile celor din neamul nostru sunt nedrepte şi strigătoare la Cer. Asupra voastră planează nenumărate blesteme şi făcături de ţigănci, care îi fac jocul Celui necurat. Atât tu, cât şi toate rudele noastre sunteţi oameni generoşi, sinceri, cumpătaţi în toate, cu suflete minunate. Astfel de oameni nu sunt simpatizaţi de cei răi, care au împânzit ţara noastră. Te rog din suflet să

ne chemi în ajutor pe mine, pe tata Narcis şi pe Laurenţiu ori de câte ori te vei simţi în pericol!

Draga mea fată scumpă şi nepreţuită pentru noi, viitorul tău ţi-l văd luminos ca şi sufletul tău. Dar te rog să fii prudentă în relaţiile cu bărbaţii care se prefac în comportarea lor faţă de tine! Prietenul tău Paul este un băiat bun şi serios, te iubeşte enorm de mult, dar are o fire cam geloasă. Din acest motiv s-a tot amânat căsătoria voastră. El vrea să fie sigur pe tine, pe iubirea şi credinţa ta. Fii prudentă, mai ales că există cineva la locul tău de muncă, un bărbat care ar vrea să vă strice legătura de iubire!

Eu cred că anul viitor îţi va aduce împlinirea vieţii prin căsătorie şi un loc de muncă mai bun. Vei avea şi doi copii, dacă îi vei dori cu adevărat. Cred că după terminarea facultăţii (să-ţi ajute Dumnezeu!) îţi vei găsi un post la o firma mai mare, cu un salariu mai bun.

Eu îţi doresc tot binele de pe lume, mai ales că am enorm de multă încredere în tine, ca rudă apropiată! Pentru că nu este păcat să vorbeşti cu scumpul tău tată, care stă acum lângă mine, aşteptând să îţi comunice şi el ceva, îi voi face pe plac, lăsându-l să vorbească.

Te sărut cu toată dragostea mea de bunică,

Mamaia...”

5 decembrie 2000

05.12.2000 - Mesaj de la spiritul domnului NARCIS pentru fiica Cristina

„Îmi este foarte dor de voi, dragele mele şi scumpii mei rămaşi în viaţă! Vă dau fericita veste că am scăpat de Marea Judecată, iar acum sunt liber să vă veghez oricând doresc să fac acest lucru.

Scumpa mea copilă, te rog din tot sufletul meu chinuit de dor să rămâi o fiinţă demnă, generoasă şi cinstită, aşa cum eşti de când ai văzut lumina zilei! Ajută-ţi mama pe cât îţi stă în putinţă! Vorbele şi mângâierile tale îi mai alină dorul şi suferinţele provocate de săvârşirea mea din viaţa omenească. Numai tu reuşeşti să îi alini durerile sufletului, dar păcat că pentru prea puţină vreme! Ele reîncep şi mă tem să nu mă urmeze prea de timpuriu!

Doresc să te văd măritată cât mai curând cu cel pe care îi iubeşti, să ai casa ta şi copiii tăi în ea! Sper că anul viitor vei fi căsătorită şi cu studiile terminate.

Îţi mulţumesc pentru gândurile bune pe care mi le trimiţi adesea, sărut-o pe draga mea soţie şi luptă mai departe pentru viaţa şi viitorul tău!

Vă sărut cu drag pe amândouă,

Tata...”

5 decembrie 2000

* * *

27.07.2001 - Mesaj de la spiritul domnului IOAN pentru fiica Ionela

„Draga mea scumpă fată Ionela,

Eu, tatăl tău cel bun, care ţi-a purtat de grijă ani mulţi la rând aşa cum m-am priceput, ca un bărbat prost şi indolent ce am fost, te rog din tot sufletul meu mare şi transparent de acum să mă ierţi pentru tot ce ţi-am greşit în scurta şi chinuita ta copilărie! Ştiu că te-ai maturizat la minte cu multă vreme înaintea altor copii de vârsta ta. Durerea şi chinurile tale sufleteşti ce au urmat decesului mamei ţi-au înnegurat copilăria şi tot restul vieţii.

Recunosc greşeala mea capitală de a fi fost un om prea ocupat de treburile serviciului şi prea puţin interesat de viaţa intimă a familiei mele. Am crezut că, recăsătorindu-mă, îţi voi asigura necesarul zilnic de viaţă civilizată: o mâncare caldă, un pat bine îngrijit, un ban de buzunar pentru ceva dulce. Dacă nu au fost toate aşa cum am dorit şi cum ai sperat tu, atunci te rog nespus de mult să mă ierţi pentru tot ce am greşit faţă de tine!

Am fost mulţumit, fără să îmi fac prea multe probleme, că ai reuşit să îţi întemeiezi o familie onorabilă, frumoasă şi cinstită. Nu mi-a stat niciodată gândul la iubirea cea mare sau alte simţăminte de acest fel. Grija zilei de mâine m-a urmărit toată viaţa şi am muncit atât cât mi-a stat în puteri să pot câştiga banul necesar vieţii de familie. Nici eu nu am avut parte de prea multă iubire de la părinţi şi am crezut că numai un copil crescut în sobrietate şi decenţă poate deveni un om serios, cu picioarele pe pământ. Dacă m-am înşelat în propriile concepţii pedagogice, te rog din nou să mă ierţi!

După plecarea din lumea pământească am înţeles multe lucruri triste din familia mea, pe care înainte nici măcar nu le-am luat în seamă. Cu toate acestea, în ciuda indiferenţei şi nesimţirii mele aparente, eu te-am iubit, copila mea, şi te voi iubi pe vecie. Nu mă simt bine deloc ştiind cât suferi din cauza răutăţii şi ticăloşiei unor oameni. Dar încearcă să devii şi tu mai nepăsătoare în relaţiile cu cei vii! Oamenii sunt aşa cum îi vezi şi îi ştii, mai mult răi decât buni. Sunt apăsaţi pe suflete de grijile vieţii zilnice şi, pentru a-şi câştiga hrana, mulţi dintre ei sunt capabili de orice.

Tu, cu toată drama ascunsă în inimioara ta, ai fost totuşi ferită de multe necazuri grele: foamete, izolare de lume, de cultură. Încearcă să supravieţuieşti mai departe după propria ta voinţă!

Eşti o femeie matură, inteligentă, trecută prin viaţă. Dacă vrei să devii manager, nimeni nu te va opri să faci acest lucru. Copilele tale au nevoie de o mamă energică, voioasă, capabilă să le îndrume pe căile periculoase ale vieţii. Iar pe soţul tău lasă-l într-ale lui! Nu-l mai poţi schimba la vârsta pe care o are.

Îţi doresc tot binele de pe lume, exact binele pe care ţi-l doreşti dintotdeauna! Fii curajoasă, fata mea, şi vei vedea că Bunul Dumnezeu îţi va întinde o mână de ajutor ori de câte ori o vei cere!

Te îmbrăţişez cu drag, aşa ca niciodată până acum, al tău tată îndurerat de depărtare...”

27 iulie 2001

07.08.2001 - Mesaj de la spiritul domnului ILIE pentru soţia Elena

„Draga mea nevastă,

Te rog foarte mult să nu te mai consumi atâta pentru problemele tale şi ale celor din familie! Ştiu că eşti o femeie harnică, deosebit de devotată familiei noastre, dar şi sănătatea ta are nevoie să fie ocrotită de prea multele necazuri pe care le iei din greu asupra ta. Eu te mai rog să rezişti greului vieţii atâta vreme cât mai ai de trăit, căci altfel Dumnezeu te va aduce imediat lângă mine şi ar fi prea devreme!

Procesul cu terenul trebuie să dea roadele aşteptate de tine. Mai trebuie să aştepţi ceva vreme şi vei vedea că rezultatele vor fi pe placul tău.

Băiatul nostru mai are puţin şi se însoară cu o fată bună, pe placul nostru, al tuturor.

Corneluşa va găsi până la urmă un doctor mai bun decât alţii, care o va trata aşa cum trebuie.

După cum vezi, eu mă străduiesc să fiu optimist, ca să ţi-l pot da şi ţie, pentru că altfel decât cu sfaturi şi gânduri bune nu te pot ajuta.

Rămâi cu bine, draga mea soţie, şi Dumnezeu să te aibă în paza Lui!

Ilie”

7 august 2001

09.08.2001 - Mesaj de la spiritul lui VIRGIL pentru fiica Livia (singurătate)

„Scumpa mea fiică dragă şi nepreţuită,

Eu sunt bine, sănătos, aici, în Cer, unde mă aflu de ceva vreme. Nu mă mai dor oasele, nu mă mai chinuiesc durerile trupului. Am scăpat de pedeapsa cea grea a morţii lente prin putrezirea fiecărei părticele a trupului neputincios.

Sunt bine şi liniştit acum, dar un lucru nu îmi dă pace nici ziua şi nici noaptea: de ce copilul meu, draga mea copilă, pe care te-am iubit ca om şi te ador ca duh ce sunt acuma, trebuie să se chinuiască în izolare de lume şi singurătate sufletească de atâta amar de ani? Încă nu am găsit răspunsul la această grea întrebare, dar mi-au promis cei de aici, Judecătorii mei cereşti, că îmi vor revela tot adevărul despre fiinţa ta cât mai curând cu putinţă.

Aş vrea din tot sufletul meu nevolnic de acum să-ţi pot da speranţa de a trăi liniştită, fără necazuri şi dureri. Dar ştiu că nu se poate aşa ceva, pentru că orice om are o soartă a lui, de care nu scapă nici pe lumea cealaltă, în care am ajuns şi eu.

Te binecuvântez, copila mea, şi te rog nespus de mult să ai curajul de a trăi mai departe, aşa greu cum îţi este de când te ştiu, dar viaţa trebuie trăită neapărat!

Te sărut şi te îmbrăţişez cu mult dor de tată…”

9 august 2001

28.09.2001 - Mesaj de la spiritul lui FRANCISC pentru fiica Maria (boală de îndurat)

„Te-am iertat, fata mea, te-am iertat mai de mult pentru izbucnirile tale de furie necontrolată! Am înţeles că ai suferit enorm de mult în ultimii tăi ani de viaţă, iar acum nu mai rezişti aproape deloc grelelor încercări ale vieţii.

Draga mea fată, sănătoasă ca în copilărie sau tinereţe nu vei mai fi niciodată! Aşa cred eu şi trebuie să te obişnuieşti cu acest gând şi această tristă situaţie! Dar poţi să te simţi mult mai bine ca acum, adică să redevii aproape sănătoasă dacă vei face eforturi foarte mari de voinţă şi gândire. Nu te mai gândi tot timpul că eşti bolnavă, că eşti nenorocită, că nu te mai iubeşte nimeni şi că ai peste tot numai duşmani! Fii mai curajoasă, draga mea fată, aşa cum te-a adus pe lume scumpa noastră Sarika!

Banii din Ungaria nu ai prea mari şanse să îi recapeţi, dar cel puţin nu îţi mai consuma nervii atât de mult din această cauză! Aţi greşit amândouă când i-aţi dat Johannei mai mult decât merita. Nu aţi văzut-o ce caracter oribil poate să aibă?! Acum plătiţi amândouă pentru naivitatea voastră…

Despre ginerele meu, Mircea, mai nimic bun nu pot să îţi spun. Eu l-am văzut de la începutul căsniciei voastre că îi cam plac femeile şi nici băutura nu o prea refuză. Nu v-aţi potrivit deloc, dar tu l-ai iubit cu adevărat şi ai suferit pentru iubirea ta. Nu te sfătuiesc să te împaci cu el; doar din cauza lui ai ajuns atât de disperată şi bolnavă! Lui îi plac femeile ordinare şi multe dintre ele umblă pe la ţigănci ca să îl despartă definitiv de tine. Mai bine să divorţaţi decât să vă apropiaţi din nou! Aceasta este părerea mea şi ţin foarte mult la ea.

Despre Sarika am numai vorbe bune. Mi-a fost o soţie bună, credincioasă, iubitoare şi sinceră. Se pregăteşte, sărmana, să vină mai aproape de mine, şi bine ar face, pentru că aici, în Cer, este linişte şi armonie între sufletele bune!

Vreau să-ţi mai spun, scumpa mea fată, că te ajut cu gândurile mele bune atât cât îmi stă în putere, dar minuni cu tine, nu pot să fac. Fă-ţi

curaj, fata mea, şi luptă cu viaţa, pentru că vei mai trăi destui ani dacă nu vei încerca să îţi pui capăt zilelor!

Vă îmbrăţişez şi vă sărut cu drag pe amândouă,

Tata”

28 septembrie 2001

26.07.2005 - Mesaj de la spiritul lui REMUS pentru fiica Mariana (amor adulterin)

„Scumpa mea copilă,

Ştiu câtă suferinţa v-a adus tuturor celor dragi mie dispariţia mea prematură. Aşa a vrut Bunul Dumnezeu, ca să mă săvârşesc din viaţă mai devreme decât am vrut-o cu toţii. Nu mai sunt la Judecata cea Dreaptă, scumpa mea copilă îndurerată. Am aflat tot ce am greşit în viaţă, m-am căit sincer, iar de ceva vreme încoace stau mai mult pe lângă voi, dragele mele fete iubite.

Despre acel Mituş, nu am nimic bun a-ţi spune. A venit în viaţa ta ca un tractor, prea grăbit pentru munca ce avea să o facă. Ţi-a zbuciumat sufletul, fără să fie prea lămurit de ceea ce face. Te-a făcut să te îndrăgosteşti de el, fără speranţă de viitor. Mituş nu are un suflet blând, draga mea. Dimpotrivă, are o fire violentă şi o inimă dură, deşi se străduieşte zadarnic să şi le ascundă.

Nu, draga mea copilă, nu te pot ajuta să îl iei aproape pe Mituş. El are familia lui, tu pe a ta. Dacă vei ajunge vreodată să te desparţi de soţul tău, să nu o faci de dragul lui Mituş. Omul acela nu merită să investeşti atâta iubire în el.

Mituş nu te va iubi niciodată aşa cum te iubesc eu, copila mea. Eu ţi-am fost tată, iar acum îţi sunt aproape un înger păzitor. Deocamdată, eu te sfătuiesc să nu-ţi părăseşti familia de dragul unei iubiri prea tinereşti. Mai lasă puţin să treacă timpul şi vei vedea cum ţi se va limpezi inima şi te vei linişti cumva.

Oricât te-ai ruga la Dumnezeu, fata mea iubită, suferinţa rămâne suferinţă. Numai Domnul Dumnezeu va decide ce va mai fi cu voi doi. Dar un lucru este sigur: vieţile voastre, familiile voastre sunt separate şi aşa vor rămâne întotdeauna.

Soţul tău este grav bolnav, cu toate că el nu prea ştie acest lucru. S-ar putea să facă un accident de maşină din cauza nervilor şi să-şi piardă viaţa. Sfatul meu părintesc este ca tu, ca o soţie cinstită ce eşti, să nu-i grăbeşti cumva sfârşitul. Încearcă să-l mai suporţi aşa cum este, prefăcându-te că nu-l bagi în seamă când îl apucă nervii. Ar fi păcat să-ţi încarci sufletul şi soarta cu vina de a fi grăbit moartea soţului tău. Eu mă străduiesc îndeaproape să-l mai ţin în viaţă până când îţi va trece iubirea pentru Mituş. Vom vedea ce va mai fi.

Rugămintea mea cea mai mare este ca tu să rămâi mereu aceeaşi copilă bună şi blândă la suflet, serioasă şi credincioasă familiei noastre. Aceasta îmi este dorinţa şi sper că o vei respecta! Eu veghez asupra ta şi asupra tuturor celor dragi, zi şi noapte, fără odihnă. Am grijă de voi, de inimile şi de sufletele voastre, ca ele să rămână neîntinate, aşa cum le-am lăsat când am plecat de lângă voi.

Vă sărut cu drag pe toţi şi pe toate, cu multă iubire şi cu tot dorul depărtării dintre vieţile noastre.

Al tău tată şi al vostru credincios,

Remus"

26 iulie 2005

28.07.2005 - Mesaj de la spiritul doamnei ELENA pentru fiul Gabriel (spre căsătorie sau nu)

„Scumpul meu copil,

Văd că te găseşti într-o situaţie foarte delicată şi nu te poţi hotărî să faci pasul final pentru căsătoria cu Vali. Dragul meu băiat, tu eşti şi acum copilul meu iubit, pentru care am făcut în timpul vieţii nenumărate sacrificii. Întotdeauna mi-ai ascultat sfaturile, cu unele mici abateri, pe care bineînţeles că ţi le-am trecut cu vederea. Acum te găseşti la un drum cu răscruce: pe ce cale să o iei? Pe cea dreaptă, căsătorindu-te imediat cu aleasa inimii tale, sau pe cea stângă, alegând şi aşteptând o fată mai bună decât ea? Eu te sfătuiesc aşa: dacă o iubeşti cu adevărat şi nu vrei nici în ruptul capului să renunţi la ea, atunci acordă-i fetei o perioadă de obişnuinţă cu noua situaţie în care ai adus-o chiar tu. Ea încă mai gândeşte ca un copil alintat ce este, dar trupul ei a trecut la viaţa de femeie. O iubesc mult pe această copilă, dar trăiesc aici, departe, cu impresia că nu ar fi cea mai bună soţie pentru tine. Ştii şi tu, dragul mamii, că primii şapte ani de acasă sunt decisivi pentru educaţia unui om. Gândeşte-te şi tu, băiatul meu scump, ce educaţie a primit Vali de la Felicia? Îţi spun eu: să mintă, să se prefacă tot timpul că este alta decât ea însăşi, să se dea mare cu ceea ce de fapt nici nu are, să păcălească bărbaţii cu mişcări fermecătoare şi vorbe meşteşugite, pentru a obţine de la ei diverse favoruri. Aşa cum o vezi pe Vali cea de acum şi cunoscând-o bine pe mama ei, vezi vreo deosebire importantă între ele două?

Dragul mamii, eu te sfătuiesc să nu te grăbeşti încă la căsătorie, nici cu ea şi nici cu alta. Mai aşteaptă puţin, un an-doi, până când soarta ta se va mai limpezi. Eu am dorit să am o noră mai bună, mai iubitoare şi mai respectuoasă decât prima. Dacă o vezi pe Vali mai bună decât aceea, atunci poţi să o ceri în căsătorie fără nici un fel de dubii. Dar dacă nu este aşa? Să te nenoroceşti încă o dată?

Aş mai avea ceva să-ţi spun, copilul meu drag: te rog, din tot sufletul meu de mamă, să ai grijă ce faci la serviciul tău, fiindcă eu văd o mare

primejdie cum se apropie de tine! Unii dintre colegi te duşmănesc, pentru că eşti făcut dintr-un aluat mai nobil decât ei. Ai grijă, dragul mamii, ca nobleţea ta să nu te coste viaţa! Mai ales unul dintre colegi vrea să te trimită într-o misiune foarte periculoasă. El crede că vei fi omorât de cuţit şi va scăpa de concurenţa ta.

Scumpului meu soţ vreau să-i spun că încă nu trebuie să vină lângă mine. Mai are de trăit câţiva ani, dragul de el, dacă va avea parte de linişte în suflet şi în casă.

Atât am vrut să-ţi spun, copilul meu drag şi trist. Ca mamă, îţi vreau numai binele. Mai am puţin de stat la Sfânta Judecată, după care voi veni lângă voi doi, ca să vă veghez zilele şi nopţile.

Vă sărut pe amândoi, scumpii mei şi vă rog să nu o uitaţi pe mama, că nici ea nu v-a uitat pe voi!”

28 iulie 2005

01.06.2006 - Mesaj de la spiritul doamnei LUCREŢIA pentru fiica Anca

„Scumpa mea fată,

Nu trebuie să fii îngrijorată şi nici uimită pentru ceea ce s-a întâmplat cu mine după plecarea voastră în străinătate. Moartea mea a fost prevăzută cu multă vreme în urmă. Ştii foarte bine, draga mea copilă, nu am avut o viaţă uşoară nici în tinereţe şi nici mai târziu.

Sunt fericită şi nu sunt fericită aici, unde mă găsesc acum. Dorul de casă, de familia noastră, de rudele noastre dragi încă îmi mai arde sufletul. Am trecut dintr-o comă în alta, fiindcă inima şi trupul meu erau istovite de muncă, de supărare şi de multe altele. Primii doi ani după plecarea voastră au fost cumpliţi pentru biata mea inimă. Dorul de tine, de copilaş, de glasurile voastre dragi m-a răpus încetul cu încetul.

Te-am iertat, copila mea, te-am iertat curând după aflarea veştii că nu m-ai lăsat degeaba. Ai plecat pentru a-ţi ajuta familia, pentru a deveni ceva mai mult şi mai preţios decât aici, în ţară.

Pe Nicoleta are cine să o ajute, dar nu-i place să ceară de pomană, asta este problema ei de bază. Poţi s-o ajuţi, scumpa mea, dar fă-o în aşa fel ca ea să nu se simtă jenată de mâna pe care i-o întinzi ca ajutor.

Copila mea, eu te-am înţeles perfect întotdeauna. Tu ai fost inima, trupul şi sufletul meu. Numai eu ştiu cât am suferit şi prin câte am trecut ca să te pot aduce la lumina zilei. Cum să spun eu aşa ceva, cum să spun că am murit din cauza plecării tale? Te-ai dus ca să-ţi faci datoria faţă de tine şi ca să-ţi ajuţi familia, copilul mai ales.

În 2004 eram încă la Dreapta Judecată. Am avut multe de îndurat, din cauza păcatelor bunicilor tăi. Dar au trecut toate, iar acum sunt liberă să stau lângă voi oricât de mult doresc. De câte ori îmi vezi chipul sau mă vezi întreagă în timpul vieţii, eu sunt lângă tine, copilul meu şi mă bucur

pentru toate bucuriile tale, mă întristez şi sufăr pentru toate suferinţele tale.

Mi-ai cerut iertare de nenumărate ori şi acest gest din partea ta mi-a făcut enorm de mult bine. Atâta mai doresc de la tine: să faci un mic altar în casă, unde să te rogi la o icoană a Maicii Domnului pentru bucuria şi mulţumirea familiei tale şi pentru liniştirea sufletului meu. O lumânare aprinsă lângă icoană şi lângă poza mea în zilele de sărbătoare, în ziua naşterii mele şi mai ales în zilele în care eşti foarte, foarte fericită pentru împlinirile vieţii tale şi ale celor doi băieţi dragi de lângă tine.

Minunată poezie, scumpa mea copilă! Mi-ai uns sufletul cu iubirea ta şi tristeţea despărţirii noastre!

Despre cei dragi din căsuţa ta frumoasă, numai lucruri bune am să-ţi spun. Ai un bărbat minunat, care te va însoţi până în ultimul ceas al vieţii, iar copilul, copilaşul meu drag, nepoţelul meu scump, dragul de el, va ajunge un om de mare seamă în această ţară îndepărtată. Un om de mare carieră, un politician şi savant renumit în toată lumea. Să-i ajute Bunul Dumnezeu să i se împlinească toate lucrurile bune pe care bunicuţa lui le vede încă de pe acum.

Ancuţa, scumpa mamii, pe tine te văd sus de tot, în conducerea ţării numită Canada. Nu vor trece doi ani şi vei concura pentru un post înalt în Guvernul ţării. Poate că nu vei reuşi de la început, dar tot pe aproape vei lucra.

Acum, la sfârşitul acestei convorbiri nepreţuite pentru bietul meu suflet chinuit de dor, vreau să-ţi mai spun că am cea mai mare încredere în tine, cum nu am avut în nimeni până acum. Te-am adus pe lume cu noroc şi mama ta cea iubitoare te roagă, te imploră să nu-ţi alungi norocul de lângă tine nici măcar o clipă din câte îţi mai sunt date în viaţă!

Te sărut, scumpa mea copilă şi nu uita niciodată că mama vine lângă tine de câte ori o chemi...”

1 iunie 2006

16.08.2006 - Mesaj de la spiritul doamnei MARIA pentru fiul Viorel

„Dragul mamii, drag băiat,

Ştiu că vrei să te sfătuieşti cu mine despre toate câte le ai de trăit şi de suferit în această lume în care ai rămas orfan de mamă şi de tată.

Copilul meu drag, să ştii că mama întotdeauna ţi-a vrut binele, iar acum nimic nu este schimbat, decât că nu mă mai vezi pe lângă tine. Eu te-am lăsat să îţi alegi singur ursita. Este viaţa ta în joc şi iubirea voastră, a doi oameni care se vor căsători în curând. Pe Mihaela, dacă o iubeşti mai mult decât pe Oana, atunci luaţi-vă, copiii mei dragi, luaţi-vă şi fiţi fericiţi până la adânci bătrâneţi! Casă de piatră să vă dea Dumnezeu!

Tata socrul nu mai are mult de trăit. A obosit, săracul, de atâtea greutăţi ale vieţii. O să-l ierte Dumnezeu şi pe el, ca şi pe alţii!

Pe tine te veghez zi şi noapte, copilul meu iubit, ca să primeşti de la Cel Mare şi Bun tot ceea ce îţi doreşti. Dar să ştii că trebuie să te zbaţi cu greul vieţii, să lupţi pentru fiecare fărâmă de pâine. După ce vei fi muncit din greu, atât tu, cât şi viitoarea ta soţie, vei ajunge la bogăţia pe care ţi-o doreşti de mult.

Dragul mamii, eu mă chinuiesc să îţi dau cele mai bune sfaturi, fără să te pot ajuta îndeaproape, ca pe vremea când trăiam alături de voi toţi. Dar pentru a reuşi în viaţă, numai tu ştii cel mai bine ce cale trebuie să urmezi.

Poate că nu ar fi bine să pleci prea curând la Bucureşti. Încearcă, dragul mamii, să îţi întemeiezi familia, iar apoi vei vedea cum va fi mai bine cu plecarea.

Poate că ar fi bine să îţi păstrezi afacerea şi să te ajute la lucru viitoarea nevastă.

Da, în octombrie vreau să fie o nuntă mare în neamul nostru! În ziua nunţii tale să aprinzi o lumânare şi la bietul meu mormânt!

Copilul meu iubit, să n-o uiţi pe mama niciodată! Te veghez tot timpul, îţi dau curaj pentru a trăi ca un om bun şi drept. Aştept să te văd mulţumit şi fericit, aşa cum meriţi! Vreau să dispară suferinţele care te-au chinuit atâta vreme. Aşa să ştii, dragul mamii, că mama este şi va fi cu tine mereu!

Te sărut pe fruntea ta de copil bun şi cuminte, băiatul meu cel drag şi frumos! N-o uita pe mama care te-a adus la lumina zilei şi te-a crescut cum s-a priceput ea mai bine!

Fii binecuvântat, copilul meu!

Maria, mama ta”

16 august 2006

Cazul Liliana (afaceri şi sentimente)

11.10.2006 - Mesaj de la spiritul domnului GRIGORE pentru fiica Liliana şi nepoata Anca

„Şi mie îmi este dor de voi, scumpele mele! Atât de dor îmi este, că nu mai ştiu cum să fac să stau lângă voi tot timpul, ziua şi noaptea. Dacă aţi fi mereu una lângă cealaltă, m-aş simţi şi eu mai folositor. Dar mă descurc oricum, făcând naveta între oraşele voastre. Nu mă plâng deloc, pentru că aceasta este misiunea pe care am primit-o de la Îngerii Domnului: să am grijă de voi două, pentru că viaţa voastră este foarte grea şi plină de pericole ascunse, uneori chiar nebănuite de voi.

Dragele mele, eu asist aproape neputincios la suferinţele voastre trupeşti şi sufleteşti. Mă doare şi pe mine sufletul, din cauza durerilor

voastre. Dar să ştiţi că am reuşit totuşi, cu ajutorul Îngerilor Domnului, să vă salvez vieţile de mai multe ori. Sunteţi vii, dragele mele, cu toate că în inimile voastre tristeţea este nepotolită.

Tu, Liliana tatii, m-ai ascultat întotdeauna, ca un copil bun şi cuminte, aşa cum te-am ştiut întotdeauna. Te rog să mă asculţi încă o dată, cu mare atenţie, scumpa mea copilă, fata tatii mult iubită, comoara sufletului meu! Tu cu sănătatea o să te descurci ca şi până acum. Te vei trata şi te vei simţi mai bine. Dar ceea ce îţi lipseşte ţie acum, ca şi în ultimii ani, este speranţa într-o viaţă mai bună pentru tine şi copilul tău mult iubit. Draga mea, doresc nespus de mult să îţi dau, încă o dată, curajul şi puterea de a trăi. Gândeşte-te că Ancuţa va avea în continuare nevoie de sfatul şi mângâierea ta! Nimeni mai mult ca tine, măicuţa ei iubită, nu va reuşi să o determine să-şi facă ordine în inimioara ei răvăşită de prea multe suferinţe şi decepţii.

Cu vrăjile te-ai descurcat cumva, scumpă fată, dacă ai supravieţuit şi ţi-ai continuat munca la magazin. Acolo încă mai sunt probleme, din cauza sărăciei oamenilor din zonă. Eu văd că peste o lună, două vă va merge mai bine, mult mai bine. Costel trebuie să se antreneze mai mult în această muncă a lui. Cam comod şi naiv, băiatul acesta! Ţi-ar mai trebui un colaborator tânăr şi mai de nădejde decât el. Nu să-l dai afară, Doamne fereşte, el este camaradul şi ajutorul tău de foarte mulţi ani, dar simte şi el nevoia unui braţ şi unei minţi mai tinere şi mai agere.

Cu datoriile îţi va fi greu încă o perioadă de timp, până când vei reuşi să le returnezi. Despre Emilian, soţul tău, nu prea am veşti încurajatoare. Boala lui mai veche îi face necazuri. Se cam neglijează omul acesta! Parcă şi-a pierdut şi el speranţa de viaţă!

Ancuţa, nepreţuita bunicului, vreau să te rog din tot sufletul meu mare şi îndurerat să nu-ţi părăseşti părinţii la nevoie, indiferent câte s-au petrecut între ei doi. Tu eşti fiinţa îndreptăţită să-i încurajezi, să-i ajuţi cu ce poţi şi să-i menţii în viaţă atât cât mai au de trăit.

Cu prietenul acela, Cătălin, nu am fost de acord niciodată. Chiar dacă te-a iubit, chiar dacă te mai iubeşte încă, tot un om fără caracter rămâne. Eu văd venind spre tine un băiat bun, serios, cuminte, care va ştii să-ţi cucerească inima. Deschide-ţi inima, scumpa mea copilă, spre o nouă iubire curată, puternică, purificatoare pentru sufletul tău chinuit! Te rog, te implor, copilă dragă, să lupţi pentru viaţa şi viitorul tău! Iubirea pentru Cătălin te-a îndepărtat de oamenii buni, aceia care te pot ajuta cu adevărat pentru a-ţi împlini viaţa.

Ai avut cununiile legate chiar de Cătălin, din egoism, din spirit de dominaţie. Dar ele au slăbit cu timpul, iar Dumnezeu a început să facă lumină în relaţia voastră. Cu un astfel de individ nu vei reuşi să mai trăieşti multă vreme, chiar dacă te vei căsători cu el. După ce vei trece puţin de 30 ani, viaţa ta se va schimba în chip uimitor. Vei vedea, copila mea, că am dreptate.

Costel s-a obişnuit cu viaţa lui chinuită. Dacă ar fi avut puterea morală pentru a-şi clarifica viaţa personală, totul s-ar fi schimbat de mult

pentru el. Atâta a ştiut să facă şi nimic mai mult. Poate că la adânci bătrâneţi îşi va da seama cu ce a greşit faţă de mama ta. Atunci va fi prea târziu ca să mai repare ceva.

Dragele mele iubite şi nepreţuite, vă rog din tot sufletul meu trist şi nemărginit să îmi ascultaţi sfaturile părinteşti. Atât eu, cât şi mama Aurora veghem asupra voastră. Nu vă părăsim nici în vecii vecilor, aşa să ştiţi scumpele noastre copile! Aveţi încredere în noi, în viaţa voastră dăruită de Bunul Dumnezeu, în Binele care încă mai există în această lume zbuciumată şi prea pătrunsă de păcătoşenie!

Vă sărutăm amândoi cu toată sfinţenia şi iubirea noastră nemărginită,

Aurora şi Grigore.

Fiţi binecuvântate, bunele noastre copile!"

11 octombrie 2006

28.01.2008 - Mesaj de la spiritul domnului GRIGORE pentru fiica Liliana şi nepoata Anca

„Scumpele mele fete, Liliana şi Ancuţa,

Eu, tata şi bunelul Grigore, vă rog de aici, din înaltul Cerului, să nu vă pierdeţi optimismul şi speranţa că viitorul vostru va fi mult mai bun decât felul cum trăiţi acum. Vă rog din tot sufletul meu mare şi iubitor să aveţi încă puţină răbdare şi curajul omului stăpân pe sine, până când problemele voastre vor avea o rezolvare bună.

Tu Liliana, fetiţa tatii, mi-ai ascultat întotdeauna sfaturile părinteşti, dar neputinţa şi răutăţile lumii te-au împiedicat să duci la bun sfârşit îndrumările mele. Acum, în aceste zile grele pentru tine, doresc să-ţi dau îndrumări precise pentru ceea ce va trebui să faci de îndată. Se impune, de urgenţă, alungarea lui Costel din apropierea ta. Acest individ abject, pentru care tu ai avut sentimente frumoase, a profitat de bunătatea ta îngerească pentru a câştiga şi a fura nişte bani pe care nu i-a meritat. Este drept că a participat şi el la afacerea voastră comună, dar în final paguba adusă în buget depăşeşte cu mult sumele încasate prin munca voastră. Nevasta lui s-a răzbunat pe tine pentru că l-ai primit în casă, învăţându-l să fure cu 7 mâini. Acum ei au un buget al familiei satisfăcător, conturi la bănci, iar pe tine te paşte un faliment de răsunet.

În continuare, te învăţ ce să faci cu firma şi magazinul. Te rog din suflet să nu-i predai afacerea lui Costel, pentru că el te va da în judecată, pentru a-ţi pasa ţie toate datoriile către furnizori. Rezultatul va fi acela că nu vei primi de la el nici un ban drept beneficiu, ci te va obliga prin proces să-ţi vinzi apartamentul, pentru a plăti toate datoriile. Această mârşăvie ţi-o pune Costel la cale, împreună cu blestemata de nevastă-sa. Ideea ei cea mare este să te alunge din oraş, să-ţi vândă apartamentul şi să rămână ei cu afacerea curată, fără datorii.

Te sfătuiesc să desfaci în mod legal asocierea voastră, împărţind pe din două obligaţia de a achita datoriile restante. În felul acesta, vei păstra magazinul, te vei ocupa de el ca lumea şi vei vedea că, sub conducerea ta unică, comerţul tău va merge mult mai bine. Încă eşti o femeie în putere, energică, dornică de muncă. Dacă vrei neapărat să te pensionezi, pentru a primi un venit suplimentar şi constant, te încurajez să o faci. Dar cum banii de la Stat îţi vor fi total insuficienţi pentru traiul zilnic, vei avea nevoie de un venit în plus. Acesta trebuie să provină din continuarea afacerii la magazin, ca unic proprietar. Aceasta este părerea mea şi cred că este cea mai rezonabilă. Te avertizez că va trebui să te cerţi cu Costel pentru a pune în aplicare ideile mele, dar, pentru a suferi mai puţin, este bine să plăteşti un avocat şi un expert financiar.

Ancuţei vreau să-i spun că bunelul veghează asupra ei, îi doreşte să nu o părăsească norocul niciodată şi o îndeamnă la înţelepciune şi răbdare în lupta cu greul vieţii. Eu văd că tu, Ancuţa, scumpa bunelului, te vei căsători în curând, iar anul viitor vei aduce pe lume un copilaş frumos şi inteligent ca tine. S-ar putea ca mirele să fie chiar omul lângă care trăieşti de mulţi ani, dar nu este sigur acest lucru. Eu văd, este drept că slab conturat, viitorul tău lângă un bărbat mai bun decât acesta. Pentru a scăpa de el, atunci când nu-i vei mai suporta greşelile, vei încerca să te întorci lângă mama ta. Dar mai este ceva timp până atunci.

Dragele mele, scumpele mele copile îngândurate, Grigore cel din Ceruri vă îndeamnă la curaj şi multă îndârjire în lupta cu greutăţile vieţii. Dorinţa mea cea mai aprigă este ca voi să fiţi fericite şi mulţumite de traiul vostru. Mama Aurora este acum lângă mine, participând cu tot sufletul la emoţiile acestui dialog. Amândoi vă veghem ca doi îngeri şi aducem asupra voastră bunătatea Celui de Sus. Lumina soarelui să coboare asupra voastră, mângâierea razelor fericirii să vă înconjoare pretutindeni! Rămâneţi cu bine, scumpele, nepreţuitele noastre copile!

Vă sărută mama şi tata...”

28 ianuarie 2008

* * *

20.10.2006 - Mesaj de la spiritul doamnei CONSTANŢA pentru fiul Răzvan

„Da, scumpul meu copil, aici mă simt mult mai bine, dar numai dintr-un anumit punct de vedere. Pentru că nu mai am trup, sufletul meu nu mai duce grija purtării trupului în condiţii normale de viaţă. Dar acest suflet se bucură şi se întristează clipa de clipă văzând şi auzind ce se întâmplă cu scumpii mei copii, rămaşi în viaţă pe Pământ.

Sunt mulţumită de voi, scumpii mei copii, mă simt mândră de viaţa voastră cinstită şi dedicată muncii. Aşa cum v-am crescut şi v-am educat, aşa sunteţi acum. Fiţi binecuvântaţi, fiinţe iubite, suflet din sufletul meu! Ce să mai aştept de la voi, nepreţuiţii mei urmaşi? Da, m-aş bucura

nespus aflând că aveţi cu toţii casele voastre, familiile voastre, copilaşii voştri, nepoţeii mei...

Dragul meu soţ, îţi înţeleg durerea pricinuită de dispariţia mea prematură. Ştiu cât de greu îţi este fără mine, fără privirea mea înţeleaptă, fără vorbele mele pline de bun simţ. Te rog totuşi să nu rămâi tot restul vieţii singur în casă, fără un suflet de femeie lângă tine. Bătrâneţea are hainele ei grele şi pline de dureri nenumărate. Nu te sacrifica, dragul meu soţ, pentru amintirea mea, a scumpei tale soţii, care nu se mai poate întoarce niciodată lângă tine! Dacă vei găsi o femeie cumsecade, cu sufletul bun şi curat, gospodină aşa cum am fost eu, te rog să ţi-o apropii de sufletul şi trupul tău. Am o singură dorinţă aprigă în privinţa ei: să se poarte bine cu copiii noştri, să nu-i jignească şi să nu te îndepărteze de ei! Aceasta îmi este dorinţa, de aici, din lumea de dincolo de moarte.

Răzvănel, dragul mamii, cum să nu vreau eu să ajung printre copilaşii tăi? Atâta doar că nu va depinde în mod direct de mine acest mare pas spre întoarcerea la viaţa lumească. Numai Bunul Dumnezeu va decide ce va trebui să fac mai departe, în viitorul apropiat de aceste zile ale pământenilor.

Nu m-am supărat pe voi, dragii mei copii, după trecerea mea în nefiinţă. Cum să mă supăr pe voi, cei care m-aţi plâns cu tot amarul sufletelor voastre nevinovate?! M-aţi îngropat creştineşte, mi-aţi cinstit plecarea aşa cum se cuvine în religia noastră.

Ce să vă mai învăţ, dragii mei, de aici de unde mă aflu în starea de duh?! Ce facem noi aici nu pot să înveţe pământenii, pentru că ne ducem traiul în condiţii de neînchipuit pentru voi. Numai cine ajunge aici poate să înţeleagă, în sfârşit, cât de multe obiceiuri ne despart de cei rămaşi în trup de om! Cu toate acestea, gândurile mele, simţămintele mele şi ale celor ca mine sunt de nenumărate ori mai puternice şi mai curate decât ale oamenilor. Atât cât pot să vă cer, cu suflet de mamă, este să rămâneţi mereu neîntinaţi la trup şi suflet, cinstiţi şi drepţi, iubitori de rude şi urmaşi, omenoşi cu celelalte fiinţe din jurul vostru.

Dragul mamii, copil bun, eu vin lângă tine în fiecare zi şi noapte, dar nu numai lângă tine, ci lângă voi toţi cei ce compuneţi iubita mea familie. Vă dau curaj, puterea de a lupta cu viaţa şi cu complicaţiile produse de cei din jurul vostru. Vorbeşte cu mine în gând, dragul mamii, în fiecare seară, după ce îţi spui rugăciunea creştinească. Priveşte-mi fotografia, vorbeşte cu ea ca şi cum aş fi chiar eu. Vei simţi prezenţa mea şi tu îmi vei auzi vorbele cum vei putea.

Despre draga ta, Irina, am numai vorbe frumoase să-ţi spun. Atâta doar că te rog să fii foarte atent cu ea, ca un adevărat bărbat. Nici o urmă de grosolănie să nu aibă purtarea ta faţă de ea! Este un copil bun, timid, care a suferit mult încă de mic şi încă mai suferă, din cauza familiei în care trăieşte. Vei vedea că se va deschide ca o floricică minunată după ce o vei răpi din casa părinţilor săi.

Da, scumpul meu, abia aştept să vin lângă voi la cununia voastră! Ce zici, dragul mamii, te poţi cununa cu Irinuca până la sărbătorile de iarnă? Ce bine v-ar sta să petreceţi Crăciunul şi să întâmpinaţi noul an cu multă bucurie, ca doi însurăţei frumoşi şi veseli! Te ajut, copilul meu, te ajut, cu gânduri frumoase despre voi doi!

Să vă ajute Dumnezeu să vă însoţiţi cât mai curând, că tare doresc să îmi aduci doi nepoţei!

Multă iubire vă trimite mama, de aici din lumea celor drepţi. Dragii mei, să n-o uitaţi pe cea care v-a dat viaţă şi puterea de a trăi! Vă sărut pe toţi, cu toată iubirea mea, pe care o ştiţi cu toţii!

A voastră fiinţă care nu v-a uitat,
Mama”

20 octombrie 2006

23.10.2006 - Mesaj de la spiritul lui MIRCEA pentru fiica Ema

„Abia astăzi am ieşit de la Judecată, după doi ani de suferinţă, chin, reproşuri, remuşcări. Mii de îngeri adunaţi în jurul meu, zi şi noapte, fără întrerupere. A fost un chin dulce, o suferinţă constructivă, o durere fără seamăn, destinată înălţării mele cu o treaptă sau două faţă de cum am fost în timpul ultimei vieţi de pe Pământ. Acum mă simt curat, un suflet pur şi nesfârşit de bun, îngăduitor cu cei ce comit fapte şi greşeli minore, pe care şi le pot corecta cu mare uşurinţă, având deschidere spre autoevoluţie.

După înălţarea umilului meu suflet către lumea lui Dumnezeu, suflet pe care scumpa de Ema l-a văzut (luându-şi rămas bun de la mine şi de la el), am fost luat de bunicii mei dragi şi dus către lumea Raiului, lăsându-mă în grija altor îngeraşi. Imediat după sosirea mea, a început Judecata. Nu m-au bătut, nu m-au chinuit, nu m-au torturat, deoarece în lumea Îngerilor tortură nu există. Există numai comunicarea sufletească, schimbul dumnezeiesc al gândurilor permanente.

Da, scumpa mea copilă, între noi există o prietenie sufletească, o colaborare spirituală din totdeauna, de când existăm în lumea cea veşnică.

Nu, draga mea Ema, nu am ajuns la sfârşitul zilelor în scurta mea viaţă din cauza neglijenţei. Am simţit că trebuie să plec în mare grabă, pentru a face loc unui alt suflet să prindă chip de om. Da, urmează ca sufletul meu să vină din nou în lumea voastră, peste câţiva anişori. Eu va trebui să port trupul fiului tău, care nu va aştepta mai mult de 10-15 ani pentru a vedea lumina zilei.

Te vei căsători cu un om frumos la chip şi suflet, bogat în bunuri lumeşti şi sentimente, scumpa mea copilă. Destinul trebuie să te ajute la împlinirea tuturor visurilor tale. Eşti o fată cum rar se poate întâlni în lumea în care trăieşti. Dumnezeu trebuie să te ajute să supravieţuieşti

mulţi ani, să devii celebră cu harul tău de medium, să ajuţi la rândul tău mii şi mii de oameni, pentru a scăpa de multe din necazurile lor.

Te rog din tot sufletul meu mare să-l dai uitării pe nemernicul de Alex. Individul acela şi-a vândut sufletul Diavolului. A intrat într-o grupare satanistă, cu apucături demonice, din dorinţa inconştientă de a deveni puternic, celebru şi mai ales plin de bani. Fereşte-te de el, scumpa mea copilă, bună şi blândă! Oamenii neasemuiţi ca tine pot să cadă uşor răpuşi de egoismul şi vulgaritatea unor diavoli cu chip de om. Încearcă, draga mea, să-l eviţi pe acest ticălos! Dacă te-ai gândit să pleci de la TVR, bine ai făcut. Locul tău nu este acolo, copilă scumpă şi deşteaptă.

Mihai este un băiat bun, dar cu foarte multe defecte de caracter, tare spirituale şi genetice. Karma lui este năprasnică, bine că nu i-o cunoşti şi nu şi-o cunoaşte nici el! Îi este hărăzită o viaţă scurtă, plină de necazuri şi neîmpliniri. Numai cu eforturi extraordinare şi fapte de omenie nesfârşit de multe va reuşi să îşi cureţe păcatele moştenite de peste tot. Dar cred că am spus deja prea multe secrete. Abia am scăpat de la Divanul Îngeresc şi iată că m-a luat mintea la plimbare prin Cosmos...

Scumpa mea soţie, te rog din tot sufletul meu, întristat peste măsură de despărţirea noastră, să ai grijă de copiliţa Ema, care încă mai are nevoie de iubirea şi mângâierea mamei. Dacă eu acum nu mai trăiesc lângă voi, ţie ţi-a rămas chemarea spre a o ajuta pe fata noastră să intre în viaţă, avându-te pe tine mereu lângă ea. Ema este delicată, sensibilă, peste măsură de îndârjită în munca ei. Ajut-o, scumpa mea soţie, să răzbească printre piedicile şi greutăţile care i se pun mereu în cale! Este un copil deosebit, am iubit-o ca şi cum ar fi fost suflet din sufletul meu.

Vă iubesc pe amândouă. Vă promit că, începând de astăzi, voi sta tot timpul lângă inimile voastre. Vă sărut pe frunte, vă îmbrăţişez cu mult drag,

Al vostru prieten pentru totdeauna,

Mircea”

23 octombrie 2006

14.01.2007 - Mesaj de la spiritul doamnei JENICA pentru fiica Gertrude

„Scumpele mele fete,

Eu sunt mama voastră, Jeni, pe care o regretaţi de când a închis ochii.

Fetele mele dragi, moartea omenească vine atunci când vrea Domnul Dumnezeu, nu atunci când o cheamă omul. Vreţi, nu vreţi, ea soseşte, pentru unii ca o binecuvântare cerească, pentru alţii ca o durere nesfârşită. Eu m-am chinuit mult până Dumnezeu, Drăguţul, m-a luat în lumea Lui. De aici, de unde mă găsesc acum când vă vorbesc la amândouă, privesc trecutul vieţii mele ca pe un chin nesfârşit. Am avut o

soartă amară, iar viaţa mi-a fost ca o traistă plină cu pietre ascuţite. Nu am chinuit pe nimeni, nu am avut nici un omor pe conştiinţă, am dorit binele tuturor, iar răsplata pentru faptele mele bune nu am aşteptat-o niciodată.

Voi, copiii mei, aţi fost comorile mele nepreţuite. După ce tatăl vostru a închis ochii cu multă durere în suflet şi regret pentru viaţa ce urma să i se sfârşească, toată puterea vieţii din mine v-am dat-o vouă, copiii mei dragi! Prea puţin noroc aţi avut şi voi în viaţă până acum! Poate că de astăzi înainte, când tu, Gertruda mea scumpă, ai curajul să te gândeşti la mine şi cu fapta şi cu vorba, Bunul Dumnezeu va hotărî cine m-a îngrijit cum se cuvine şi cine nu. Eu cred că fiecare dintre voi, cele care aţi fost în preajma mea când obştescul sfârşit îmi era aproape, v-aţi făcut datoria creştinească spre a-mi uşura suferinţele.

Nu dau vina pe nimeni, iar dorinţa mea cea mai aprigă, de aici de unde mă găsesc, este ca între voi, copiii mei, şi între voi, rudele mele, să nu mai fie discordie. Eu, mama ta, scumpa mea Gertruda, te rog din tot sufletul meu mare şi îndurerat, să faci pace între toate fiinţele care mi-au fost dragi în trista mea viaţă!

Nu m-am supărat, draga de tine, pentru că m-ai înmormântat în altă haină. După ce am ajuns în lumea lui Dumnezeu am înţeles că puţin contează capriciile lumeşti, atât de legate de haine, mâncare şi destul de multe ca ele.

Cu o zi înainte de a închide ochii mei îndureraţi, am vrut să te rog ceea ce ţi-am spus acum: că te rog din suflet să faci pace între rude, să nu o cerţi pe Lucica pentru că m-a adus la cămin şi mai ales să-ţi creşti copilaşii în cinste şi demnitate, aşa cum tatăl vostru a dorit-o pentru nepoţii săi.

Am mai vrut să-ţi spun că nu trebuie niciodată să-ţi iei vorbele înapoi: ceea ce ai promis trebuie îndeplinit! Scumpul tău tată a fost un om de o mare cinste şi onoare. Întotdeauna mi-a atras atenţia că trebuie să vă dau o educaţie potrivită pentru oamenii cu demnitate, nu pentru criminalii care i-au distrus tinereţea, viaţa şi familia. Onoare, acesta a fost cuvântul lui preferat! După ce am închis ochii, nepreţuitul meu soţ a venit lângă capul meu şi mi-a spus: „Iubita mea, ne-am regăsit, în sfârşit! Haide să mergem împreună pe drumul luminii, spre Bunul Dumnezeu, care ne vrea din nou alături!” De atunci nu ne-am mai despărţit, iar după ce eu am fost iertată la Judecata cea Mare, am început amândoi să vă veghem împreună şi să vă ajutăm cu sfaturile noastre părinteşti.

Gertruda, tu eşti copilul nostru cel mai iubit. Îţi ducem grija tot timpul, te ocrotim de rele, iar în timpul somnului tău te învăţăm cum să supravieţuieşti în cinste şi onoare. Doar câţiva ani mai grei urmează pentru tine. După ce copiii vor ieşi la pâinea lor, te vor ajuta şi vor fi lângă tine mereu.

Vă doresc tuturor celor dragi mie şi lui tata să trăiţi şi să vă purtaţi aşa cum v-am învăţat noi, cu bietele noastre puteri chinuite de viaţa amară pe care am trăit-o lângă voi!

Vă iubesc pe toţi, vă rog să mă iertaţi dacă plecarea mea v-a îndurerat peste măsură! Mama este lângă tine, Gertruda mea, nu te-a părăsit.

Vă iubesc pe toţi, dragii mei!

Jeni, cea de dincolo de viaţă...”

14 ianuarie 2007

26.01.2007 - Răspunsuri de la spiritul doamnei GISELLA pentru fiica Victoria

„Scumpa mea fată,

Am plecat de lângă voi îndeplinind voia Domnului Dumnezeu din Ceruri. Atât mi-a fost să trăiesc pe Pământ, după ce mi-am făcut datoria creştinească faţă de rudele şi prietenii noştri.

Scumpa mea copilă bună şi cinstită la suflet, tu eşti omul care m-a îngrijit şi m-a ajutat cel mai mult să plec în această lume a nevăzuţilor înţelepţi, cu sufletul uşurat de povara păcatelor lumeşti. Te binecuvântez, copila mea, pentru tot ceea ce ai făcut înainte şi după plecarea mea în nefiinţă!

Aici o duc bine, sunt un simplu duh care aleargă zi şi noapte pe lângă cei dragi rămaşi pe Pământ. Mă străduiesc să vă încurajez, să vă dau gândurile cele bune şi drepte, pentru ca voi să vă duceţi traiul în cinste şi omenie.

Sora mea ţi-a luat din casă actele, că ea ştia unde le-ai pus. Grea povară pe sufletul meu de mamă! Dumnezeu să o ierte pe făptaşă, că tare multă supărare mi-a făcut!

Eu nu i-am vândut surorii mele nici un teren. Poate că a făcut ea un act fals, pe care nu vrea să vi-l arate vouă.

Da, i-am dat Magdalenei grădina de peste deal, dar numai până când vă veţi înţelege la moştenire.

Răducu este o minune de om, aşa cum aş vrea să fie toţi nepoţii şi strănepoţii mei.

Călinuţ, scumpul bunicii, va fi la fel de fericit în familia lui ca şi Răducu.

Îţi mulţumesc, draga mea copilă, pentru că te-ai interesat de bietul meu suflet, destul de îngrijorat de schisma dintre rudele mele! Te rog pe tine, Ica mamii dragă, să te împaci cu mătuşa ta asupra moştenirii, că de procese între rude este mare ruşine. Eu v-am învăţat să vă iubiţi ca două rude adevărate, dar văd că pofta necurată a averii le întunecă unora minţile. Aceste cuvinte vi le repet mereu, zi şi noapte, dar numai Bunul Dumnezeu mai înţelege câte auziţi voi de la mine! Cu toată mâhnirea din sufletul meu, vă îndemn să trăiţi în pace şi bună înţelegere!

A voastră mamă, plecată de mult dintre cei vii,

Ela...”

26 ianuarie 2007

13.02.2007 - Mesaj de la spiritul tânărului DANIEL pentru iubita Mariana (iubire întreruptă de boală mortală)

„Iubita mea dintotdeauna,

Noi doi am fost atât de apropiaţi, încât despărţirea noastră fulgerătoare ne-a ars inimile cu un fier încins la roşu. Sângerăm de durere amândoi prin sufletele arse de durerea despărţirii.

Iartă-mă, iubita mea curată, iartă-mă, odorul meu nepreţuit, pentru tot ce ţi-am greşit cândva în scurta mea viaţă de lângă tine! Am plecat ca un naiv, ca un orgolios, ca un nedemn de iubirea şi sinceritatea ta. De ce am plecat, Doamne?! Cum să nu plec, cum să nu dispar din calea ta, din lumina ochilor tăi minunaţi, când ştiam că boala de care sufeream mă va secera în curând?! Oare am fost un laş lăsându-te să mă aştepţi în zadar? Poate că da, poate că nu.

Bunul Dumnezeu a vrut ca noi să ne reîntâlnim în această viaţă pentru a nu ştiu câta oară în sute de ani. Am fost fraţi, am fost prieteni credincioşi unul celuilalt, am fost orice se poate numi apropiere omenească. Acum, de aici de unde mă aflu de puţină vreme, văd totul prin ochii unui spectator îndurerat, care asistă la filmul a două vieţi împletite pentru scurtă vreme.

Ar fi trebuit să mai trăiesc, iubirea mea, să ne unim destinele şi să înfruntăm greul vieţii împreună. Dar, din nefericire şi durere fără seamăn, planurile noastre tainice s-au spulberat. Iartă-mă, iubita mea copilă, dacă dispariţia mea prematură ţi-a produs atâta durere şi disperare în sufletul tău curat! Nu te voi uita niciodată, cum nici tu nu mă vei uita!

Scumpa mea iubită, aici unde mă găsesc acum, la Dreapta Judecată Cerească, văd tot ceea ce va mai fi cu tine peste luni şi ani. Tu trebuie să-ţi găseşti un bărbat mai bun decât mine, un bărbat care să te facă fericită cu adevărat. Poate că, într-o mică măsură, am fost nedemn de iubirea ta. Dar am făcut greşeli pentru că doream să te cruţ într-un fel anume de durerea despărţirii noastre. Nu am reuşit, iar acum sufăr şi eu la fel de mult ca tine.

Nu ştiu când voi fi eliberat de la Marea Judecată a Domnului din Cer. Am avut destule păcate în scurta mea viaţă. Abia acum înţeleg tot ce am făcut şi nu trebuia neapărat să fac. Pentru toate greşelile mele plătesc în aceste clipe cu grea durere în suflet. Îmi este atât de greu să îndur tot ceea ce trebuie să înţeleg şi încă nu reuşesc să fac lucrul acesta! Aştept să treacă timpul, care mă va face mai bun şi mai înţelept, aşa cum nu am fost niciodată.

Scumpa mea prietenă mult iubită, despre munca ta nu pot să te sfătuiesc nimic în acest moment. Tu ai rămas în viaţă, liberă să decizi pe ce drum îţi vei urma destinul şi planurile de viitor. Nu am puterea să te sfătuiesc mai mult decât îmi este permis. I-am rugat mult pe Îngerii Domnului să mă elibereze pentru câteva momente, ca să-ţi pot spune cât de mult te iubesc şi pentru a-ţi cere iertare pentru tot ce ţi-am greşit din orgoliu şi nepricepere la oameni.

Te-am iertat de mult, iubita mea, cu atât mai mult cu cât şi eu am greşit mult în legătura noastră atât de puternică, dar şi atât de fragilă totodată. Cea mai mare dorinţă a mea, în clipele în care pot să-ţi vorbesc, este să te văd fericită, mulţumită de viaţa ta, aşa cum nu ai fost în prea scurta noastră prietenie.

Dumnezeu să te binecuvânteze, frumoasa mea fată, copilă dragă şi nepreţuită! Acum, când nu mai suntem aproape ca doi oameni obişnuiţi, parcă te iubesc mai mult ca niciodată! Iartă-mi, Doamne, sufletul încărcat de durere şi regrete nesfârşite!

Al tău iubit,

Dan”

13 februarie 2007

Cazul Irimia

27.02.2007 - Mesaj de la spiritul domnului IRIMIA pentru nepoata Ioana şi fiica Viorica

„Dragele mele Viorica şi Ionica,

Vreau să vă spun la amândouă că suferinţele voastre încă nu s-au oprit ca prin farmec, ci mai aveţi destule de îndurat din cauza neamurilor noastre, peste măsură de rele şi de hapsâne. Viorica, tu singură să hotărăşti ce vei face cu părţile din moştenire pe care le-ai obţinut pe cale legală! În primul rând, să te gândeşti la nevoile copilei tale, care sunt destule. Ajută-ţi fata, draga mea, cu bani şi ce-i mai trebuie, că ai de unde să iei!

Procesele, bine că s-au terminat, dar ai grijă, scumpa mea, să nu-ţi facă neamurile o mie de necazuri, că ai şi aşa destule pe cap!

Procesele de la Eforie încă mai sunt cu probleme deosebite. O parte le vei câştiga în mod sigur, iar o parte au slabe şanse de reuşită. După ce vei reuşi să scapi de ele, vei vedea singură ce este de făcut: parţial vei vinde, restul va fi bun de închiriat.

Cu Tanţa ar fi bine să nu te mai cerţi, că tot nu ajungi la vreun rezultat cu ea. Mai aşteaptă, draga mea, până la momentul potrivit, când Tanţa va înţelege că împotrivirea ei nu-şi mai are rostul.

Toţi pe care i-ai pomenit în scrisoare îţi fac câte o poznă, pe rând, parcă stau la coadă la Diavolul. Îi mănâncă pe toţi invidia şi răutatea!

Bunica ta, Ioana, nu mai are mult de trăit. Pregătiţi-vă şi tu, şi mama ta, pentru a o ajuta să treacă la cele veşnice. Nici nu mai are rost să vă supăraţi din cauza ei.

Ion este slab de minte, după cum îl ştiţi şi voi. Dar în afară de problemele capului, mai are multe şi la trup. Aveţi grijă şi cu el, când o să cadă beleaua pe voi, să-l îngrijiţi şi să-l feriţi de alte prostii mai mari!

Dragoş va intra în mod sigur la liceu dacă îi mai acordaţi puţină pregătire în plus. Dragoş trebuie să meargă acolo unde îl îndeamnă inima. Să nu-i alegeţi profilul liceului împotriva voinţei lui!

Ionica, soţul tău mai are ceva de studiat, apoi va reuşi să-şi rezolve situaţia profesională. Ioana, tu ai fost întotdeauna o fată răzbătătoare, energică şi pricepută în toate. La fel te vei descurca în viitor cu treburile, până când îţi vei lumina mai bine drumul vieţii. Pe soacra ta nici nu merită să o bagi în seamă, zău aşa! Dacă poţi pleca la muncă în altă ţară, ar fi bine să o faci, dar nu singură, ci cu familia ta.

Constantin îşi va primi pedepsele foarte curând pentru toate câte le-a făcut până acum. Aşa este firea lui şi nu avem cum să-l schimbăm tocmai acum. Mai bine feriţi-vă de el, că nu-i lucru curat la mijloc! Să-i fi făcut cineva farmece, că parcă nu mai gândeşte limpede la toate câte le face?

Ionica mea dragă, tu ştii mai bine decât mine de cine trebuie să te fereşti. Eşti o fată isteaţă la minte şi reuşeşti întotdeauna să-ţi afli duşmanul. Dacă vei da dovadă de vigilenţă toată viaţa, vei reuşi să te descurci în toate.

Cel mai bine ar fi să-şi aleagă Dragoş drumul în viitor. Este un copil cu o personalitate remarcabilă, care nu se va lăsa niciodată influenţat împotriva voinţei şi idealurilor lui. Dragoş are mare nevoie de linişte în jurul lui, de sprijinul părinţilor săi, de grija ta de mamă şi, mai ales, de bani suficienţi până la terminarea studiilor. Poate că şi după aceea.

Dragele mele, aţi dat destul de pomană în numele meu! Vă mulţumesc mult pentru grija şi iubirea voastră sinceră! Sufletul meu este liniştit şi mulţumit de voi două. Sunteţi fetele mele dragi, frumoase şi ascultătoare. Aveţi binecuvântarea mea şi a Bunului Dumnezeu pentru toate faptele bune de care nu vă lipsiţi niciodată! Să vă ajute Dumnezeu, sufletele mele de oameni inimoşi, să scăpaţi cu bine din toate necazurile care încă vă mai împresoară!

Rămâneţi cu bine, dragele mele fiinţe nepreţuite cum se cuvine de către cei din jurul vostru!

Vă iubesc şi vă veghez zi şi noapte,
Al vostru drag, tata Irimia...”

27 februarie 2007

18.03.2009 - Mesaj de la spiritul bunicului IRIMIA pentru nepoata Ioana

„Scumpa mea copilă, Ionica bunelului, eu mă pregătesc pentru a trece într-un nou trup de om. Am stat destul în lumea lui Dumnezeu, mi-am făcut întreaga muncă de spirit liber, iar în curând se va naşte un prunc nevinovat căruia îi voi da viaţă tocmai eu. Este pentru ultimă dată când mai pot să răspund la chemarea ta şi a fiicei mele. Îmi este foarte dor de voi două şi de celelalte rude ale noastre rămase încă în viaţa de om. Voi deschide ochii din nou, ca fiinţă omenească, după Marea şi

Sfânta Sărbătoare a Paştelui, într-o ţară foarte depărtată de voi, pe un alt continent.

Vreau să îţi răspund cât mai bine la ultimele tale întrebări, ca să nu te dezamăgesc nici de această dată. Văd că aveţi cu toţii necazuri mari, dar am speranţa că veţi scăpa de ele până în doi ani. Casa noastră din Eforie va deveni a voastră, cu mare greutate, cu condiţia să vă schimbaţi avocatul, care v-a înşelat de prea multe ori. Casele din Bucureşti vor mai sta nevândute un an cel puţin, aşa că aveţi nevoie de multă răbdare până când veţi reuşi să le daţi pe un preţ convenabil.

Draga mea Viorica va veni în această lume după ce eu voi fi plecat din nou printre oameni. Îmi pare rău că nu ne vom mai putea întâlni nici în lumea spiritelor şi nici a oamenilor. Tu trebuie să o mai duci la nişte doctori deştepţi, că până acum cine a tratat-o nu a dat dovadă de prea multă seriozitate.

Pe tatăl tău nu prea ai cum să îl mai ajuţi, fiindcă este prea îndărătnic şi nu vrea să asculte de sfaturile care nu îi plac.

Dragoş, strănepotul meu, a ajuns băiat mare. Trebuie să vă purtaţi cu el ca şi cu un om adult, pentru că este foarte mândru şi face dovada că nu este destul de copt la minte pentru mândria lui. Are o perioadă cam zbuciumată, când nu prea ştie încotro să o apuce. Este un băiat cu suflet bun şi educaţie potrivită să ajungă om în toată firea. L-au influenţat mult colegii de la şcoală şi unii dintre prietenii lui, care îşi dau prea multe aere de oameni maturi. Pe măsură ce va înainta în vârstă, băiatul va înţelege care este rostul lui în această viaţă.

Soţul tău, Dumitru, ar face bine să rămână mai departe lângă voi, să nu vă părăsească nici o clipă. Fără tatăl lui lângă el în fiecare zi, Dragoş o va lua razna cu totul şi nu te vei mai înţelege cu el. Sau plecaţi toţi trei împreună, sau renunţaţi la străinătate şi vă faceţi o afacere a familiei din care să trăiţi liniştiţi.

Tu, Ionica bunicului, să nu pleci niciodată de lângă familia ta. Fără tine, totul se duce de râpă: bărbatul o ia aiurea pe alte drumuri, iar copilul va lua exemplul prost de la el. Singura cale spre binele vostru o văd ca pe o afacere comercială a familiei voastre. Gândiţi-vă foarte bine ce marfă să vindeţi, ca să vă meargă bine de pe urma ei! În străinătate nu mai este bine pentru românii noştri. Sunt prigoniţi ca nişte barbari, iar câştigurile lor au ajuns prea mici pentru a-şi duce traiul în linişte. Mai aşteptaţi în ţară, dragii mei, nu vă grăbiţi să plecaţi chiar acum, ca nu cumva să rămâneţi acolo pe drumuri!

Îţi mulţumesc din tot sufletul, copila mea, pentru toate chemările tale, care mi-au adus mult bine în lumea aceasta! Cu ajutorul tău şi al Vioricăi am suferit mai puţin decât mi-a fost dat de la început. Vă sunt recunoscător pentru curajul şi bunătatea voastră faţă de mine! M-aţi ajutat să mă înalţ printre spiritele Domnului şi să înţeleg ce mare lucru este să putem vorbi cu oamenii noştri rămaşi în viaţă. Dacă v-am putut ajuta după aşteptările voastre, mă simt fericit. V-aş ajuta la nesfârşit, dar în curând legătura noastră de suflet se va rupe.

Sunt mândru de voi, de tine şi de mama ta, fiindcă sunteţi oameni de omenie, cu tot amarul vieţii voastre. Aşa să rămâneţi, oameni adevăraţi, cum am fost şi eu! Să nu vă lăsaţi întinate de murdăria unor oameni din jurul vostru! Mai ales tu, Ionica bunicului, care eşti tânără şi ai multe lucruri bune de făcut în această viaţă. Creşte-ţi copilul cu multă răbdare şi curaj, ca să ajungă şi el un om serios, cu picioarele pe pământ!

Eu vă binecuvântez pe toţi cei dragi rămaşi în viaţa de om, spre care mă îndrept cu mari emoţii. Vom fi departe unii de alţii şi nu ştiu acum dacă ne vom recunoaşte vreodată. Dumnezeu împreună cu Îngerii Săi să vă ocrotească sufletele şi să vă dea puterea Lor ca să trăiţi în bună pace!

Irimia”

18 martie 2009

* * *

02.06.2007 - Mesaj de la spiritul lui PETRE pentru fiica Liliana

„Scumpa mea copilă, bună şi frumoasă ca un Înger al Domnului,

Eu, tatăl tău Petrică, vreau să-ţi transmit de aici, din Înaltul Cerului, că te veghez zi şi noapte, fără să fi pierdut nici măcar o clipă din viaţa ta fără mine.

De când am plecat de lângă voi mă străduiesc din toate puterile sufletului meu înalt, căci trup nu mai am de la trecerea în această lume, fac eforturi disperate, neomeneşti, ca familia şi rudele rămase în viaţă să suporte mai uşor vicisitudinile vieţii pământeşti. Cu toţii aveţi mari necazuri, scumpa mea copilă. Toţi sunteţi nemulţumiţi de viaţa voastră de acum. Cu toate că neamul nostru a fost şi încă mai este compus din oameni deosebiţi, viaţa grea de astăzi vă ameninţă pe toţi cu înrăirea, cu abrutizarea. Acesta mi-a fost cel mai urât lucru pe lume: purtarea unui om bun ca un om rău.

Aici, unde am ajuns prin bunătatea Domnului din Cer, mă înţeleg bine cu toate rudele venite înaintea mea. Cu toţii ne-am împărtăşit miile de amintiri şi am înţeles de ce a rămas atâta durere şi nemulţumire printre rudele noastre de pe Pământ. Noi am fost un neam blestemat din moşi-strămoşi, din cauza bunătăţii noastre. Am încercat cu toţii să aducem pacea printre semenii noştri, dar nu a fost să fie aşa. Ne-am ales cu tot felul de pedepse, mai mici sau mai mari.

Despre casa lui Petrică, nimic bun nu se vede. Setea de avere a unora îţi pricinuieşte multe necazuri. Numai litera legii mai poate face dreptate, dar şi aceasta cu mare greutate.

Cărţile mele, scumpa mea copilă, încă nu trebuie să vadă lumina tiparului. Te rog să păstrezi cu sfinţenie toate manuscrisele mele pentru vremuri mai bune pentru tine, ce se vor arăta în curând.

Te mai rog să-i spui mamei tale şi dragei mele soţii că eu mă aflu aici într-o lume plină de sfinţenie şi adevăr, de bunătate şi dreptate. Am tot ce-i este necesar sufletului, mai ales că gândurile voastre curate m-au

ridicat mult la rangul cuvenit printre Îngerii Domnului. Eu încă nu mă pregătesc să revin lângă voi sau lângă alţi pământeni. Mai am încă multe alte fapte de făcut în această lume nevăzută pentru muritorii de rând.

Fetiţa ta şi nepoţica mea seamănă leit cu străbunicul meu, la fel ca şi mine. Când eram copil, semănăm leit cu străbunicul copil în poze.

Scumpa mea soţie, te rog să fii convinsă că nu te-am părăsit niciodată, nici măcar după plecarea mea de lângă tine! Te veghez, scumpa mea, te sprijin în clipele cele mai grele ale vieţii tale şi voi fi alături de tine în clipele plecării din viaţa de om. Te voi însoţi pretutindeni acolo unde Voinţa Domnului ne va trimite sufletele. Nu te teme de moarte, draga mea soţie, nu te teme să vii alături de mine, aşa cum ai făcut-o la cununia noastră! Încă nu ţi-a venit momentul trecerii pragului cel veşnic, dar mult nu va mai fi până atunci. Eu, soţul tău Petrică, nu te voi părăsi niciodată!

Nepoţica mea iubită îmi seamănă mult, atât la inteligenţă, cât şi la chip. Aş dori mult de tot ca ea să înveţe carte cu toată convingerea că va ajunge un om bine realizat în viaţă. Tu, Liliana fata mea, ai datoria de a încuraja copila să-şi urmeze calea sufletului în viaţă, în tot ce va face ea de acum încolo. Chiar dacă viaţa omului bun la suflet este mai spinoasă decât a celui rău şi zgârcit, voinţa mea dintotdeauna a fost şi este ca printre noi, cei din familie şi din neam, să vieţuiască numai bunătatea şi omenia.

Tu, copila mea dragă, să nu te sperii de necazurile ultimelor două luni! Vei străbate cu bine şi aceste ultime obstacole, aduse în calea ta de meschinăria unor neoameni. Te vei restabili cu munca şi cu banii. Greu, foarte greu, dar vei reuşi!

Copila mea nepreţuită, eu, tatăl tău, care te iubeşte ca pe o floare minunată, vreau să te asigur că viaţa ta va deveni mai bună şi mai frumoasă peste câteva luni de zile. Vei învinge şi de această dată, aşa cum ai învins întotdeauna! Şi nu uita, scumpa mea, că tata se află mereu lângă inima ta, lângă sufletul tău minunat!

Vă binecuvântez pe toate, nepreţuitele mele fiinţe dragi!

Tata”

2 iunie 2007

23.08.2007 - Mesaj de la spiritul domnului MARIN pentru fiica Ruxandra

„Scumpa mea copilă, ştiu că nu te poţi obişnui cu gândul dureros că nu ne vom revedea niciodată în această lume. Eu m-am săvârşit din viaţă pentru că trupul meu era vlăguit de boli şi de neputinţa de a-mi duce zilele mai departe.

Aici, în lumea Domnului Dumnezeu, unde mă găsesc în aceste clipe şi tot timpul, nu mă mai doare decât sufletul, de dragul şi de milă pentru

suferinţele voastre. Dragele mele, eu nu v-am uitat nici o fărâmă de moment de când am închis ochii mei, nenorociţi de dureri nesfârşite.

Îţi mulţumesc, copila mea iubită, pentru tot devotamentul pe care mi l-ai dovedit în ultimele clipe de viaţă! Îţi sunt recunoscător pentru tot ce ai făcut împreună cu iubita mea soţie, mama ta dragă, atunci când trecerea mea în lumea de dincolo era de neevitat. Acum, voi două nu mai aveţi mare lucru de făcut pentru trupul meu, care zace în pământul din care a venit pe lume. Dar pentru bucuria şi odihna sufletului meu, puteţi să faceţi nespus de multe gesturi de iubire şi mângâiere.

Am foarte mare nevoie în aceste clipe de recunoştinţa voastră pentru tot ceea ce am făcut pentru voi două în timpul scurtei mele vieţi. Aici, în lumea lui Dumnezeu, unde mă găsesc acum, avem foarte mare nevoie de iubirea şi mângâierea celor mai apropiate rude, fie că ele se mai află în viaţă sau, pur şi simplu, au ajuns în această lume înaintea mea. Iubiţii mei părinţi m-au ajutat şi ei cum au putut, spre a-mi uşura durerea desprinderii de familia mea iubită. Au venit lângă mine, la o clipă după ce am închis ochii, bunicii şi străbunicii mei. I-am văzut foarte liniştiţi şi bucuroşi pentru că am scăpat, în sfârşit, de chinurile trupeşti pe care le-am îndurat în ultimele luni de viaţă.

Ai dreptate, scumpa mea fată, că nu am reuşit să duc la bun sfârşit toate treburile lumeşti pe care doream tare mult să le fac. Cel mai tare mă îndurerează regretul că mi-am lăsat familia fără apărare, fără un om de bază care să facă pace şi ordine între rude.

Ce vă rog eu, dragele mele, este să căutaţi a vă înţelege cu neamurile recalcitrante, care mereu comentează câte ceva împotriva voastră. Căutaţi să nu ajungeţi la procese, că atunci liniştea voastră se va duce de râpă! Mama este şi ea cam bolnavă, iar tu, fata mea, nu trebuie să îţi iroseşti puterile lămurind neamurile noastre că nu este bine, frumos şi sănătos să se certe şi să se duşmănească mereu pentru toate fleacurile.

Lângă voi două am venit de mai multe ori, când mi s-a dat voie de la Dreapta Judecată a Îngerilor din Ceruri să îmi văd familia îndeaproape. Încă mai am multe de învăţat din păcatele şi greşelile ultimei vieţi. Mi-au promis că mă vor lăsa liber în curând, pentru că nu mai au ce să-mi povestească spre învăţătura mea. Am fost un om corect şi cumsecade, aşa că pot fi lăsat liber să mă pot întoarce la familia mea, care mă plânge şi mă regretă cu multe lacrimi şi suferinţă grea.

Fata mea scumpă, eu voi veni să vă vorbesc pe această cale oricând mă vei chema. Atunci când mă voi întoarce acasă lângă voi, fiinţele mele dragi, vă voi da semne nenumărate, ca să ştiţi că tata este lângă voi. Până atunci, vă cer iertare, cu multă durere în suflet, pentru toată suferinţa pe care aţi îndurat-o din cauza neputinţei şi chinurilor mele de om grav bolnav!

Vă iubesc pe amândouă, vă binecuvântez, cu mare dragoste de soţ şi tată!

Al vostru neuitat, Marinică...

Dumnezeu să vă aibă în paza lui!”

23 august 2007

05.12.2007 - Răspunsuri de la spiritul lui GEORGICĂ pentru fiica Lavinia şi familie

„Vă sunt recunoscător tuturor, dragele şi dragii mei rămaşi în viaţă! Îmi este foarte dor de voi, iar dorul vostru pentru mine este un adevărat chin. Moartea mea ne-a despărţit de timpuriu, poate prea devreme decât mi-a fost prevăzută.

De moartea mea nu mai este nimeni vinovat. I-am iertat pe toţi, duşmani şi prieteni. Aici, unde mă aflu acum, nu există patimă, ură şi dorinţă de răzbunare.

Banii împrumutaţi s-au dus pe apa Sâmbetei. Nici nu mai vreau să aud de ei.

Da, am murit de supărare. Aşa mi-a fost scris, aşa a vrut Domnul din Cer.

Da, fata mea, aveam multe să vă mărturisesc, ţie şi mamei tale. Mi-au rămas multe treburi nerezolvate. Poate că voi, cei rămaşi în viaţă, să faceţi lumină în toate necazurile mele.

Aş fi dorit să vă am pe toţi lângă mine în ultimele clipe ale vieţii. Aşa s-a întâmplat, dar nu dau vina pe nimeni. Eram foarte sigur că am o familie iubitoare, chiar dacă uneori mai aveam câte ceva de comentat. Înmormântarea mea, pomenile, regretele voastre au fost aşa cum era bine să fie. M-aţi cinstit cum se cuvine, vă mulţumesc pentru tot.

Vă apar în vise, pentru că sufletul meu a rămas aproape de sufletele voastre. Vă avertizez de fiecare dată când vă este dat să se întâmple ceva ce voi nici nu visaţi că o să se întâmple. Aşa a fost şi cu tataia Sandu. În vise mă arăt că sunt viu, ca să vă micşorez cumva dorul de mine şi suferinţa despărţirii.

M-am întâlnit cu toate rudele noastre plecate înaintea mea. Cu toţii veghem asupra voastră, ca totul să vă fie bine. Nicu mi-a povestit ce-a fost la Buziaş. Aici, în lumea aceasta, aflăm toate amănuntele. Mama a presimţit ceva rău şi s-a grăbit să se întoarcă din Grecia.

Fata mea scumpă, eu îţi aud gândurile tot timpul. La fel ca şi ale celorlalte fiinţe dragi.

La naştere nu am fost alături de tine. Aveam de dat nişte răspunsuri la Marea Judecată a îngerilor.

După moartea lui Gelu s-au întâmplat multe lucruri, şi bune, şi rele.

Maria, scumpa de ea, este bucăţică ruptă din neamul nostru. Dumnezeu să o ţină bine sănătoasă şi fericită toată viaţa!

Sfaturi pentru voi am multe să vă dau. Voi ştiţi ce aveţi de făcut în casele voastre. Un lucru este foarte important pentru mine: voi toţi să vă aveţi în pace şi bună înţelegere. Acolo unde se naşte duşmănia, norocul s-a dus definitiv.

Eu regret numai că am plecat prea devreme de lângă voi. Mai aveam încă multe probleme de rezolvat. Dacă aşa a vrut Dumnezeu, mă supun voinţei Sale. Acum mă găsesc în lumea sufletelor libere şi curate, împreună cu toate rudele şi toţi strămoşii noştri. În lumea noastră, frăţia adevărată alungă orice urmă de răutate. Vă veghem cu toţii şi ne chinuim

să vă îndreptăm gândurile şi faptele să faceţi numai bine în jurul vostru. Dacă voi vă simţiţi bucuroşi şi mulţumiţi de viaţa voastră, noi ne simţim fericiţi.

Despre viaţa ta nu am prea multe de spus. Tu eşti o fată deşteaptă, care ştie care-i este rostul în lume.

Mimi are nişte probleme pe care nu poate să şi le rezolve singură. Are mare nevoie de ajutorul vostru, deşi nu vrea întotdeauna să recunoască aşa ceva.

Merg adeseori în apartament. A rămas un loc pe care nu reuşesc să-l uit.

Divorţul lui Robert a venit exact la timpul potrivit, înainte de a se produce o nenorocire.

Orice om are dreptul să afle adevărul unor lucruri care îl privesc şi pe el. De ce să nu le afle şi Ştefan?

Tataia Aurel este cam ciudos, dar nu are un suflet rău. Luaţi-l cu binişorul, că voi sunteţi tineri şi aveţi mai multă înţelepciune decât el, la vârsta lui.

Fată dragă, prea te critici singură, în loc să-ţi faci rost de curajul care îţi trebuie în fiecare zi! Nu te mai gândi la atâtea greşeli! Toţi oamenii greşesc, mai mult sau mai puţin.

Pentru voi, toţi cei dragi care mă iubiţi şi mă regretaţi, am doar două-trei cuvinte să vă spun: faceţi pace între voi! Să fiţi sănătoşi, dragii mei de pe Pământ, să vă dea Bunul Dumnezeu noroc şi fericire, iar dacă unii dintre voi se pregătesc să vină încoace, îi vom primi cu toată cinstea şi dragostea noastră!

Ce ţi-am spus acum, fata mea, a fost ascultat şi încuviinţat de toate rudele noastre, care m-au înconjurat şi m-au rugat să vă transmit tuturor celor dragi cele mai frumoase gânduri din partea lor. Eu mă bucur enorm că m-ai chemat, la fel ca şi cei dragi care îmi stau alături. Dacă vreunul dintre noi va dori să fie chemat, vei primi dorinţa noastră negreşit.

Un an nou fericit, cu belşug şi fericire vă dorim cu toţii! Doamne, dă-le rudelor mele tot binele pe care şi-l doresc!

Sărbătoarea Sfântului Crăciun să vă găsească în bună pace!

Tata, împreună cu ai noştri dragi plecaţi dintre voi...”

5 decembrie 2007

22.04.2008 - Mesaj de la spiritul domnului TUDOREL pentru fiica sa Carmen (alegerea viitorului soţ)

„Scumpa mea copilă, sufletul şi inima mea de pe Pământ, te rog să mă crezi că te înconjor cu grijă şi iubirea mea ocrotitoare zi şi noapte, fără încetare! Ştiu că mă auzi în visele tale, mă vezi adeseori, însă neputinţa minţii omeneşti te face adeseori să uiţi ceea ce ai văzut şi ai auzit în somn. Eu sunt mereu prezent lângă tine şi lângă draga mea soţie.

Mi-a rămas doar fărâma de viaţă şi putere pe care nimeni nu o poate vedea. Am suflet, un suflet iubitor şi sincer, ca pe vremea când eram omul drag de lângă voi.

Ştiu, copila mea, că ai sufletul îndurerat din cauza unui bărbat care nu te merită. El nu trebuie să-ţi devină soţ, copila mea, chiar dacă tu doreşti enorm de mult acest lucru! Este un om pervers, care se recomandă drept altul decât cel adevărat. Un ticălos cu vorba mieroasă, înnebunit să cucerească tot timpul câte o femeie.

Eu te văd căsătorită peste un an cu un tânăr cumsecade, om serios şi la locul lui, pe care îl vei cunoaşte chiar anul acesta. El va şti să îţi şteargă din sufleţelul tău drag toată durerea pricinuită de acest Adrian. Sunt mândru de tine, copila mea frumoasă şi deşteaptă, pentru că nu te laşi călcată în picioare de acest monstru cu chip de om blajin. Nu te duce după el, scumpa tatii, că dacă vei face aşa, multe necazuri vor veni peste biata ta fiinţă! Este bine că trăieşti retrasă, evitând să intri în gura lumii.

La serviciul tău eşti bine apreciată de cine trebuie, iar la gurile colegilor invidioşi să nu te uiţi!

Bărbatul care îţi va fi soţ va veni în calea ta pe neaşteptate, ca o cunoştinţă oarecare. Mai târziu, după aceea, vă veţi apropia sufleteşte. Eu văd că Dumnezeu v-a hărăzit să aveţi doi copilaşi. Atunci când va veni ceasul, îţi voi da un semn că acesta îţi va fi alesul.

La serviciu stai bine încă două luni. După aceea vor începe nişte discuţii care te vor deranja foarte mult. Mă întreb dacă nu cumva unii te urăsc pentru că eşti mult mai capabilă decât ei. Presimt că până la toamnă îţi vei căuta un loc de muncă mult mai bun decât acesta. Nu cumva ar fi mai bine să lucrezi undeva în administraţie, ca salariul să fie mai mare decât cel de acum? Te-ai gândit să intri în politică, fata mea? Cu mintea ta strălucită, ai avea multe lucruri bune de făcut pentru acest popor chinuit şi prea nedreptăţit de cei care conduc ţara.

Scumpa mea fetiţă, Reluţa tatii, în zilele Sărbătorii Paştelui care se apropie, te rog să te gândeşti în linişte la viitorul tău. Să-ţi asculţi conştiinţa şi glasul inimii, să-ţi faci ordine în sentimente şi dorinţe, astfel ca după Sfintele Paşti să ştii exact ce ai de făcut pentru viitor! Eu vreau pentru tine un soţ bun, bărbat serios şi corect în familie. Dacă îl mai iubeşti pe acela din Iaşi, încearcă să îl scoţi definitiv din viaţa ta! Cel bun se apropie de tine, iar cei răi, care nu te merită, să plece din calea ta! Acest lucru ţi-l doreşte tatăl tău, de dincolo de moartea lui, care ţi-a adus în suflet atâta durere! Viitorul tău soţ va trebui să fie înalt, frumos la chip, cu ţinută de sportiv, cu purtări frumoase, iar în privinţa studiilor, să aibă o facultate sau două, ca să nu-ţi fie ruşine cu el în lume. Aş prefera să se ocupe de afaceri, ca să câştige mai mult decât tine. Să fie un român de-al nostru, cu rude serioase, să-l cheme frumos, pe placul tău. Îl vei alege dintre două persoane pe cel care îţi va da mai multă încredere şi iubire. Nu te necăji, copila tatii, că te vei mărita după Diana! Soarta nu este la fel pentru toată lumea. Te va ajuta Cel de Sus în clipele maternităţii, ca să aduci cu bine copilaşii la lumina zilei.

Pentru scumpa mea soţie am numai cuvinte de laudă. Ţi-ai crescut copiii exemplar, iubita mea soţie, iar acum, când ai rămas fără sprijinul meu, te descurci minunat. Nu te voi uita nicicând, tovarăşa vieţii mele! Fii binecuvântată de Tatăl Ceresc, femeie minunată şi mamă înţeleaptă!

Îţi mulţumesc nespus de mult, copila mea dragă şi nepreţuită, pentru poezia scrisă doar pentru mine, cel de departe, din lumea nevăzută! Mă găsesc departe de lumea omenească, dar foarte aproape de sufletul tău. Fii binecuvântată, copilă cu suflet de aur! Rămâi cu bine în lumea ta, cu bucuriile şi durerile tale!

Tata veghează asupra ta, ca un bun părinte ce te înconjoară din alte zări cu toată iubirea şi grija lui dintotdeauna! Să nu mă uiţi, copil bun şi cuminte, cum nu te voi uita nici eu în veşnicie!

Te mângâi cu mâinile mele nevăzute,

Tata...”

22 aprilie 2008

28.07.2008 - Mesaj de la spiritul doamnei VALERIA pentru familie

„Scumpii mei copii, iubitul meu soţ, v-am părăsit prea de timpuriu pentru că Domnul Dumnezeu a vrut să mă cheme lângă Domnia Sa.

Am fost ca un înger de bunătate întreaga mea viaţă, iar ca om am suferit pe nedrept cât alte femei în 10 vieţi. Nu regret nimic din toţi anii trăiţi lângă voi şi lângă părinţii mei. Mi-am făcut datoria de om după cum m-am priceput mai bine. V-am iubit pe toţi ca nimeni altcineva pe Pământ. De câte ori am fost la un pas de moarte în tinereţe, numai iubirea de mamă şi de soţie m-a menţinut în viaţă. Tot timpul m-am rugat la Domnul Isus şi la Măicuţa Maria să mă ajute să trăiesc până când îmi voi vedea copiii mari, aşezaţi cum se cuvine la casele lor.

Trupul meu, vlăguit de muncă, sacrificii şi dureri, a rezistat până în clipa când un Înger luminos, domol şi bun la suflet a venit lângă patul meu de om muribund şi mi-a spus: „Vei veni cu mine, femeie minunată, te-ai chinuit destul, dar pleci de lângă oameni cu datoria împlinită!” M-a vegheat acel Înger minunat 3 zile şi 3 nopţi, până când m-a luat cu el. Doream să vă anunţ pe toţi că trebuie să vă părăsesc, dar limba şi buzele mele nu mai puteau da glas cuvintelor. Aşa am plecat de lângă voi, scumpii mei, cu multe regrete în suflet că nu mai am zile să trăiesc pe cât aş mai fi dorit.

Vă rog pe toţi să îmi păstraţi o amintire frumoasă, pentru că gândurile voastre curate îmi uşurează datoria pe care o am de îndeplinit aici, în Cerul Înalt al Îngerilor Dumnezeieşti! Încă mă mai aflu la Dreapta Judecată a Îngerilor Domnului, care mă ajută să înţeleg cu ce am greşit eu faţă de oameni în viaţa pe care tocmai am pierdut-o. Îngerii mi-au arătat că am primit un mare blestem de boală grea şi moarte timpurie,

din partea unei tinere femei care l-a iubit pe soţul meu tot atât de mult cât l-am iubit şi eu. Dar, spre deosebire de această femeie, eu am avut soţul lângă mine, în familia mea.

Dragul meu soţ, te rog să mă ierţi dacă nu am fost atât de pricepută pe cât ar fi trebuit, pentru ca tu să te porţi mai blând şi mai înţelegător cu mine! Ai şi tu supărările tale de o viaţă întreagă, nervii tăi au fost puşi la grea încercare încă din copilăria ta tristă. Eu mi-am văzut de obligaţiile vieţii lângă tine, fără să mă mai ocup şi de liniştirea sufletului tău. Iartă-mă, dragul meu bărbat! Eu, Valerica, soţia ta, nu te voi uita niciodată! Dumnezeu să te aibă în grija lui!

Dragii mei copii, eu, mama voastră, sunt acum doar o fiinţă de lumină, supusă Judecăţii celei Mari, spre a mă lumina Îngerii Domnului pentru rostul faptelor mele trecute şi pentru cele ce voi avea de făcut în vieţile următoare. De aici, de la Marea Judecată, primesc încuviinţare să vin lângă fiecare dintre voi doar de câteva ori pe lună, fără să am voie să vă vorbesc. Dacă aţi reuşit să mă visaţi noaptea, a fost o minune pentru voi!

Am aflat de la Îngerii Domnului că, în preajma Sfintei Sărbători a Crăciunului, mi se va da eliberarea de la Marea Judecată a Domnului. După aceea mă veţi simţi lângă voi ca pe o adiere bună şi caldă, aşa cum îmi simţeaţi căldura mâinilor atunci când vă mângâiam pe căpşoarele voastre iubite. Scumpii mei copii, atât cât îmi este îngăduit acum să vă vorbesc, vreau să ştiţi că mama voastră, deşi nu mai are trup şi nu o puteţi vedea, vă veghează din Înaltul Cerului şi se roagă la Domnul Dumnezeu ca viaţa voastră să fie mai blândă şi mai liniştită decât a ei. Vă mulţumesc pentru tot ce aţi făcut pentru liniştirea sufletului meu îndurerat!

Vă doresc tuturor şi dragului meu soţ să trăiţi mai mult decât mine, iar venirea în lumea de aici să vă fie uşoară şi liniştită!

Fiţi binecuvântaţi cu toţii!

Mama...”

28 iulie 2008

04.01.2009 - Mesaj de la spiritul domnului AUGUSTIN pentru fiica Marcela

„Copila mea dragă, eu sunt tăticul tău scump şi drag, pe care l-ai chemat de foarte multe ori în ajutor, în clipele cele mai grele ale vieţii tale. Atunci când vin aproape de tine, la chemarea ta disperată şi plină de dor, tot răul se dă la o parte. Este drept că uneori m-ai chemat în gând şi nu am putut veni lângă tine. Atunci ţi-a răspuns doar mintea ta, aşa cum i-a fost îngăduit să o facă.

De azi încolo, draga mea copilă, atunci când mă vei chema în ajutor, să nu începi discuţia cu mine până când nu vei reuşi să îmi vezi chipul şi

să simţi prezenţa mea aproape, ca o căldură binefăcătoare dată de o sobă, ca pe vremea copilăriei tale.

M-ai ajutat mult, draga mea copilă. Rugăciunile şi pomenirile tale m-au ajutat să mă înalţ bine la Cer, unde îmi fac treburile aşa cum se cuvine. Pe Margareta ai ajutat-o mult. Fără tine, murea în câteva luni. Mai are de trăit, draga de ea, până după anul 2010. Acel an va fi decisiv pentru viaţa ei următoare. Îmi este dor de dânsa, aş vrea să vină lângă mine, dar nu se face totul după voia mea.

Sandra, mica ta fetiţă, va deveni mare foarte curând, că nici nu o să-ţi vină să crezi. Este o fetiţă cu un caracter bun, ca al tatălui ei. Să ai grijă, fata mea, ca peste câţiva ani să nu o apuce pe calea băieţilor, la fel ca mama ei. Aici este problema ta cea mai mare, să o păstrezi cuminte până se va mărita. Cu cartea, sănătatea şi celelalte vei găsi rezolvare mai uşor.

Sandra îşi va da seama singură că nu este copilul vostru. Las-o în pace să trăiască liniştită, fără să îi vorbeşti despre părinţii ei! Răutatea lumii o va încrâncena într-o zi şi va dori să facă lumină în paternitatea ei. Nu văd să ai probleme cu părinţii ei naturali, pentru că ea nu provine dintr-o familie unită şi serioasă.

Cu serviciul tău vor începe marile necazuri chiar anul acesta, înspre primăvară, când situaţia va deveni imposibilă. Poate că ar fi bine să vinzi acţiunile repede, cât mai au o valoare. Peste puţină vreme, valoarea lor de la început va fi doar o amintire. Un serviciu mai bun vei avea norocul să găseşti cam tot pe la primăvară, dacă vei căuta bine în ziare şi la calculator.

Despre purtarea lui Nelu, noi am mai discutat. Omul acesta are patima femeilor, pe care cu greu şi-o poate stăpâni. Aşa s-a născut el, într-o ureche. Nu avem ce să-i mai facem acum, când se apropie de bătrâneţe. Când era mic de-o şchioapă, se îndrăgostise de maică-sa. Este şi aceea o femeie cam nebună, Dumnezeu să o ierte. Nelu va fi cam ciudat de felul lui până la pragul trecerii dincolo. Chiar i se vede un accident cu maşina cea nouă. Încercaţi să o vindeţi! Cu Maria s-a certat, şi-au încheiat socotelile. Acum se mai distrează câteodată cu o colegă de-a lui, şi aceea măritată la casa ei. Are şi copii mari, dar tot o destrăbălată a rămas. Ai grijă, fata tatii, să îl sfătuieşti mereu să fie atent când pleacă la drum! Este totuşi bărbatul tău, cu bune şi cu rele. Dacă i se întâmplă ceva, îţi va fi foarte greu fără el.

Pentru sănătatea ta, pe lângă tratamente, cel mai bun lucru este resemnarea. Trebuie să te obişnuieşti cu gândul că aşa este viaţa ta şi nu altfel, că el este bărbatul tău, pe care singură ţi l-ai ales de soţ. Ai sănătatea delicată plus un copil de crescut. O mai ţii şi pe Margareta în grija ta. Ce te-ai face dacă ai rămâne fără bărbat? Vremurile sunt grele, câineşti, oamenii tot mai răi. Singură, cu o mamă bolnavă şi un copil de crescut ţi-ar fi foarte greu. Gândeşte-te, fata mea, că blândeţea şi bunătatea ta l-au schimbat mult pe Nelu. Atunci când te-ai măritat cu el era foarte rău. Tu nu l-ai cunoscut bine dinainte. Cu toate că ai doi bărbaţi în soartă, acum el este cel prezent zi de zi lângă tine. Peste câţiva

ani, vom vedea ce va mai fi cu voi... După cum ţi-am spus, maşina cea nouă nu vă este bună. Trebuie să o schimbaţi neapărat!

Împrumutul la bancă trebuie achitat, cu toate eforturile voastre.

Copila mea, te-ai rugat mult la Bunul Dumnezeu, multe lacrimi ai vărsat, mult te-ai mai căit. Ajunge de acum cu atâta suferinţă! Încearcă să trăieşti liniştită, fără să te mai gândeşti la păcatele bărbatului tău! Dacă Dumnezeu va voi să ţi-l ia înainte de vreme, tu nu te vei putea împotrivi. El va plăti cu grea suferinţă pentru tot ce-a greşit faţă de tine. Nu te mai necăji pentru ieşirile lui nelalocul lor! Lasă-l în nervii lui, tu să fii sănătoasă şi să îţi vezi nestingherită de treburile tale! Familia voastră să meargă înainte, el să nu aibă ce să-ţi reproşeze!

Vremurile sunt din ce în ce mai grele, iar viaţa pe Pământ tot mai nesigură. Încearcă, fata mea dragă, să ai linişte în casă! Tu eşti omul-cheie în familie, tu trebuie să dai exemplu de om calm, echilibrat, calculat în cele mai mici situaţii. Dacă Nelu nu vrea armonie între membrii familiei lui, atunci să existe numai calm şi echilibru între voi. Aşa să vă ajute Dumnezeu!

Te veghez şi te ajut, copila mea.

Tata...”

4 ianuarie 2009

Mesaje spiritiste cu explicaţii suplimentare oferite de mediumul Nina Petre

Cazul GEORGE şi Rozica

19.05.2005 - Mesaj de la spiritul domnului GEORGE pentru soţia Rozica

„Mă simt bine, scumpa mea soţie, atâta doar că nu pot fi lângă tine ziua şi noaptea, aşa cum am fost obişnuiţi în traiul nostru de o viaţă împreună.

Ai făcut tot ce ai putut mai bine, draga mea, chiar ţi-ai depăşit puterile trupului şi forţa banilor de dragul meu, de dragul amintirilor vieţii noastre împreună. Am fost doi soţi model, am învins împreună multe greutăţi ale vieţii, dar despărţirea finală nu a putut fi evitată. Inima mea a fost slăbită de mai multă vreme şi nu a rezistat, biata de ea, traiului zbuciumat din Capitală.

Draga mea, scumpa mea soţie, Robert va avea nevoie în curând de toată libertatea unui om matur, capabil să îşi ducă traiul pe propria

răspundere. Înţeleg că eşti o mamă model, dar te implor să îi respecţi dorinţa de a-şi croi viaţa aşa cum consideră el că este mai bine. Poate că ar fi bine să îl ajuţi dacă veţi locui separat unul de celălalt.

Draga mea, un trai liniştit va fi greu să duci fără a avea sprijinul copilului nostru. De aceea, te rog din suflet să ai grijă ca între voi doi să nu fie loc de neînţelegeri! Este dorinţa mea cea mai fierbinte, care îmi arde sufletul, din cauză că nu pot să vă ajut aşa cum ar trebui. Eu încă mă mai găsesc la Dreapta Judecată, mai am nevoie de timpul necesar pentru a afla ce am greşit şi cum trebuie să ispăşesc pentru păcatele mele. Nu ştiu când voi fi liber definitiv. Acum doar mi se dă voie uneori să vin lângă voi, pentru a vă privi chipurile dragi şi îndurerate.

Robert este un băiat excepţional. Viaţa lui trebuie să fie mai bună decât a noastră. Mă rog tot timpul la Judecătorul cel Mare ca să aibă grijă şi îndurare de familia mea rămasă în viaţă pe Pământ.

Profesional vorbind, tu trebuie să ai grijă pentru a-ţi asigura bucata de pâine zilnică. Cred că îţi vei mai găsi un loc de muncă în curând. Banii câştigaţi acum îţi vor deveni insuficienţi peste foarte puţină vreme.

Robert va avea mai multe locuri de muncă, pentru că el va lupta toată viaţa pentru a câştiga pe măsura dotării sale intelectuale deosebite. Va avea multe greutăţi de îndurat, din cauza răutăţii oamenilor. Te rog să îi comunici din partea mea că am încredere în voinţa şi inteligenţa lui. Acum, când mă aflu foarte departe de voi, nu doresc altceva mai mult decât să îmi păstraţi o amintire frumoasă, de soţ şi tată iubitor.

Îmi este foarte dor de voi, scumpii mei, dar am încredere în bunătatea Tatălui Înţelept, care într-o bună zi mă va lăsa liber.

M-ar bucura foarte mult şi alte convorbiri cu tine, măcar în acest fel, dacă altfel nu se poate. Te las pe tine să decizi, scumpa mea. Eu încă mai aştept eliberarea, iar atunci îţi voi da semne de apropiere în visele tale şi prin atingerea obiectelor din casă. Pentru că nu ştiu de pe acum când va veni ziua aceea, te rog să ai grijă să nu te sperii de mine. Poate că te voi mângâia cu mâinile mele nevăzute, dar tu să ştii că sunt eu şi nu altcineva, şi că îţi vreau tot binele din lumea voastră, în care ai rămas fără mine.

Te sărut şi te îmbrăţişez cu gândul, scumpa mea soţie, şi aştept cu multă durere în suflet apropierea clipei libertăţii mele.

Al tău soţ iubitor...”

19 mai 2005

06.07.2005 - Mesaj de la spiritul domnului GEORGE pentru soţia Rozica

„Scumpa mea soţie,

Vreau să te asigur că acum sunt liber ca toate fiinţele văzduhului nemărginit. Am ieşit de la Judecata cea Dreaptă şi Definitivă cu fruntea sus, cu sufletul plin de bucurie şi recunoştinţă faţă de Tatăl Ceresc. Mi s-

au iertat micile păcate şi s-a ţinut seama de buna mea purtare în această ultimă viaţă, pe care am trăit-o împreună cu tine şi copilul nostru drag. Sunt tot timpul lângă voi de câteva săptămâni, mai exact, să fie trei sau patru. Nu mai am noţiunea exactă a timpului pământesc, deoarece acum sunt o fiinţă a Spaţiului Ceresc, liber de orice fel de cifre şi canoane.

Draga mea soţie, acum sunt puţin altfel faţă de cel din viaţa mea recent trecută. Nu mai sunt un biet om, draga şi scumpa mea fiinţă de pe Pământ! Am un suflet mare, nemărginit, şi atât. Dar cu acest suflet vreau să te ajut cât pot mai mult: să te mângâi sufleteşte, să te încurajez, să îţi alin durerile. Nu îţi vorbesc în vise, pentru că îţi vorbesc în gând. Întreabă-mă în gând, draga mea, şi vei primi răspunsul meu imediat! Nu te jena, nu te speria şi, mai ales, nu spune nimănui că stăm de vorbă oricând avem nevoie unul de celălalt!

Aştept din partea ta să dai dovadă de multă bărbăţie în lupta cu viaţa. Nu este uşor, scumpa mea, dar tu trebuie să ţii cont de prezenţa mea încurajatoare lângă draga ta fiinţă. Nu insist să îi relatezi cuiva despre contactele noastre spirituale. Poate că este mai bine pentru tine şi pentru amintirea mea în sufletele celor dragi să nu se ştie că suntem într-o permanentă legătură spirituală. Dar, după cum bine ştii, eu ţi-am respectat întotdeauna dorinţele şi punctele de vedere. Te las şi acum să decizi ce cale de colaborare cu cei din jur vei alege la un moment dat.

Băiatului nostru doresc să îi spun că am foarte multă încredere în el, atât ca om, cât şi ca viitor specialist de o certă valoare în profesia lui.

Casa noastră este acum numai a voastră. Amândoi, de comun acord, după ceasuri întregi de deliberare, veţi alege soluţia cea mai potrivită.

Pe Mihaela o rog să fie şi de acum înainte cea mai înţelegătoare, mai harnică şi mai diplomată fiinţă aflată în vecinătatea noastră.

Pe doamna Predoiu o rog din suflet să se trateze ca lumea, să nu se mai neglijeze, pentru că neglijenţa în menţinerea stării de sănătate este un act condamnabil, ce poate avea de multe ori consecinţe irevocabile.

Draga mea măicuţă a fost întotdeauna foarte mulţumită de tine, chiar dacă s-a abţinut în mare parte să afirme acest adevăr. Ea doreşte ca tu să te păstrezi frumoasă şi demnă, aşa cum te-a considerat de-a lungul vieţii sale.

Ce să mai aştept în plus de la tine, draga mea? Tu eşti un om aproape perfect, atât de perfect cum nu poţi găsi mulţi pe Pământ. Îmi intuieşti gândurile, dorinţele şi acum, ca şi de-a lungul vieţii noastre în comun. Mult succes, scumpa mea, în tot ceea ce întreprinzi în frumoasa ta viaţă şi activitate! Te mai rog să nu uiţi nici o clipă că sunt lângă tine mereu, ceas de ceas, zi de zi şi noapte de noapte! Te las cu bine, scumpa mea!

Al tău soţ iubitor,

George”

6 iulie 2005

06.07.2005 - Explicaţii suplimentare oferite de mediumul NINA PETRE

„Dragă doamnă Rozica,

În urma lecturii ultimelor dumneavoastră scrisori, am desprins concluzia că vă datorez nişte răspunsuri sincere, ca de la inimă la inimă. Faptul că aţi apreciat exactitatea răspunsurilor primite din partea domnului George la prima noastră convorbire, este un lucru absolut firesc. Spiritul lui George este de o foarte bună calitate energetică, iar eu m-am străduit să preiau în mod fidel tot ceea ce mi-a transmis. Nu l-am influenţat cu nimic şi nici nu aş fi putut face mare lucru în acest sens, pentru că nu am verificat nimic dinainte pe fotografia dumneavoastră. La fel am procedat şi în al doilea caz. Am gândit asemenea unui binecunoscut personaj născocit de marele I.L.Caragiale: „Nu voi să ştiu nimic!”.

Referitor la perioada reţinerii spiritelor la Marea Judecată, am remarcat multe şi diferite situaţii, atunci când le-am chemat pentru a sta de vorbă. Aş putea distinge 3 etape:

1) De la deces până în ziua a 40-a, sufletul celui decedat este foarte legat de recenta sa viaţă de om. Gândeşte şi simte asemenea celui săvârşit din viaţă. Aceasta este perioada propice pentru a afla de la el tot felul de amănunte ale vieţii sale de până acum.

2) Perioada şederii la Marea Judecată este destul de dificilă pentru cei aflaţi acolo. Li se arată ce au greşit în toate vieţile din urmă, dar mai ales din cea recent încheiată. Acest proces de conştientizare este extrem de dureros pentru bietele suflete, mai dureros chiar decât suferinţele fizice îndurate pe Pământ. Chemate pentru convorbire, bietele entităţi se străduiesc să vorbească într-un mod cât se poate de corect, ştiindu-se supravegheate îndeaproape de o armată întreagă de îngeri.

3) După ce a ieşit de la Judecată, spiritul beneficiază de libertate în gândire şi acţiune. Pe măsura trecerii timpului, el devine din ce în ce mai detaşat de mizeriile vieţilor anterioare. Priveşte totul cu ochii înţeleptului care ştie totul, dar nu ia nimic drept literă de lege.

Doamna Rozica, mai doresc să vă spun că priceperea transmiterii celor două mesaje îi aparţine în totalitate domnului George. Eu sunt doar un „channel”, dar nu un canal oarecare.

Cu mult drag,

Nina Petre”

6 iulie 2005

* * *

Cazul CARMEN

05.10.2007 - Mesaj de la spiritul lui CARMEN pentru sora Cristina şi familie

”Dragii mei de acasă, îmi este foarte dor de voi. Nici nu vă gândiţi cât de dor îmi este de voi. Nu v-am uitat nici o clipă. Cu toate că de multă vreme am scăpat de la marea Judecată, încă nu m-am obişnuit cu viaţa de aici. Mi se pare foarte ciudat şi dureros să stau lângă voi tot timpul, iar voi să nu mă vedeţi şi să nu mă auziţi, decât noaptea, în timp ce mă visaţi în somn.

Şi mie îmi pare rău că viaţa mi-a fost prea scurtă. Poate că aş fi trăit mai mulţi ani dacă aş fi avut mai multă grijă de sănătatea mea. Eu mă găsesc la hotarul dintre viaţă şi moarte, în lumea celor drepţi şi nevăzuţi, dar foarte aproape şi de voi.

Nu am văzut iadul, iar aici nici nu se pomeneşte despre aşa ceva. Noi suntem fiinţele lui Dumnezeu, mai bune şi mai rele, după cum ne pricepem să ne purtăm.

La Marea Judecată am stat până la jumătatea anului 2000. Îngerii Domnului Dumnezeu mi-au arătat cu multă răbdare şi îngăduinţă ce s-a întâmplat cu mine, ce păcate am avut în ultima viaţă şi ce păcate au avut neamurile noastre, pe care le-am găsit aici, în această lume.

Am primit tot ce aţi făcut pentru sufletul meu plecat de lângă voi. Vă mulţumesc tuturor, că mult bine mi-aţi făcut. Durerea voastră sinceră, lacrimile voastre curate, m-au ajutat mult să mă ridic în faţa Îngerilor Judecători. Am mare nevoie de gândurile voastre frumoase, de cuvintele minunate pe care le spuneţi adeseori despre mine.

De moartea mea nu vreau să acuz pe nimeni. Ce a fost, s-a dus, totul s-a petrecut în istoria timpului. Iertarea s-a aşternut în sufletul meu.

Draga mea surioară, evoluţia spirituală este un fenomen complicat, mult mai complex decât îl văd oamenii. Dacă toţi ar şti să-şi vadă de treburile lor omeneşti, să-şi facă datoria cu omenie şi cinste în toate lucrările lor, atunci s-ar umple Cerul cu îngerii apropiaţi Domnului Dumnezeu. Oamenii nu înţeleg ce mult vrem noi să ajungem în apropierea Domnului. Dar avem nevoie de mii şi milioane de ani ca să scăpăm de păcatele oamenilor.

În scurta mea viaţă, aş fi dorit să fac mult mai multe fapte bune. Dar nu am fost lăsată de Bunul Dumnezeu să-mi văd copiii la casele lor, să-mi ajut rudele cum se cuvine, să fac şi eu multe lucruri bune pentru toţi oamenii din jurul meu. Cât am trăit, nu am înţeles ce scurtă este viaţa omului. Dacă ştiam că voi muri atât de repede, poate că le făceam pe toate mult mai repede.

Înmormântarea mi-am văzut-o de sus, de deasupra voastră, plângându-mi amarnic plecarea de lângă voi.

Yasmina şi Cătălin vor ajunge oameni de nădejde, buni şi harnici, aşa cum le-am dorit întotdeauna. Eu vă veghez pe toţi cei dragi, fără nici o excepţie, vă vorbesc în gând, vă mângâi cu sufletul meu, că mânuţe de om

nu mai am de când m-am înălţat la Ceruri. Doresc să vă spun tuturor că aveţi mai mulţi ani de trăit decât mine. Eu am plecat mai repede, din cauza unor blesteme ale vecinilor, care m-au urât prea mult pentru frumuseţea şi educaţia mea. Sunt fericită că vă ocupaţi de Cătălinuţul meu drag. Vă binecuvântez pentru bunătatea voastră! Pentru el doresc tot binele care-i poate veni în viaţă!

Ştiu tot ce se întâmplă cu voi, dar nu pot să intervin ca oamenii atunci când unii vor să vă facă rău. Atunci sufăr foarte tare, pentru că nu vă pot ajuta.

Ştiu, Cristinuţa, că am o nepoţică, fetiţa ta. Să trăiască fericită şi mulţumită, să aibă noroc şi să vieţuiască o sută de ani! Nepoţica mea îmi este o bună prietenă, de când a venit omul pe Pământ.

M-am întâlnit cu toate rudele noastre, chiar şi cu cele plecate acum 500 de ani. Dacă aţi şti ce neamuri distinse avem în lumea istoriei! Boieri, contese de prin Europa, cărturari, oameni de afaceri!

Vă dau tuturor îndemnul să fiţi oameni cinstiţi şi buni la suflet! Aceste două calităţi ale sufletului sunt cele mai importante în faţa Domnului Dumnezeu.

Îţi mulţumesc, surioara mea iubită, pentru curajul de-a mă chema din lumea de aici! Fie ca Domnul să te aibă în grija lui, să te ocrotească de cei răi!

Vă binecuvântez pe toţi, scumpii mei de pe Pământ!

Neuitata voastră, Carmen...”

5 octombrie 2007

Explicaţii suplimentare oferite de mediumul NINA PETRE

„Dragă Cristina,

M-am gândit mult cum să interpretez mesajul primit de la sărmana Carmen. În final, am decis să îţi relatez pur şi simplu ce am înţeles din acest mesaj, ţinând cont şi de imaginile primite pe ecranul mental, în timp ce preluam convorbirea.

Înainte de a trece la analiza textului, doresc să îţi prezint câteva dintre concluziile mele desprinse din numeroasele comunicări cu spiritele. Ca să fiu sinceră, de fiecare dată când trebuie să încep o transcomunicare, am emoţii ca în faţa unui examen dificil. De ce? Pentru că o transcomunicare este ca un joc de noroc: îl începi, dar nu ştii peste ce dai şi cum se termină. Majoritatea spiritelor pe care le-am contactat de-a lungul timpului au fost absolut obişnuite, cu o inteligenţă medie, la fel ca şi cei mai mulţi dintre oameni. Foarte puţine s-au dovedit a fi de elită, adică superinteligente şi culte. Am dat şi peste unele mai bădărane, dar lucrând cu protecţie psihică, le-am împiedicat să mă atace. La astfel de spirite necioplite, mincinoase, agresive, oamenii le spun „demoni”.

Am observat multe aspecte comune la spiritele oamenilor care au avut o moarte violentă: sunt buimăcite, îndurerate, amnezice un număr

foarte mare de ani. În mesajele lor pot să apară confuzii, lacune, lamentări la nesfârşit, sentimentul culpabilităţii pentru că au plecat prea repede. Pe scurt, au un înalt grad de subiectivitate în exprimare.

Mai apare o problemă: mulţi oameni cred că regretatul plecat în lumea de dincolo este acelaşi cu cel ce a fost în viaţa de om. Se aşteaptă de la el acelaşi limbaj, aceleaşi obiceiuri, preferinţe, sentimente. Se poate întâmpla să apară câte ceva din acestea, dar de obicei spiritul se dovedeşte a fi cu totul altă fiinţă. În acest context, am observat că toţi mi se plâng că nu mai au trup, că au numai suflet, un suflet nesfârşit de mare, în care s-a adunat toată suferinţa din viaţa de om şi din cea de duh.

Acum să-ţi explic ce am înţeles din mesajul primit de la spiritul lui Carmen. Dorul de cei rămaşi în viaţă este foarte puternic. Încă nu s-a desprins cu totul de ultima viaţă. A spus că stă lângă voi tot timpul. Aceasta înseamnă că a scăpat de la Judecată şi este liberă să stea unde-i place. Aşa se întâmplă cu toate spiritele relativ recent plecate din trupul omenesc. Abia după o perioadă de timp (diferită de la un caz la altul) îşi poate lua în primire atribuţiile de spirit „lucrător”. O menţiune: toate spiritele muncesc, în maniera lor specifică, iar munca lor este dedicată ajutorării oamenilor.

Carmen spune că nu a văzut iadul. Aceasta înseamnă că a fost primită de la început în lumea spiritelor bune. A povestit ceva şi despre Marea Judecată. Relatarea ei seamănă cu cele spuse şi de multe alte spirite. Judecătorii sunt îngeri înalţi, specializaţi în această muncă. Judecata seamănă cu o vizionare continuă a tuturor etapelor vieţii precedente, dar şi a vieţilor anterioare. Aici apar şi rudele plecate din viaţă mai de mult. Are loc o colaborare, un schimb de idei. Nu este vorba de nici un cazan cu smoală şi de nici o sală de tortură. Imaginaţia omenirii a născut multe aberaţii de-a lungul secolelor şi mileniilor care au trecut.

Recunoştinţa faţă de cei rămaşi în viaţă care au organizat slujba de înmormântare şi pomenile, este caracteristică la toate spiritele bune. Ele se simt mult mai liniştite dacă mormântul lor este îngrijit periodic, dacă în zilele mari de sărbătoare şi în zilele lor de naştere (sau de nume) li se pun flori şi lumânări aprinse la mormânt. În plus, gândurile de pomenire au o foarte mare importanţă pentru spirite.

Referitor la momentele accidentului, am observat nişte aspecte deosebite:

- Carmen avea o sensibilitate pulmonară deosebită care, probabil, nu s-a manifestat în timpul vieţii. Pe aura ei am remarcat un început de cancer pulmonar şi o predispoziţie spre alergii respiratorii. Ea a încercat să ne explice că abia ajunsă „dincolo” a observat că viaţa ei urma să fie scurtă, din cauza apariţiei unei boli grave la plămâni. Poate că dacă nu ar fi avut această boală în faza incipientă (energetică), ar fi rezistat mai bine intoxicaţiei cu monoxid de carbon.

- Am desprins ideea că fata nu a fost căsătorită. Cum în destinul ei erau prevăzuţi doi copii, ea regretă acum că nu i-a adus pe lume, nu i-a crescut şi nu i-a văzut la casele lor.

- Despre rudele rămase în viaţă, un amalgam de idei. Mulţi dintre cei care îmi solicită transcomunicări le adresează spiritelor întrebări de control, ca să se convingă dacă vine într-adevăr cel chemat şi nu altul. De exemplu: „Te gândeşti acum la ce mă gândesc eu?”, „Maria ce mai face?”, Ce să-i spun lui Gheorghe?” şi multe altele de acest fel. Poate că nu cunosc oamenii că spiritele plutesc într-o aglomeraţie de nume, fapte, idei, sentimente etc.

Le atrag atenţia doritorilor de transcomunicări că este foarte important să le adreseze spiritelor întrebări în aşa fel încât să le amintească persoanele şi faptele la care se referă întrebările! Dacă spiritul nu înţelege întrebarea, el se chinuie să răspundă la ea, dar poate să spună şi lucruri de neînţeles pentru oameni.

Ai remarcat faptul că ţi-a spus Cristinuţa, în loc de Nina, cum obişnuia pe când trăia. Asta pentru că am întrebat-o: Cristinuţa este sora ta, Cristina? A răspuns DA.”

26 noiembrie 2007

* * *

Cazul BOGDAN

06.04.2008 - Mesaj de la spiritul domnului BOGDAN pentru soţia Adina (crimă în Republica Dominicană)

„Scumpa mea Adinuţa,

Ştiu că încă mă iubeşti, că nu te poţi consola cu gândul dispariţiei mele din această viaţă. Aşa este, draga mea soţie, m-a ucis blestematul de Pascal, la porunca banditului de Bart. Erau înţeleşi amândoi să închidă şcoala, să vândă tot, să ne dea nouă, intruşii dependenţi de banii clienţilor, ceva bani, după care să dispărem cu toţii de acolo. Eu nu prea am fost de acord, după ce mi-au povestit în mare secret planul lor de lichidare a şcolii. Am avut argumente suficiente ca să-i întorc din pretenţiile lor absurde. Nu mi-am dat seama, în ziua aceea nenorocită, că puneau ceva mârşav la cale împotriva mea. Dacă dispăream cu totul, intenţia lor era ca unul din gaşca lor să anunţe autorităţile că eram neglijent din fire şi nu îmi verificam ca lumea echipamentul înainte de scufundare. L-am auzit pe unul dintre ei insinuând că eu, cu neseriozitatea mea, puneam în pericol vieţile clienţilor lipsiţi de experienţă. De la început nu prea le-a plăcut firea mea cinstită şi deschisă. Dar nu am avut încotro, pentru un venit nenorocit primit de la ei, îmi întreţineam cu greu familia. După coborârea în apă, Pascal a început să facă nişte mişcări comice şi surprinzătoare, parcă ar fi dorit să

danseze cu mine. Într-un moment de neatenţie din partea mea, mi-a tăiat rapid tubul de alimentare cu oxigen. Am rezistat foarte puţin după acest ultim şoc. M-am sufocat, cu plămânii inundaţi de apă, după ce mi-a smuls casca de pe faţă. Muribund şi fără vlagă cum eram, m-a târât o distanţă destul de mare în largul apei, unde curenţii îndepărtau orice obiect de ţărm. Curenţii m-au purtat fără oprire, astfel încât nimeni nu mi-a mai putut găsi nici măcar echipamentul. Timp de câteva zile, sufletul meu nefericit s-a zbuciumat la marginea plajei, căutându-mi trupul disperat. A văzut tot ce s-a întâmplat după dispariţia mea în adâncul apei. Mă mir cât de bine erau văzuţi cu toţii la Poliţie. Eu am fost considerat un nimic printre colegii mei. Pascal s-a îndepărtat de trupul meu, în apa blestemată, şi s-a refugiat pe un mic vas de croazieră care îl aştepta în larg. După aceea, vasul l-a debarcat pe coasta americană.

Adina, draga mea copilă, nu văd cum vei putea să-mi faci dreptate fără ca viaţa ta şi a lui Axel să fie puse în primejdie. În ţinutul acela exotic este atâta corupţie şi nedreptate cât ar încăpea într-un continent întreg. Săracii ca noi nu au nici un cuvânt de spus în faţa celor care conduc instituţiile din zonă. Cu atât mai mult cu cât au trecut aproape 4 ani de la dispariţia mea. Tot ce mi-a mai rămas din recenta viaţă pierdută este noianul de gânduri frumoase şi de regrete venite din partea celor dragi, care mă aşteaptă şi acum. Tot ce pot să-ţi spun, spre binele tău, este să pleci departe de ţinutul acela blestemat, de ţara aceea care ţi-a furat bărbatul cu atâta brutalitate şi neruşinare. Se va găsi un loc sub soare şi pentru tine, mai bun şi mai liniştit decât cel de acolo.

Nu vreau răzbunare, iubita mea soţie, doar mângâiere la amintirea zilelor frumoase petrecute împreună. Îmi pare nespus de rău că nu m-ai putut înmormânta sau incinera, după obiceiul nostru de oameni civilizaţi. Gândurile tale frumoase, pline de iubire şi tandreţe, îmi mai alină uneori durerea despărţirii. Am stat foarte puţină vreme la Judecata cea Dreaptă din Cer. Acum sunt liber să vin lângă tine oricând doresc. Mă îndurerează profund tristeţea şi disperarea ta. Eşti tânără, frumoasă, inteligentă, ai toată viaţa înainte. Îţi doresc din tot sufletul meu disperat şi îndurerat să ai în viitor mai mult noroc decât până acum! Ai grijă de Axel, scumpa mea!

Aş vrea ca amintirea mea să nu îţi mai aducă atâta durere în suflet. Dar nu ştiu cum să fac să îţi şterg lacrimile de pe obrajii tăi minunaţi. Îmi este dor de ochişorii tăi blânzi, calzi şi plini de iubire. Nu mă pot îndepărta de tine, cu toate că nu mai am trup. Am doar un suflet iubitor şi trist, care însoţeşte o scânteie dumnezeiască de viaţă. Atât şi nimic mai mult. Îmi pare nespus de rău pentru tot ceea ce s-a întâmplat cu omul care a fost Bogdan, dragul tău soţ.

Dumnezeu să te aibă în paza lui veşnică!

Bogdan”

6 aprilie 2008

Explicaţii suplimentare oferite de mediumul NINA PETRE

„Dragă Adina,

Ţi-am rămas datoare cu o interpretare a textului mesajului primit de la spiritul lui Bogdan.

După cum am mai scris, limbajul spiritelor nu este identic cu limbajul oamenilor în care au fost încarnate. La ele există doar forma energetică a gândului. Ceea ce percep persoanele înzestrate cu calităţi de medium este o traducere complicată a gândurilor spiritului într-un limbaj inteligibil pentru medium.

O altă problemă ce apare în mod frecvent este cauzată de memoria spiritului. Clipa morţii omului îi creează spiritului un şoc, o traumă care îi provoacă o amnezie temporară. Revenirea memoriei astrale se produce treptat, în cadrul acelui proces spiritual numit de noi „Judecata cea Mare". După ce iese de la Judecată, spiritul a redevenit el însuşi, adică o scânteie de inteligenţă universală, cu o memorie nelimitată în timp şi spaţiu.

O problemă a noastră, a celor care dorim să discutăm cu spiritele, este aceea a dependenţei noastre de voinţa lor. Spiritele ne transmit ce vor ele şi la nivelul spiritual pe care şi-l aleg. Noi înţelegem ce putem din vorbele lor. Uneori, limbajul lor este atât de codificat, încât este necesar să interpretăm fiecare afirmaţie primită de la ele.

Cam aşa se întâmplă şi cu mesajul primit de la Bogdan. După cum observăm, el îşi vede acum viaţa precedentă dintr-un punct de vedere diferit de ideile omului care a fost Bogdan. Îţi explic ce am înţeles eu din mesajul său şi din toate verificările pe care le-am făcut până acum.

Bogdan era un bărbat foarte ambiţios. Dorea să realizeze multe în viaţă, dar totodată ştia că ar putea muri oricând în adâncul apelor. Tocmai de aceea se străduia să îşi trăiască viaţa din plin. Mă gândesc cumva şi la faptul că era cumva prea cinstit, prea „dintr-o bucată", cum spunem noi, românii, comparativ cu prietenii şi partenerii săi de afaceri. Folosind expresia „ţinutul ăsta blestemat" o fi vrut să spună că afacerile cinstite sunt greu de făcut în acea ţară în care şi-a pierdut viaţa. În accepţia lui, „îşi întreţinea cu greu familia", deoarece trebuia tot timpul să vâslească printre escroci, ca să nu i se scufunde barca vieţii şi a familiei sale. După cum vedem, s-a scufundat.

Adina, după ce am preluat comunicarea spiritistă şi am citit răspunsul tău, am început să mă documentez cu privire la viaţa şi societatea din Republica Dominicană. Am ajuns cu cercetările în ţara de alături, Haiti. Privind situaţia în ansamblu, am ajuns la concluzia că acel paradis turistic, în care trăieşti împreună cu familia ta, îţi oferă o viaţă de vis, dar cu mari riscuri şi cu multă nesiguranţă. Începând cu capriciile vremii şi terminând cu influenţele nefaste venite din acea ţară a întunericului, Haiti, populaţia din Republica Dominicană este supusă unor influenţe puternice, stresante, care adeseori pot să le tulbure minţile oamenilor. Pornind de la această concluzie, nu mă mir că l-au înlăturat definitiv pe Bogdan şarlatanii din jurul lui. Poate că el nici nu îţi

povestea tot ce i se întâmpla în afara casei voastre, ca nu cumva să te întristeze. Discuţiile între oamenii de afaceri sunt dure. Iar el, Bogdan, dorea să rămână un om cinstit! Poate că din acest motiv unii dintre colegi îl duşmăneau, îl ironizau şi îl priveau cam de sus. Probabil că le impunea respect celor din jur, dar duşmănia unora tot l-a ajuns în cele din urmă.

Acum să-ţi prezint un aspect pe care nu l-am discutat. Poate că, în atâţia ani de absenţă, ai crezut că Bogdan şi-a găsit vreo creolă şi a fugit cu ea. Aşa cum l-ai cunoscut tu pe Bogdan de o viaţă întreagă, crezi că te-ar fi părăsit în modul acesta ordinar? În mod cert, la o iubire ca a voastră, numai moartea poate aduce dezastrul.

Despre felul înmormântării, afirmaţia lui este clară. Din moment ce a murit ca orice vietate acvatică, lipsa unei înmormântări „de suflet", ca să nu mai spun creştinească, îi aduce mari suferinţe sufletului său. Tradiţiile de înmormântare, în orice religie ar fi ele, au un singur scop: uşurarea trecerii spiritului în lumea de dincolo şi liniştirea, echilibrarea sufletului său pentru totdeauna, cât va rămâne neîncarnat. Îţi dai seama ce lehamite stăpâneşte acest suflet neliniştit, încât a fost în stare să te îndemne la plecare pe alte meleaguri? Dar să nu uităm vorba românului: morţii cu morţii, viii cu viii!

Cu mult drag,

Nina"

11 mai 2008

* * *

Spirite care nu vor sau nu pot să fie contactate

24.05.2001 - Răspunsuri de la spiritul doamnei NICOLETA pentru un curios neavenit („anchetare" pentru atacarea testamentului)

„Am stat în casa ei, pentru că am iubit-o şi am respectat-o mult. Ea m-a îngrijit aşa cum trebuia, ca o bună creştină, îndeplinindu-mi toate dorinţele. Nu s-a abătut cu nici o idee de la rugăminţile mele. A procedat întru totul aşa cum i-am cerut eu.

Mă crezi o copilă nevinovată sau o proastă imbecilă? Cred că produci o impietate asupra personalităţii mele, acoperindu-mi numele cu noroiul dumitale din Bucureştiul de astăzi.

Ai fost derutat de vorbele veninoase ale unor nepoţi de-ai mei, care ar vrea să pună mâna pe nişte averi care nu li se cuvin. Am fost un om, o personalitate deosebită, martor stând cariera mea strălucită de o viaţa întreagă. Cum m-aş fi putut lăsa păcălită de o fiinţă atât de apropiată sufletului meu?

Am dorit să se dea dovadă de multă discreţie, pentru ca amintirea mea să rămână vie şi frumoasă în sufletele celor dragi mie. Nu te teme, dragule, că nu am fost îngropată singură ca un câine vagabond! Mă mir că îndrăzneşti să insinuezi aşa ceva! Lasă-te, spre binele tău, de tot felul de speculaţii secretate de mintea ta zdruncinată de prea multe poveşti fantastice! Munceşte cinstit, dragă băiete, şi nu-i mai pizmui pe cei bogaţi!

Am semnat testamentul la dorinţa mea expresă, ştiindu-mi sfârşitul foarte aproape.

Văd că mă interoghezi ca un poliţist ratat, care nu mai ştie să ţină seama de demnitatea umană a celui supus anchetei. Păcat că nu mai trăieşte Ceauşescu, el te-ar fi pus repede la punct cu Securitatea lui! L-am blamat în vremurile de aur ale vieţii mele, dar acum îi dau dreptate în multe privinţe. Ţara noastră a ajuns pe mâna unor şarlatani puşi pe o căpătuială fără scrupule.

Nu am fost nici beată şi nici drogată. Nu mai căuta răul peste tot! Vrei să arunci şi numele meu în noroiul mahalalelor dâmboviţene, aşa cum ai făcut cu fratele tău? Ruşine să îţi fie!

Cum vroiai să fie semnătura unui om bătrân şi uzat de viaţă, care simţea sfârşitul atât de aproape?

Notarul şi-a făcut datoria lui de notar, aşa că discuţia despre el o vom încheia chiar acum.

Vrei să mai găseşti şi nişte complici imaginari? Aceasta este deja o dovadă de obrăznicie crasă!

De ce să fug, dacă acolo am vrut să mă găsească obştescul sfârşit?

Averea a fost foarte bine evaluată, valoarea ei a rămas secretă, conform dorinţei mele, pentru a nu se isca neînţelegerile obişnuite, provocate de cei care o râvnesc şi nu o merită.

Ce obrăznicie, să scotoceşti cu mintea prin dulapurile mele! Vrei să răscoleşti prin şifoniere sau prin mai ştiu eu ce?

Refuz categoric să răspund la această întrebare!

Aşa ceva nu mi s-a mai întâmplat niciodată, nici în viaţa de atunci şi nici în cea de acum. Eşti un anchetator închipuit, şi uite că ţi-ai găsit grefierul în această femeie, care m-a deranjat pentru a-ţi face pe plac. Pe ea nu o acuz, dar pe tine da, ca şi pe netrebnicul care stă în spatele tău şi pofteşte la averea pe care am avut-o.

Am lăsat cu limbă de moarte dorinţa mea de a fi lăsată să mă odihnesc în pace.

Care proces? Nici nu vreau să aud de aşa ceva!

Bolnav psihic eşti tu, care umbli după câştiguri facile, fără să pui umărul la treabă. Dacă vrei bani mulţi, câştigă-i prin mijloace cinstite, omeneşti, nu prin specularea bunei credinţe a spiritului unei femei care a muncit toată viaţa, fără să se plângă prea mult de necazurile ei.

Mariana este liberă să facă orice doreşte cu lucrurile ei.

Am vrut să mor într-o casă omenească, nu într-o mânăstire.

M-am întâlnit cu toţi cei dragi, nu-mi duce dumneata grija!

Nu regreta ce mi s-a întâmplat, pentru că nu am păţit nici o ruşine. Să mori nu este un lucru urât. Iar despre visul tău, ce să mai spun? Vrei bani mulţi pentru că ţi-ai amintit de el?

Aşa ai avut tu impresia, că nu mai ştiam ce să fac cu averea mea? Ruşine să îţi fie! Pe vremea când trăiam te-am crezut un bărbat serios şi cumsecade, dar acum văd ce pui de şarlatan zace în tine.

Mai vrei şi un testament? Te sfătuiesc să renunţi la anchetarea celor din lumea mea, pentru că faci un mare păcat printr-o astfel de atitudine.

Nu mai sunt cântăreaţă, dar am ce face aici. Activitatea noastră este secretă, bine ascunsă de minţile bolnave ale unora care ne iscodesc. Doresc să fiu lăsată în pace şi de cei vii, şi de cei ce vor mai veni după mine!

Nicoleta”

24 mai 2001

26.04.2009 - Scrisoare de la Nina Petre pentru fiica Violeta despre mama decedată (sinucidere morală)

„Dragă Violeta,

Spiritul mamei tale s-a reîncarnat în anul 1995, adică la 7 ani după deces. A avut foarte multe probleme pe lumea cealaltă, din cauza dorinţei mamei tale de a muri. Avea o depresie puternică, provocată de amanta tatălui tău, pe care o cunoştea. Acea femeie s-a folosit de vrăji şi blesteme împotriva doamnei Elena, pentru că îl iubea foarte mult pe tatăl tău. Apariţia acelei sarcini nedorite a agravat starea depresivă a mamei tale, iar dânsa şi-a riscat viaţa provocându-şi avortul, considerând că oricum viaţa sa era un calvar. A dorit să moară şi din acest motiv a stat cu infecţia aceea în burtică până când a făcut septicemie.

Dacă soţul ei s-ar fi purtat ca un om iubitor, poate că doamna Elena ar fi riscat să meargă la spital, chiar dacă ar fi fost anchetată de Miliţie pentru provocarea avortului. Din cauză că a dorit să moară, atitudinea sa a fost asemănătoare cu cea a unui sinucigaş. Prin urmare, spiritul său a avut foarte mult de suferit pe lumea cealaltă.

Aura unui spirit sinucigaş seamănă cu o cârpă zdrenţuită. Spiritul purtător al unei aure de sinucigaş este un nenorocit, lipsa unei bucăţi mari din aură provocându-i suferinţe de neimaginat pentru noi, muritorii.

Situaţia spiritului doamnei Elena fiind ambiguă, acesta zbătându-se între condiţia de victimă şi cea de sinucigaş, după 7 ani de la deces i s-a permis să se reîncarneze. Astfel a văzut lumina zilei un băieţel din Noua Zeelandă, care acum are aproape 14 ani. El locuieşte în oraşul Omarama, situat pe malul lacului Pukaki, în Insula de Sud şi se numeşte Stephen. Am încercat de câteva ori să discut cu spiritul său, dar copilul nu şi-a pierdut cunoştinţa niciodată, astfel încât spiritul să iasă din trunchiul său

cerebral. Stephen seamănă cu Georgiana, sora ta, atât la chip, cât şi la comportament.

Aceasta fiind situaţia, sunt nevoită să îţi răspund singură la întrebările adresate de tine în scrisoarea din 10 martie. Am mai avut încă două cazuri asemănătoare chiar anul acesta. Am ajuns la concluzia că agitaţia extremă de pe Pământ a bulversat şi lumea spiritelor, acestea primind încuviinţarea de la Tatăl Ceresc pentru a se reîncarna cât mai curând. De altfel, simţim cu toţii nevoia ajutorului Divin, pentru că trăim într-o stare de nesiguranţă permanentă."

26 aprilie 2009

10.05.2008 - Scrisoare de la Nina Petre pentru părinţi despre copilul decedat Dănuţ (criminal nazist)

„Dragii mei Carmen şi Mircea,

Ştiu că aşteptaţi cu nerăbdare un răspuns de la mine. Din păcate, spiritul lui Dănuţ are mari probleme în lumea de dincolo. Încă se mai află la Judecată, fără a i se spune când va fi eliberat. Judecata este atât de severă, încât nici măcar nu i se dă drumul să vină lângă mine pentru a sta de vorbă. O singură dată mi s-a mai întâmplat aşa ceva, fiind în cauză spiritul actriţei Marylin Monroe.

Am rugat un spirit prieten să îmi relateze legenda tristă a spiritului copilaşului vostru. Iată despre ce este vorba.

Înainte de a deveni Dănuţ, spiritul respectiv a fost încarnat într-un criminal nazist, comandant al unui lagăr de exterminare a evreilor şi polonezilor indezirabili. Sadic din fire şi însetat de experienţe macabre pe oameni, nazistul a provocat cu seninătate moartea prin gazare şi otrăvire cu diverse substanţe a zeci de mii de prizonieri. După ocuparea Berlinului de către aliaţi, acest criminal s-a otrăvit, ca şi Führerul său, pe care îl diviniza.

După deces, spiritul a stat zeci de ani la Marea Judecata a Îngerilor. Pentru a scăpa mai repede la libertate, le-a propus judecătorilor săi să îi accepte o nouă reîncarnare, pentru a-şi putea ispăşi recentele păcate printr-o mulţime de fapte bune. Astfel a venit pe lume Dănuţ. Destinul său era ca un basm. Ar fi trebuit să devină un chirurg cardiolog vestit, care, cu mâinile sale de aur, ar fi salvat enorm de multe vieţi omeneşti. Dar nu a fost să fie aşa. S-a produs o fisură dramatică în viaţa norocoasă ce i s-a preconizat copilului încă dinainte de a se naşte. Scenariul imaginat de spiritul său era vulnerabil, din cauza crimelor comise în viaţa precedentă, cea a nazistului. Pentru Dănuţ, norocul s-a transformat într-un lanţ întreg de suferinţe.

La această nefericită „cotitură", contribuţia esenţială a avut-o un blestem străvechi care planează asupra neamului tatălui său. Acest blestem a început odată cu crimele comise de doi strămoşi care au lucrat

pentru nişte închisori, în calitate de călăi şi temniceri. Unul a trăit în secolul 16, iar celălalt în secolul 17. După ei, la fiecare generaţie de bărbaţi, cel puţin unul a omorât oameni în războaie. Cred că şi tatăl, şi bunicul lui Mircea au luptat în războaie. Cum acţionează blestemul: la fiecare a treia generaţie trebuie să moară câte un tânăr.

Oare ce face spiritul lui Dănuţ în lumea de dincolo? La Marea Judecată i se arată celelalte vieţi din urmă şi i se explică unde a greşit. I se dă voie să se vadă cu rudele şi prietenii decedaţi înaintea lui, rolul acestora în liniştirea sufletului său fiind imens. I se permite uneori să vină lângă voi, părinţii săi, pentru a vă da semne de viaţă. Aceste semne au fost deosebit de puternice, deoarece sărmanul spirit nu ştie când va reuşi să iasă la libertate.

Acum, să mă ocup şi de problemele voastre.

Carmen, îţi este predestinat să aduci pe lume o fetiţă. Peste un an, ca prin minune, ar trebui să rămâi însărcinată.

Mircea, pe tine te îndemn să mergi cât mai des la biserică pentru a aprinde lumânări şi a te ruga pentru iertarea păcatelor tuturor strămoşilor tăi.

Carmen şi Mircea, vă rog să vă rugaţi pentru sufletul lui Dănuţ, care trece prin grele momente de căinţă şi regrete! Este un suflet greu încercat de nenorocirile prin care a trecut în timpul vieţii lui Dănuţ, şi nici acum nu are linişte. L-am rugat pe îngerul care m-a ajutat în realizarea acestei scrisori să îi transmită lui Dănuţ mesajul vostru.

Vă îndemn să aveţi în continuare puterea de a trăi mai departe, de a lupta pentru viaţă şi de a vă face mai departe datoria de oameni.”

10 mai 2008

Mesaje de la spiritele unor animale de companie

preluate de mediumul NINA PETRE

Mesajele preluate de la spiritele animăluţelor dragi reprezintă pentru cercetătorii spiritualişti şi pentru orice om care crede în viaţa de dincolo de moarte un document de o valoare excepţională. Despre spiritele oamenilor s-au scris tone de cărţi şi articole, dar despre spiritele animalelor se cunosc extrem de puţine lucruri.

NINA PETRE. medium

13.02.2007 - LILI, înger de animale

„Scumpa mea stăpână şi prietenă nepreţuită,

Nu te-am uitat nici o clipă de când am venit aici, printre îngerii animalelor de casă. Îmi este foarte dor de tine, de mângâierile tale, de căldura mânuţelor tale fine şi pufoase. M-ai îngrijit ca nimeni altcineva pe acest pământ. M-ai iubit, m-ai hrănit, m-ai îngrijit ca pe o prinţesă de rasă bună. În viaţa ta de acum încolo vei mai avea o căţeluşă care va semăna leit cu mine, dar nu voi fi chiar eu. Trebuie să mai stau aici, printre îngerii animalelor, ca să le fac mult bine îngerilor animalelor mai mici ca mine. În viaţa ta de mai târziu, după zeci de ani, ne vom reîntâlni ca oameni. Eu sunt acum un înger foarte înalt, care trebuie să treacă în om.

Scumpa mea stăpână, tu m-ai ajutat să trăiesc atunci când numai minunile pământului mă mai puteau scăpa de la moarte. Mi-a venit vremea să plec, pentru odihna de aici, din Cer. Tu ai fost un înger pentru mine, un înger cu faţă de om. Îmi mai este dor de toate rudele şi prietenele noastre. De toate, fără nici o deosebire. Ce nu ştiu oamenii este că animalele îi iubesc pe toţi cei care le îngrijesc, fără să le pese ce fel de oameni sunt şi cum arată la faţă. Aici nu sunt singură niciodată. Suntem mii şi mii de îngeri harnici şi frumoşi.

Îţi mulţumesc, frumoasa mea stăpână, pentru ajutorul pe care i l-ai dat trupului şi sufletului meu, în ultimele clipe ale vieţii mele. Vin de multe ori să te văd noaptea cum dormi, te mângâi pe obrăjori cu mânuţele mele nevăzute, aşa cum mă alintai tu când eram bolnavă. Trec destul de des şi pe la mormântul pe care mi l-ai făcut. Cinste ţie, draga şi frumoasa mea stăpână! Mă bucur pentru că ai luat un alt căţel. Lasă să fie şi el fericit, aşa cum am fost şi eu lângă tine!

Ştiu că îmi duci dorul, frumoasa mea stăpână, dar şi eu mă străduiesc să-ţi apar în vis. Atât mai pot să fac pentru amintirea mea.

Eu sunt un biet suflet de animal, care nu ştie prea multe despre viitor. Dar m-am interesat la îngerii oamenilor, ca să aflu mai multe

despre voi toţi din casă. O să vă meargă mai bine câţiva ani de acum încolo. Văd şi un copilaş nou în casă. Al tău să fie? Mai văd că faci multe drumuri, tare multe se mai arată! După căţelul de acum, vine altul, mai frumos ca el. Tu ai să pleci de la mama şi tata, undeva, departe cu un bărbat tânăr. Eu am să vin mereu după tine, aşa cum făceam şi înainte. Nu te las singură, fără mine, stăpâna mea frumoasă!

Îţi mulţumesc, draga mea, pentru cuvintele frumoase pe care mi le-ai scris! Şi eu te iubesc cel mai mult pe lume! Nu te uit şi nu plec de lângă tine, iubita mea, îngerul meu cu chip de om!

Aşa să ştii de la mine, care am ajuns îngerul tău veghetor,

Căţeluşa ta iubită, LILI cea poznaşă...”

13 februarie 2007

12.07.2007 - PALOMA, porumbiţa suferindă

„Scumpa mea doamnă,

Eu sunt porumbiţa PALOMA, pe care ai îngrijit-o cu multă dragoste de mamă. Domniţa mea, venirea şi plecarea mea de lângă Domnia ta a însemnat o prevestire a ceea ce o să ţi se întâmple în curând: o altă pasăre, mai frumoasă şi mai norocoasă decât mine, îţi va veni în balcon. Ea va trăi şi va fi prietena copilului tău, pe care îl aştepţi de mai mulţi ani şi care şi-a refuzat prezenţa lui în casa ta. Scumpa mea mamă şi prietenă, vreau să afli de la mine, cea care sunt acum un suflet rătăcitor din lumea nesfârşită, că ai făcut pentru mine adevărate minuni, pe care numai un suflet curat şi nobil ca al tău le mai poate face în această lume a voastră, plină de rele şi păcate.

Scumpă prietenă, vreau să ştii că m-ai salvat de la moarte de mai multe ori, chiar şi fără să-ţi dai seama. Trebuia să mor de cum m-am născut, aşa cum se întâmplă de multe ori în lumea noastră, a păsărilor. Părinţii mei nu m-au dorit, crezând că aparţin altui neam de porumbei. M-au lovit cu ciocurile, sfărâmându-mi toate oasele spatelui şi ale capului. Numai grija pe care mi-ai purtat-o şi hrana minunată pe care mi-ai dat-o cu atâta dragoste de mamă au reuşit să mă păstreze în viaţă. Am încercat să zbor şi să trăiesc la fel ca toţi porumbeii din jurul meu. Dar fiind mereu suferindă, ceilalţi m-au respins cu bătăi repetate. Loviturile primite luni de zile mi-au cauzat moartea. Bietele mele oase nu au mai rezistat la zbor, iar în ultimele clipe de viaţă nu le-am mai putut mişca deloc. Te rog să mă crezi că nu am fost otrăvită şi nici nu am fost bolnavă ca păsările care mor primăvara.

Îţi sunt recunoscătoare pentru tot ceea ce ai făcut pentru mine! Chiar dacă mi-ai aruncat trupul la gunoi, sufletul meu tot lângă tine stă, până când, poate la primăvară, o păsărică dintr-un copac de lângă bloc va veni lângă tine, aşa cum am făcut şi eu. Ea nu va fi tot porumbel, ci altceva. O

vei recunoaşte după sufletul ei şi îi vei spune tot PALOMA. Sufletul ei va fi al meu.

Te rog, scumpa mea doamnă, să nu mai fi atât de tristă pentru mine! La noi, în lumea păsărilor, se moare repede, pentru a se veni pe lume cât se poate de des. Sufletele noastre sunt neliniştite până când ajung să se nască în oameni. Eu mai am până atunci, dar nu prea mult. Aş vrea să mă nasc în copilaşul tău. Aş vrea să fiu băieţelul tău. Ştiu că mai am de aşteptat câţiva ani până atunci.

Te iert pentru că nu m-ai dus la doctor şi nu ai stat lângă mine tot timpul cât am fost bolnavă. Vreau să ştii un secret: noi, păsările, murim singure, părăsite de rudele noastre, fără o lumânare şi rugăciunile de plecare. Tocmai de aceea toate păsările vor să ajungă oameni, ca să le fie cinstită memoria după ce pleacă din lumea celor vii. Te rog să mă ierţi dacă te-am făcut să suferi, prinţesă minunată ce eşti! Îţi vreau tot binele pe care ţi-l va da Cel Bun şi Drept pentru noi toţi! Să-ţi fie răsplătită viaţa după bunătatea ta! Să-ţi ajute Tatăl cel Bun să ajungi şi tu fericită după cum meriţi!

Nu mă uita, scumpa mea prinţesă tristă şi frumoasă! Voi veni din nou lângă tine într-o bună zi, minunată ca şi tine! Recunoştinţa mea te va însoţi până la sfârşitul zilelor tale! Te iubesc, te respect şi nu voi uita să-ţi fiu din nou aproape! Eu sunt sufletul porumbiţei PALOMA, cea pe care ai iubit-o ca pe copilul tău.

Să ne revedem în curând, prinţesa mea!”

12 ianuarie 2007

07.02.2008 - DICKI, pechinezul otrăvit

„Scumpa mea stăpână, bună şi frumoasă ca nimeni alta pe Pământ,

Tu ai fost totul pentru mine: viaţa, bucuria, suferinţa, ultima clipă de fericire înainte de a-mi da trupul în ţărână. M-ai îngrijit ca nimeni altcineva, ai pus mult suflet în alinarea suferinţelor vieţii mele chinuite. Noi, animalele mici, câinii şi pisicile, ne ducem zilele din mila oamenilor. Dar nu toţi sunt buni şi înţelegători cu noi. Dacă unii ne iubesc sincer şi se luptă să ne facă viaţa mai uşoară, imediat se găsesc alţii care vor să ne chinuiască şi să ne omoare. Aşa ţi s-a întâmplat şi ţie, scumpa mea stăpână. Oamenii răi de lângă casa ta ne-au dat otravă, au adus animale bolnave pe pragul tău, ca să ne molipsească şi pe noi. Eu am scăpat de chinurile vieţii de animal. Acum mă găsesc în lumea sufletelor tuturor animalelor mici care nu au mai avut loc pe Pământ. Ne înţelegem bine cu toţii, nu ne muşcăm, nu ne fugărim şi nu ne mai trebuie mâncarea de la oameni. Am fi fericite dacă nu ne-ar fi dor de rudele noastre care încă mai trăiesc. Îi aşteptăm pe toţi căţeii noştri

dragi să vină lângă noi. Aici nu este verdeaţă, nici case nu vedem şi nici oameni. Suntem foarte departe de oameni, undeva, printre corpurile din cer.

Am plecat de la voi, nepreţuita mea stăpână, fiindcă am luat boala mortală de la un căţel nenorocit pe care l-ai adus în casă. El avea două boli, una ştiută şi cealaltă negăsită de doctor. Casa ta este înconjurată cu blestemele vecinilor care nu iubesc animalele. Nu îţi poartă nici ţie noroc atâta ură venită de la ei. Aşa cum eşti tu, iubitoare a animalelor mici neajutorate şi bolnave, ai nevoie să stai într-o casă fără vecini prea aproape. Boala de la care mi-a venit sfârşitul mi-a infectat sângele, iar eu nu am mai suportat durerile de spate şi de oase. Inima mea s-a oprit, scăpându-mă de durerile groaznice pe care le-am avut câteva zile. Îmi pare rău că nu mai sunt în casa ta, dar aici am mulţi prieteni buni, toate rudele mele venite înaintea mea. Ne simţim bine împreună. Nu sunt supărat pe tine, scumpa mea stăpână. Ai fost bună cu nefericitul de mine, ca nimeni altcineva. Domnul din Cer te va răsplăti pentru bunătatea sufletului tău. Mai am nevoie de ceva timp ca să mă pot apropia mai tare de casa ta. După aceea, o să mă vezi mai des în vise.

Fratele Pegas a murit de otravă. Ne-a fost aruncată pe geam carne otrăvită. Au mâncat-o Pegas şi Tina, eu nu, pentru că nu mi-a plăcut cum miroase. Vecina de lângă balcon ne-a aruncat carnea otrăvită. Ea şi celelalte vecine de pe etaj vor să cureţe blocul de căţei, ca să nu le mai aducem boli pe scară.

Bebe a fost furat de vecina cu ochelari care stă pe etaj cu tine şi dus la ţară, la sora ei. Bebe stă bine acolo, are destulă mâncare, nu-l bate nimeni, dar nu mai vrea să mănânce. Îl aştept să vină lângă noi, aici în Cer, peste câteva zile. Va fi mai fericit aici. Stăpâna mea iubită, eu, DICKI din Cer, te rog să nu mai aduci alţi căţei în casa ta de acum, că vor muri şi ei de otravă, ca şi prietenii mei! Te mai rog să nu mai laşi geamurile deschise când nu mai este nimeni acasă, ca să nu fie otrăviţi copilaşii care încă mai trăiesc!

Pe Bebiţă va fi greu să-l afli unde este, că stă ascuns într-o magazie şi nu mai latră. Stăpânii îi dau apă şi ceva mâncare, nu se ocupă deloc de sufletul lui. Lasă-l, stăpâna mea dragă, să vina la mine, ca să scape de viaţa lui amărâtă de acum! Eu îl aştept pe Bebe, o să-l ajut să-i treacă suferinţele de câine amărât. Atâta pot să fac pentru el.

Stăpâna mea iubită, eu îţi mulţumesc pentru toată bunătatea ta faţă de bietul de mine şi pentru grija cu care m-ai ajutat până la ultima suflare de viaţă. Nu te voi uita niciodată! Le mulţumesc şi doamnelor din casă, mama şi surioara ta, pentru toate lucrurile bune pe care le-au făcut ca să mă ajute să trăiesc. Îmi pare rău că am plecat de lângă voi. Dumnezeul oamenilor să vă dea zile multe şi putere, ca să-i mai ajutaţi şi pe alţi necăjiţi ca mine!

Sărmanul DICKI, care vă iubeşte pe toate şi n-o să vă uite niciodată...”

7 februarie 2008

13.09.2008 - ALBERTO, câine vindecător

„Scumpa şi nepreţuita mea stăpână, eu sunt spiritul lui ALBERTO, căţelul tău iubit, pe care îl plângi în fiecare zi. Încă nu am plecat în lumea liberă a spiritelor, fiindcă mai am de stat două săptămâni ca să îmi păzesc mormântul. Îţi mulţumesc, scumpa mea doamnă, pentru că mi-ai fost ca o adevărată mamă omenească! M-am purtat şi eu frumos cu tine, atâta cât mă ducea mintea întrupată într-un căţel. ALBERTO nu a fost un câine oarecare, ci un suflet de animal care dorea tot timpul să aibă grijă de oameni. Îţi aminteşti, scumpa mea stăpână, cum simţeam că pe voi vă durea câte ceva şi veneam repede să vă iau durerea cu trupuşorul meu firav? Sau când Vlăduţ nu se simţea bine, parcă vroiam să dorm numai lângă el? Stăpâna mea, eu am fost un animal micuţ, dar aşa de inimos că m-aş fi luat la trântă cu toţi dulăii de pe stradă! Nu suportam câinii aceia răi şi murdari care treceau pe drum, iar pe ţiganii cei răi îi simţeam de cum intrau de la capătul străzii! Eu, aşa cum m-am purtat cu oamenii, merit să mă nasc din nou într-o familie de oameni, ca să ajung un copil cuminte şi foarte deştept. Abia aştept să se împlinească timpul de şedere lângă mormântul meu, ca să nu mai fiu atâta legat de el. După cum vezi, stăpâna mea iubită, încă nu îmi dau prea bine seama că trupul meu putrezeşte sub pământ, iar micuţul ALBERTO nu se va mai naşte niciodată! Atunci când voi fi liber în lumea spiritelor voi avea puterea să vin din nou lângă stăpânii mei dragi. Nu va mai trece multă vreme până atunci. Voi fi mai puternic decât acum şi voi putea veni lângă voi, ca să mă simţiţi aproape şi să vă mângâi cu suflarea mea nevăzută.

M-am îmbolnăvit din cauză că un copil de pe stradă a aruncat în mine cu o piatră ascuţită. Locul lovit s-a infectat, ajungând boala până la creierul meu nenorocit. Eu, ca spirit, mi-am făcut datoria în trup de animal. ALBERTO a murit prea repede pentru ca eu, spiritul lui, să mă transform în om. Spiritele câinilor se reîncarnează la câteva luni după moartea animalului. Eu trebuie să aştept câţiva ani dacă vreau să ajung în trup de om. Un nou căţel pot să ajung foarte repede, anul viitor, dar eu vreau să devin om. Un om deştept, curajos, care să înveţe să vindece oamenii de toate bolile care îi chinuiesc. Voi încerca să mă nasc un prunc înrudit cu tine, stăpâna mea nepreţuită. Dacă vreunul dintre pruncii neamului tău se va purta frumos cu oamenii, aşa cum am făcut eu, şi mai ales îi va face plăcere să le ia durerile, atunci să ştii, stăpâna mea, că el va purta într-însul spiritul şi sufletul sărmanului ALBERTO. Va veni vremea când vei vedea şi minunea asta!

Stăpâna mea, eu acum sunt spirit şi pot să văd în viitor. Îl văd pe Vlăduţ cum învaţă multă carte, cum ajunge un om mare, printre ceilalţi

din jurul lui. După Vlăduţ se vede şi o surioară, peste 2-3 ani. Mai văd că, după primirea acestei scrisori, îi veţi aduce lui Vlăduţ un căţel frumos şi deştept, cum am fost eu. Aşa să ştii, scumpa mea stăpână, că ALBERTO, cel care nu mai este câine adevărat, vă roagă din lumea morţilor să vă aduceţi în casă un căţel asemenea lui, care să îl bucure pe Vlăduţ, aşa cum l-a bucurat bietul ALBERTO!

Lacrimile voastre îmi ard sufletul, pentru că nu îl pot învia pe ALBERTO, iar dorul meu de voi este cumplit de mare. Vă rog să mă iertaţi pentru că atâta am reuşit să vă spun, după mintea mea de spirit-căţel. Îmi cer iertare pentru durerea despărţirii noastre! Nu vă voi uita niciodată şi voi veni lângă voi peste puţina vreme.

Rămâneţi cu bine, scumpii mei stăpâni!...

ALBERTO”

13 septembrie 2008

04.10.2008 - MEXICO, câine campion

Mexico a fost un căţel celebru în viaţa pământeană, deoarece a câştigat un concurs, poza lui apărând într-o revistă de mare circulaţie ("Dog Fancy").

„Sărut mâna, stăpâna mea!

Eu sunt sufletul lui MEXICO, Mehuţul tău iubit, care te-a îndrăgit ca pe regina lui. Eu am venit în această lume cu speranţele de mărire pe care le-am avut în timpul vieţii mele de lângă tine. Am fost un câine deosebit, foarte deştept, pentru că gândeam la fel ca oamenii. Ajuns aici, în lumea spiritelor şi a sufletelor de tot felul, am aflat că visul meu de câine se va împlini peste câţiva ani: voi reveni pe Pământ într-o viaţă de om. Foarte multe animale ar vrea să fie oameni, ca să scape de chinurile vieţii de animal. Dar nu toate merită să scape de aceste chinuri, pentru că nu ştiu şi nu vor să se poarte frumos, aşa cum li se cere în lumea spiritelor. Acum sunt fericit, pentru că tocmai am ieşit de la Judecata sufletelor de câini, unde mi s-a spus că am avut o purtare frumoasă în viaţa din care tocmai am plecat. M-am întâlnit cu spiritele tuturor cunoştinţelor mele din lumea oamenilor şi a animalelor. Acestea m-au ajutat să trec mai uşor pragul dintre cele două lumi şi să înţeleg că acum nu mai sunt câine. Am aflat şi ce am de făcut în lumea spiritelor, până când voi reveni pe Pământ, în trup de copil.

Scumpa mea stăpână, îmi amintesc fiecare clipă trăita lângă tine. M-ai îngrijit şi m-ai apărat ca nimeni alta, din câte stăpâne de câini am văzut în ultima mea viaţă. Tu ai fost lângă sufletul meu tot timpul, iar eu te-am considerat regina mea, bună şi frumoasă ca nimeni alta. Te rog să mă ierţi pentru toate supărările pe care ţi le-am făcut cu purtarea mea de animal! Ştiu că m-ai iubit ca pe un copil al tău, iar iubirea ta de mamă am înţeles-o foarte bine doar după trecerea în viaţa mea de acum. Am o mare dorinţă, scumpa mea stăpână: zgarda, lesa şi hăinuţa mea să le dăruieşti unui nou căţel, pe care să îl aduci în casa ta şi să îl îngrijeşti la fel ca pe mine. Mai vreau să semene bine cu mine şi să îl cheme tot Mexico. Aşa cred că suferinţa despărţirii noastre va dispărea şi pentru tine, dar şi pentru mine.

Sunt mulţumit pentru că m-ai vegheat în ultimele clipe ale vieţii de câine şi mi-ai cinstit trupul după ce am rămas fără suflare. Aş vrea să mai comunicăm, peste câteva luni, când mă voi strădui să îţi vorbesc într-un vis, cu glas de om şi cu trupul bietului câine Mexico.

Stăpâna mea, vreau să mai afli că eu, cu toate că am fost un biet câine, animal neajutorat, înţelegeam toate gândurile tale despre mine şi ştiam ce trebuie să fac pentru a nu te supăra prea tare. Dacă am greşit de multe ori, te rog să mă ierţi! Animalele nu pot să se poarte ca oamenii, din cauza trupului lor care nu este de om. Chiar dacă mintea lor este foarte deşteaptă, ca oamenii nu pot să fie. Stăpâna mea, de aici, din Cer, unde sunt acum, te binecuvântez pentru tot ce ai făcut bun ca să mă ajuţi să trăiesc mai frumos decât alţi câini de casă! Bunătatea şi grija ta pentru Mexico sunt scrise sus de tot, în paginile lui Dumnezeu care ne-a dat viaţă la toţi. Tot ce ai făcut pentru fericirea mea îţi va aduce zile fericite în viaţa de om.

Vreau să ştii că binele făcut unui animal neajutorat cântăreşte mult mai greu în lumea spiritelor decât binele făcut unui om. Aceasta se întâmplă pentru că oamenii sunt mai puternici decât animalele şi pot să se ajute singuri în situaţii când animalele sunt neajutorate.

Mai am multe să îţi spun, frumoasa şi buna mea stăpână, dar în aceste clipe emoţia mă stăpâneşte atât de mult, încât gândurile mele nu pot să fie chiar ca ale oamenilor.

Sunt un biet spirit, cu suflet mare, care ar vrea să le facă mult bine oamenilor care l-au ajutat în viaţă. Păcat că numai cu gândurile mele frumoase, pline de iubire şi recunoştinţă, pot aduce o bucurie sufletului tău de om bun şi iubitor de animale! Atunci când voi primi dreptul de a trece în trup de om, voi alege o femeie apropiată cu sufletul de tine, care va naşte un copilaş frumos şi deştept. Tu vei simţi faţă de acel copil o iubire mare şi vei simţi nevoia să îl aperi aşa cum m-ai apărat pe mine.

Stăpâna mea, eu, Mexico de aici din Cer, te rog mult de tot să îl aduci lângă tine pe noul căţel Mexico, pentru ca durerea despărţirii să dispară din sufletele noastre!

Îţi mulţumesc, stăpâna mea dragă, pentru tot binele pe care i l-ai făcut câinelui tău, regretat acum! MEXICO nu te va uita niciodată. Fii binecuvântată, om de aur!”

4 octombrie 2008

12.01.2010 - BEAUTY, micuţa caniche

„Scumpa mea stăpână,

M-au îndurerat cuvintele tale de adio. Da, eu nu sunt chiar Beauty a ta, ci doar spiritul ei, care nu poate trece într-un nou trup de animal până la mărturisirea durerii despărţirii de tine. Te-am iubit, stăpâna mea, mai mult decât pe mama care m-a născut. Ai fost pentru mine, sărmana Beauty, o mamă adevărată, care m-a înţeles întotdeauna şi m-a ajutat să trăiesc. Nu te voi uita niciodată, scumpă doamnă Mihaela!

Am plecat de lângă tine din cauza unor hoţi care m-au furat din faţa magazinului aşa de repede, că nici nu mi-am dat seama ce se întâmplă cu mine. Mi-au dat carne să mănânc şi am adormit în braţele unuia dintre ei. M-am trezit lângă ei într-o maşină care mergea pe o stradă lungă şi plină de maşini. Am început să mă zvârcolesc, să te strig în ajutor şi i-am muşcat pe amândoi. Au deschis repede uşa maşinii, iar eu am sărit pe şosea, alergând disperată să îl caut pe stăpânul meu. A dat peste mine o maşină mare şi foarte lungă, făcându-mă o grămadă de carne şi oase. Acesta mi-a fost sfârşitul, scumpa mea stăpână. Te rog să mă ierţi pentru viaţa mea prea scurtă şi pentru sfârşitul meu plin de durere!

Acum, dacă ţi-am spus ce s-a întâmplat cu mine, voi fi mai liniştită şi voi trece mai uşor în alt trup de căţel. Voi ajunge în altă ţară, după cum este obiceiul în lumea noastră, a spiritelor de animale.

Îţi spun adio, draga şi iubitoarea mea stăpână! Îţi mulţumesc pentru tot ce ai făcut ca să mă simt fericită alături de tine! Dumnezeu să te ajute într-o viaţă mai bună!

Ţi-a vorbit un biet spirit care s-a simţit încă o dată Beauty, căţeluşa ta iubită. Nu te voi uita niciodată!

Beauty”

12 ianuarie 2010

- SFÂRŞIT -